SPOR ARENA PLUS

ARALIK 2018 SAYI: 11

- ÇALIMBAY: YALAN SÖYLÜYORLAR İFTİRA ATIYORLAR
- VATANSIZ KRAL: BURAK YILMAZ NEREYE AİT?
- BAHAR TOKSOY GUIDETTI SIRLARINI ANLATTI
- TARİHİ İTİRAF: BİZ O KUPAYI BÖYLE ALDIK
- KULÜPLERE KİM LAZIM? KOÇ MU TERİM Mİ?
- TANRI, EŞİTLEMEK İÇİN KOLLARIMI BENDEN ALDI
- MASADA BİTEN SEZON
- 'BİR AYAK NASIL KIRILIR' KİTABINI YAZAN FUTBOLCU

KALECİ KİMSEYE SIRTINI DÖNMEZ

ÜNAL ÖZÜAK - KEREM AKBAŞ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ADİL DEMİRÇUBUK - SÜLEYMAN ARAT - KENAN BAŞARAN - SERHAN OYTUN EROĞLU
ALPASLAN AKKUŞ - MERT AYDIN - SARPER GÜNSAL - AHMET ERCANLAR - MEHMET SEVİNÇ - ORHAN ULUCA - KORAY GÜRTAŞ - KORAY DURKAL
ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ÇETİN CEM YILMAZ - MURAT FEVZİ TANIRLI - MURAT MERİÇ - SERKAN OCAK - ELİF ÇONGUR

SPOR ARENA+

PLUS

YAYIN SAHİBİ:
Spor Arena Dijital Hizmetler Pazarlama ve Ticaret Anonim Şirketi

Genel Yayın Yönetmeni:
Mehmet ARSLAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Adil DEMİRÇUBUK

Yayın Koordinatörü:
Kenan BAŞARAN

Görsel Yönetmen:
Umut Hızdil

Dış Haberler Editörü:
Koray DURKAL

ADRESİ:
● 100. Yıl Mah 2264. sok. No: 1 Kat: 5 Bağcılar - İstanbul

ÜNAL ÖZÜAK
SAYFA 48-51

KENAN BAŞARAN
SAYFA 78-80

MERT AYDIN
SAYFA 10-11

SÜLEYMAN ARAT
SAYFA 115-125

ADİL DEMİRÇUBUK
SAYFA 26-34

AHMET ERCANLAR
SAYFA 108-111

KALECİ KİMSEYE SIRTINI DÖNMEZ

● Şair ve yazar Sunay Akın, Kenan Başaran ve Koray Durkal'a konuştu.

SAYFA 4-9

YALAN SÖYLÜYORLAR İFTİRA ATIYORLAR!

● 'Atom Karınca' Rıza Çalımbay, Adil Demirçubuk'a özel röportaj verdi.

SAYFA 26-34

ANNELİK DE YAPARIM KARİYER DE

● Milli voleybolcu Bahar Toksoy Guidetti, Süleyman Arat'ın sorularını yanıtladı.

SAYFA 115-125

NE YAMAN ŞEYSİN KARŞIYAKALI

● Murat Meriç, Karşıyaka ve Sarıyer kulüpleri için yapılan şarkıları yazdı.

SAYFA 54-56

ŞAMPİYON BONCUK BONCUK TERLİYORDU

● Mert Aydın, bir güreş efsanesinin yaşadıklarıyla ilgili ilginç bir öykü anlattı.

SAYFA 10-11

MASADA BİTEN SEZON

● S.Oytun Eroğlu yine futbol tarihimizin unutulmaya yüz tutmuş bir sayfasını araladı.

SAYFA 44-47

HÜSEYİN ÖZKÖK
SAYFA 82-92

KEREM AKBAŞ
SAYFA 22-25

SERKAN OCAK
SAYFA 98-100

ARAS BAYRAM
SAYFA 36-37

ORHAN ULUCA
SAYFA 102-104

ELİF ÇONGUR
SAYFA 113-114

SPOR ARENA

ÇETİN CEM YILMAZ
SAYFA 14-15

KORAY DURKAL
SAYFA 4-9

MURAT MERİÇ
SAYFA 54-56

CENGİZ İZMİTLİ
SAYFA 62-65

DİLEK OĞUZ
SAYFA 58-61

KORAY GÜRTAŞ
SAYFA 70-77

SCHUMI'NİN 'ÖLÜMSÜZ UYKUSU'

● Cengiz İzmitli, Michael Schumacher'in 'ölümsüz' uykusunda değişenleri yazdı.

SAYFA 62-65

BEN BİR IRONMAN'İM GÜÇ BENDE!

● Serkan Ocak, 1.9 km yüzdü, 90 km bisiklet sürdü, 21 km koştu ve anlattı.

SAYFA 98-100

EYVALLAH KARDEŞİM KORAY

● Alpaslan Akkuş, "Deplasman arkadaşlığı, asker arkadaşlığı gibidir" diyor...

SAYFA 40-42

CİRO BURADA KÂR NEREDE

● Kerem Akbaş, futbol ekonomisini ele alan EkoLig raporunu değerlendirdi.

SAYFA 22-25

İTİRAF EDİYORUM; BİZ YUNANİSTAN'I BÖYLE YENDİK

● Ünal Özüak, basketboldaki tek Balkan şampiyonluğumuzu ve 'Yunan tipi guard'ları yazdı.

SAYFA 48-51

TANRI, EŞİTLEMEK İÇİN KOLLARIMI ALDI

● Ahmet Ercanlar, kolları olmayan tavla şampiyonu Jerry Limb'i kaleme aldı.

SAYFA 108-111

SARPER GÜNSAL
SAYFA 38-39

MURAT FEVZİ TANIRLI
SAYFA 128-132

MEHMET SEVİNÇ
SAYFA 66-68

S.OYTUN EROĞLU
SAYFA 44-47

ALPASLAN AKKUŞ
SAYFA 40-42

ŞAİR YAZAR SUNAY AKIN, İÇİNDEN FUTBOL GEÇEN AMA HEM EDEBİYATI HEM SANATI HEM DE İNSAN HAYATINA DOKUNAN ONLARCA ÖYKÜYLE KARŞIMIZDA:

KALEDE 1 BAŞINA

KALECİ KİMSEYE SIRTINI DÖNMEZ

SUNAY AKIN

KALEDE 1 BAŞINA

● SUNAY Akın, geçen ay kitabının yayıncısı Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları'nın İş Kuleleri'nde düzenlediği sunum gecesinde yakın dostlarıyla bir araya geldi. Akın'ı bu özel gecesinde Beşiktaş Teknik Direktörü Şenol Güneş ile kaleci Cenk Gönen ve A Milli Takım Kaleci Antrenörü Alper Boğuşlu da yalnız bırakmadı. Sunay Akın ve dostları hep birlikte kaleye geçip poz verdi...

Elbette her zamanki gibi o naif, kimi zaman tebessüm ettiren kimi zaman hüzünlendiren üslubuyla…
Yine her öykünün sonunda "Acaba şimdi nasıl şaşıracağım" dedirten, harikulade öyküler…

LAKİN ESKİ ZAMANLARA AİT; ENDÜSTRİYEL FUTBOLDA GÖRMEMİZ ZOR ÖYKÜLER

● Herkesin bir futbol tanımı var. Sunay Akın'ın futbol tanımı nedir?

Futbol, kaleci için ortaya konmuş, kaleci için şekillenmiş bir oyundur. Futbol dediğiniz kaleciden başka hiçbir şey değildir. Nasıl ki bir pergelin çivisini ortaya koyuyor ve onun etrafında bir çember oluşturuyorsak futbol dediğimiz şey de kalecinin etrafında oynanan bir oyundur. Ben futbolu böyle görüyorum. Futbolda kazanan kaybeden yoktur. Futbol bir oyundur ve insana mutluluk verir. Kaybetmenin de kazanmanın da mutluluğu vardır. Futbolu taraftarlık olarak algılamıyorum. Çünkü ben bir trabzonsporluyum. **Trabzonspor**'un renkleri bordo mavi. Biliyorum ki benim takımım renklerinin güzelliğini sarı lacivertten, siyah beyazdan, sarı kırmızıdan ya da yeşil beyazdan alır.

O renklerin güzelliğidir sana yansıyan. Hiçbir zaman ayrıştıran ve cepheleştiren bir oyun olarak görmedim. Satranç benim için neyse futbol da odur. Önemli olan zekayla birlikte bir oyun ortaya koymaktır. Satrançta biri sonda şah der ve kazanır. Ama kazanan o kazanımını karşısındakinin emeği, zekâsı ve oyunu üzerine kurmuştur. Bir takım sahadan galibiyetle ayrılıyorsa bilsin ki o galibiyet karşıdaki takım oyuncularının, teknik direktörünün zekası, yapısı, kurgusu üzerine elde edilen bir hamledir.

HASKÖY'ÜN ŞAİR KALECİSİ SUNAY AKIN

● Bu kitap aslında 90'lardan bu yana gelen öykülerin toplamı mı?

Bu kitapta kilit oyuncu kaleci. Kaleci 90 dakika sahada olup sırtını arkadaşlarına dönmeyen tek oyuncu. Ben bu kitapta hayata sırtını dönmeyen insanları anlatıyorum. Başarılarıyla, hayattaki ilkeli duruşlarıyla, terk etmeyişleriyle ve düşünceleriyle o insanları anlatıyorum. Ve bunları kaleci geçmişleriyle anlatıyorum. Örneğin **Ernesto Che Guevara** kaleciydi ya da adnan menderes kaleciydi. **Aziz Sancar**, uğur mumcu ve evet ben de kaleciydim. Ben 1989 yılında ilk şiir kitabım makiler çıkacakken **Hasköyspor**'da oynuyordum. Ve antrenman çantama o kitabın düzeltmelerini koyup gidiyordum.

Kitabın kapağı ilk çıktığında heyecanla cağaloğlu'ndan almıştım ve antrenmana gitmiştim. Diz kapaklarım yaralanıyordu. Bir elimle topu tutmaya çalışıyordum diğer tarafta elimle yazdığım şiirleri. Sonradan bir yol ayrımı yaşandı. Aslında ben futbolun kendisini sevdim de futbolun oyun olduğunun unutulduğu ortamları hiç sevmedim. Futbol bir oyundur. Ben forma

RÖPORTAJ:
KENAN BAŞARAN
KORAY DURKAL

Sunay Akın'ın kendisinden Yaşar Kemal'e, Sabri Dino ve diğer muhteşem Dino'lara, Zülfü Livaneli'den Fatma Girik'e, Turgay Şeren diye bildiğimiz Türkay Şeren'den, Şenol Güneş'e ve daha nicelerine…

TÜM ÖYKÜLERDE DÜĞÜM NOKTASI KALECİ

aşkını seviyorum, endüstriyel futbola karşıyım.

● **Sizin futbolunuz amatör seviyede mi kaldı?**

Tam anlamıyla evet. Amatör ama profesyonel anlamda futboldan çok daha iyiydi. Bizim bir turhan özyeğenler abimiz vardı. O göztepe'de dinamo diye bir mahalle kurmuştu. Yazın İstanbul'daki ikinci lig takımlarıyla hazırlık maçları yapardık. İlk hazırlık maçımız galata'ylaydı. Ve o maçı 3-1 kazandık. Sonraki takımlar bakırköy ve sarıyer iptal ettiler hazırlık maçlarını. O yıllarda futbol böyle bir şeydi. Şimdi böyle bir şey olamaz. Ama bizim zamanımızda futbol böyle yaşanıyordu. İki apartman arasındaki boş arsalarda oynanan oyunlar senin gidip muhteşem ambiyanslı sahalardan çıkmıyor kardeşim. Çok daha estetik, çok daha büyük bir mücadele, çok daha büyük bir yardımlaşma, takım oyunu, dostluk, neşe boş arsadaki futbol sahalarında vardı. Ben hala oradayım. Amatör diyorsunuz ya benim oynadığım zamandaki amatör ruh şu anda en profesyonel takımdan çok daha iyi.

● **Bu kitap daha çok eski zamanlara ait. Bugünün endüstriyel futbolundan böyle öyküler çıkarmak mümkün mü?**

Çok güzel bir soru. Bütün mesele aslında bu. Hayır çıkmayacaktır. Mutlaka kalecilerin öyküleri olacaktır ama bu soru ile arasında büyük bir rakım farkı olacaktır. Bu kadar doğru, güzel, estetik öyküler ve sözler çıkmayacaktır. Çıkacağını da hiçbir zaman sanmıyorum. Bu kitaptaki en genç kaleci **Şenol Güneş**. Burada onun ve abilerinin öyküleri var. Ama ne kadar güzel insanlar. Hayatta duruşlarıyla, sözleriyle, konuşmalarıyla örnek duruşlarıyla. Niye **Şenol Güneş**? Şampiyon olan Trabzon takımının kalecisinin bir çift eldiveni var. Onu da maçtan maça giyiyor. Antrenmanda giyerse yıpranır. Tutuyor zonguldak'tan maden işçilerinden eldiven istiyor. Böyle bir öykü bugün çıkar mı? Zonguldak'ta bir otobüsün şoförüne emanet olarak verilip trabzon'da garajdan alınan bir çift maden işçisi eldiveni bugün olur mu? Ne kadar güzel bir öykü değil mi bu? İşte bunlar bugün çıkmayacak.

● **Şenol güneş futbol üzerine vecizeler söylediği için filozof diye aşağılanıyor. Bu konuda neler söyleyeceksiniz?**

Bunu sadece şenol güneş için değil herkes için söylüyorlar. Bugün bizim ülkemizde düşünceli, düzgün konuşan, doğru söz söyleyen herkes aşağılanıyor. Bu **Şenol Güneş** meselesi değil ki. Mesela biz de kendi ağzımızla edebiyat yapma, felsefe yapma gibi tanımlar yapıyoruz. Bu tip söylemleri muhatap bile almıyorum. Bir insanı düşüncesiyle değerlendirip ona

YEŞİL SAHALARIN YALNIZ ADAMLARI… AMA SUNAY AKIN'IN İFADESİYLE 'ARKADAŞLARINA SIRTLARINI DÖNMEYEN TEK FUTBOLCU OLAN KALECİLER'İN DRAMATİK HAYATLARI…

Sunay Akın, iyi bir Trabzonsporlu… "Nerede o 1970'lerin fırtınası Trabzonspor'u diye sorduğumuzda" çok manidar bir yanıt veriyor. Ve verdiği yanıt esasen saadece futbol takımına dair değil; şehre de dair verdiği yanıt: **Trabzon alzheimer oldu!**

göre bir şeyler söylemek gerekiyor. Bu sadece şenol güneş'te değil o dönemin futbolcularında da bu bilgi birikim var.

Bunlar gerçekten duyarlı insanlar. Hayattan kopuk insanlar değildi. En çok eleştirilen kaleci varol ürkmez bile büyük karakterdi. Hep güzellikten yana bir insandı. Bunlar polemik sevmeyen, yaratmayan insanlar. Bugün bakıyorum, bir çeteleşme, gruplaşma. Ne yazık ki bunun sebebi futbolcular değil. Futbolcuları kirleten bir futbol sistemi ve kulüp yönetimleri var. Onları sorgulayalım. Futbolcular aslında masum. Futbolcular bu işin köleleri. Onlara sirayet eden aslında yukarıdakiler. Bir defa siyaseten kirlenmiş bir hayatın içindeyiz. Futbol siyasete alet edilmemeli, kullanılmamalı. Ben herhangi bir siyasi partinin propagandasında bir futbolcu görmek istemiyorum.

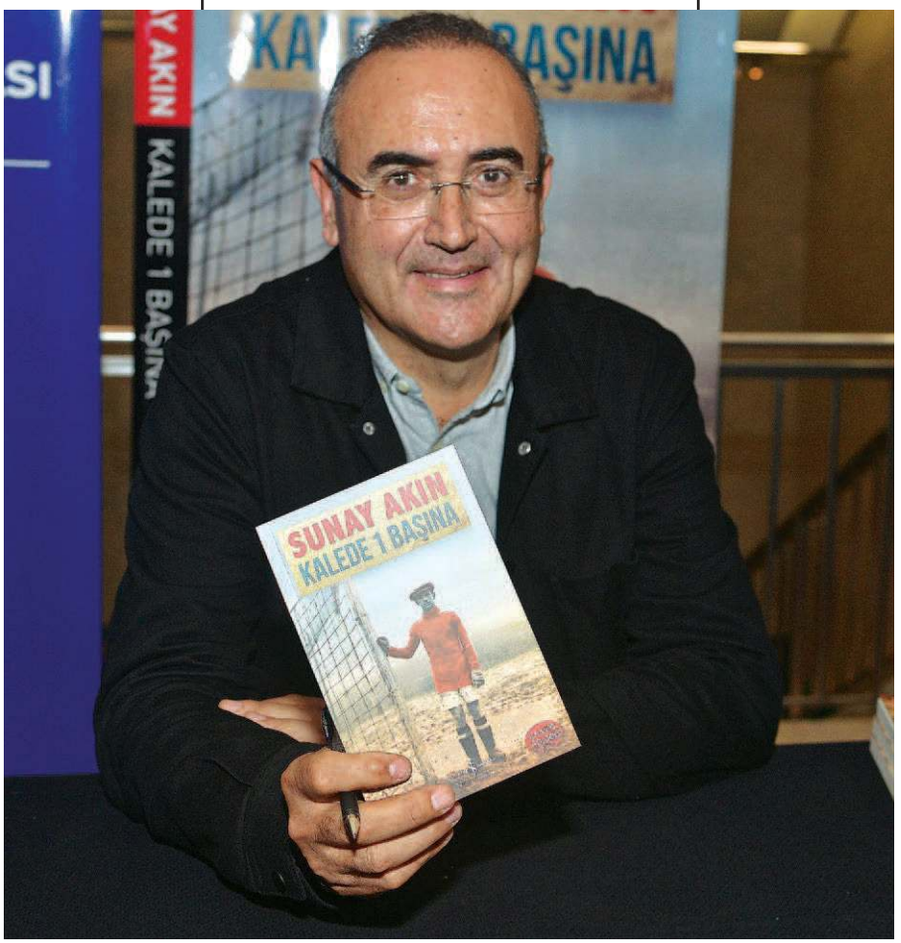

Bir sanatçıyı da görmek istemiyorum. Herkesin düşüncesine saygı duyuyorum. Her futbolcu, her sanatçı bir seçim yapar ama bunun bir parçası olmaz. O noktaya getirilmemeli. Hani nerede futbol federasyonu. Pek çok insanın siyaseten açıklamalarıyla dolu. Bunlar toplumun önderleri, topluma örnek olması gereken insanlar. Ben bir siyasetçi olsam bir futbolcunun benimle ilgili propaganda yapmasını karşı çıkarım.

● Socrates'ten metin kurt'a kadar solcu olan oyuncuları kutsadık. Bunun karşı cephesinde de futbolcular olabilir, değil mi?

Düşünce özgürlüğü herkes benim gibi düşünsün demek değildir. Tabii ki farklı düşünceler olacak. Futbolcu da farklı düşünecek. Sorun o değil. Ama çıkıp propaganda aracı olmamalı. Propagandaya karşıyım. Her parti benimdir. Her düşünce bir enstrümandır ve demokrasi de bu farklı düşüncelerden kurulan bir orkestradır.

● Bizde futbol kitapları pek satmaz. Ama sizin kitabınız 50 bin gibi ciddi bir rakamla piyasaya çıktı. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Futbol yazan arkadaşların çok değerli ve güzel kitapları var. Bunun nedeni futbol adresli çıkması. Onların koştuğu kulvarla benim kitabımın koştuğu kulvar aynı değil. Ben de çok severek okuduğum futbol kitapları var. Evet, satmıyorlar doğru. Bizde futbol seyircisi okumuyor ne yazık ki. Ben edebiyat ve bir isim olarak açtığım alanda bu kitabı sunuyorum. Basketbol ya da voleybol da yazsam da okunur. Bunu diğer arkadaşlara haksızlık yapmamak adına söylüyorum. O arkadaşlar mutlaka okunmalı. İspanya la liga'da bir yıl içinde tiyatro izlemeye giden insan sayısı maç izlemeye giden insan sayısından fazladır. Oradaki maçları izleyenler aynı zamanda tiyatro seyircisi. **Türkiye**'de keşke bu noktada olsa. Kitaplar okunsa, stadyumda gördüğümüz futbol seyircileri aynı zamanda kitap okusa.

Bu **Türkiye**'nin kâğıt politikasından kültür politikasına kadar yukarıdan verilmesi gereken bir şey. Bir çocuk asla ben piyano çalmak istiyorum demez. Annesi babası tutar elinden bir piyano kursuna getirir. Sonra da bizim fazıl gibi elimi piyanodan alamıyorum der. Zorla gidiyordun aslında. Okumak da sanat ta bu şekilde verilmeli. Kulüpler öncelikle müzelerini bir gözden geçirmeli. **Müzeler zücaciye dükkânından farklı değil. Müzecilik bu değildir. Sergilemecilik başka müzecilik başkadır. İşin içinde edbiyat, sanat, insan yok. Başarı var, zafer var. Hayır! Başarı zaferle var olmaz. Beşiktaş gibi insan öyküsü en yoğun olan kulüplerden biri. Onların hiçbirini orada göremiyorum. Müzecilik öyküdür.** Geçmişe tarih diyoruz. Arapçada tarh sözcüğünden gelir. Yani olayları kronolojik olarak sıralamak. Batı history diyor. Yani onun hikâyesi. Onların dediği doğru aslında. İnsan hikâyesidir doğru olan. Biz müzeciliğimizi de tarihe göre sıralıyoruz. Kupalar, zaferler. O

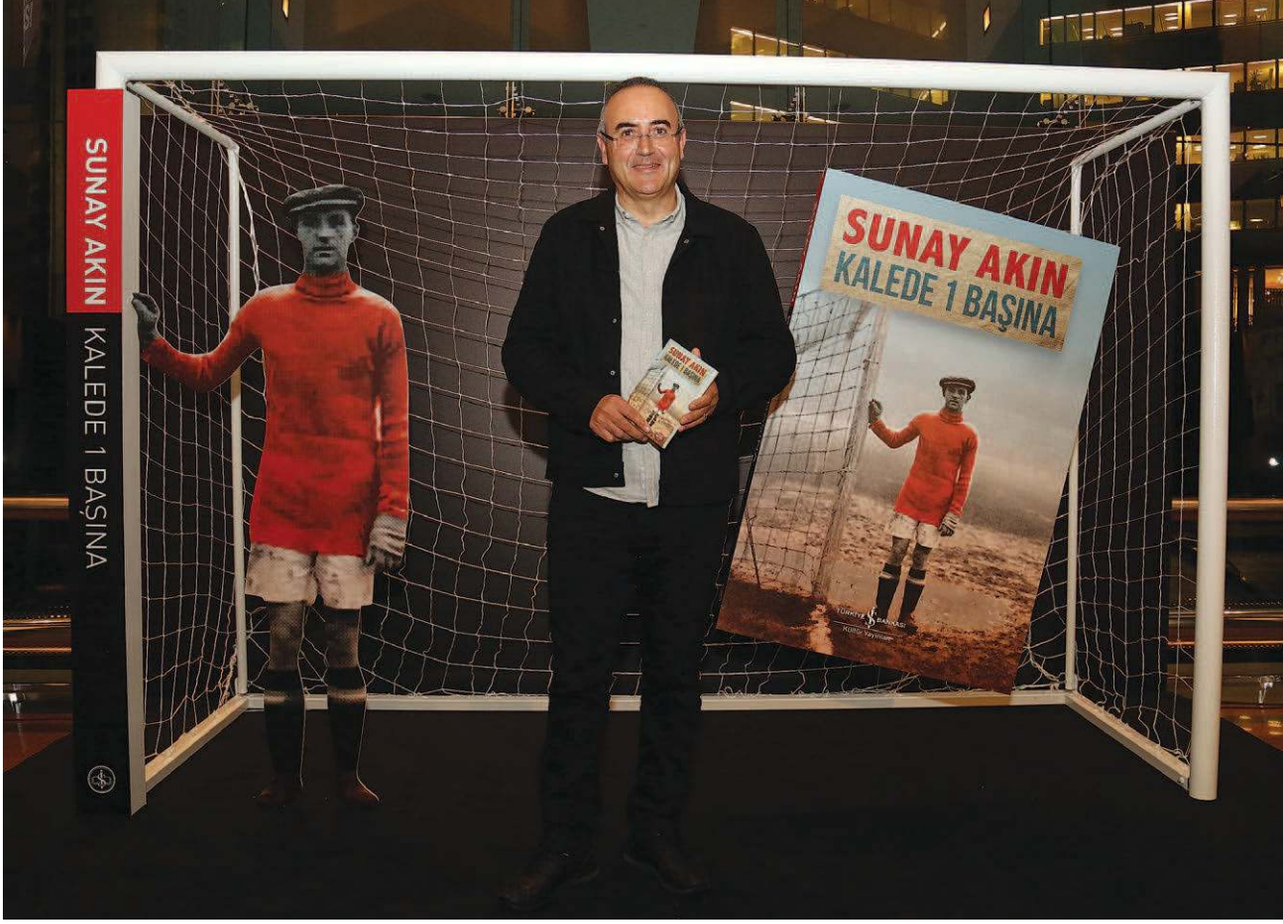

3 TEMMUZ 2011'DEN BU YANA FENERBAHÇE İLE TRABZONSPOR ARASINDA SÜREN DAVANIN ÇÖZÜMÜNE DAİRSE ŞAİR ÖNEMLİ SÖYLÜYOR...

zaman ortaya bir zücaciye dükkanı çıkıyor, kimse kusura bakmasın.

● **Çok hüzünlü bir kitap. Fatma girik kısmı gerçekten göz yaşartıcı.**

Sabri Dino benim içimde hep yaradır. Birinci boğaz köprüsü'nden geçerken hep hüzünlenirim. Aklıma bir sabri dino bir de metin oktay gelir. İkisi de karşılıklı oynamışlardır. İkisinin de sonu o köprü oldu. Ne kadar trajedik değil mi? Ve **Varol Ürkmez**. O da çok renkli bir kaleci. Bir futbolcunun hayatını film yap deseler ben varol ürkmez derim. Ne yazık ki herkes ona saldırmış, dışlamış, horlamış. Hiç ilgisi yok kardeşim.

O hayatıyla, defalarca evlenip boşanmasıyla, çapkınlıklarıyla, gece yaşantısıyla, saflığıyla tam bir film kahramanı. Hele ki fatma girik'le olan diyaloğu. **Fatma Girik**'in geldiği yeri de anlatıyorum bu kitapta. **Şenol Güneş**'in çok güzel bir sözü vardır. Trabzon'da çok yoksul ailelerden birinin çocuğuydu. Biz futbol oynarken yoksulduk, zenginler bizi seyrederdi. Şimdi zenginler top oynuyor yoksullar onları seyrediyor. Bu çok önemli. Futbol camiasında bu sözü söyleyen birini bana söyle böyle bir filozof getir bana. Sadece bu, bitti. Bin kitaba bedel bu söz.

● **Trabzonlusunuz aynı zamanda da iyi bir kadıköylüsünüz.**

2010-11 Yılındaki mesele her iki takım taraftarlarının da omuz omuza vererek çözmesi gereken bir mesele. Burada haksızlığa uğrayan her iki takımdır. Hiçbir seyirci takımının adaletsiz bir şekilde şike gibi çirkin bir şeyle şampiyon olmasını istemez. Ofsayttan atılan gole bile bedavadan maç aldık der. Dürüst olmak lazım. Bu süreç birlikte yürütülmeliydi. Birbirinin kalbini kırarak geçirilecek bir dönem değildi. Ben o zaman şunu söyledim. **Eğer Fenerbahçe'nin kalbi kırılacaksa ben hiçbir şey istemiyorum kardeşim. Adalet kalp kırarak aranmaz.** Daha üstelik ne olduğu belli değildi. Böyle bir ortamda nefret ve ötekileştirme söylemlerine girmeyin dedim. Bu doğru bir tavır değildi. **Trabzon** bu mücadeleyi verecekse **Fenerbahçe** taraftarıyla vermeli.

KUPA İKİYE BÖLÜNSÜN

Çünkü onun da bir mücadelesi var. Trabzon'daki maça ali koç'un gitmesi son derece önemli. **Ali Koç** futbol için büyük bir şans. Ben bir Trabzonsporlu olarak fenerbahçe'yi yenmedikten sonra yaşanacak şampiyonluğun benim için kıymeti yok. Başta da dediğim gibi benim bordo mavi renklerim güzelliğini rakibin renklerinden alıyor. Yenmek demek karşısındakini ezmek, aşağılamak, ona üstünlük kurmak demek değil.

● **Bu dava nasıl kapanacak peki?**

Türkiye'deki adalet sistemine bakacak olursak bu en son konuşacağımız mesele. Öncelikle Balyoz veErgenekon meselesiyle hakkı yenilen, hayatları elinden alınan, ölen insanlara haklarını nasıl vereceğiz önce onu konuşalım. Sonra bu meseleye geliriz. Bugün bile hala bir çok insan düşüncesinden dolayı cezaevinde. Adalet herkese eşit mesafede durmalı. Ben yıllardır berlin'de hâkimler var sözünü anlatıyorum. Bu adalet meselesidir. Biz bunu ülke genelinde çözmediğimiz sürece hiçbir zaman çözemeyeceğiz. Kalbimden geçen ise şu. **Ne gerek var Fenerbahçe ya daTrabzon taraftarının kalbini kırmaya.**

Böl ortadan ikiye kupayı birini Fenerbahçe'ye diğerini Trabzonspor'a ver. Ne olmuş ki. Bana senin dostluğun, kardeşliğin, birlikteliğin lazım. Biz bu oyunların dışındayız. Burada iki takım taraftarları birbirine çelme takmadı. Toplumsal olarak konuşuyorum. Hukuken dosyası adaletin ellerinde. Mahallede futbol oynuyorduk. **Lefter**'in oğlu **Lefter** bizim takımda oynuyordu. Babamdan bordo mavi forma istedik. O da sarı lacivert forma aldı geldi. Baba ne yaptın dedik? O da oğlum bu takımda **Lefter** var ayıp olur dedi. Nezakete bakar mısınız? Anadolu insanının taraftarlığı bu hikâyelerde bu öykülerde arayalım. Bu yüzden kulüpler müzelerini böyle kurmalı. Bakın müzeler hep iktidar üzerine kurulmuş. Kazandık, yendik, ezdik, yok ettik. Oradaki insanın gözyaşını görüyorsan, teselli ediyorsan senin büyüklüğün odur. Ben hayatı adalet ve vicdan üzerine kurgularsak tribünlerdeki sorunların da

"Bir dava kalp kırarak kazanılmaz. Adalet meselesini ülke genelinde çözmediğimiz sürece hiçbir zaman çözemeyeceğiz. Kalbimden geçen ise şu; Ne gerek var Fenerbahçe ya da Trabzon taraftarının kalbini kırmaya. Böl ortadan ikiye kupayı, birini Fenerbahçe'ye diğerini Trabzonspor'a ver. Ne olmuş ki."

çözüleceğini düşünüyorum.

● **Bugün profesyonel bir kaleci olsaydınız hangi takımda oynamak isterdiniz?**

Trabzon dışında hiçbir takımda oynamazdım. Neden biliyor musunuz? Biz **İstanbul**'a geldiğimizde biz hiçtik. Anadolu'nun pek çok şehrinden gelen insanlar o yıllarda **Trabzonspor**'u tutuyordu. O ezilmişlik, horlanmışlık, o köyden indim şehre havasını yıkıp zafere, bir kimliğe dönüştüren Trabzonspor'du. Biz onunla yaşadık. Pek çokları bunları bilmez. Çok farklıydı o dönem Anadolu'dan İstanbul'a gelen insanların konumu ve psikolojisi. Ama **Trabzonspor** bütün ışıkları **Anadolu**'ya çekti.

Anadolu insanı da başarısını ortaya koydu. Bu yüzden **Trabzonspor**. Ben hep şunu söylerim, istanbul'u var eden tarih boyuncu anadolu'dur. İstanbul bunu biliyor. Çünkü Anadolu'dan İstanbul'a trenle gelenler haydarpaşa'da indiğinde merdiven çıkmazlar. Asıl olan yüksek olan anadolu'dur. İşte trabzonspor bunun simgesidir aslında.

● **Trabzonspor niye eski Trabzonspor olamıyor?**

Çünkü **Trabzon'da Trabzonlular kalmadı**. Az önce göç olgusundan söz ettim ya bu hep şöyle algılanıp yorumlandı. Efendim büyük şehirler anadolu'dan gelen insanlar tarafından şişirildi, kirlendi. Ama 1923 devriminin var ettiği o aydınlanma tarihinde anadolu'da ortaya çıkan yapı sütün üstündeki kaymak gibi oradan alındı. Hep göç ettiler.

Trabzonspor'un şu andaki en büyük düşmanı şu anda tribünde oturanlar. Şu anda **Trabzon**'un meydanı dünyanın en çirkin meydanıdır. Her yer rantiyeye bırakılmış. Eski belediye binasını bir müze yapmak, kültür merkezi yapmak kimsenin aklına gelmedi. **Trabzon**'da çimento fabrikası vardı. Bunlar bir dönemin sanayisini anlatan mimari yapılardır. Sürrealist bir filmdeki sahne gibidir. Gidin bakın bunlar atıl duruma düşünce dünyanın her yerinde kültür merkezi haline getiriliyor. **Trabzon**'da yıktılar. Çocukluğumun trabzon'unu italya'nın **Bologna** şehrinde buluyorum. Çünkü o bahçeli, taba renginde taş binaların olduğu sokaklar **Bologna**'da var. Oraya gittiğimde Bolognalı bir yazarla sohbet ediyorduk. Dedim bu ne kadar güzel bir renk. Bunun adı ne? Çünkü çocukluğumun geçtiği **Trabzon**'daki evlerin rengiydi. Ne dedi bana biliyor musun; **"Trabzon hurması..."** İnanamadım.

Bunun araştırılması lazım. Bu kültürü şimdi **Trabzon**'da göremiyorsun. **Hafıza bellek yok edildi. Trabzon alzheimer olmuş. Türkiye'nin bütün kentleri için de geçerli.** Arap kültürü erozyonu içinde olan bir şehre dönüştü. Araplar gelsin ama toprak satamazsın kardeşim. Sen **İngiltere'**den bir yer almak istiyorsan adamlar sana sadece binayı satıyor. Toprağı vermiyorlar. Ne kadar doğru. Bir dakika kardeşim bu ülkenin vatandaşı olmak bu kadar ucuz mu ya? Büyük bir istila, büyük bir işgal. Zamanında kuşadası'nda yaşanan hataların hepsini trabzon'da da görüyorsun.

● **Artık iyi kaleci sadece ellerini değil ayaklarını da iyi kullanandır, değil mi?**

Futbol artık çok hızlı oynanıyor. Top bu kadar çok sahada kalınca kaleciler de değişime uğradı. Ben satranç oyununda kalecileri severim.

Gözü oyunda olan oyunu okuyup önceden müdahale eden kaleciler çok önemli. Ben de bu anlamda da **Peter Cech**'i çok beğeniyorum.

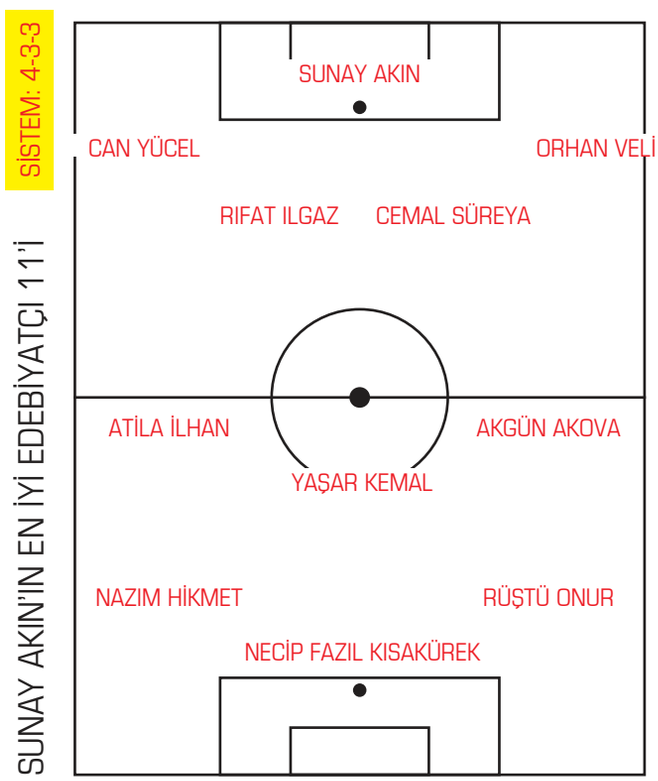

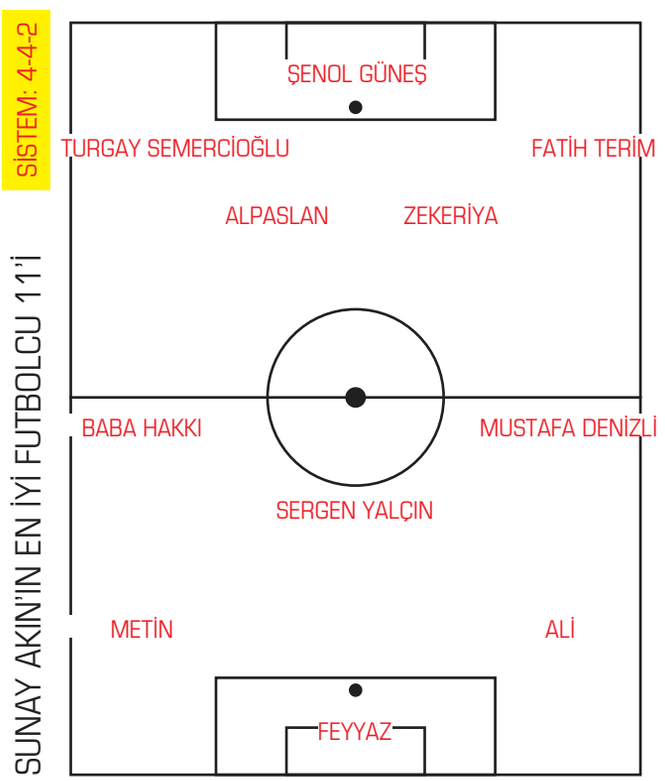

YEDEKLER: Tugay Kerimoğlu, Serdar Bali, Ali Kemal, Metin Oktay, Sabri Dino, Cemil Turan, Hami Mandıralı.

ŞAMPİYON PEHLİVAN, FEDERASYON BAŞKANLIĞINA ADAY OLMUŞTU. ANCAK GELEN BİR TELEFON ONA “ADAY OLMA” DİYORDU. ARAYAN BAŞDANIŞMANDI. VE ESKİ FEDERASYON BAŞKANIYDI. ŞAMPİYON, BİR GÜN CUMHURBAŞKANI'NA ULAŞMA FIRSATI BULDU.

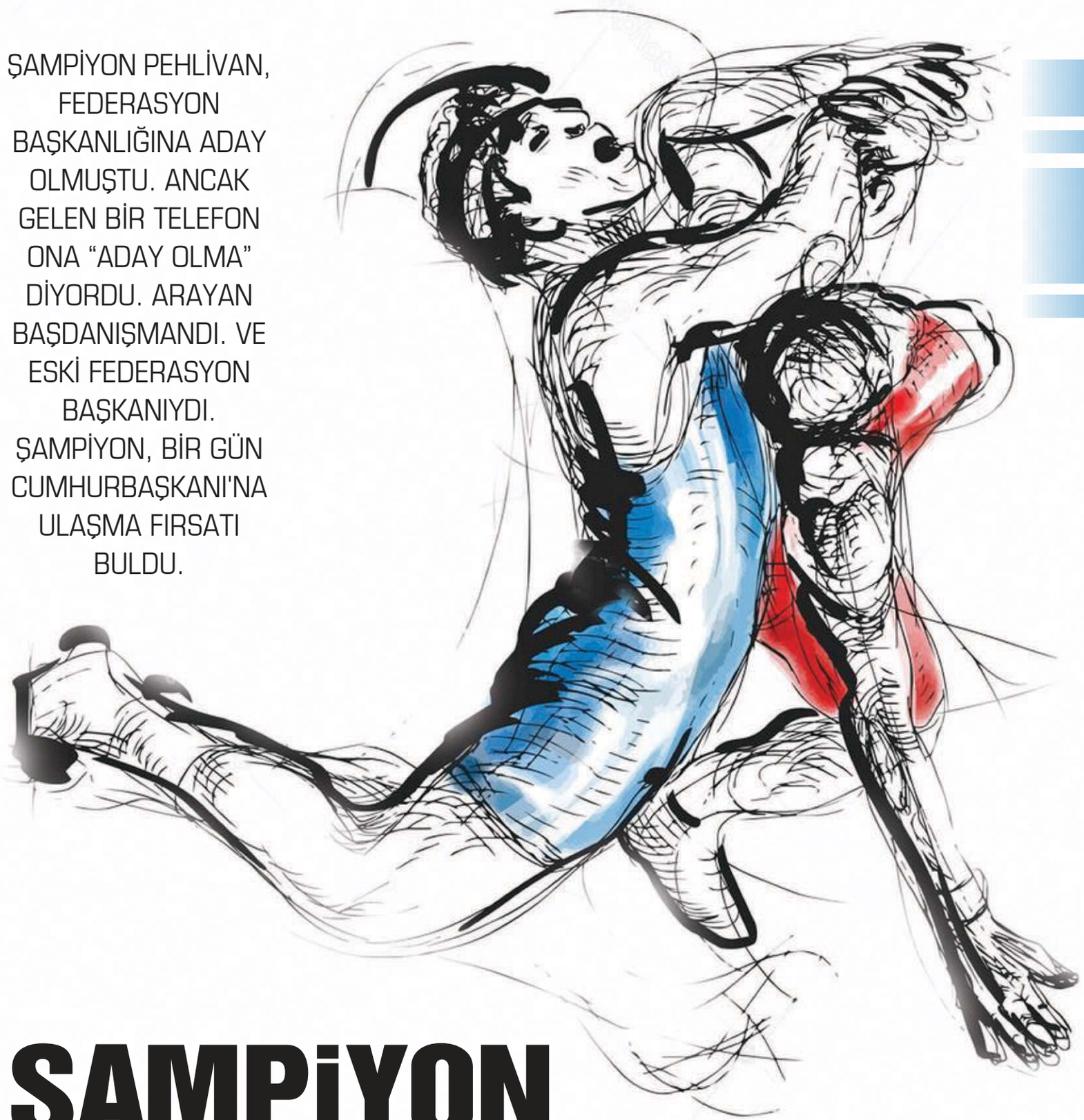

ŞAMPİYON BONCUK BONCUK TERLİYORDU

BONCUK BONCUK TERLİYORDU. MARUZATINI DİLE GETİRMEK İÇİN FIRSAT KOLLUYORDU AMA BAŞDANIŞMAN YANLARINDAN HİÇ AYRILMIYORDU. SONUNDA BAĞIRDI:

"CUMHURBAŞKANIM BİZİ SİZLE GÖRÜŞTÜRMÜYORLAR!"

MERT AYDIN

15 KİŞİLİK grup, görkemli binaya hayranlıkla bakıyordu. Gazete ve televizyonlarda gördükleri Başkanlık Sarayı'nı canlı canlı karşılarında bulmanın heyecanı bambaşkaydı. Zaten otomobillerle girdikleri kompleksin genel havası da etkileyiciydi. Büyük çoğunluğu 18-28 yaş arasında olan topluluğun şaşkınlığı anlaşılabilirdi rahatlıkla. Aralarından birinin heyecanı ise başkaydı. Kendisini çok sevdiğini hep söyleyen Başkan'a açılacaktı. Ama bunu yapmak demek başka bir büyüğünü zor duruma düşürmek demekti. Ne var ki yapılması gerekeni yapacaktı. O bir şampiyondu ve şampiyonların yürekleri çok büyük olurdu.

Kafile yavaş yavaş merdivenleri çıktı. Şampiyon, kendilerini karşılayanlar arasında onu gördü. Şimdi ona sarılan bu büyüğü belki de binadan ayrılırlarken sonsuza dek ona düşman olacaktı. Kafasındakileri yeniden gözden geçirdi. Yapacaktı, evet yapacaktı. Şimdi yapamazsa bir daha kendini affetmesi mümkün değildi.

1. Kısa boylu, bıyıklı adamın alnından boncuk boncuk ter damlıyordu. Daha 2 ay önce Torkanya'nın en mutlu kişisiydi. Olimpiyat Oyunları'nda pehlivanlıkta gelen madalyalar, tarihi bir başarı anlamına geliyordu. O da federasyon başkanı olarak kendisini bulutların üzerinde hissediyordu. Açıkçası yapılacak federasyon başkanlığı seçimlerinden de zerre korkmuyordu.

Amma velakin iki gün önce gelen telefon ortalığı karıştırmıştı. Torkanya Cumhurbaşkanı'nın başdanışmanı olan eski federasyon başkanıydı telefondaki; **"Aday olmayacaksın"** diyordu. **"Benim istediğim kişi başkan olacak".** Federasyon başkanı şaşkındı. **"Ama lütfen yapmayın. Siz ne derseniz deyin aday olacağım".** Başdanışman sertleştirdi konuşmasını bunun üzerine; **"Eğer aday olursan senin terör örgütüne üye olduğunu söylerim".**

İşte bu yüzden geliyordu boncuk boncuk ter damlaları. Son dönemde Torkanya'da en büyük suçtu terör örgütüyle ilişkilendirilmek. Bunca yıldır emek verdiği spordan ayrılmak zorunda kalmak da istemiyordu. Ama ya gerçekten bu iftira atılırsa? Aylar, belki de yıllar sürerdi bu lekeyi temizlemek.

Eşiyle konuştu. Ailenin sıkıntı yaşamaması için aday olmamasına karar verildi. Sporcularından birkaçına durumu anlattı. Özellikle Şampiyon'un gözlerinin nasıl dolduğunu farketti.

2. Olimpiyat kafilesi, kocaman bir salona alındı. Koltuklar, tavan, her şey onlara bir masal sarayındaymış gibi hissettiriyordu. Biraz sonra cumhurbaşkanı geldi. Hepsini kucakladı. Teker teker hepsinin performansıyla ilgili fikir bildirdi. Neşeli ve olumlu bir hava vardı. Sadece Şampiyon tam anlamıyla gülemiyordu. Onu çok seven cumhurbaşkanının da bir şeylerden şüphelendiğini fark etti. Artık o beklenen ana yaklaşılmıştı. Başdanışman da yanlarından ayrılmıyordu bir türlü.

Sohbet, muhabbet sırasında bir sessizlik oldu. O sırada Şampiyon, gür sesiyle konuştu, **"Cumhurbaşkanım bizi sizle görüştürmüyorlar".** Odaya bomba düşse daha iyiydi. Cumhurbaşkanı kızgın bir şekilde başdanışmana baktı, "**Bu da ne demek böyle! Şampiyon kapım sana her zaman açık. Nedir sorun, dinliyorum".**

Şampiyon durumu anlatırken başdanışmandan söz etmedi. Federasyon başkanının zor durumda bırakıldığının altını çizdi. Rahatlamıştı ve en önemlisi kendisine ters ters bakan başdanışmanın artık ona zarar verme ihtimali kalmamıştı.

3. Federasyon başkanı uyuyordu. **"Mışıl, mışıl"** diyemeyiz. Çünkü içinde büyük bir sıkıntı vardı. Başkanlığa aday olamamak, onurunu zedelemişti. Bunu nasıl geçirebilirdi bilmiyordu. Bunu nasıl hazmedebilirdi bilmiyordu. Uyumakla uyanık kalmak arasında bir noktadaydı. İşte o sırada cep telefonu çalmaya başladı.

Telefon numarası tanıdık değildi. **"Hayırdır inşallah"** diyerek açtı. Karşıdaki ses fazla uzatmadı konuşmayı, **"Yarın adaylığınızı açıklıyorsunuz".** Ne diyeceğini bilemedi. Hatta eşini uyandırıp uyandırmama konusunda bile kararsız kaldı. Sabahı sabah edecek ve niçin Başkanlık Sarayı'ndan arandığını bulacaktı.

★ **Bu hikâyede yer alan ülke ve kişiler hayal ürünüdür. Benzerlikler tamamen tesadüftür.**

25 KASIM 2018'DE OYNANAN TRABZONSPOR-FENERBAHÇE KARŞILAŞMASINDA, YILLAR SONRA BİR İLK YAŞANDI. ALİ KOÇ, 2011'DEN SONRA TRABZON'A GİDİP TRİBÜNDE MAÇ İZLEYEN İLK FENERBAHÇE BAŞKANI OLDU. KOÇ VE TRABZONSPOR BAŞKANI AHMET AĞAOĞLU, MAÇ ÖNCESİ OBJEKTİFLERE DOSTÇA POZ VERDİ.

SPOR ARENA PLUS

ARALIK 2018 SAYI: 11

YEŞİL SAHALARIN SERT ÇOCUKLARI

‘AYAK NASIL KIRILIR’ DİYE KİTAP YAZDI

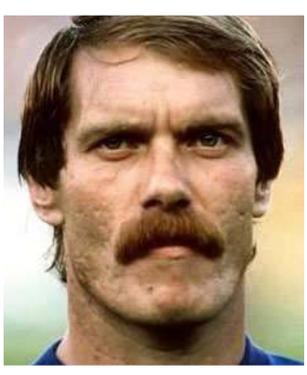

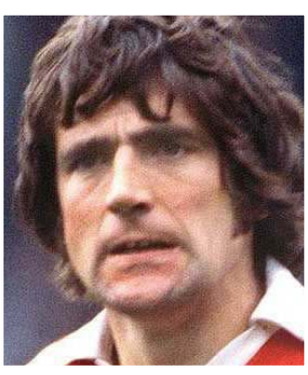

ÜNAL ÖZÜAK - KEREM AKBAŞ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ADİL DEMİRÇUBUK - SÜLEYMAN ARAT - KENAN BAŞARAN - SERHAN OYTUN EROĞLU
ALPASLAN AKKUŞ - MERT AYDIN - SARPER GÜNSAL - AHMET ERCANLAR - MEHMET SEVİNÇ - ORHAN ULUCA - KORAY GÜRTAŞ - KORAY DURKAL
ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ÇETİN CEM YILMAZ - MURAT FEVZİ TANIRLI - MURAT MERİÇ - SERKAN OCAK - ELİF ÇONGUR

BELKİ LEICESTER CITY GİBİ BİR PERİ MASALI YAZMIYORLAR AMA KÜÇÜK KULÜPLERE NEFİS BİR MODEL SUNUYORLAR: PREMIER LİG'İN SÜRPRİZ TAKIMI BOURNEMOUTH VE ARKASINDAKİ KAHRAMAN, EDDIE HOWE… LINEKER'İN TANIMIYLA; 'ÖZEL OLAN'…

'ÖZEL OLAN' HOWE

Howe, Premier Lig'de Ekim ayının koçu seçildi. Ödülünü alırken yanında 39 kişi vardı… Yardımcısından fizyoterapistine. Bu, alışagelmiş bir jest değildi. Bu, yeni menajerlik modenin somut fotoğrafıydı.

ÇETİN CEM YILMAZ

PREMİER Lig'de Ekim ayının en iyi menajeri seçilen Eddie Howe, ödülü için kameraların karşısına geçerken yanında bazı insanlar vardı. Tam 39 kişi! Yardımcı antrenörler, fizyoterapistler, analistler, masörler… Hepsi Eddie Howe'la beraber karedeydi. O fotoğrafa bakarken Howe'un yaptığının basit bir jest olmadığı, aslında günümüzde 'menajer' olmak ne demek, onu düşündüm. Howe, fotoğrafıyla yeni bir model sunduğunu resmileştiriyordu aslında, tıpkı takımı Bournemouth'un Premier Lig takımlarına gösterdiği model gibi.

Bournemouth, bu satırların yazıldığı an itibariyle Premier Lig'de altıncı sıradaydı. Kendilerinin dört katı bütçeye sahip Manchester United'ın üstünde. Elbette her yıl, her puan tablosunda buna benzer bir örnek bulabilirsiniz. Büyük bir takım zor bir sezon geçiriyordur ve küçük bir takım da iyi bir dönem yaşar. Eddie Howe ve Bournemouth'u özel kılan şey ise bunu 10 yıldır yapıyor olmaları.

HIZLI YÜKSELİŞ

● **BOURNEMOUTH**, 31 Aralık 2008'de Howe'u göreve getirdiğinde büyük planlar yapıyor değildi elbette. 24 takımlı 2. Lig'in (İngiltere'de dördüncü küme) 23. sırasındaydılar; İngiltere'nin 92 profesyonel takımı arasında 91. sıradan bahsediyoruz yani. Sezona ceza nedeniyle -17 puandan başlayan, oyuncuların parasını ödeyemeyen ve sıklıkla haciz gelen bir kulüp için Howe, muhtemelen göreve getirebilecekleri tek adamdı. Oyunculuk kariyerinin büyük bölümünü Bournemouth'ta geçirmiş ve son yılında oyuncu-antrenör olarak saha kenarında çalışmaya başlamıştı. 31 yaşındaydı, kulübü seviyor, biliyordu. Bu göreve geldiğinde, İngiltere'de profesyonel liglerdeki en genç hoca olmuştu. Şu anda da Premier Lig'deki en genç menajeri ve aynı zamanda en uzun süredir görevinde bulunanı. 2009'dan itibaren altı sezonda Bournemouth'a üç lig atlattı, ki arada 1,5 yıl Burnley'ye gidip geldiğini de unutmamak gerekiyor.

OYUNCULAR ONU PEP'E BENZETİYOR

● **OYUNCULARI** onu Pep Guardiola'ya benzetiyor. Gary Lineker onun için 'özel olan' diyor. Arsene Wenger, bıraktığında yeri için adı geçen isimlerden birisi oydu. Gareth Southgate'i saymazsak İngiltere'nin 'A sınıf' olmaya aday ilk teknik direktörü o. Çekici ve göze hoş gelen bir futbol oynatıyor. Premier Lig'deki üç sezonlarını da eksi averajla bitirmeleri kötü puan (üç sezonda sırayla 67, 67 ve 61 gol yediler ve -22, -12 ve -16 averajla tamamladılar) ama Howe'un bu felsefeden vazgeçmediğini göstermesi adına dikkat çekici. Dahası üç sezonda da neredeyse hiç ciddi bir düşme korkusu yaşamadıklarını da söylemek gerekiyor.

AYNI FUTBOLCULARLA YOLUNA YÜRÜYOR

● **AMA** tüm bunların ötesinde etkileyici bir detay daha var: Bu sezon forma giyen oyuncularından beşi (Simon Francis, Steve Cook, Ryan Fraser, Charlie Daniels ve Marc Pugh), 2012-13 sezonunda da 1. Lig'de takımın kadrosunda bulunuyordu; şu an takımın yıldızlarından olan ve geçen ay İngiltere milli takımına çağrılan Callum Wilson da Coventry City ile aynı ligin orta sıralarında mücadele ediyordu. Bu, Howe'un felsefesinin anahtarlarından birisi. Büyük bütçeleriniz olmayabilir, ama elinizdeki oyuncuları her zaman daha iyi yapabilirsiniz. 'Scouting' kelimesini eskitmiş durumdayız ve zaten artık süperstar olma adayı bir oyuncuyu 19 yaşında kimse tanımazken fark etmek de uçuk bir hayal haline geldi. Daha iyi oyuncuları bulamıyorsanız, belki de elinizdeki oyuncuları daha iyi yapmak üzerine mesai harcayabilirsiniz. Howe'un Bournemouth'ta yaptığı şey bu. Yukarıda bahsettiğim alt küme oyuncuları ve birkaç tane büyük takımda şans bulamamış potansiyel (Chelsea'den Nathan Ake, Liverpool'dan Jordon Ibe, Manchester United çıkışlı Joshua King, West Ham'da parlayamamış Junior Stanislas). Howe, BBC'ye verdiği röportajda bunun takımın gelişimi için büyük önem taşıdığını anlattı: "Eğer oyuncu isterse, Bournemouth'ta öğrenme yolu her zaman açık. Herkes bu yolu seçmeyebilir. Ama bu oyuncular seçti, mücadele etti ve kendilerini geliştirdi. Disiplin ve sıkı çalışmayla neler yapabileceğinizin kanıtı bu oyuncular."

Premier Lig, dünyanın en fazla para harcayan takımlarına ev sahipliği yapıyor ve 2000'li yıllarda para harcamadan başarı kazanılamayacağına dair inanç iyice kemikleşti. Oysa her bir Manchester City veya Chelsea örneğine karşı boşa para savurup karşılığını alamayan misliyle örnek çıkarabilirsiniz. Bournemouth, tüm bu çılgınlığın ortasında başka bir model sunuyor. Bir takımın sabırla, çalışarak ve gelişerek de başarılı olabileceğini, kupalar kazanmasa bile en azından arenada kendi alanını savunabileceğini.

Eddie Howe tüm bunları tek başına başarmadığının farkında. Bu yüzden antrenörleri, kondisyonerleri, analistleri de kameranın karşısına çıkarıyor. Premier Lig'de teknik direktör veya çalıştırıcı değil de, 'menajer' unvanının kullanılması boşuna değil. Onlar sadece takımı değil, bir ekibi, bir projeyi yönetiyor çünkü. Belki bizim de teknik direktörlük titrini yeniden tanımlamamızın, takımlarımızdan ve hocalarımızdan bunu talep etmemizin vakti gelmiştir.

DAHA İYİ OYUNCULARI BULAMIYORSANIZ, BELKİ DE ELİNİZDEKİ OYUNCULARI DAHA İYİ YAPMAK ÜZERİNE MESAİ HARCAYABİLİRSİNİZ. HOWE'UN BOURNEMOUTH'TA YAPTIĞI ŞEY BU.

YEŞİL SAHALARIN SERT ÇOCUKLARI

● Manchester United'ın efsaneleri arasında yer alan Roy Keane, 29 Eylül 1997'deki bir maçta kendisine sert girdi diye kin tuttuğu Norveçli Alf-Inge Haaland'ın futbol hayatını 21 Nisan 2001'de attığı bu tekmeyle bitirdi.

'AYAK NASIL KIRILIR' DİYE KİTAP YAZDI

Futbol bir 'temas sporu' olduğu için belli bir ölçüye kadar sertlik tabii ki kabul edilebilir ama bazı oyuncular bu konuda sınır tanımadı. Rakiplerini sindirmek için 'İNSAFSIZCA' VURMAK, KÜFÜR ETMEK DAHİL HER YOLA BAŞVURDULAR.

Roy Keane, Alf-Inge Haaland'ın futbol kariyerini kasti bir tekmeyle bitirdi. Graeme Souness, İtalyanlar'ın tabiriyle 'gelmiş geçmiş en kötü niyetli futbolcu' idi. Goikotxea da Schuster ve Maradona'nın ayaklarını kırıp, 'Bilbao Kasabı' lakabının hakkını verdi.

ADİL DEMİRÇUBUK

ROY KEANE

HAALAND'IN FUTBOL HAYATINI BİTİRDİ

● **KÜÇÜKKEN** boksördü. Nottingham Forest'ta forma giyerken, 29 Eylül 1997'de oynadıkları Leens United maçında kendisine sert giren Norveçli Alf-Inge Haaland'dan intikamını 4 yıl sonra aldı. 21 Nisan 2001'de bu kez Manchester City formasıyla karşısına çıkan Haaland'a öyle acımasızca girdi ki, vurduğu darbeyle futbol hayatını bitirdi. Tekmeyi attıktan sonra hakemin kırmızı kart göstermesini beklemeden direkt soyunma odasına gitti. İngiltere Futbol Federasyonu'nun 5 maç men ve 150 bin sterlinlik rekor para cezası verdiği Keane, yıllar sonra kaleme aldığı otobiyografisinde Haaland için şunları yazdı:

"Yeterince bekledim. Ona olabildiğince sert vurdum. Topa da müdahale etmiştim. Hey sen pislik, sahte sakatlık numaraları yaparak beni kızdırma."

GRAEME SOUNESS

SERTLİKLE DURDURAMAZSA OLAY ÇIKARIRDI

● **İTALYAN** Corriere dello Sport gazetesi, 2009 yılında yaptığı 'Gelmiş Geçmiş En Sert Kötü Niyetli Futbolcular' listesinde 1 numaraya Graeme Souness'ı layık görmüştü! 1970-1991 yılları arasında İngiltere, İskoçya, Avustralya ve İtalya liglerinde oynayan Souness, özellikle Liverpool'da forma giydiği dönemde çok sayıda olaya karıştı. Rakiplerini sertlikle durdurmaya çalışır, başaramazsa da olay çıkarırdı. Bir defasında Middlesbrough'da oynayan Bobby Murdock'ın kasık kemiğini 3 parçaya böldü. İngilizler Souness için 'kayarak yaptığı sert müdahalelerin görüntüleri kesinlikle çocuklara izletilmemeli' ifadesini kullanır.

Çirkefliğiyle dünya çapında ün yapan Souness, aynı zamanda döneminin en iyi orta saha oyuncularından biriydi. Zaten bu özelliği sayesinde uzun yıllar futbol oynadı. Futbolu bıraktıktan sonra teknik direktörlüğe başlayan Souness, 1995-96 sezonunda Galatasaray'ı çalıştırdı. 5 Nisan 1996'da Fenerbahçe'yi Türkiye Kupası'ndan eledikleri maçtan sonra santra noktasına Galatasaray bayrağı dikerek başka bir olaya daha imza attı. Galatasaraylılar bu olaydan sonra kendisine 'Ulubatlı' lakabını taktı.

ANDONI GOIKOTXEA

SCHUSTER VE MARADONA'NIN AYAKLARINI KIRDI

● **1975**-90 yılları arasında futbol oynayan Bask kökenli İspanyol savunmacı Andoni Goikoetxea, bu dönemin 12 yılını Athletic Bilbao'da geçirdi ve en büyük icraatlerini de burada gerçekleştirdi! 'Bilbao Kasabı' lakaplı Goikotxea'nın Barcelona'ya karşı özel bir antipatisi olduğu söylenir. Zira her ikisi de Katalan kulübünde forma giyen Bernd Schuster'in 1981'de, Diego Armando Maradona'nın da 1983'te de ayağını kırdı. Maradona'nın ayağını kırdığı maçta giydiği kramponları evindeki kişisel müzesinde kupaların ve şiltlerin yanında sakladığı söyleniyorr.

VINNIE JONES

'BİR AYAK NASIL KIRILIR' KİTABININ YAZARI

● **ŞiMDiLERDE** Hollywood filmlerinde ve dizilerinde izlediğimiz Vinnie Jones, 1985-99 yılları arasında İngiltere'de Wimbledon, Leeds United, Sheffield united, Chelsea ve Queens Park Rangers formalarını giyen bir orta saha oyuncusuydu. Çok sert oynardı, kavgadan kaçmazdı. Sertliğinden ötürü 'Makedonya cevizinden bile sert' diye tanımlanırdı. 1991'de Sheffield forması giyerken Manchester United maçının henüz 3. saniyesinde kırmızı kart gördü. Meniskus uzmanıydı. Diz kapaklarına taban girmesiyle ün yapmıştı. Jones'tan böyle bir darbe alan futbolcu mutlaka ameliyathaneye giderdi.

1989-90 sezonunda Leeds'te oynarken koca bir sezon sadece 3 kez sarı kart görerek, 'gerektiğinde iyi çocuk' olabileceğini de kanıtladı. Futbolu bıraktıktan sonra bir süre pankreas güreşi yapan Jones, 'How To Break A Leg' (Bir Ayak Nasıl Kırılır) adlı yarı otobiyografik yarı kurgu bir kitap yazdı. Futbolculuk kariyerindeki en meşhur fotoğrafı ise Paul Gascoigne'in hayalarını sıktığı anın görüntüsü oldu.

Billy Bremner, ufak tefek fiziğine karşın inanılmaz kavgacıydı. Dave Mackay, hakemlere çaktırmadan dirsek atardı. Romeo Benetti, defalarca oyundan atıldı. Norman Huntter, taraftarların 'Parçala Norman' tezahüratını duyunca kendinden geçerdi!

BILLY BREMNER

HEYKELi DiKiLDi FİLMLERE KONU OLDU

● **ÇİRKEFLİK** ve agresiflik konusunda gerçek bir efsane idi. 1942-1997 yılları arasında yaşayan İskoç Bremner, Leeds United, Hull City, Doncaster Rover takımlarında forma giydi. Orta sahada görev yapan Bremner, bazılarına göre 'pitbul' bazılarına göre 'cesur yürek' idi. 1.66 metre boyundaki Bremner, bitmek bilmeyen enerjisi ve kavgacılığı ile ünlüydü. Kendisinden çok iri rakiplerine karşı korkmadan mücadele eder, gerektiğinde kafa atmaktan kaçınmazdı. Gelmiş geçmiş en iyi futbol filmlerinden 'Damned United'a da konu olan Bremner'ın, 1974 Dünya Kupası'nda Zaire Milli Takımı oyuncularına 'nigger' (zenci) diye seslenip, bazılarının suratına tükürdüğü iddia edilir. 770 maçta formasını giydiği Leeds United'da efsane oldu ve stadın hemen dışına heykeli dikildi.

DAVE MACKAY

DİRSEKLERİYLE KAN KUSTURURDU

● **CORRIERE** dello Sport'a göre gelmiş geçmiş en sert sol kanat oyuncusu. 1953-72 yılları arasında Heart of Middlothian, Tottenham, Derby County ve Swindon Town takımlarında oynayan Mackay, özellikle hakemlere çaktırmadan attığı dirsekleriyle rakiplerine kan kustururdu. George Best'e göre Dave Mackay, karşılaştığı en "çakal" oyuncu. Topa kayarak yaptığı müdahalelerle bilinir.

ROMEO BENETTİ

YERE DÜŞEN RAKİBİNİ KRAMPONLA EZERDİ

● **ARKADAN** taban girmesi ve yerdeki rakibini kramponla ezmesiyle şöhret yapmıştı! 1968-79 yılları arasında futbol oynayan Benetti, defalarca oyundan atıldı. 55 kez de İtalya Milli Takımı forması giyen defansif orta saha oyuncusu, 1974 ve 1978 Dünya kupalarında da oynadı.

STUART PIERCE

İNGİLİZLER ONA 'SAPIK' DER

● **1983**-2002 yılları arasında İngiltere'de Wealdstone, Coventry City, Nottinhgam Forest, Newcastle United, West Ham ve Manchester City takımlarında oynadı. 78 kez de İngiltere Milli Takımı forması giydi. Sinsice attığı tekmelerle rakiplerinin sinirlerini bozardı. Genelde de kaval kemiğini hedef alırdı. Lakabı 'psycho' (sapık) idi. Rakiplerine sahada kimin 'patron' olduğunu her maç hatırlatmasıyla bilinir.

NORMAN HUNTER

PARÇALA NORMAN!

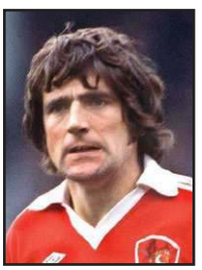

● **İNGİLTERE**'de 1962-82 yılları arasında Leeds United, Bristol City ve FC Barnsley kulüplerinde forma giydi. Acımasızlığıyla meşhurdu. 1962-76 yılları arasında oynadığı Leeds United'da taraftarlar kendisine "Parçala Norman" diye tezahürat yapar, o da dayanamaz ve taraftarların bu isteğini yerine getirmek için elinden geleni yapardı!

RON HARRIS

BİÇERDÖVER

● **1960**-85 yılları arasında Chelsea, Brentford ve Aldershot Town formalarını giyen Ron Harris'in lakabı 'biçerdöver'di. Chelsea'de tam 655 maça çıkarak kulübün efsane isimleri arasına girdi. Defansta oynayan Harris, bu lakabın hakkını verirdi! Son derece sert oynar, gözünün yaşına bakmazdı. 1971'de Leeds United'a karşı oynadığı maçta Eddie Gray'e iki tabanıyla birden girerek futbol hayatını bitirdi.

JOHN TERRY

GİZLİCE DİRSEK VE YUMRUK ATARDI

● **GEÇTİĞİMİZ** sezonun bitiminde Aston Villa formasıyla futbola veda eden Chelsea efsanesi John Terry de İtalyan spor gazetesi Corriere dello Sport'un 'Gelmiş Geçmiş En Sert Kötü Niyetli Futbolcular' listesinde yer alıyor. Terry saha içinde 'sinsi' diye tabir edilen futbolculara tipik bir örnekti. Ona karşı oynamak hiç kolay değildi. Özellikle hava toplarında kafaya çıktığında rakiplerine gizlice dirsek veya yumruk atardı. Terry'nin ilginç bir özelliği daha vardı; rakibini sakatlamak niyetiyle bir hamle yaptığında kendini de sakatlardı.

Zinedine Zidane'ın futbol kariyerindeki son maçında kafa attığı Marco Materazzi, küfürleriyle rakiplerini çileden çıkarırdı, ki Zidane'ın kafa darbesi de bu sebeple gelmişti. Gennaro Gattuso ise kayarak müdahale eder, çift dalar, 'buralar benim' mesajı verirdi.

GENNARO GATTUSO

ONDAN HERKES KORKAR

● **FUTBOLCULUĞU** kadar sertliği ve hırsıyla ünlü olan Gatttuso, gerek görürse çirkefliğe de başvururdu. Kayarak müdahale eder, çift dalar, rakip kim olursa olsun 'ayağını denk al, buralar benim' mesajını verirdi. 1994-2013 yılları arasında profesyonel olarak sahalarda top koşturdu. Perugia, Glasgow Rangers, Salernitana, Milan ve Sion kulüplerinde oynayan Gattuso, kariyerinin en iyi dönemini Milan'da geçirdi. 73 kez İtalya Millli Takımı forması da giyen Gattuso inanılmaz gözü kara bir oyuncuydu. Takım arkadaşları bile ondan korkardı. Halen Milan Teknik Direktörlüğü yapan Gattuso'dan, öyle sanıyoruz ki, kulüp yöneticileri de korkuyor!

TOMMY SMITH

ETTEN KEMİKTEN DEĞİL TAŞTAN YAPILMIŞ!

● **1964**-79 yılları arasında Liverpool, TB Rowdies, Los Angeles Aztecs (ABD), Swansea City takımlarının formalarını giydi. Liverpool efsanesi Bill Shankly, onun ne kadar sert ve dayanıklı olduğunu şöyle ifade etmişti:

"Etten kemikten değil, sanki taştan yapılmış biri."

NEIL RUDDOCK

USTURA

● **İNGİLTERE**'de 1989-2003 yılları arasında Southampton, Tottenham, Liverpool, West Ham ve Crystal Palace takımlarında oynadı. Lakabı 'razor' (ustura) idi. Sert mizacı ve rakiplerine kayarak yaptığı sakatlayıcı müdahalelerle tanınan bir futbolcuydu.

JOHNNY GILES

GÖZÜ KARA

● **1963**-83 yılları arasında Manchester United, Leeds United, West Bromwich Albion, Philadelphia Fury (ABD) ve Shamrock Rovers (İrlanda) kulüplerinde orta saha oyuncusu olarak forma giydi. İri yarı biri değildi ancak gözü karaydı. Rakibinin boyuna posuna bakmadan yaptığı sert girişleriyle bilinirdi.

MARCO MATERAZZI

THE MATRIX

● **RAKİP** futbolcuları maç sırasında söyledikleriyle çıldırtan, onların kafasını karıştırmayı en iyi bilen oyunculardan biriydi. Küfürleriyle Zinedine Zidane'ı da çileden çıkarmış ve Fransız futbol efsanesi 2006 Dünya Kupası finalinde kendisine kafa atarak kırmızı kart görmüştü. 'The Matrix' lakaplı İtalyan defans oyuncusunun, Zidane'ın ailesine küfür ettiği ileri sürüldü.

TERRY BUTCHER

BRİTANYALI BULDOG

● **İNGİLTERE** Milli Takımı tarihinin en efsane fotoğraflarından biri ona aittir. 8 Eylül 1989'da İsveç ile oynanan Dünya Kupası eleme maçında kafasından oluk oluk kan akmasına rağmen oyuna devam etmiş, devre arasında başına dikiş attırdıktan sonra maçı tamamlamıştır. Karşılaşma sonunda beyaz forması kıpkırmızı olmuştu. Stoper mevkisinde görev yapan Butcher, 1978-93 yılları arasında Ipswich Town, Glasgow Ranger, Coventry City, Sunderland ve Clydebank takımlarında oynadı. Sert ve agresif bir oyuncu olan Butcher, kendi ülkesinde 'British Bulldog' lakabıyla anılıyor.

SPOR ARENA PLUS

ARALIK 2018 SAYI: 11

İDDİA EDİYORUM; İKİNCİ YARIDA ÇOK ŞEY DEĞİŞECEK ESAS ÇIKIŞI **BEŞİKTAŞ** YAPACAK

YALAN SÖYLÜYORLAR İFTİRA ATIYORLAR!

ÜNAL ÖZÜAK - KEREM AKBAŞ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ADİL DEMİRÇUBUK - SÜLEYMAN ARAT - KENAN BAŞARAN - SERHAN OYTUN EROĞLU
ALPASLAN AKKUŞ - MERT AYDIN - SARPER GÜNSAL - AHMET ERCANLAR - MEHMET SEVİNÇ - ORHAN ULUCA - KORAY GÜRTAŞ - KORAY DURKAL
ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ÇETİN CEM YILMAZ - MURAT FEVZİ TANIRLI - MURAT MERİÇ - SERKAN OCAK - ELİF ÇONGUR

MERCEDES'İN BRİTANYALI PİLOTU LEWIS HAMILTON, SON OLARAK ABU DABİ'DE DE DAMALI BAYRAĞI EN ÖNDE GEÇTİ VE SON 5 YILDA 4 KEZ ŞAMPİYONLUK SEVİNCİ YAŞADI.

EKOLİG RAPORU GEÇEN AY AÇIKLANDI. AVRUPA FUTBOL PİYASASINDAN VERİLER DE İÇEREN RAPOR, YARARLI BİR ÇALIŞMA. ANCAK RAPOR SADECE CİROYA ODAKLANMIŞ.

CİRO BURADA KÂR NEREDE?

Aktifbank'ın hazırladığı EkoLig'in Deloitte Money League gibi **'ekonomik'** rapor olmasının sebebi sadece ciroya odaklanmış olması. Ancak ülke futbolu için böyle bir çalışmaya sahip olmak bir sonraki adım için umut verici...

KEREM AKBAŞ

GEÇEN ay ülke futbolu için önemli bir rapor olan **'EkoLig'** açıkladı. Ülkemizi bir şeyin başında **'Eko'** ibaresi varsa oranın ucuz olduğu algısı egemendir. Bu raporda ülke için lüks ancak verdiği veriler açısından **'ekonomik'** bir rapor.

Ekonomiklik kısmını biraz daha açacak olursak 'Deloitte Money League'in Türkiye versiyonu olarak değerlendirebileceğiz rapor, ülke futbolu için güvenilir ve toplu kaynak oluşturuyor ancak Deloitte Money League ile aynı handikapları içeriyor.

İşletme sahiplerinin düştüğü hatalardan birini, **'kâr'** yerine **'ciroya'** odaklanmak olarak görüyor bazı uzmanlar.

Ciro bir işten elde edilen geliri ifade ederken, kâr; bir işten elde edilen gelirden o geliri elde etmek için yapılan giderlerin farkını ifade eder. Sonuç pozitif ise kâr, negatif ise zarar olarak ifade edilir.

Aktifbank'ın hazırladığı EkoLig'in Deloitte Money League gibi **'ekonomik'** rapor olmasının sebebi sadece ciroya odaklanmış olması. Ancak ülke futbolu için böyle bir çalışmaya sahip olmak bir sonraki adım için umut verici.

Rapor genelden özele gelen bir yapıya sahip. Önce dünya ve Avrupa pazarına göz attıktan sonra Türkiye özeline iniyor.

Özellikle parasal güçlerine göre dünyanın en büyük 30 futbol kulübü ve bu kulüplerin ülkelere göre dağılımına bakıldığında ABD sürprizi ile karşılaşıyoruz. ABD %16,8 ile finansal açıdan en güçlü 30 takım içinde %16,8 ile ikinci yer alıyor.

Birinci sırada ise %26,7'lik payı ile kimseyi şaşırtmayacak şekilde İngiltere var. İspanya ve Almanya ise %13,3 paya sahip. İtalya ve İspanya %10 pay alırken. Çin'den Guangzhou Evergrande, Rusya'dan Zenit St.Petersburg ve Ukrayna'dan Shakhtar Donetsk yer alıyor.

Böyle bakıldığında finansal açıdan en güçlü 30 kulübün 6 tanesi Avrupa kıtası dışında yer alıyor. Ve bu sayının artması durumunda FIFA'nın bunu pazarlamak için yeni organizasyonlar ile ortaya çıkarması muhtemel görünüyor. En büyük sıkıntı ise coğrafi şartlar.

Football Leaks belgeleri ile ortaya çıkan yeni bir lig oluşumu halihazırda masada olan bir şeymiş ancak UEFA'nın bunun pastasını kaptırmamak için sonuna kadar yetkilerini kullanabileceği düşünülüyor.

Aynı şey FIFA için de geçerli. Raporun bir kısmı Rusya'da oynanan 2018 Dünya Kupası'nın ekonomik boyutunu detaylı bir şekilde gözler önüne seriyor.

Özellikle rapordaki şu cümle Dünya Kupası ekonomisinin geldiği noktayı gözler önüne seriyor:

"2014 yılında Brezilya'da gerçekleşen Dünya Kupası'nda toplam gelirleri 2.1 milyar dolar olan FIFA, 2018'de gelirlerini neredeyse iki katına çıkararak 4 milyar dolara ulaştırmıştır. 2018 Dünya Kupası, gelirleriyle FIFA'nın bugüne kadar gerçekleştirdiği organizasyonlar arasında en fazla kazandığı turnuva olma özelliğini de elde etmiştir."

Dünya Kupası ile ilgili verilen rakamlar ile kupanın ekonomik çembere katkısının ne denli büyük olduğunu gösteriyor.

Dünya Kupası'nı ekran başında 3,4 milyar kişi tarafından izlendiği düşünülürse bunu reklam geliri devasa hacim oluşturuyor.

11 şehir ve 12 stadyumda oynanan kupa için 31 tren istasyonu, 12 hastane yapılırken tüm bu çalışmalar ile birlikte stadyum yenileme çalışmasında 13 bin kişiye istihdam sağlandığı belirtiliyor.

AVRUPA'DA PASTA KATLANARAK ARTIYOR

Dünya Kupası, Olimpiyat, Avrupa Şampiyonası gibi organizasyonları ilk kez yapan ülkeler için handikap pek çok tesisin turnuva sonrasında atıl duruma düşmesi ve ekonomik değerini kaybetmesi oluyor.

● **RAPORUN** Türkiye bölümüne geçmeden önce bir iki çarpıcı rakam vermek gerekirse:

• Şampiyonlar Ligi gelirleri 1,4 milyar Euro'yu geçti. Gelirler 2004-05 yılına göre 1 milyar Euro arttı.

• Avrupa'nın en fazla kazanan 20 kulübünden biri olabilmek için sezon başına en az 200 milyon Euro'ya yakın gelir elde etmek gerekli.

• 2017-2018 futbol sezonunda Premier Lig, La Liga, Bundesliga, Seria A ve Ligue 1'in gelirleri 15 milyar Euro seviyesine ulaştı ve 10 sene öncesine göre 2 katına çıktı.

Buraya kadar olan bilgiler pek çok farklı rapordan derlenmiş ancak raporun bunları tek bir dökümanda toplaması ve Türkiye ile ilgili rakamlara geçildiğinde bir karşılaştırma imkânı sunması oldukça değerli.

MAÇ GÜNÜ GELİRLERİ

● **ÜLKEMİZ** ile ilgili veriler **'Maç Günü Gelirleri'** başlıyor. Rakamlara geçmeden takım bazında 10 takımın verilerinin paylaşıldığını, diğer 8 takımın ise verileri paylaşmak konusunda muhafazakâr olduğu göz önüne çıkıyor.

Süper Lig'de kulüplerin son 3 sezonluk maç günü gelirlerinden toplam 928,6 milyon TL gelir elde ederken, bu gelirlerinin %87'si Beşiktaş,Galatasaray, Fenerbahçe ve Trabzonspor tarafından elde edildi.

Galatasaray 284,5 milyon TL geliriyle, son 3 sezonda en fazla maç günü elde eden takım oldu. Raporun dilinde geçen **'4 büyükler'** ifadesi yerine daha uygun ifade bulmak gerekliliği ise not edilmesi gereken bir husus olabilir.

Seyirci ortalamaları ile ilgili verilen bilgiler ise tek başına üzerine tez yazılabilecek cinsten. 2016-17 sezonunda Beşiktaş dışında hiçbir takım 20 bin seyirci ortalamasını yakalayamazken 2017-18 sezonunda Galatasaray, Beşiktaş, Fenerbahçe, Bursaspor ve Trabzonspor ortalama 20 bin seyirci barajını geçmiş durumdalar.

Bursaspor ve Trabzonspor için yeni stadyum etkisi açıkça görülüyor.

• 2017-2018 sezonunda Süper Lig'in seyirci ortalaması %43 oranında artarak 8.940'tan 12.821'e yükselmiş.

• 2016-2017 sezonunda 2,7 milyon kişi stadyumlarda lig maçlarını seyrederken, 2017-2018'de stadyumda maç izleyen kişi sayısı 3,9 milyona ulaşmış.

• 2017-18 sezonunda borsaya açık 4 takımın ardından en çok gelir elde eden kulüp 12,5 milyon TL ile Bursaspor oldu.

NAKLEN YAYIN GELİRLERİ

● **TÜRKİYE**, yayın geliri sıralamasında Avrupa'nın 6. ligi konumunda ve ardından gelen birkaç ülkenin toplamında daha büyük bir gelire sahip. Özellikle yaşanan kur tartışmaları olmasa ve ödemelerin normal şartlarda yapıldığını düşündüğümüzde aslında pastanın görünenden daha büyük olması gerekiyor.

Süper Lig takımları geçen sezon 1,4 milyar TL'nin üzerinde bir geliri paylaŞtı. Dağıtım kriterlerine baktığımızda başarı primi payı, en yüksek liglerden biri olmamıza rağmen, bu primin tek sezonluk başarı olarak karşımıza çıkıyor ve geçmiş başarılarınızdan pay almak için daha önce şampiyon olmuş olmanız gerekiyor.

Bu da geçmişte başarılı olup bir iki sezon yenilenmeye gitmek isteyen kulüplerin gelirlerinde inanılmaz düşüşlere yol açıyor.

Son 2 sezona baktığımızda Başakşehir'in Trabzonspor'dan daha fazla gelir elde ediyor olması bunun bir başka açıklaması şudur: Trabzonspor, ligi kaçıncı sırada bitirirse bitirsin aldığı şampiyonlukların primlerini alıyor.

Kulüplerin sezonluk sportif performanslarına göre bu gelirlerin dalgalanmaması için son 5 sezona ait başarıların da bir şekilde kriterlere eklenmesi gerekiyor.

Başakşehir örneğinden yola çıkarsak, bir sezon için ligi 10. sırada tamamlamaları durumunda geçmişte kıl payı kaçırdıkların şampiyonlukların bir önemi olmayacak.

• Avrupa'nın en fazla yayın geliri elde eden 6. ligi olan Süper Lig'i sırasıyla Portekiz, Rusya, Hollanda, Danimarka ve İskoçya futbol ligleri takip ediyor.

• Beşiktaş, Galatasaray, Fenerbahçe ve Trabzonspor son 3 sezonda toplam 1,3 milyar TL naklen yayın gelirleri elde etmiş durumda.

• Türkiye'de 1996 -1997 futbol sezonunda 40 milyon dolar ile başlayan naklen yayın gelirleri, 22 yıl içerisinde 500 milyon dolara ulaştı.

EKO-LİG RAPORUNA BORSAYA AÇIK BEŞİKTAŞ, FENERBAHÇE, GALATASARAY VE TRABZONSPOR DIŞINDA SADECE 6 KULÜP BİLGİ VERMİŞ. DİĞER KULÜPLER NEDENSE ŞEFFAFLIK İLKESİNE UYMAMAYI TERCİH ETMİŞ.

TİCARİ GELİRLER

● **GELİŞMİŞLİK** örneği olan bazı göstergeler vardır. Kulüpler için de ticari gelirlerin toplam gelir içindeki bu gelişmişlik göstergelerinden biridir. Daha öncesinde rapordan örnekler verdiğimiz **'Yayın ve Maç Günü Gelirleri'** belli bir limiti olan gelirlerdir.

Stadyumdaki koltuk kapasitesi bellidir ve daha fazla insana bilet satmanız zordur ve bu gelirin ulaşabileceği bir tavan nokta vardır. Ki bu konuda bazı kulüplerimiz Passolig'de bulunan bilet devretme imkânına kısıtlama getirerek aynı bileti tekrar satmak için bir takım sistemler geliştirmişlerdir.

Keza yayın gelirlerinin de dağıtım anahtarı ve dağıtılacak tutarı bellidir. Bir kulübün bütün maçlarını kazanması durumunda kasasına koyacağı rakam bellidir. Ancak ticari gelirlerin, marka değeri, pazarlama stratejisi ve doğru yatırımın, sportif başarı ile desteklendiği durumda limiti yoktur.

Raporda örneği verilen Manchester City örneğinde 2017-18 sezonunda elde edilen 500 milyon Sterlin gelirin %46'lık bölümü ticari gelirden geliyor ve 232,2 milyon Sterlin ile en yüksek paya sahip.

Ancak daha önce de bahsettiğimiz Football Leaks dosyaları ile bu rakamın şişirilmiş olduğunu anladık. Ancak Barcelona hesaplarına baktığımız 2017-18 sezonunda elde edilen 914 milyon Euro rekor gelirin 300 milyon Euro'luk kısmı ticari gelirden oluşuyor.

Ligimiz açısında bakıldığında 2017/18 sezonunda elde edilen toplam ticari gelir 1,1 milyar TL civarında olurken bunun 831,2 milyon TL'lik kısmı yine borsaya açık 4 takım tarafından elde edildi.

• Borsaya açık 4 takımın son iki futbol sezonunda ticari gelirleri toplamı 1,5 milyar TL'ye yaklaştı.

• 4 takım arasında en fazla kazanan takım 478 milyon TL geliriyle Beşiktaş olurken, Beşiktaş'ı 462,2 milyon TL ile Fenerbahçe takip etti.

• Üçüncü sırada 392,9 milyon TL ticari geliriyle Galatasaray, dördüncü sırada ise 144,8 milyon TL ticari geliriyle Trabzonspor yer aldı.

• 2017-8 futbol sezonunda ortalama %28 oranında ticari gelir artışı yaşan 4 takım arasında, gelirlerini en fazla oranda artıran kulüp, %41 oranla Beşiktaş olurken, en az oranda artıran ise %18 ile Trabzonspor oldu.

• Son 4 sezonda ticari gelirleri her sene artıran tek takım Beşiktaş oldu.

Ticari gelirlerde 4 takımı takip eden kulüp ise maç günü gelirlerinde olduğu biri Bursaspor oldu. Onu ise Antalyaspor izledi.

SÜPER LİG YAYIN GELİRİNE BAKILDIĞINDA AVRUPA'NIN 6. BÜYÜK LİGİ. ANCAK DİĞER YANDAN AVRUPA'NIN ÖNDE GELEN LİGLERİYLE KIYASLANDIĞINDA BİZİM KULÜPLERİN GELİRLERİ HENÜZ İSTENİLEN SEVİYELERDE DEĞİL.

SONUÇ

● **SAĞLIKLI** bir raporlamanın temelini oluşturan veri setinin kulüpler tarafından paylaşılmamış olması raporun hem de futbol dünyasındaki şeffaflığın zayıf halkası.

Raporun bir başka zayıf halkası ise sadece 'ciro', yani gelir üzerine odaklanmış olması. Fenerbahçe Başkanı **Ali Koç**'un açıklamaları ile gündeme gelen borçlar ve giderler konusunun en az gelir kadar önemli olduğunu belirtmek gerekli. Temel finansal denklemde kâra, gelirden giderin çıkarılması ile ulaşılır. Ancak rapor ile görebildiğimiz kısım bize konu hakkında sınırlı veriyor.

14 kulüpten sadece 6 tanesinin verilerini paylaşmış olması da ayrı bir soruna işaret ediyor. Beşiktaş, Galatasaray, Fenerbahçe ise zaten tüm gelir ve giderlerini halka açık oldukları için açıklamak zorunda, zaten raporun da bize gösterdiği 4 takımın ekonomik aktiviteden neredeyse %70 oranında pay aldığı.

Futbol ve spor ekonomisinin gündemde tutulması, yabancı pek çok raporun derlenip toplanması. Hap gibi vurucu bilgiler verilmesi gibi pek çok gereksimi sağlayan bir rapor.

Bu raporun tamamlayıcısı ise 'Paralar nerede' temalı bir rapor olacaktır!

İDDİA EDİYORUM;
İKİNCİ YARIDA
ÇOK ŞEY DEĞİŞECEK
ESAS ÇIKIŞI
BEŞİKTAŞ
YAPACAK

YALAN SÖYLÜYORLAR İFTİRA ATIYORLAR!

SPOR ARENA PLUS

RÖPORTAJ: ADİL DEMİRÇUBUK

FOTOĞRAFLAR: SÜLEYMAN ARAT

TÜRK FUTBOLUNUN 'ATOM KARINCA'SI RIZA ÇALIMBAY, OYUNCULUK VE TEKNİK ADAMLIK KARİYERİNDEKİ BİLİNMEYENLERİ SPOR ARENA PLUS'A ANLATTI. ÇALIMBAY'IN ÖZELLİKLE KONYASPOR YÖNETİMİNE YÖNELİK SÖZLERİ SON DERECE ÇARPICI...

ALIN yazınızı sadece alın terinizle silebilirsiniz, demiş Lübnanlı filozof **Halil Cibran.** Ne de güzel söylemiş. Rıza Çalımbay dar gelirli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmenin yarattığı zorlukları alın teriyle, emekle aştı. Başarı merdivenlerine eli cebinde çıkılmayacağınının farkındaydı çünkü. Beşiktaş'ta başlayıp biten futbolculuk kariyerinde bir **'efsane'** mertebesine yükselmesinin yeğane sebebi çok çalışmasıydı. Olağanüstü bir yetenek değildi ama inanılmaz azimliydi. Antrenmanlara iki saat önce gelir, iki saat sonra çıkardı. Maçlarda da en çok o koşardı. Üstelik sadece kendisi koşmakla kalmaz, takım arkadaşlarını da koştururdu. **'Atom Karınca'** lakabının hakkını fazlasıyla verirdi. Maclarda **'Sarı Fırtına' Metin Tekin**'e en çok o bağırırdı. Teknik adamlık kariyerinde de hep 'diğerlerinden fazla çalışmaya' devam etti. İngilizce öğrendi. İngiltere'ye gitti, **Bobby Robson**'un nasıl antrenman yaptırdığını bizzat yerinde gördü. Dört yıl **Mustafa Denizli'**nin yanında çalıştı. Kendini geliştirmeye gayret etti. Teknik direktörlük kariyerinde birçok takımın 'kurtarıcısı' oldu. Hiçbirini küme düşürmedi. Bütün bunları yaparken hep mütevazı oldu. Özel yaşamına dikkat etti. Asla kötü örnek olmadı.

Son olarak çalıştırdığı Atiker Konyaspor'dan 'olaylı' bir şekilde ayrılan **Rıza Çalımbay**'la buluşup, hem bu olayın perde arkasını hem de Türk futbolunu ve Beşiktaş'ı konuştuk...

● Konyaspor'dan ayrılışınız bir hayli gürültülü oldu. Şimdi nasılsınız hocam?

Dinlenmek bazen iyi geliyor tabii ama böyle dinlenmek değil. Devre arası veya sezon sonu dinlenmeleri önemli bizim için. Ben hayatımda ilk defa bir takımdan böyle ayrılıp dinleniyorum. Diğer takımların hepsinden anlaşarak ayrıldım.

● Belli ki çok tepkili ve kırgınsınız...

Ben ayrılıkları da normal karşılarım. Bazen kaçınılmaz olur. Her şey her zaman iyi gitmez. Ben kendim bir şey görürsem zaten söylerim, kendim bırakırım. Daha önce 1-2 kulüpte böyle bir şey yaşadım. Çünkü ortamı görüyorsun, gitmeyeceği belli. Bir defasında Rizespor'u çalıştırıyordum; uğraşıyorum, uğraşıyorum olmuyor. En sonunda başkana gittim, "Ben ayrılacağım. Daha fazla bu işin üstüne gitmeye gerek yok. Anlatıyorum olmuyor" dedim ve bıraktım. Daha önce Denizlispor'u Avrupa'da 4. tura çıkardığım sezon çok kötü bir şey oldu, bıraktım.

Konyaspor'dan ayrılmak bana değişik geldi. Ankaragücü'nü yendiğimiz maçtan bir gün sonra beni arayıp görüşmek istediklerini söylediler. Ben de takımla ilgili bir konu zannediyorum. "İstanbul'dayım, işlerim var, eğer önemliyse geleyim" dedim. "Hocam, sen bugün gel, biz seni akşama göndeririz" dediler. Neyse ben gittim, başkan ve yöneticilerle oturuyoruz. Önce yemek yedik, ardından ayrılık mevzusunu gündeme getirdiler. Ben de devre arası transfer dönemi yakın ya, oyuncularla ilgili konuşacaklar zannediyorum. Türkiye Kupası'nda mağlup olduğumuz Kahramanmaraş maçından sonra bana, "Oyuncular arasında gruplaşma var" demişlerdi. Ben de, "Yok, benim çalıştırdığım bir takımda öyle şey olmaz" dedim. Oyuncularla ilgili radikal kararlar

alacaklar herhalde diye düşünüyorum.

Başkan, "Şehirden bize çok baskı geliyor. Biz kendi aramızda toplandık, bütün yöneticiler de öyle söyledi. Buna rağmen biz senin arkanda durduk" dedi. Ben de, "Arkamda duracak ne var ki. Başarım ortada" dedim. Şehir dedikleri de sosyal medya. Başkan ısrar etti, "Şehirle uyuşmazlık oldu, doku tutmadı" diye tekrarladı. "Ya başkan gerçekten bu yüzden mi ayrılıyorsunuz" dedim. "Evet" dedi. Takımla ilgili bir sorun var mı? Yok. Fenerbahçe'nin 5 puan önündeyiz, Beşiktaş'tan sadece 1 puan gerideyiz ve 9. sıradayız. Üstelik takım yükselişe geçmiş, belli ki daha da iyi olacak.

"Başkan, şehirle uyuşmazlık oldu diyorsun, bir yere çağırdınız da ben mi gelmedim? Ya da taraftarla bir sorun mu yaşadım? Forma imzalama günü yapıyorlar, beni çağırmıyorlar. Aşure Günü oluyor, benim gitmem lazım, oyuncular var, beni çağırmıyorlar.

HOCA DEĞİŞİKLİĞİNİ ÖZELLİKLE G.SARAY MAÇINA DENK GETİRDİLER

Sonra, "Rıza hocam, bu aldığınız para, bu da alacaklarınız ve priminiz" dediler. "Bunlar ne?" diyorum, bana diyor ki; "Priminizi hemen yatırdık." Ben de "Ne niyetle yatırdığınız belli" dedim. Arkasından başkan, "Anlaşarak ayrılalım" dedi. "Ben sizinle anlaşmam. Takım son sırada olsa tamam, sonda ikinci ya da üçüncü olsa yine tamam. Teklif sizden gelmiyor mu, o zaman niye bana geliyorsunuz. Avukatıma gidin. Zaten sözleşmeyi onunla yapıyorsunuz" dedim ve çıktım.

Anlamadığım bir başka olay da ben toplantıdan çıkar çıkmaz açıklama yapmış olmaları. Arabaya bindim, mesajlar geldi, ayrılmışım diye. Yani, her şeyi hazırlamışlardı toplantıdan önce!

İlk açıklamada benim için güzel şeyler yazdılar. 'Başarılı, kulübe hizmetleri geçti' diye. Ben de, "Bir toplantı yapıp size teşekkür edeyim, futbolcularla vedalaşayım" dedim. Fakat, "Anlaşarak ayrılalım" teklifini kabul etmeyince ikinci bir açıklama yaptılar. Takımın kondisyonu yokmuş, her mağlubiyette suçu oyunculara atıyormuşum gibi. İnanılmaz şekilde yalan yazdılar. O veda toplantısını da yaptırmadılar. Ben de İstanbul'da yaptım açıklamayı. Esasında hiç konuşmayacaktım fakat sahanın içine girdiler. Sahanın içine girerlerse buna izin vermem. Benim çalıştırdığım takımlarda kondisyondan yana sıkıntı olmaz. Ben Beşiktaş'ın başında iken, Fenerbahçe deplasmanında 10 kişiyle, kalecimiz de yoktu, kaleye Pancu'yu geçirip, 90. dakikada gol atıp 4-3 kazandık.

● Sizin ayrılmanızdan birkaç gün sonra Aykut Kocaman ile anlaştıklarını açıkladılar. Bunun üzerine, "Konyaspor yönetimi Kocaman'la görüşüp anlaştığı için Rıza Çalımbay'la yollarını ayırdı" iddiasında bulunanlar oldu. Aykut Kocaman'la bu konuda hiç görüştünüz mü?

Hayır, görüşmedim. Aykut Kocaman'la ilgili o konuda yorum yapmaya da gerek yok. Zaten yöneticiler o sözleri söyledikten sonra Aykut gelmiş, o gelmiş, bu gelmiş önemi yok. Evet, Konyaspor'un Aykut Kocaman'la bir başarısı vardı, ama geçen sezon 15'inci oldu, küme düşmekten son anda kurtardı. Onların düşüncesi şöyleydi. Galatasaray ile maçımız var, onların en az 10 tane oyuncusu eksik. Galatasaray'ı bir daha böyle yakalayamazsın. Konyaspor eğer Galatasaray'ı benimle yenmiş olsaydı, ayrılma şansları sıfır olurdu. Üstelik bir de milli maç arası vardı. Yani, yeni gelen hocanın takımı hazırlaması için yeterli bir süre vardı. Bizim Konya'da yaşadığımız sıkıntılardan biri de şu; basın onların elinde. Her şey onların elinde…

● Ayrılık sizi yıprattı mı?

Hayır, yıpratmadı, daha da hırslandırdı. Bu olay beklediğim şeylerden biri. Her kulüpte olabilir. Türkiye'de artık profiller değişti, insanların bakış açıları daha değişik. Kulübü yönetecek insanların biraz da insani değerleri olması gerekiyor. Konyaspor yönetiminin sözleşmemi niye feshettiğine ilişkin yazıyı okudum, "Ayıp ya, bunu nasıl yazarsınız" dedim yöneticilere. "Biz yapmadık, avukat yaptı" dediler. Mesela Beşiktaş'ın U21 takımıyla Konyaspor'un U21'leri kavga etmiş, ben "Konyalılar Beşiktaş'ı dövdü" demişim. Bir de benim Beşiktaşlı tarafım var ya.

ANTALYASPOR'DAN ETO'O-NASRI SÜRTÜŞMESİ YÜZÜNDEN AYRILDIM

● Önceki sezon Antalyaspor'da çok başarılı bir sezon geçirdiniz. Herkes sizin devam etmenizi bekliyordu fakat ertesi sezonun başında ayrıldınız. Neden?

Antalya'da ben de devam ederim diye bekledim ama olmadı. Ayrılmamızın sebebi Eto'o ile Nasri'nin birbirlerine girmesi.

● İSTİNYE'deki evinde bizi konuk edip sorularımızı yanıtlayan Rıza Çalımbay, Atiker Konyaspor'dan böylesine 'olaylı' bir şekilde ayrılmasının, kendisini yıpratmadığını, tam tersine hırslandırdığını söyledi.

Antalyaspor'u devraldığımda sonuncuydu ve 2 puanı vardı. Sezonu 5. sırada bitirdik. Sezon bitti, transfere başladık. Şampiyonluğa oynayacağız. Baktım, yapılan transferler yüzünden takımda denge bozuluyor. Başkan Ali Şafak Öztürk'e, "Başkan, böyle gereksiz şeyler yapmayalım. Nasri ve Menez'i almayalım" dedim. Nasri'ye yıllık 6.5 milyon Euro verilince Eto'o, "Ben de o kadar isterim" dedi. Başkan "Yok" deyince, Eto'o, "Ben oynamıyorum o zaman, paramı verin gideyim" dedi. Eto'o'nun derdi Nasri falan değildi, takımda ondan fazla kimsenin kazanmasını isemiyordu.

'Bu takımın kümede kalmasında, dünya çapında tanınmasında büyük payım var' diye düşünüyordu. Böylelikle sürtüşme başladı. Ama öyle böyle değil, sahaya da yansıyor. Başkana, "Ya sen hallet ya da bana bırak" dedim. Bana bıraksaydı Nasri'yi kadro dışı bırakırdım o da olmazdı çünkü 6.5 milyon Euro para vermişsin…

TRANSFERDE PARA İŞİNE ASLA GİRMEDİM

● Rıza Çalımbay'ın farkı nedir?

Bazı arkadaşlar var, spor akademisini falan bitirip teknik direktör olmuşlar. Mesela Ersun Yanal hoca. Onların bizden bir fazlası vardır; antrenman bilimini falan çok iyi bilirler. Ben de yıllarca üst düzey futbol oynadım ve futbolu bıraktıktan sonra 2 sene Ümit Milli Takım'da, 2 sene de A Milli Takım'da Mustafa Denizli hocanın yardımcılığını yaptım. Yıllarca üst düzey futbol oynadığım için, kaybettiğinde ya da kazandığında futbolcu ne ister, ne düşünür bilirim, Spor Akademisi mezunu arkadaşlar benim kadar bilemezler. Biz, bildiğimiz işi yapıyoruz, herkes de bildiğini yapmalı.

Futbolu bıraktan sonra 'lap' diye antrenör olunmuyor. Oradaki yanlış da bu. Bir kere liderlik vasfını geliştireceksin. Artı futboldan kazandığın tecrübeyi, görüşü ortaya koyacaksın, antrenman bilimini öğreneceksin ve de çok iyi ekip yapacaksın. Benim ekibimde spor akademisi mezunu

iki tane çok iyi antrenör var. Ayrıca Servet Çetin'i aldım ve Cardiff'ten bir antrenör getirdim. Benim ekibimdekiler işini seven, dürüst, kişilikli ve karakterli insanlardır. Biz çalıştığımız her yerde bembeyaz bir sayfa bırakırız. Eğer biri bizim hakkımızda olumsuz bir şey söylüyorsa, kesinlikle yalandır. Hele transferde para işine ben hayatta girmem. Ben oyuncuyu gösteririm, 'Ahmet'i, Mehmet'i alın' derim. Para işine hiç girmem.

Ben geçen sene Trabzonspor'daydım. Devre arasında iki transfere ihtiyacım vardı. Ama takımdaki oyuncuların da çok alacağı var. Hal böyle olunca başkana, "Tamam, transfer yapmayın, oyuncuların parasını ödeyin" dedim. Konyaspor'da da Mehdi Bourabia vardı, sezon başında İtalya'ya gitti. "Onun yerine adam alalım" dedim. Yöneticiler, "Transfer yaparsak oyunculara para ödeyemeyiz" dedi. Ben de, "Tamam, almayın ama orta sahada sıkıntım var, bilin" dedim. Oyuncu alman önemli değil, öncelikle mevcut oyuncuların parasını ödeyeceksin. En önemli şey o. Oyuncuların bazıları geliyor, para almamış, etmemiş, antrenmana bir gelişleri var; zorla çalıştırıyorsunuz.

● Malum, endüstriyel futbol dönemini yaşıyoruz. Her şey çok değişti; futbolcuların ya da siz antrenörlerin kulüplerde parası kalıyor mu?

Neticede hiçbir kulüpte hiçbir oyuncunun parası kalmaz. Hele yabancıların hiç kalmıyor. Alacağı gecikirse de faiziyle alıyor. Para kalmaz, önemli olan, oyuncuların o anki ödemeleri. Şimdi UÇK (Uyuşmazlık Çözüm Kurulu) var, alacağını kısa sürede alıyorsun. Mahkeme yoluyla uzun sürer ama UÇK kısa sürüyor.

EN AZ YENDİĞİM TAKIMLAR SİVAS VE BEŞİKTAŞ

● Beşiktaş'ın efsane isimleri arasında yer almanız, sanıyorum teknik direktörlük kariyerinizde sık sık karşınıza çıkan bir sorun oluyor?

Ben hangi takımı çalıştırırsam çalıştırayım, eğer Beşiktaş'la maçımız varsa, bir hafta önceden yazıp çizmeye başlarlar; "Rıza hoca bilerek yeniliyor" diye. Yendiğimiz zaman da Beşiktaşlılar kızıyor. Benim en az yendiğim takımlar Sivasspor ve Beşiktaş'tır.

● Beşiktaş Kulübü'ne üye olduğunuzu biliyoruz. Sanıyorum divan kurulu üyeliğine de hak kazandınız…

Evet, divan kurulu üyesiyim. Geçmişte uzun süre Beşiktaşlı Sporcular Derneği'nin başkanlığını da yaptım. Beşiktaşlı olduğumu hiçbir zaman gizlemedim ki. Ben orada futbola başladım ve orada bitirdim.

● 'Atom Karınca' döneminizde başta Fenerbahçe olmak üzere çok sayıda kulüpten teklif aldınız ama Beşiktaş'tan ayrılmadınız…

Teklif çok geldi ama niye gideyim! Aradaki para farkı çok büyük olsa da gitmezdim. Hele ki takım kaptanı olduktan sonra ayrılmam mümkün değildi.

● Futbolculuğunuzda antrenmanlara 2 saat önce gelir, 2 saat sonra çıkardınız. Hiç kendiniz gibi çok çalışan oyuncu gördünüz mü?

Gördüm. Mesela şu an Konyaspor'da Jonsson diye bir Danimarkalı futbolcu var. O da aşırı çalışıyor, hep sakatlıyor kendini!

MILNE DÖNEMİNDE İYİ YABANCI ALABİLSEYDİK AVRUPA'DA DA BİZİ KİMSE TUTAMAZDI

● Beşiktaş tarihine adınızı altın harflerle yazdırdığınız dönemdeki takım arkadaşlarınızdan Ali Gültiken, "Biz, Gordon Milne'ye rağmen üst üste 3 kere şampiyon olduk" demişti. Siz bu görüşe katılır mısınız?

Hayır. Gordon bir kere çok iyi bir insandı. Hiçbir zaman oyun disiplininden taviz vermezdi. Futbolda, skor ne olursa olsun, mağlup da olsan öfke kontrolü yapman gerekiyor. Bir teknik direktör olarak sakin olman gerekiyor. Gordon öyle biriydi. İnsani yönü çok kuvvetliydi. Takım istediği kadar iyi olsun, eğer teknik direktörün kafa yapısı oyuncularla uyuşmazsa o takım dağılır gider. Gordon'un antrenmanları hep aynı gibi gelebilirdi ama adamın takımı ayakta tutan bir duruşu vardı. Bu da yetiyordu zaten. Biz çok iyi bir takımdık ve arkadaşlık çok üst düzeydeydi. Biz Beşiktaş'ı kendi evimiz gibi görüyorduk.

RIZA ÇALIMBAY, GORDON MILNE DÖNEMİNDEKİ EN BÜYÜK ŞANSSIZLIKLARININ YETERSİZ BÜTÇE NEDENİYLE KALİTELİ YABANCI GETİREMEMELERİ OLDUĞUNU SÖYLEDİ.

O kadroda olanların yüzde 70'i teknik direktörlük yapıyor. Belki o kadroya başka bir teknik direktörü getirseydin, dağılabilirdi.

● Türkiye'de fırtına gibi estiğiniz dönemde Avrupa kupalarında başarılı olamadınız. Bunun sebebi neydi?

O zamanki başkanımız Süleyman Seba, Gordon'a 200 bin dolar veriyordu, "Git transfer yap" diyordu. Bu parayla İngiltere'den kimi alsın? Gordon bir tane doğru dürüst adam getirebildi, o da Leslie Ferdinand'dı, kiralık geldi. Ertesi sene alalım dedik, adam "Gelmiyorum" dedi. İngiltere Milli Takımı'nı hedefliyordu. Gordon'un getirdiği oyunculardan Walsh biraz oynadı, Wilson ve McDonald'ı oynayamadı. Bizde para yoktu. Zaten para olsaydı ve iyi yabancı gelseydi bizi Avrupa'da da tutamazlardı. O takımın tek eksiği kaliteli yabancıydı. Galatasaray UEFA Kupası'nı nasıl aldı? Hagi, Popescu ve diğer yabancılar takımı sırtladı. Biz Avrupa kupalarında oynuyorduk ama çim sahamız yoktu. Şeref Stadı'nda, Fulya'da toprak sahada çalışıyorduk. Çim sahası var diye Fenerbahçe'nin Dereağzı Tesisleri'nde Avrupa maçına hazırlanıyorduk.

● Merhum Süleyman Seba size göre nasıl biriydi?

Süleyman Seba her şeyini Beşiktaş'a vermiş biriydi. Zengin değildi ama duruşu vardı. Hep mütevazıydı. Takımın aldığı başarı ne olursa olsun, rakiplerin yanında hayatta sevinmezdi. Gider, özür dilerdi. Hayatını Beşiktaş'a adamıştı. Kulübün parasının boşa gitmesini istemezdi.

● 'Futbolculuk fakir aile çocuğunun işidir, zengin ailelerin çocuklarından futbolcu olmaz' diyenlere katılır mısınız?

Futbol zor bir iş. Benim babam futbol oynarken, bana izin vermezdi. Ki kendisi çok severdi, beni maçlara götürürdü. İzin vermeme nedeni geçim sıkıntısıydı. Bebek'te kapıcılık yapıyordu, ben de bakkalda çalışıyordum. Şimdi anne babalar çocuklarının ellerinden tutup futbol okullarına götürüyorlar, üstelik para vererek. Herkes oğlunun futbolcu olmasını istiyor. Zengini de bunu yapıyor, fakiri de.

● Beşiktaş'ın efsane kadrosu derken, sanıyorum altyapı hocalarını anmadan olmaz?..

Serpil Hamdi Tüzün, Adnan Dinçer ve Ayhan Erman hocaların hakları ödenmez. Beşiktaş eğer tarihi başarılar yaşadıysa, bu hocaların çok büyük hakkı, emeği varır. Adnan hoca benim çalıştığım bakkala kadar geldi.

G.SARAY MAÇINDA PENALTI KAÇIRINCA STİLİMİ DEĞİŞTİRDİM

● Türkiye'nin gelmiş geçmiş en iyi penaltıcılarından birisiniz. Yanlış hatırlamıyorsam, 1 veya 2 tane penaltı kaçırdınız. Penaltılardaki başarınızın sırrı neydi?

Penaltılarla gol krallığına gidiyordum! Bütün kariyerimde 3-4 penaltı kaçırdım. Penaltıları kullandığım ilk sene plase vurup bütün kalecileri terse yatırıyordum. Ertesi sezon bunu öğrendiler, hiçbiri kıpırdamıyor! Bir gün Galatasaray ile oynuyoruz,

penaltı kazandık. Plaseyi yapıp Simovic'i terse götürdüm ama top direğe çarpıp auta gitti. Baktım tüm Galatasaraylılar Simoviç'e gidiyor. Niye gidiyorlarsa! Maçın sonlarına doğru 2-1 mağlubuz, bir penaltı daha kazandık. Baktım herkes kenara kaçıyor, kimse kullanmak istemiyor. Ben aldım topu, bir vurdum, Simoviç topun olduğu yere gitti ama kurtaramadı. İlk defa bir penaltıda şut atmıştım. Ondan sonra bütün penaltılarda şut atmaya başladım. Benim kaçırdıklarımdan sadece birini kaleci kurtardı, Zalad…

Başbakanlık Kupası maçıydı. Zalad'ın boyu 2 metreydi, ellerini açtığı zaman kale daralırdı. Kıpırdamayınca şaşırdım ve gol atamadım. Onun dışında kaçırdığım penaltılarda top direkten döndü. Penaltı işi güven meselesi. Takım iyiyse, sen iyiysen, kale dev gibi görünür; istediğin yere bırak. Ama maç kötü, sen istediğin gibi oynamıyorsan kale daralır.

● Sizin bir de muz ortalarınız meşhurdu…

Muz ortaları Gordon Milne'den öğrendim.

ALİ KOÇ HAKLI AMA BİR ŞEYİ KAÇIRIYOR…

● Fenerbahçe Başkanı Ali Koç, "Futbol, en az mesai harcanıp en çok para kazanılan mesleklerin başında gelir" sözüne katılıyor musunuz?

Ali Koç haklı. Günde 1.5 saat antrenman yapıyorsun, sonra hayatına dönüyorsun. Ama Ali Koç'un kaçırdığı bir şey var; futbolda her şey başarıya bağlı. Başarılıysan kalırsın, başarısızsan gidersin.

● Yabancı teknik direktörlerin son yıllarda Türkiye'de başarılı olamadığını görüyoruz. Sizce de artık yabancı hocaya gerek yok mu?

Ben futbolculuk kariyerimin tamamında yabancı hocalarla çalıştım. Yabancının kalitesi çok önemli. Buraya bir şey vermesi lazım. Yabancı hocaya gerek yok. Biz zaten kendimizi çok yeniliyoruz. Olduğumuz yerde durmuyoruz.

● Cocu'nun Fenerbahçe'de başarısız olmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

● RIZA Çalımbay, Phillip Cocu gibi bazı teknik adamların Türkiye'de başarısız olmalarının sebebini sormamız üzerine, "Onlar burayı kolay bir yer zannediyorlar. Halbuki Türkiye Ligi çok zorludur" dedi.

Bu, Cocu özelinde bir durum değil, Hollandalı antrenörlerin hemen hiçbiri Türkiye'de başarılı olamadı. Onlar burayı kolay bir yer zannediyorlar. Bizim Katar'a baktığımız gibi bakıyorlar. Halbuki Türkiye Ligi çok zor bir yer.

● Türk antrenörlerin en büyük sorunu yabancı dil. Sizin İngilizce ile aranız nasıldı?

Ben milli takımda çalıştığım dönemde Süper Lig'den teklif geldi ama kabul etmedim, gittim 3 ay İngiltere'de dil öğrendim. Daha kalacaktım ama Daum Beşiktaş'a geldiğinde yardımcı antrenör olarak beni isteyince Türkiye'ye döndüm. Daum'un ilk günlerinde tercümanlığını ben yapıyordum. Süper Lig'deki her antrenörün yabancı dil bilmesi gerekiyor çünkü artık bütün takımlarda 14 yabancı var. Dili bilmen gerekiyor. İngilizce derdimi anlatıyorum ama akıcı değil.

● Sizin de aralarında olduğunuz bazı teknik direktörler için, "Düşmek üzere olan bir takımı alıp toparlar, fakat ertesi sezon kalınca kısa sürede ayrılır" denilir…

Benden kaynaklanmıyor. Hiçbir hoca iyi olduğu yerden ayrılmaz. Düşünün, ben Beşiktaş'tan ayrıldım. Niye ayrılayım? Demek ki benimle alakalı bir durum değil. Ben bir kere para yüzünden hiçbir kulüpten ayrılmadım.

● Trabzonspor'a gittiğinizde, ben de dahil birçok kişi, "Tam Trabzonspor'a göre bir teknik adam. Rıza hoca orada uzun yıllar kalır ve başarılı olur" diye düşündük fakat orası da kısa ömürlü oldu. Neden?

Trabzonspor'dan ayrılmamın da benimle alakası yok. Mukavelem bittiği için ayrılmadım. Orası biraz değişik bir yer. Sorun çok. En büyük sorunlardan biri maddi problemleri. Öncelikle onu halletmeleri gerekiyor. İkincisi, Trabzonspor transferleri çok iyi yapmalı. Trabzon'a göre adam alacaksın. Aç adam alacaksın. Paris'te yetişmiş adamı getirirsen sıkıntı yaşar.Star oyuncu da alacaksın ama bir tane yeter. Zaten aldığın adamlar içinden de star çıkar. Bir de altyapıya destek vereceksin. Ben Trabzon'u çözmüştüm, 2 sene daha kalsaydım bambaşka bir takım olurdu.

● Altyapıların yetersizliği Türk futbolunun en önemli sorunu. Burada sorumlu kim veya kimler?

Adam futbolu bırakıyor, bir kulüp başkanının yanına gidiyor. Başkan soruyor, "Ne yapıyorsun?" diye. "Futbolu bıraktım" diyorsun, "Hemen gel, bizim altyapıda çalış" deniyor. Böyle şey olmaz. Antrenörlük bambaşka bir şey. Altyapı antrenörünü eğitmen lazım. Bir kere çocuk yetiştiriyorlar. Bu işin parayla da çok ilgisi yok esasında. Kendini altyapıya, futbolcu yetiştirmeye adayan insanlar var. Ama bunları eğitmen lazım. Özellikle büyük takımların altyapılarının mükemmel olması lazım. Anlamıyorum bu durumu. Yahu bir tane oyuncu alma, 3 milyon Euro verme, altyapıya aktar, bak neler yetişiyor.

FENERBAHÇE ŞAMPİYONLUK YARIŞINA ORTAK OLABİLİR

● Puan cetveline baktığımızda Başakşehir'in puan farkıyla lider olduğunu görüyoruz. Sizce bu sezon şampiyon olabilirler mi?

İddia ediyorum, ikinci yarı bambaşka olacak. Göreceksiniz, yukarıdaki birçok takım aşağı inebilir, alttakiler de yukarı çıkabilir. Çünkü devre arasını bütün takımlar çok iyi değerlendirecek. Başakşehir'e gelirsek… Abdullah Avcı ile konuşuyorum;

● SEZONUN ikinci yarısında Süper Lig'deki dengelerin çok değişeceğini söyleyen Çalımbay, "Takımlar devre arasını en iyi şekilde değerlendirecek. Alttakilerin üst tarafa yükseldiğini göreceğiz" dedi.

geçen sene şampiyonluk son haftalarda ellerinden gitti, bu sene çok kararlılar. Başakşehir'in çok büyük avantajları var. Takım kötü sonuç aldığında tepki gösterecek büyük bir taraftar topluluğu yok, rahatsız edici medya baskısı yok, çok iyi bir başkan ve teknik direktörü var.

● Fenerbahçe şampiyonluk yarışına ortak olabilir mi? Koeman'ı nasıl buluyorsunuz?

Fenerbahçe de çıkışa geçer. Koeman da iyi bir teknik adam. Zaten bu kadro için çok ekstra bir şeye gerek yok. Gerçekten iyi bir kadro. Sadece biraz havalarını kaybettiler. O havayı da elbette yakalayacaklar. Ben esas Beşiktaş'ın çok iyi bir çıkış yakalamasını bekliyorum. Beşiktaş son senelerin en başarılı takımı. Birkaç oyuncu kaybettikleri için travma yaşadılar ama devre arasında gereken hamleyi yapıp o sorunu çözebilirler.

● Tekrar Beşiktaş'a dönmek ister misiniz?

Tabii ki. Herkes Beşiktaş'ı çalıştırmak ister.

● Futbolculuk ve teknik direktörlük kariyerinizde çok önemli başarılar kazandınız. Sizce en önemlisi hangisi?

Beşiktaş formasıyla en çok 1. Lig maçı oynayan futbolcu olmam (494 kez).

● 17 Nisan 2005'te Fenerbahçe'yi 10 kişiyle yendiğiniz 4-3'lük maça damga vuran bir başka olay Fenerbahçe tribünlerinde, "Rıza efendi, 2 ekmek, 1 süt" yazılı pankart asılmasıydı. O pankartı gördüğünüzde ne hissettiniz?

O pankartı ben görmemiştim, maçtan sonra Erman Toroğlu söyleyince öğrendim. Ben genel anlamda Fenerbahçe taraftarına kızmıyorum, "3-5 kişiinn yaptığı bir şey sorun olmaz" dedim, kapattım. Maçtan sonra eve gittiğimde Başbakan Abdullah Gül aradı, "Sakın kafanıza takmayın, hepimiz öyle yerlerden geldik" dedi. Meclis Başkanı Bülent Arınç aradı. O olayın üstünde hiç durmadım. Pankartı asan insanlar şunu düşünmeliydi, kapıcılık yapan, namusuyla para kazanan bir sürü Fenerbahçe taraftarı var. Sen, benim için onu yazdın, elin ne geçti?

● Türk antrenörleri nasıl tarif edersiniz?

Türkiye'de iki çeşit antrenör profili var. Birincisi, 'ben gideyim bir kulüpte çalışıp paramı alayım, transferi falan her şeyi onlar yapar' diyenler. İkincisinin ise hedefi vardır, ona göre çalışır. Taviz vermez, transferi falan her şeyi o yapar. Ben, ikincisiyim. Bir kulüp başkanı olarak bana sorumluluk vermişsin, ben de en iyi şekilde yerine getiririm. Sen başkansın, ben "Şu oyuncu eksiğim var" derim. Bir de huzur önemli tabii…

● Bundan sonra ne yapmayı planlıyorsunuz hocam?

Ben çok maç izlerim. Türkiye'de, Avrupa'da. Biz oyuncu buluyoruz. Konyaspor hariç her yere oyuncu kazandırdık. 1'e alıp, 5 satıyorlardı. Mesela Alper Potuk'u ben buldum. Eskişehirspor'da 16 yaşında iken Alper'i Süper Lig'de oynattım. O zaman ayda bin lira veriyorlardı Alper'e, sonra milyonlarca Euro'ya Fenerbahçe'ye satıldı.

SPOR ARENA PLUS

ARALIK 2018 SAYI: 11

EYVALLAH KARDEŞİM KORAY

ÜNAL ÖZÜAK - KEREM AKBAŞ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ADİL DEMİRÇUBUK - SÜLEYMAN ARAT - KENAN BAŞARAN - SERHAN OYTUN EROĞLU
ALPASLAN AKKUŞ - MERT AYDIN - SARPER GÜNSAL - AHMET ERCANLAR - MEHMET SEVİNÇ - ORHAN ULUCA - KORAY GÜRTAŞ - KORAY DURKAL
ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ÇETİN CEM YILMAZ - MURAT FEVZİ TANIRLI - MURAT MERİÇ - SERKAN OCAK - ELİF ÇONGUR

‘AND THE OSCAR GOES TO SOCRATES YOUTUBE’

HER SENENİN SONUNDA ‘EN’LER BELİRLEMEK BİR GELENEKTİR. BEN DE KENDİ BEĞENİLERİM ÇERÇEVESİNDE 2018’İN YAYINCILIK ÖDÜLLERİNİ AÇIKLIYORUM!

ARAS BAYRAM

2018’in olayın dijitalleşmenin gösterdiği gelişimin bir sonucu. Clippers'ın, Fox Sports'la ortak ‘ClippersVision’u üç farklı mod sunarak, basketbol izleme deneyimini çok başka boyuta taşıdı.

Yılın skandalına, Dünya Kupası’nda top toplayıcı kızların topu geç atması nedeniyle cinsiyetçilik yapan TRT spikeri imza attı. Yılın programı ödülü ise ‘Moskova Merkez’e gidiyor.

ARALIK ayı yazısına hoş geldiniz, malum sene sonu geçtiğimiz yıla şöyle bir bakış atmak için en ideal zaman, keza ödülleri dağıtmak için de. Gerçi ben hayatım boyunca "Şu sene ne güzeldi, bu sene bundan iyi geçtiydi ama ha" diyen insanlardan olamadım.

2009'la, 2008'in farkını hatırlamıyorum bile mesela. 2008'de Olimpiyatlar vardı tabii. Olimpiyatlar başlasa da izlesek, yazın majör turnuva olmadan geçince insan boşlukta hissediyor. Çok geveledim. Buyurun sene sonu yayıncılık ödüllerine:

YILIN OLAYI

● **TEKNOLOJİNİN** gelişimi. Kastettiğim sadece herhangi bir spor mü-sabakasını görme şeklimiz değil. Elbette örümcek kameralar, 3D'ler, 4K'lar falan önemli ve zamanı gelince değişilmez olacak. Örneğin Clippers'ın, Fox Sports'la ortak 'ClippersVision' işini mutlaka görmüşsünüzdür. Basketbol izleme deneyimini çok başka boyutta sunuyor, üç farklı mod var. Koç modunda oynana setleri koçun gözünden izleyebiliyorsunuz, oyuncu modunda anlık istatistikler, oyuncunun bulunduğu yerden isabet bulduğu şut yüzdesi gibi detaylar an be an ekrana yansıyor. Clippers'ın sahibi eski Microsoft CEO'su **Steve Ballmer**'ın hayalindeki ise bu işi tamamen sanal gerçekliğe teslim etmek, oyuncunun gözüne yerleştirilecek bir kamera maharetiyle, oyunu oyuncunun gözünden izletebilmek.

Öte yandan, izlediğimiz sporu izleme şeklimiz değişirken, o spo-ru konuşma şeklimiz de evrime uğruyor. Dijital çağda günlük yazılı basının miadını doldurduğu sıklıkla dillendiriliyor zaten, bir de söz konusu Türkiye'deki gibi tek tipleşmiş bir medyaysa, gazetelerin spor sayfaları, hele hele futbol sayfaları, iki kelimeyi bir araya getirmekten aciz futbolcu eskileriyle dolmuşsa, ilgi de başka yöne kayıyor çok doğal olarak. Youtube artık önemli bir mecra spor konuşmak için, Twitter da öyle, podcast'lerin sayısı da dinleyicisi de her geçen gün artıyor. İletişim çağı belki ismini pek hak etmiyor olabilir, bireysel anlamda iletişimimiz dejenere oluyor kabul ama kitlelere ulaşma konusunda hakikaten bam-başka bir çığır açılmış durumda. Toplu tüketimin en önemli me-talarından sporu yorumlayanın da kitlelere ulaşma çabası ra-hatlıkla karşılık görüyor geldiğimiz noktada.

Üstelik bizatihi teknolojinin gelişimi spor anlatısına da ister is-temez katkıda bulunuyor. Dünya Kupası'ndan bu yana önünüze düşen futbol olaylarının önemlice bir kısmı VAR üzerinden yazı-lıyor örneğin ya da NBA'de artık oyuncu takip sistemleri anlık maç anlatısının ya da maç sonu yorumlarının vazgeçilmez bir parçası. Pierolar, ofsayt çizgileri, gol kamerası... Bunlar artarak devam edecek.

YILIN KANALI

● **SOCRATES** Youtube. Youtube'un sektörel anlamdaki gelişiminden ve öneminden dilim döndüğünce bahsediyorum bu köşede zaten. Halka açık televizyon kanallarının ve onların spor versiyonlarının hali malum memlekette. Şifreli olanlardan beIN Sports, işin futbol kısmında pek yenilikçi davranmıyor açıkçası, aynı yüzler, aynı muhabbetler, aynı anlatılar sürüp gidiyor, bu devinimsizliğin temel sebeplerinden biri de maç yayıncısı olması el-bet. Maç içi yorumcularının en iyi tabirle vasatlığı da malum. Kısmen şifrelilerden S Sport umut vaat ediyor ama henüz emek-leme aşamasında.

Socrates ise genç bir ekiple, kimseyi kollamadan, ille sporun içinden gelmiş diye kasmadan, neredeyse sporun her alanıyla ilgili değerli yayınlar yapıyor, üstelik bunu alışılagelmiş yayıncı-lık kalıplarının içine hapsolmak zorunda kalmadan yapıyor. Zaten kaliteli ekibe bir de o özgürlük ortamını sağladığınızda aldı-ğınız verim ortada. Sporun kendisinde de böyle bu, yetenekli topçulara rahat oldukları ortamı sağlayabilmek her daim ka-zandırır. Mesela **Kaan Kural**'ın Tivibu'da konuştuğu aynı konuyla Socrates'te konuştuğu aynı konuyu geçirebilmesi arasında ciddi fark var. Tabii ki Youtube kanalı, işi daha önce spor alanında test edilmemiş olduğundan ufak tefek hatalara da açık. Örneğin eksikliği net hissedilen Euroleague programının başlaması güzel ama yayın politikasına tamamen ters şekilde, **Alain Digbeu** ve **Uğur Ozan Sulak** gibi dinamik bir ikilinin yanına daha önce burada çok yazdığım KURT İSİM **Murat Murathanoğlu**'nun varlığı çok da anlaşılır değil. Yine de totalde bitireceğimiz senenin en özel işi olduğu su götürmez bir gerçek.

YILIN SKANDALI

● **DÜNYA** Kupası açılış maçında TRT spikerinin top toplayıcının topu geç atması üzerine yaptığı "Top toplayıcılar kadın olduğu için oluyor böyle hatalar" yorumu. Aşamıyorum bu olayı.

YILIN PROGRAMI

● **MOSKOVA** Merkez. TRT, ben kendimi bildim bileli her türlü büyük turnuvayı yayınlıyor ve hatta dedelerim falan da kendilerini bildikleri bileli yapıyor bu işi. Ama inanılmaz bir şekilde, asla beceremememeyi de başarıyor. O boşluğu doldurmak hangi dehanın fikriydiyse kendisini bu satırlardan kutluyorum. Rotasyonla ekip, her daim dinamik sunum ve anında muhabbet, Dünya Kupası izleme deneyimimizi bir hayli zenginleştirdi. Yayıncılık dediğin tam da bunun için var zaten.

Bir sonraki ay görüşmek üzere!

CHRIS FROOME

2018'DE TURU ADALILAR ATTI

Bisiklette 2018'in Z raporunu yapalım... Veda etmeye hazırlandığımız bu yıl, kuşkusuz Adalılar'ın yılı oldu. 2012'ye kadar hiçbir büyük tur zaferi olmayan Adalılar, bu sene her üç turda da şampiyon çıkararak bir ilki gerçekleştirdiler.

GIRO'DA CHRIS FROOME, TOUR DE FRANCE'DA GERAINT THOMAS, VUELTA'DA DA SIMON YATES, GENEL KLASMAN BİRİNCİSİ OLARAK, YÜZYILIN BAŞINDAN BU YANA BİSİKLETE YATIRIM YAPAN İNGİLİZ SPOR BÜROKRASİSİ VE ENDÜSTRİSİNE ÖVÜNECEKLERİ BÜYÜK BİR BAŞARI SUNMUŞ OLDULAR...

Hem İtalya hem de Fransa'da podyumun ikinci sırasını kazanan
Tom Dumoulin ile Fransa'nın Yeşil Mayo'suna ambargo koyan

PETER SAGAN'I DA 2018'İN İYİLERİ ARASINA KOYALIM.

38 yaşında dünya şampiyonu olan İspanyol Alejandro Valverde'de sezonun en çok ses getiren ismi oldu.

SARPER GÜNSAL

ARALIK ayı, yol bisikletinde sezon arası demektir. Ekim sonunda yarışlar bitmeye yüz tutar, Kasım'da Avrupa hafiften tatil havasına girer. Aralık'ta ise sporcular aktif dinlenme, Noel'de fazla kilo almamaya çalışma ve yeni sezon hazırlıklarına başlama arasında bir yerlerde gezinir dururlar. Sponsorlar açıklanır, yeni yarışların parkurları tartışılmaya devam eder. Takımlar bir sonraki yılın yarış takvimlerini oluştururlar, kim Giro'da Tour'da, kim hangi Klasikler'de yarışacak belirmeye başlar. Yılın bu son yazısında, 2018'in ses getiren sporcularına bakalım istedim.

Geçtiğimiz sezonla ilgili söylenmesi gereken ilk şey, sanırım, İngiliz bisikletinin artık bu güzel sporda başı çektiği olmalı. 2012'ye kadar hiçbir büyük tur zaferi olmayan Adalılar, bu sene her üç turda da şampiyon çıkararak bir ilki gerçekleştirdiler. Giro'da **Chris Froome,** Tour de France'da **Geraint Thomas,** Vuelta'da da **Simon Yates** genel klasman birincisi olarak, yüzyılın başından bu yana bisiklete yatırım yapan İngiliz spor bürokrasisi ve endüstrisine övünecekleri büyük bir başarı sunmuş oldular. Özellikle **Thomas, -Bradley Wiggins**'den sonra- İngiliz bisiklet federasyonunun sporcu altyapısından yetişen ilk şampiyon olarak dikkate değer bir iş yaptı. Kariyerine pist bisikletçisi olarak başlayan, yıllarca domestik olarak verilen görevleri hiç sesi çıkmadan yapan Galli sporcu TdF'a ilk kez 21 yaşında tecrübe kazanmak için katılmıştı. Kariyerinde hiçbir büyük tur podyumu olmamasına rağmen, takımın gerçek lideri **Chris Froome**'un önünde Fransa Turu şampiyonu olarak büyük bir sürprize imza attı.

Chris Froome ise 2018 sezonunda daha zor bir işe soyunmuştu. Hem Giro hem de Tour'u zaferle bitirerek arka arkaya dört büyük tur zaferi kazanmak amacıyla sezona girdi. Giro'da işler kötü giderken Colle delle Finestre'de gerçekleştirdiği muhteşem atakla Giro'yu kazanan ilk İngiliz oldu. Ama İtalya Turu'nda harcadığı efor, Temmuz'da Fransa'da üstünlük kurmasına engel oldu ve yarışı üçüncü bitirdi. Önümüzdeki sezon tamamen TdF'a odaklanacağını açıklayan Froome'un Thomas'la ilişkisinin ne olacağı merak konusu. Team Sky sporcusu iki şampiyon 2019'da aynı mayoyu giyerek birbirlerine rakip olacaklar mı, izlemek büyük keyif verecek.

Giro, 2018'de şampiyonluğa yalnızca üç etap kala veda ederek büyük hayal kırıklığı yaşayan **Simon Yates**, gururunu İspanya'da tamir etti. Hatalarından ders çıkarıp La Vuelta'da gücünü gayet ekonomik harcadı ve 14. Etap'ta kazandığı kırmızı mayoyu sonuna kadar korudu. 26 yaşındaki Manchesterli sporcu, ikizi **Adam**'la beraber pelotonun en iyi yokuşçularından biri. Agresif yarış stiliyle dikkat çekiyor. Pistte dünya şampiyonluğu da olan **Yates**, kardeşine kontrat sunmadıkları için Team Sky'ı reddetmiş ve Avusturalyalı Mitchelton-Scott takımında profesyonel olmuştu. Sözleşmesi 2020'ye kadar uzatıldı ve önünde daha da güçleneceği en az 5-6 yıl daha var.

Tabii **Tom Dumoulin**'den de bahsetmemiz gerek. Bisiklet sporunun yeni ve karizmatik yüzlerinden olan Hollandalı zamana karşı ustası yıllar içinde kendini geliştirerek çok iyi bir büyük tur yarışçısı oldu. '017'de kazandığı Giro'dan sonra bu sene de Hem İtalya hem de Fransa'da podyumun ikinci sırasını kazanmayı başardı. O da seneye ya Giro ya da Tour'u tercih edecek ve hangisine katılırsa katılsın yarışın en önemli favorileri arasında olacak.

SAGAN'IN YEŞİL AMBARGOSU SÜRÜYOR

Büyük tur yarışçılarını önce yazdım ama arkalarından elbette **Peter Sagan**'ı anmak lazım. Slovak yıldız üç senedir giydiği gökkuşağı mayoyu Innsbruck'ta bıraktı ama Fransa Turu'nda Yeşil Mayo'ya koyduğu ambargo devam ediyor. Bu sene Paris-Roubaix gibi bir anıtsal yarışı da CV'sine yazdırmayı başardı. Dik yokuşları hızlı çıkmak dışında yapabileceği şeylerin sınırı yok gibi duruyor. Bisikleti gençlere ve çocuklara sevdirme misyonuna ise hiç farkında olmadan devam ediyor.

38 yaşında dünya şampiyonu olan İspanyol **Alejandro Valverde** de sezonun en çok ses getiren ismi oldu. 2010'da doping cezası almasına karşın dönüşünde daha da başarılı olan Murcialı, bu yaşında hala 80 gün yarış koşabilecek bir sezon çıkarabiliyor. Innsbruck'daki zaferi, başarılarla dolu kariyerine en değerli mücevheri de ekledi fakat **'Yeşil Mermi'** 2020 Tokyo Olimpiyatları'nı da kazanarak emekli olmayı kafasına koymuş durumda.

Uzun yıllardır İspanyol ve İngiliz ve İtalyanlar'ın arkasında kalan Fransız bisikleti de 2018'de hareketlendi. Özellikle **Julian Alaphilippe** ve sezon sonuna doğru yüksek form yakalayan **Thibaut Pinot** kayda değer işler yaptılar. **Alaphilippe**'in Fransa Turu'nda iki etap ve Benekli Mayo'yu kazanması, ayrıca iki yıldır deneyip beceremediği Fleche Wallonne zaferi ve tek haftalık turlarda gösterdiği başarı çok önemliydi. Bunun yanında, **Sagan** kadar eğlenceli kişiliğiyle yeni kuşak bisikletin yüzü olacak gibi duruyor. **Pinot** ise büyük turlardaki şanssızlığını devam ettiriyor ama Vuelta'da iki etap kazandı. Ancak sezonun son anıtsal yarışı Il Lombardia'yı çok etkileyici bir yarış sonunda kazanarak 20 yıl sonra Fransızlar'a büyük bir oh çektirdi.

SPRİNTLERİ VIVIANI ATTI

Sprinterler içinde mutlaka **Elia Viviani**'yi anmak gerek. Team Sky'da istediği şansları bulamayan İtalyan sporcu, Quick Step gibi bir takıma geçince kendini gösterdi ve sezonu yedisi büyük turlarda olmak üzere toplam 17 bireysel zaferle kapattı.

Tabii **Viviani** demişken, sezonu toplam 73 yarış kazanarak bitiren takımını da anmalıyım. Büyük bisiklet adamı P**atrick Lefevere**'in takımı Quick Step kadrosunda büyük yıldızlar barındırmamasına rağmen girdiği her yarışı kazanmak için planı olan müthiş bir makina. Yarış öncesi oluşturdukları çok opsiyonlu stratejilerini asfalt üstünde saatte 50 km hızla giderken uygulamalarını seyretmek bisikletseverler için büyük bir zevk olmaya devam ediyor. Üstad Lefevere'in, bu derece büyük başarılara karşın takımın 2019 bütçesini zar zor denkleştirmesi ise yol bisikleti sporunun geleceği adına endişelenmemize neden oluyor. Adını anamadığım birçok başarılı isim daha var. Onlardan da gelecek yazılarda bahsederiz.

2019'da tüm sporseverlere sağlıklı, mutlu ve açık havada bol pedallı güzel günler dileğiyle…

FedEx
PA LEAGUE

Gidenler bilir. Başka hiçbir dostluğa benzemez deplasman arkadaşlığı. Askerlik gibi. Zor zamanlarda birbirini kollarsın. Acıyı da sevinci de sarılarak karşılarsın. Birlikte. Omuz omuza.
İŞTE BÖYLE BİR SEVDALIYI YİTİRDİK GEÇEN AY: KORAY ŞENER...

EYVALLAH KARDEŞİM KORAY

Maçlar gelip geçiyor. Kim bilir kaç Galatasaray deplasmanı olacak Seyrantepe'ye. Hatta o stat da değişecek yenisi yapılacak deplasman geleneği devam edecek. Sonuçları unutup gideceğiz zamanla. Ama sevdasının peşinde yitenler hiç unutulmaz.

ALPASLAN AKKUŞ

SENE 90'ların başları. Karadeniz'in çok da bölgenin karakterine uymayan kenti Samsun'dayız. Yatılı okuldaki beşinci sene. İlk yıllardaki o çekingen, büyüklerden sürekli sopa yiyen hallerimiz geçmiş, artık okulun abilerindeniz. Yatakhanede Sinop'tan, Rize'den, Ankara'dan hatta Diyarbakır'dan, Antalya'dan, Muğla'dan çocuklar var. O zamanlar Anadolu Lisesi her sokak arasında yok. Sınavı zor, eğitimi özel okulların üstünde. Cumhuriyet dönemi öğretmenlerinin tedrisatından geçmiş eğitmenler, nesilden nesile aktarılan bir kültür var. Babadan oğula miras bir de sevdamız var tabii. Fenerli çok. Galatasaraylı sayısı da fena değil. Beşiktaşlı az. Trabzonlu da. Çünkü Samsunlularla birbirlerini çok sevmiyorlar. Karadeniz'in abisi olma rekabeti var Rize, Trabzon, Samsun üçlüsünde.

Samsun'un takımı o dönem canavar. Hayali ihracatın ansiklopedisini yazan **Hasbi Menteşoğlu** sağlam takım kurmuş. Birkaç sene önce daha iyiydi. **Tanju**'lu yıllar. Bize sürekli 4 atıyorlardı. Kentte kamyonla tura çıkıyorlardı sonra da. **Tanju**, parçalı formaya geçti. Takım biraz güç yitirdi ama yine de üst sıraları kovalıyor.

O zamanlar büyük takım tutmak İstanbul dışındakiler için tam bi hayali sevda. Sadece arada bi televizyonda maç, gazetelerde foto, radyoda canlı anlatım. Hepsi bu. Bir de takımın bulunduğun kente gelmesi tabii. İşte o rüya gibi iki gün demek. Takım maçtan bir gün önce gelip otelde kalır. Ama saati belirsiz. Sosyal medya yok. Canlı yayınlar da. Bilmiyorsun kaçta yola çıkıyor, hangi otele geliyor. Samsun'da iki büyük otel var. Turban ve Yafeya. Gidip resepsiyondan laf almaya çalışıyorsun. Söylemiyorlar. Gruplar ikiye bölünüp 300 metre mesafeli otellerin çevresinde bekliyor. Sağlam istihbarat alıp koşan ötekini çağıracak. Her sene böyle macera.

Yine o hafta sonu çubuklular gelecek. Pazartesiden itibaren uyku tutmuyor. **Rıdvan**'ı yakından görebiliriz, belki **Aykut**'la fotoğraf çektiririz. **Turan**'la, **Müjdat**'la, **Nezihi**'yle. Her sene böyle umutlanıp ya otobüsün camından görüyoruz ya otel lobisinde uzaktan. Ama o bile çarpıntısını artırıyor insanın. Bu kez öyle olmayacak. Sinoplu **Şahin**'le kendimize söz verdik. Bi şekilde gireceğiz içeriye. Sarılacağız topçulara. Hafta içi kahvaltıda diğer çocuklarla iddialaştık. Yapamazsınız, her sene aynı terane, camdan görüp geleceksiniz, dediler. Gaza geldim. Bu sene o sene.

BİRDEN BİR ŞİMŞEK ÇAKTI

Maça bir gün var. Cumartesi kahvaltıyı eder etmez kente indik. İki otele de sabah yoklaması çektik. Her zamanki gibi ser verdiler sır paylaşımı yapmadılar. İkiye ayrıldık. Birimiz Turban'ı, birimiz Yafeya'yı kolluyor. Bi istihbarat aldık sonra. Kesin Yafeya'ya gelecekler, diye. Orada pusuya yattık. İçeri sızmanın yollarını aradık,

Koray Şener de her deplasmana deplasmancıların kalbinde gidecek. Tam göğsünün üzerinde armanın yanıbaşında. Kadıköy'deki koltuğu nasıl sonsuza kadar onun ismiyle yaşayacaksa deplasmanlar da onunla olacak.

HUZURLA UYUYASIN...

bulamadık. Bekledik gelen yok. Sonra öteki otelin tarafından bi kalabalık geldi. Meğer diğer otele gelmişler. Çöküp kaldık. Geçen çocuklar birbirlerine kimi ne kadar yakından gördüklerini anlatıyordu. Lobiye sızıp bi şekil ayak üstü fotoğraf çektirmeli başaran bile vardı. İnşallah o fotolar çıkmaz diye beddua ederken kendimi tuttum. Ne de olsa onlar da benim gibi sevdalıydı.

Meydandaki at üzerinde Atatürk heykelinin bulunduğu parka geçtik. Bankın üzerine oturduk demiyim de yığıldık. Okulda fena kafa bulacaklar bizimle. Yakından fotoğraf iddiasına girip uzaktan bile görememek. Tür komedi, dalga süresi sınırsız. Aniden bi şimşek çaktı. Yürü, dedim. Büyük otele gidiyoruz. Yolda planı anlattım. Otele mutfaktan sızacaktık. Gidip arka tarafta malzeme kamyonunun gelişini bekledik. Kamyon yanaşırken içeriden gelip gibi arkasına dolandık. Kapak açılır açılmaz bir iki kasayı kucaklayıp içeri yürümeye başladık. Malzeme getirenler otel görevlisi, oteldekiler malzeme ekibinden zannetti. Birinci kasadan sonra riski uzatmayıp hemen mutfaktan içeri kaynadık. Kimseye görünmeden üst kata çıktı.

Tamam da hangi odalarda kalıyorlardı. Nerede bulacaktık, kapıları mı çalacaktık tek tek. Derken geniş bir salona çıktık. O an dünya durdu. Hani gittiğin ilk maç tünelden tribüne geçtiğin an var ya, öyle. Hepsi oradaydı. Bilardo masalarının başında ya da çevresinde. Kimi oynuyor, kimi oynayanları izleyip sohbet ediyordu.

Rıdvan, Oğuz, Aykut, İsmail, Müjdat, Nezihi. Kıpırdayamadan durduk öyle. Sonra yakalanma riskini hatırlayıp hemen harekete geçtik. Yanlarına gittik. Önce bi şaşırıp kızar gibi oldular. Ama çabamız takdire şayandı. Çok uzatmayıp fotoğrafa izin verdiler. Hepi topu birkaç dakikalık rüyaydı. Uzatmanın alemi yoktu. Bir garson görse belki de makinemizi elimizden alıp atarlardı. İçinde o fotoğraflarla zor alırlardı ya neyse. Sarılıp başarılar diledik, çıktık.

Okula gidince kimseyi göremediğimizi söyledik. Birkaç gün bizimle kafa buldular. O sırada fotoğraflar stüdyodan banyodan geçiyordu muhtemelen. Hafta içi gidip aldık, okula döndük. Dalga geçenlerin dolaplarına astık. Bütün sene havasını attık. Unutmadan, maça da gittik tabii. Yendik ama çok da önemli değildi aslında.

Maçlar gelip geçiyor sonuçta. Tabelada skorlar bir iyi bir kötü değişiyor. Geriye anıları kalıyor insanın.

Yıllarca başka başka kentlerde peşine düştük bu sevdanın. Ama otellerde değil otobüslerde sabahlayarak. Bir gece gidip, maçı izleyip ertesi gece döndük. Uykusuz kaldık çoğu zaman. Topçuların değil formanın peşinde.

Gidenler bilir. Başka hiçbir dostluğa benzemez deplasman arkadaşlığı. Askerlik gibi. Zor zamanlarda birbirini kollarsın. Acıyı da sevinci de sarılarak karşılarsın. Birlikte. Omuz omuza.

İşte böyle bir sevdalıyı yitirdik geçen ay. Bu yazıyı onun için yazdım. Maçlar gelip geçiyor. Kim bilir kaç Galatasaray deplasmanı olacak Seyrantepe'ye. Hatta o stat da değişecek yenisi yapılacak deplasman geleneği devam edecek. Sonuçları unutup gideceğiz zamanla. Ama sevdasının peşinde yitenler hiç unutulmaz. **Koray Şener** de her deplasmana deplasmancıların kalbinde gidecek. Tam göğsünün üzerinde armanın yanıbaşında.

Kadıköy'deki koltuğu nasıl sonsuza kadar onun ismiyle yaşayacaksa deplasmanlar da onunla olacak. Eyvallah kardeşim. Huzurla uyuyasın…

Deplasman…

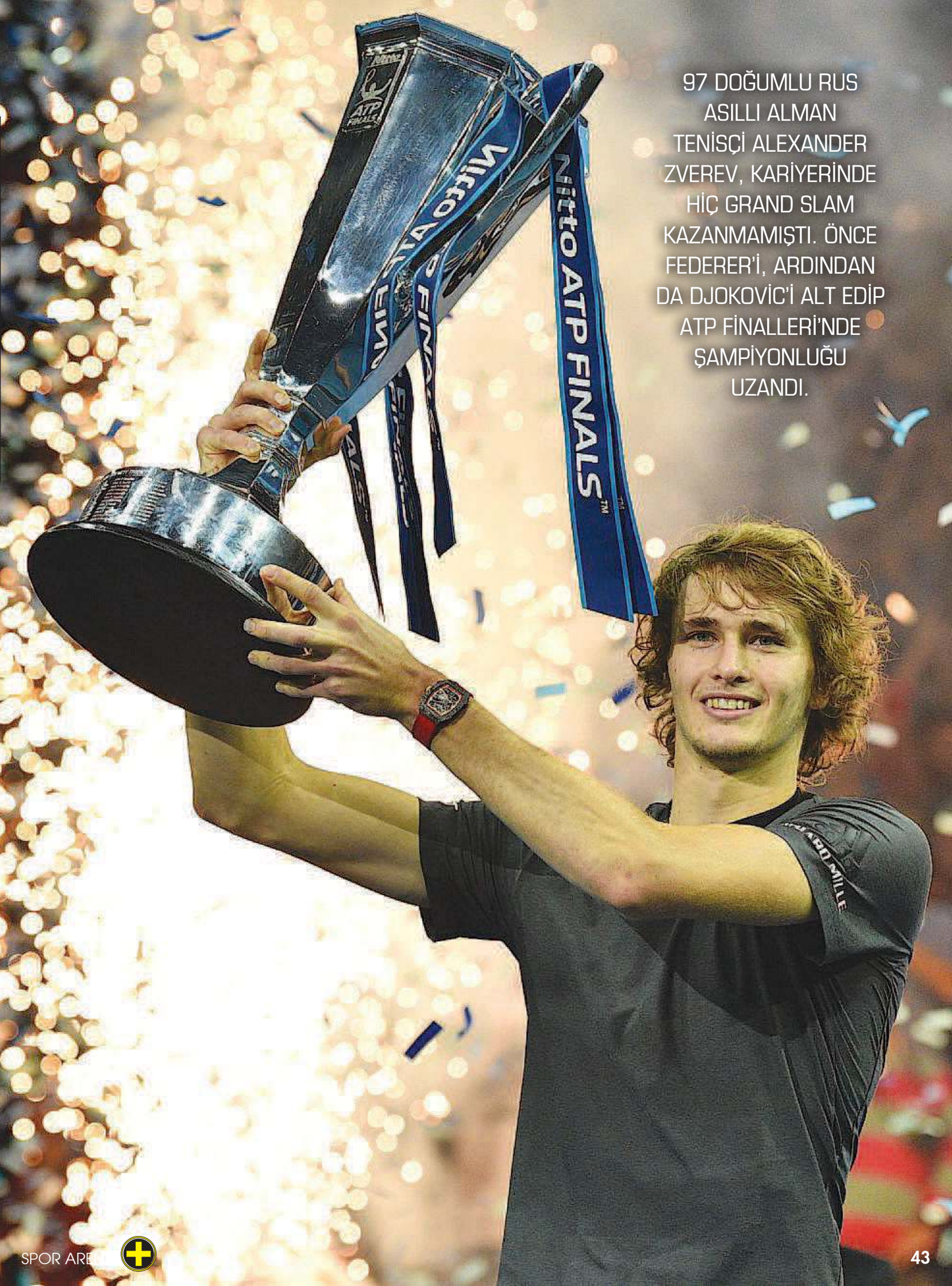

97 DOĞUMLU RUS ASILLI ALMAN TENİSÇİ ALEXANDER ZVEREV, KARİYERİNDE HİÇ GRAND SLAM KAZANMAMIŞTI. ÖNCE FEDERER'İ, ARDINDAN DA DJOKOVİC'İ ALT EDİP ATP FİNALLERİ'NDE ŞAMPİYONLUĞU UZANDI.

MASADA BİTEN SEZON

SERHAN OYTUN EROĞLU

1953-54 SEZONUNDA F.BAHÇE VE G.SARAY LİGİN BİTİMİNE 3 HAFTA KALA ERTELEME TALEP ETTİ. KULAKTAN KULAĞA, MAÇLARIN BİR DAHA BAŞLAMAYACAĞI VE LİGİN YARIDA KALACAĞI KONUŞULUYORDU.

İki kulübün talepleri kabul edildi. Fakat TFF'nin gösterdiği dirayetle maçlarına devam eden Beşiktaş, ihtiyacı olan iki galibiyeti alarak şampiyon oldu. Oldu olmasına ama o son üç haftada oynanmamış 7 maç nedeniyle lig tescil edilemiyordu.

F.Bahçe ve G.Saray, mayısta son üç hafta maçlarının temmuza; temmuzda da F.Bahçe eylüle ertelenmesini istedi. Federasyon bu iki isteği de kabul etti. Başlangıçta F.Bahçe ile birlikte hareket eden G.Saray, haziranda Beşiktaş'ın şampiyonluğu garantilemesinin ardından, tutumunu değiştirdi.

İSTANBUL Ligi 1953-54 sezonu başlarken; yönetimine, hocasına ve takımına **"mîadını doldurdu"** gözüyle bakılan Beşiktaş, ligin ilk devresinde oynadığı 9 maçın tamamını kazanarak, en yakın rakibi F.Bahçe'nin 5, G.Saray'ın ise 6 puan önünde liderlik koltuğuna yerleşmişti (17 Ocak 1954)

Ocak ayının sonraki günlerinde ligin ikinci devresine hemen başlandı fakat İspanya ile 14 Mart'ta oynanacak milli maç düşünülerek, karşılaşmalar ertelendi. Lige dönülmesi Nisan ayını buldu. Nisan ve Mayıs aylarında, maçlar düzenli ve her türlü endişeden uzak olarak oynandı. Bu dönemde aradaki puan farkı, Beşiktaş'ın bazı kayıplarına rağmen, 3'ün altına indirilemedi.

F.Bahçe, 12. haftadan itibaren ciddi bir krize girmişti. Oynadığı 3 maçtan hiçbirini kazanamadı. Dillere destan forvet hattının bu maçlarda sadece 1 gol üretebildiği sarı-lacivertli takım, aldığı 1 mağlubiyet ve 2 beraberlikle 14. haftayı 19 puanla kapattı. O hafta G.Saray da Adalet karşısında tutunamayıp 4-1 mağlup olunca, 19 puanda kalıyordu. Lig sonuncusu ve puansız Emniyet'le oynaması gereken maçı tehir edilen Beşiktaş, 13 maçta topladığı 22 puanla hâlâ zirvedeydi.

15. hafta maçlarında G.Saray İstanbulspor'u 3-2 mağlup etti. F.Bahçe ise, Türkiye Spor gazetesinin **"Üç haftadır maç kazanamayan F.Bahçe puansız Emniyet'e de puan verecek mi?"** manşetiyle çıktığı gün 2-1 kazanmayı bildi. Her iki takım puanlarını 21'e yükseltmiş, fakat biri birbirleriyle olmak üzere, oynanacak sadece üçer maçları kalmıştı. Beşiktaş, gün itibarıyle, 2 maçı eksik olarak, hâlâ rakiplerinin 1 puan önündeydi. Ve fikstüre göre F.Bahçe'nin 16. haftadaki rakibi Beşiktaş'tı.

"BEŞİKTAŞ YENİ BİR 'TEHLİKE' KARŞISINDA"

19 Mayıs'ta oynadığı Emniyet maçının ertesi günü F.Bahçe, milli takıma verdiği oyuncuların fazlalığını gerekçe göstererek, kalan maçların Dünya Kupası sonrasına ertelenmesini, aksi takdirde bunlara çıkmayacağını deklare etti. G.Saray da F.Bahçe'ye katıldı.

Beşiktaş'ın Vefa ile karşılaşacağı 23 Mayıs günü, Son Posta gazetesinin **"Beşiktaş yeni bir tehlike karşısında"** başlıklı haberinde aktarılan ilk söylentiler siyah-beyazlılar için olumluydu:

"Yarın akşam toplanacak profesyonel lig komitesinin, milli takıma oyuncu veren kulüplerden gayrısının lig maçlarına devam etmesini uygun göreceği söylenmektedir."

Konsantrasyonunu koruyan Beşiktaş, Vefa'yı 2-0 mağlup etti ve 14 maç itibarıyla puanını 24'e yükseltti. 1 maç eksiğiyle 3 puan önde olan Beşiktaş'ın, (rakibin talebi doğrultusunda erteleneceği söylenen) sıradaki F.Bahçe maçı dışındaki 3 maçı ise Emniyet, İstanbulspor ve Beykoz'la idi ve Beşiktaş maçlarına devam etmek istiyordu. Şampiyonluğun matematiksel olarak garantilenmesi için, saydığımız 4 maçtan kazanılacak 4 puan yetiyor, hatta artıyordu. Ve en önemlisi, sıradaki formsuz F.Bahçe'den alınacak olası bir galibiyet, Beşiktaş'ın bundan sonra 2 maçı kalacak olan rakibi ile puan farkını 5'e çıkartması ve Sarı Kanaryalar'ın yarışa matematiksel olarak da havlu atması anlamına geliyordu.

24 Mayıs 1954 itibarıyla puan durumu şöyleydi:

1.	**BEŞİKTAŞ**	**14 MAÇ**	**24 PUAN**
2.	**F.BAHÇE**	**15 MAÇ**	**21 PUAN**
3.	**G.SARAY**	**15 MAÇ**	**21 PUAN**

TFF, 24 Mayıs'taki toplantısında; F.Bahçe ve G.Saray'ın erteleme taleplerini kabul ederken, diğer maçların oynanmasına ve 17. ve 18. haftalarda da ligin aynı prensiple devamına karar verdi. Lig toptan tehir edilmemişti. İş başına yeni gelmiş **Ulvi Yenal** federasyonunun, süreçteki yapıcı tarihi kararlarının ilkiydi bu.

METİN ATTI, ŞAMPİYONLUK GELDİ!

Son Posta'nın 31 Mayıs tarihli haberine göre, Yalova'da tam 1 hafta dinlenen milli takım, 1 Haziran'da Emirgan Köşkü'nde kampa girecekti. 2 Haziran tarihli Milliyet de kampın o gün başlayacağını bildiriyordu.

Beşiktaş ise, aynı gün karşılaştığı İstanbulspor'u 2-0 yendi. Şampiyonluğa yarım adım kalmıştı.

6 Haziran'da da Beykoz'u, 1-0 geriye düştüğü maçın 70. dakikasında Metin Erman'ın attığı golle 2-1 yenen Beşiktaş, Gece Postası'nın tabiriyle, "**Son ümitleri de boşa çıkardı"** ve son 5 yılda dördüncü, toplamda 13. kez İstanbul Ligi şampiyonu oldu.

Şampiyonluk matematiksel olarak garantilenmişti ama asıl mücadelenin bundan sonra verilmesi gerekecekti.

Bu aşamada G.Saray'ın geri adım attığını ve İsviçre'deki Dünya Kupası sonrasına ertelenen maçlarından biri olan Beyoğluspor maçını oynayıp kazandığını görüyoruz (1)

F.BAHÇE: "EYLÜLDE OYNAMAYA HAZIRIZ"

TFF, Dünya Kupası dönüşü 29 Haziran tarihli toplantısında ligin oynanmamış 7 maçı için program yaptı. Buna göre, F.Bahçe ile şampiyon Beşiktaş'ın maçının tarihi de 11 Temmuz olarak belirlenmişti. TFF, bu maçlara çıkmayacak takımların hükmen mağlup ilan edileceğini de daha o toplantıda karara bağladı.

Karşılaşmaların yapılması gereken günler yaklaştı. Fakat F.Bahçe şimdi de Temmuz sıcaklarını öne sürüyordu. Bununla beraber F.Bahçeli yöneticiler Eylül ayında oynamaya hazır olduklarını, hiçbir zaman bu 3 maçı **"Oynamam"** demediklerini ve böyle bir maksat peşinde koşmadıklarını, meselenin kendileri açısından sadece bir usul meselesi olduğunu söylüyorlardı.(2)

Gol dergisinde **Refik Osman Top,** "Bu çetrefil işin neden böyle olduğunu pekala bildiğimiz halde daha ileri gidip ağız açamıyoruz. Çünkü herkes tatlı kalem, hoş söz ve medhedilmek istiyor ve tenkide de kimsenin tahammülü yoktur ve bugünün modası da budur" diyordu.

TFF, F.Bahçe'nin bu isteğini de kabul

etti. 4 Temmuz'da, söz konusu maçların 28-29 Ağustos, 4-5 ve 18-19 Eylül'de oynanmasına karar verildi.

F.BAHÇE, BEŞİKTAŞ'IN ŞAMPİYON İLAN EDİLMESİNİ İSTİYOR

Takımlar yeni sezonu ağustosun ilk haftası açtılar. F.Bahçe, bu sefer de, takımını yeni mevsime zinde sokmak istediğini söyleyerek (Türkiye Spor, 5 Ağustos) yukarıdaki tarihlere planlanan maçlara katılmayacağını açıkladı. Beşiktaş ile F.Bahçe arasındaki ipler iyice gerildi.

Sarı-lacivertli kulübün yöneticileri, maçları 3-4 oyuncularının sakatlığı ve Mithatpaşa Stadı'nın hazır olmaması nedeniyle oynayamayacaklarını ve Beşiktaş'ın şampiyon ilan edilmesini istediklerini Tertip Komitesi'ne 18 Ağustos'ta resmen bildirdiler. (Türkiye Spor, 19 Ağustos)

Vatan'ın haberine göre de; G.Saray, Kasımpaşa, Adalet, Vefa, Beykoz ve İstanbulspor kulüpleri bu maçları Şeref Stadı'nda da olsa oynamaya hazırdılar. Mazeret öne süren tek kulüp, elinde 3-4 oyuncusu kalmış ve 1 takımın küme düşeceği ligden düşmesi çoktan kesinleşmiş Emniyet Kulübü idi.

Ligin tescillenebilmesi için gerekli bir formaliteden başka manası kalmamış olan bu maçları F.Bahçe ısrarla oynamıyordu. F.Bahçe'nin tutumu tepki çekmeye başladı. 22 Ağustos tarihli Son Posta gazetesinde, A.F.A imzasıyle **(Adnan Fuat Aral)** ve "**Yine Masa Başı Sporu!"** başlığıyla bir makale yayınlandı:

"Mazisine karşı saygı duyduğumuz ve varlığına daima inandığımız bir kulübümüz var ki; idarecilerinin son zamanlarda tuttuğu sakat yol dolayısıyle şöhretini gölgelendirmekte, diğerlerinin yanında daimi bir ihtilaf mevzuu olmaktadır. Bu kulübümüz sanki bütün milli takım oyuncularından teşekkül etmiş gibi, futbolcularının yorgun olduğunu ileri sürüyor, bunu müteakip takımının formunda olmadığını iddia ediyor, daha sonra bazı oyuncularının transfer edildiğini söylüyor. Bir yandan da Ankara şampiyonunu davet ederek hususi maçlar tertip ediyor…."

G.SARAY, KASIMPAŞA, ADALET, VEFA, BEYKOZ VE İSTANBULSPOR BU MAÇLARI OYNAMAYA HAZIRDI. MAZERET ÖNE SÜREN TEK KULÜP, ELİNDE 3-4 OYUNCUSU OLAN VE KÜME DÜŞMESİ KESİNLEŞEN EMNİYET KULÜBÜ İDİ. F.BAHÇE İSE ISRARLA OYNAMIYORDU.

"BEREKET MEVCUT PUAN DURUMUNA.."

23 Ağustos'ta toplanan federasyon, Haziran sonu aldığı karar uyarınca, bu 7 maçla ilgili hükmen galibiyet/mağlubiyet kararlarını verdi ve konu nihayet kapanmış, Beşiktaş'ın şampiyonluğu da resmen tescil edilmiş oldu.

Bu maçların 3'ü F.Bahçe, 1'i Emniyet aleyhine tescillendi. Kalan 3 maç ise, oynamaktan son birkaç gün içinde vazgeçtikleri anlaşılan Adalet ve Beykoz'un, sırasıyla 2 ve 1 maçıydı. Buna göre, bu tamamı "**Nafile"** maçları oynamak istemeyen takımlardan:

F.Bahçe: 16. hafta karşılaşması gereken Beşiktaş'a, 17. hafta karşılaşması gereken G.Saray'a ve son hafta karşılaşması gereken İstanbulspor'a,

Emniyet: Kasımpaşa'ya,

Adalet: Vefa ve Kasımpaşa'ya,

Beykoz: G.Saray'a hükmen mağlup ilan edildiler

G.Saray'ın lehine tescillenen Beykoz maçı da ligin 18. hafta programına dahildi.

Adalet'in hükmen mağlubiyeti ile bağla-

nan 2 maçın 17. ve 18. hafta; son olarak Emniyet'in hükmen mağlubiyeti ile bağlanan Kasımpaşa maçının da 18. hafta maçları olduğunu da unutmadan ekleyelim.

Halit Kıvanç'ın yazı işleri müdürlüğünü yaptığı Türkiye Spor gazetesi, 24 Ağustos tarihli haberinde, bir gün önce alınan kararı şöyle duyuruyordu okurlarına:

"1953-54 profesyonel ligi masa başında bitirildi… ve Beşiktaş takımı da hakkı olan şampiyonluğa kavuştu"

> TFF, süreci çok iyi yönetti. Ne F.Bahçe ile inatlaşıldı ne de Beşiktaş'ın şampiyonluğu ziyan edildi. Beşiktaş'ın, kazanması halinde hedefe matematiksel olarak ulaşacağı maçlardaki rakipleri İstanbulspor ve Beykoz başta olmak üzere diğer kulüplerin müspet tavırları da federasyona bu süreçte yardımcı oldu.

Konu kapandıktan sonra; şu üç ayda olan biteni Stad, **"Beşiktaş Şampiyonluğunu Kutlarken"** başlıklı haber-yorumunda kısaca özetledi:

"….Bu formalite her ne kadar malumu ilan kabilinden olmuşsa da, spor işlerinin ciddiyetle ve dürüstlükle yönetilmesini isteyenler, federasyonun, bütün aksaklıklara ve ligin yarıda kalması için perde arkasından oynanmak istenen çeşitli oyunlara rağmen, Beşiktaş'a hakkını tanımış olmasından ziyadesiyle memnun olmuşlardır.

Bir yıllık çetin bir mücadeleden sonra, rakiplerini çok geride bırakarak tarihlerine şerefli bir şampiyonluk daha kazandıran siyah-beyazlıları şu anda özden duygularla tebrik ederken, ligin tamamlanması için federasyon başkanının da çok realist davrandığını belirtmek isteriz."

Prensip olarak, kulüplerin mücadelesini ve bu mücadele bağlamındaki türlü gayretlerini (bazıları hiç centilmence olmasa da, ve ama elbette ki bir sınırı olmak üzere) **"oyunun"** tamamen dışında görmeyen (veya ülkemiz şartlarında 'oyunun tamamen dışında' görmemekten başka çare kalmadığını kabullenmiş) biri olarak, benim açımdan daha üzücü ve düşündürücü olan, futbol tarihimize dair önemli kaynaklardan bazılarında bu sezonun sonraki nesillere, içinde maddi "hatalar" da barındıran bambaşka bir senaryo ile aktarılabilmiş olmasıdır. Söz konusu aktarımın zaman içinde bir "Google bilgisi" haline gelmiş olması ise ayrı bir talihsizliktir.

> 23 AĞUSTOS'TA TOPLANAN FEDERASYON, HAZİRAN SONU ALDIĞI KARAR UYARINCA, BU 7 MAÇLA İLGİLİ HÜKMEN GALİBİYET/MAĞLUBİYET KARARLARINI VERDİ VE KONU NİHAYET KAPANMIŞ, BEŞİKTAŞ'IN ŞAMPİYONLUĞU DA RESMEN TESCİL EDİLMİŞ OLDU.

DİPNOTLAR:

(1) Atılan bu geri adımda, bir yüzücünün o haftalara denk gelen (ve tam tarihini tespit edemediğim) transferi nedeniyle, G.Saray ve F.Bahçe'nin aralarının açılmış olmasının ne kadar etkili olduğunu bilemiyorum. Bu gerginlik hakkında karşılıklı suçlamalar barındıran ve içinde, yılın futbol şampiyonluk "oyununa" etkisi ile ilgili açık-kapalı (ve çoğu mantık dışı) bazı göndermelerin yapıldığı, dedikoduların aktarıldığı bir iki yazıya da rastladım. Vakıalarla söylentileri birbirine karıştırmamak adına, bu göndermelere burada yer vermiyorum.

(2) F.Bahçe tarafından, başta hakem tayini olmak üzere, usule ilişkin bir takım teferruat da katılarak çok boyutlu bir hale getirilen tartışmanın seyri (F.Bahçe'nin söylemi, Beşiktaş'ın verdiği karşılık, F.Bahçe'nin buna cevaben yaptığı açıklama ve Tertip Komitesi üyesi Vefalı Mehmet Mütevelli'nin görüşleri) 1, 2 ve 3 Temmuz tarihli Türkiye Spor gazetesi nüshalarından takip edilebilir.

1981 BALKAN ŞAMPİYONASI'NDA MERHUM KOÇ AYDAN SİYAVUŞ'UN YARDIMCISI OLAN ÜNAL ÖZÜAK, TÜRK BASKETBOL TARİHİNDEKİ İLK VE TEK ŞAMPİYONLUĞUN NASIL KAZANILDIĞINI VE YUNAN MUCİZESİNİN SIRRINI YAZDI

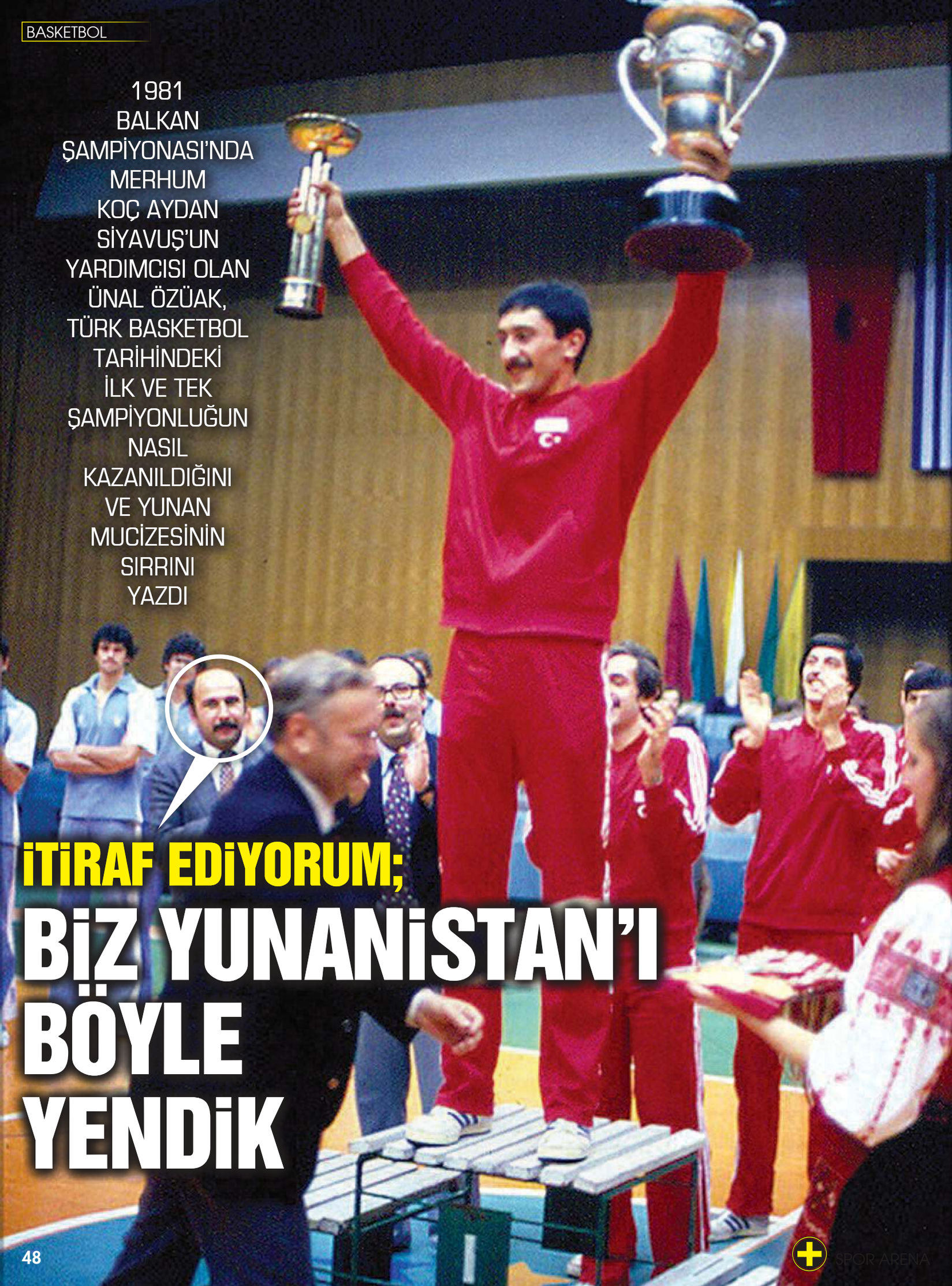

İTİRAF EDİYORUM;

BİZ YUNANİSTAN'I BÖYLE YENDİK

● **AVRUPA** basketbolunun gelmiş geçmiş oyuncuları arasında yer alan ve Nikos Galis önderliğindeki Yunanistan, 1987 Avrupa Şampiyonası'nda altın madalya kazandı. Basketboldaki Yunan masalı da bu şampiyona ile başladı.

Bizim için Yunan'ı yenmek Galis'i yenmek demekti. Yanına katılan Panagiotis Giannakis ile birlikte tozu dumana kattılar yıllarca. Galis 3 sayılık basketin olmadığı yıllarda maç başı 30 sayı ortalamayla oynardı. 1981'deki Balkan Şampiyonası'nı da Galis, Sofya'ya gelmediği için kazanabilmiştik.

ÜNAL ÖZÜAK

ORHAN **Veli** ustanın nasır benzetmesinde olduğu gibi; hiçbir şeyden çekmedik Komşu'nun bücürlerinden çektiğimiz kadar. Resmen kâbusumuz oldular yıllarca. Nasır gibi ufacık tefeciktirler ama 60 küsur yıldır parkede Yunan mezalimi yaşatıyorlar. Sadece bize değil tüm Avrupa'ya…

Çevreye zarar verdikleri için özür dilemeyecek kadar da küstahtırlar üstelik. Yunanistan'ın milli takımları ve kulüpleri bunlar sayesinde fenomen oldu.

Basketbolun mucidi J**ames Naisimith, "Basketbol uzunların ve kısaların oyunudur"** demiş ama Yunanlar sadece kısalara itibar etmişlerdir.

Mezalim sarmalı rahmetli **Aydan Siyavuş** ile milli takımın başında olduğumuz 1980'li yıllarda Nikos Galis ile başladı. NCAA Seton Hall üniversite takımından gelme 1.83'lük, Rumca bilmeyen Komşu çocuğu o günlerden başlayarak 16 yıllık kariyerinde maç başı ortalama 30 sayı attı. Hem de 3 sayılık basketin sayı olmadığı yıllardı.

'Yunanistan'ın Michael Jordan'ı' lakabı takılan bu adam tüm Yunan çocuklarını basketbola cesaretlendirdi. Basketbolun, Yunanistan'ın milli sporu olmasında rol model oldu. Bizim için Yunan'ı yenmek **Galis**'i yenmek demekti. Yanına katılan **Panagiotis Giannakis** ile birlikte tozu dumana kattılar yıllarca!

Tulumbacı misali sürekli kendi aralarında itiş kakış yapar, hatta tekme tokat birbirlerine girişirler, kalorifer dairesinden bozma soyunma odalarında takunyalar havalarda uçuşurdu. Gören duyan **"Bu takım son devre dağılır"** derken, biz onlar için üzülüp felaket yaşayacaklar beklentisi içindeyken, onlar hiçbir şey olmamış gibi maçımızı kapıp kaçar Spor ve Sergi Sarayı'nı başımıza yıkarlardı.

İtiraf ediyorum; 1981'de **Nikos Galis** Sofya'daki turnuvaya gelmediği için biz finalde Yunanistan'ı yenerek ilk ve son kez Balkan şampiyonu olduk. 1982 Balkan Şampiyonası yarı finalinde Yunanistan'ı 82-77 mağlup edip finale çıktığımız maçta da Galis yoktu.

1990'larda ve 2000'lerin başında basketbola dair ne varsa 'Yugo'lardan soruldu. Biz o süreçte **'dev'** devşirme yoluna giderken, Yunanlar kendi **'bücür'**lerinin yeteneklerini değerlendirmeyi tercih etti.

Theo Papaloukas, Dimitris Diamantidis, Nikos Zisis, Vassilis Spanoulis, Nick Calathes ve **Kostas Sloukas** bu şekilde ortaya çıktı. Avrupa'nın en iyi oyun kurucuları işte bu akıllı projenin ürünleridir.

Basketbolda var olmanın yolunun Amerikan futbolunun quaterback'i gibi saha içi lider olma ve çok iyi oyun kurmadan geçtiğini fark eden bu cinler, asist ve pick&roll kralı oldu. Yunanistan Milli Takımı onların sırtında Avrupa hatta dünyanın zirvesine kamp kurarken, kulüpleri, pota altında taşeron yabancı uzunlar kullanarak 'bücür'lerin açık alan basketboluyla Avrupa kupalarını kaptı. Günün sonunda onlar kazanırken, biz kısa süreli parlamalar dışında kaybeden taraf olduk.

Acı ama gerçek; bugün biz NBA'ciler gelmese milli takım çıkaramıyoruz. Yunanlar ise kendi liglerinde oynayan basketbolcularla dünyayı sallıyor.

HER ŞEY GALİS'LE BAŞLADI

Nikos Galis sayesinde gelen 1987 Avrupa Şampiyonası Yunan masalının başlangıcı oldu. Yunanistan bu şampiyonluğu iyi kullandı. Çok iyi uzunlar ve forvetler yetiştirdiler ise de ülke basketbolunun taşıyıcıları kısalar oldu.

Galis sonrası **'Yunan tipi guard'** terimi doğdu ve ülkenin alameti farikası oldu.

Galis, 1987 Avrupa Şampiyonası'nda Yunanistan'ı tek başına Avrupa Şampiyonu yaptı. Yıllardır Avrupa basketbolunu domine eden, hatta dünyayı sallayan 'Yunan tipi guard' geleneği onunla başladı. Biz 'devşirme' peşinde koşarken, Yunanlar, Papaloukas, Diamantidis, Spanoulis gibi efsaneler yarattı.

Bugün hâlâ ülke basketbolunu bu tip oyuncular sürüklüyor. Soğukkanlılık Yunan tipi guard'ın en başta gelen özelliğidir. Hem hızlı geçiş oyununu hem de set oyununu aynı başarıyla oynamak, pick&roll hücumunda uzmanlaşmak, sıcak oyuncuyu hücumda bulmak, dahası skorer oyuncuyu soğutmadan hücumda aktif olarak tutabilmek, hücumun tıkandığı anlarda işi çözebilecek kadar şut atabilmek ya da penetre edebilmek, faul almayı çok iyi bilmek, ters eşleşmeyi çabuk görebilmek, rakibin zayıf tarafına hücum etmeyi bilmek ve yardım savunmasına zamanında gelmek en başta gelen özelliklerdir.

PAPALOUKAS'IN ÖNDERLİĞİNDE

DREAM TEAM'i DiZE GETiRDiLER

Bu tip guardların en muhteşemlerinden biri olan **Theo Papaloukas**'ın hikayesi globaldir. CSKA Moskova, Olympiakos, Maccabi Tel Aviv gibi takımlarda 2 metrelik boyuyla point guard oynayarak türünün en güzel örneği olduğunu göstermiştir.

Kariyer zirvesini yaşadığı 2006 Dünya Şampiyonası Japonya'da yapıldı. ABD Milli Takımı yine Dream Team formatında gelmişti. Kadrosunda yok yoktu. **LeBron James, Chris Paul, Chris Bosh, Dwight Howard, Carmelo Anthony, Dwyane Wade** şeklinde uzayıp giden bir kadrosu vardı ve herkes kimin şampiyon olacağını değil, ABD ile kimin final oynayacağını merak ediyordu.

Yunanistan Milli Takımı bir önceki sene Avrupa Şampiyonu olan guard zengini kadrosuyla gelmişti. Bu sefer kadroda 21 yaşında **Sofoklis Schortsanitis** adında bir dev vardı ve **'Yunan tipi guard'**lar böyle bir adamı oynatmayı çok iyi biliyordu. Hem ABD hem de Yunanistan gruplarından maç kaybetmeden çıktılar. 1 Eylül 2006'da yarı finalde ABD'nin karşısına çıkan Yunanistan'a kimse şans tanımıyordu. Ama NBA yıldızları **'Yunan tipi guard'**ın ne olduğunu o gün yaşayarak öğrendiler.

Papaloukas-Diamantidis-Spanoulis üçlüsü ABD Milli Takımı'nın üzerine kâbus gibi çöktü. **Papaloukas** 12 asist ile **Schortsanitis**'in 17 dakikada 14 sayı üretmesinde büyük pay sahibiydi.

Diamantidis ile beraber Yunan takımına orkestra şefliği yaptı ve Dream Team'i 101-95 yenerek finale çıktılar. Çok yıprandıklarından finalde İspanya karşısında tutunamayıp 70-47 yenildiler ama turnuva bitiminde herkes şampiyon İspanya'yı değil ABD'yi yenen Yunanistan'ı konuşuyordu.

Theo Papaloukas turnuvanın en iyi 5'ine **Pau Gasol, Jorge Garbajosa, Carmelo Anthony** ve **Manu Ginobili** ile beraber seçildi. Bir anlamda 2006 yazında dünyanın en iyi 5 oyuncusundan biriydi. Zaten yıl sonunda FIBA tarafından yılın oyuncusu seçilecekti.

PAO, DIAMANTIDIS'LE DAHA GÜZELDi

Panatinaikos, en güzel günlerini **Dimitris Diamantidis** ile yaşadı. O bıraktı bırakalı eski havası kalmadı. **Diamantidis**, solak combo guard'dı. İyi bir şut sezgisi olan **Diamantidis**, aynı zamanda bire birde çok etkili ve su içer gibi adam geçer ve o an için ne uygunsa onu yapardı. Uzun boyu ve kolları ile solak olması onu bire birde durdurulması zor bir oyuncu yapar ve yardımı mecburi kılardı.

Bu aşamada **Diamantidis**'in oyun zekası devreye girer, adam adama savunmada gelen yardımın tuttuğu boş oyuncuyu kolaylıkla bulabilirdi. Çok maksatlı, geniş kullanımlı, tek başına takım diyebileceğimiz bir oyuncuydu.

SON HALKA SPANOULIS

Yunan basketbolunda **Theo Papaloukas** ve **Dimitris Diamantidis**'le beraber **'muhteşem üçlü'** halkasını tamamlayan son isim olan **Vassilis Spanoulis,** oyun kurucu ve şutör guard pozisyonlarında oynasa da genelde bir combo guard olarak bilinir. **Spanoulis**'in Kill Bill, V-Span, ve MVP gibi lakapları vardır. **'Yaşayan efsane'** kabul edenler de çoğunluktadır.

Yiğidi öldür hakkını yeme; Yunan tipi oyun kurucular bu oyunu daha fazla sevmemizi sağladı. Arkadan yeni bir kuşağın gelip gelmeyeceği belirsiz olsa da **Calathes, Spanoulis, Sloukas, Zisis, Mantzaris,** hatta belki de **Pappas** gibi oyuncular bu tip guard geleneğini halen sürdürüyor.

● **'MUHTEŞEM** üçlü' olarak adlandırılan Diamantidis, Papaloukas ve Spanoulis 'Yunan tipi guard'ın ne demek olduğunu, 2006 Dünya Şampiyonası yarı finalinde ABD'nin 'Dream Team'ine de gösterdi ve sahadan 101-95 galip ayrıldı.

NIKOS GALIS

● **Doğum tarihi:** 23 Temmuz 1957
● **Boy:** 1.83 metre
● **Oynadığı takımlar:** Seton Hall, Aris, Panathinaikos
● 168 defa milli formayı giydi
● 1986 Dünya Şampiyonası'nda Panama'ya 53 sayı attı
● 1983, 1987, 1989 ve 1991 Avrupa şampiyonalarında sayı kralı
● Milli maçlarda ortalama 30.5 sayı üretti Yunanistan Milli Takımı ile 1987
● Avrupa Şampiyonluğu 1987 Avrupa Şampiyonası finalinde Sovyetler Birliği'ne 40 sayı attı
● 11 defa Yunanistan Ligi sayı kralı
● 8 defa FIBA Euroleague sayı kralı
● 8 Yunanistan Ligi şampiyonluğu
● 7 Yunanistan Kupası
● 5 Yunanistan Ligi MVP'si

DIMITRIS DIAMANTIDIS

● **Doğum tarihi:** 6 Mayıs 1980
● **Boy:** 1.96 metre
● **Oynadığı takımlar:** Iraklis, Panathinaikos
● Yunanistan Milli Takımı ile 2005 Avrupa Şampiyonluğu
● Yunanistan Milli Takımı ile 2006 Dünya İkinciliği
● 9 Yunanistan Ligi şampiyonluğu
● 10 Yunanistan Kupası
● 3 Euroleague Şampiyonluğu

THEODOROS PAPALOUKAS

● **Doğum tarihi:** 8 Mayıs 1977
● **Boy:** 2 metre
● **Oynadığı takımlar:** Ampelokipoi, Dafni, Panionios, Olympiakos, Maccabi Tel Aviv, CSKA Moskova,
● Yunanistan Milli Takımı ile 2005 Avrupa Şampiyonluğu
● Yunanistan Milli Takımı ile 2006 Dünya İkinciliği
● 2 defa Euroleague Şampiyonluğu
● 7 defa Rusya Ligi Şampiyonluğu
● 3 defa Rusya Kupası
● 3 defa Yunanistan Kupası

VASSILIS SPANOULIS

● **Doğum tarihi:** 7 Ağustos 1982
● **Boy:** 1.93 metre
● **Oynadığı takımlar:** Gymnastikos S. Larissas, Maroussi, Panathinaikos, Houston Rockets, Olympiakos
● Yunanistan Milli Takımı ile 2005 Avrupa Şampiyonluğu
● Yunanistan Milli Takımı ile 2006 Dünya İkinciliği
● Yunanistan Milli Takımı ile 2009 Avrupa Üçüncülüğü
● 7 defa Yunanistan Ligi Şampiyonluğu
● 4 defa Yunanistan Kupası
● 3 defa Euroleague Şampiyonluğu

NICK CALATHES

● **Doğum tarihi:** 7 Şubat 1989
● **Boy:** 1.98 metre
● **Oynadığı takımlar:** Lokomotiv Kuban, Memphis Grizzlies, Panathinaikos
● Yunanistan Milli Takımı ile 2009 Avrupa Üçüncülüğü
● 4 defa Yunanistan Ligi Şampiyonluğu
● 1 Euroleague Şampiyonluğu
● 1 Eurocup Şampiyonluğu

NIKOS ZISIS

● **Doğum tarihi:** 16 Ağustos 1983
● **Boy:** 1.97 metre
● **Oynadığı takımlar:** AEK, Benetton Treviso, CSKA Moskova, Montepaschi Siena, Bilbao, Unics Kazan, Fenerbahçe Ülker, Brose Bamberg
● Yunanistan Milli Takımı ile 2005 Avrupa Şampiyonluğu
● Yunanistan Milli Takımı ile 2006 Dünya İkinciliği
● Yunanistan Milli Takımı ile 2009 Avrupa Üçüncülüğü
● 1 Euroleague Şampiyonluğu
● 4 İtalya Ligi Şampiyonluğu
● 4 İtalya Süper Kupası
● 4 İtalya Kupası
● 2 Rusya Ligi Şampiyonluğu
● 1 VTB Ligi Şampiyonluğu
● 1 Rusya Kupası
● 2 Almanya Ligi Şampiyonluğu
● 1 Almanya Süper Kupası
● 1 Almanya Kupası
● 1 Yunanistan Ligi Şampiyonluğu

SPOR ARENA PLUS

ARALIK 2018 SAYI: 11

YOGA BİRÇOK KİŞİNİN SANDIĞI GİBİ BİR İNANÇ SİSTEMİ DEĞİL. MUTLU VE ÖZGÜR HİSSETMEK İÇİN, RUH BEDEN VE ZİHİNSEL BİRLİKTELİĞİN SAĞLANMASIDIR; YOGA...

MUTLULUK VE ÖZGÜRLÜK YOLU YOGA

ÜNAL ÖZÜAK - KEREM AKBAŞ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ADİL DEMİRÇUBUK - SÜLEYMAN ARAT - KENAN BAŞARAN - SERHAN OYTUN EROĞLU
ALPASLAN AKKUŞ - MERT AYDIN - SARPER GÜNSAL - AHMET ERCANLAR - MEHMET SEVİNÇ - ORHAN ULUCA - KORAY GÜRTAŞ - KORAY DURKAL
ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ÇETİN CEM YILMAZ - MURAT FEVZİ TANIRLI - MURAT MERİÇ - SERKAN OCAK - ELİF ÇONGUR

BİR DÖNEM GALATASARAY FORMASI GİYEN EFSANE FUTBOLCU DIDIER DROGBA, 40 YAŞINDA FUTBOL KARİYERİNİ NOKTALADI.

KARŞIYAKA TARAFTARININ BUGÜN BİLE SÖYLEDİĞİ 'KARŞIYAKALI' MARŞININ ASIRLIK BİR MAZİSİ BULUNUYOR...

NE YAMAN ŞEYSİN KARŞIYAKALI

Memleket futbolunun çınarlarından biri olan Karşıyaka Kulübü'nün bugün bile maç öncesinde sokakta taraftarlarca söylenen bir marşı vardır: Karşıyakalı....

HEM CAKALISIN / BİRAZ DA FİYAKALI / NE YAMAN ŞEYSİN/ KARŞIYAKALI

Ahmet Özhan'ın seslendirdiği 'Esmer Ona Derler' şarkısı Boğaz'ın Martısı olan Sarıyer Kulübü için yapılan bir plakın arka yüzünde yer almıştır. Zira şarkı aynı zamanda 'Sarıyerli' diye de bilinir. Ön yüzündeyse Sarıyer Şampiyonluk Şarkısı yer alır.

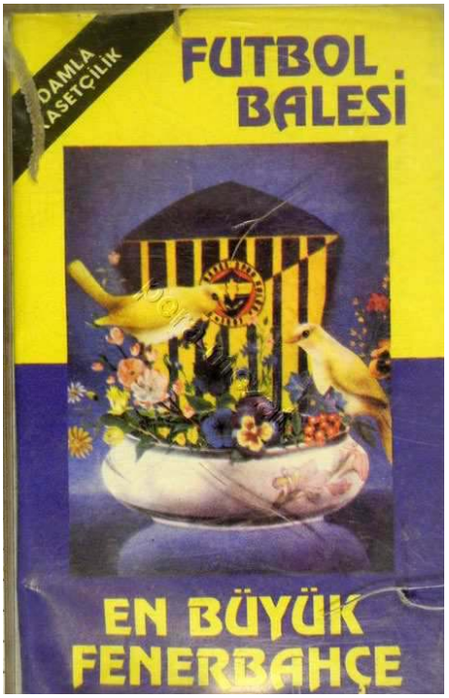

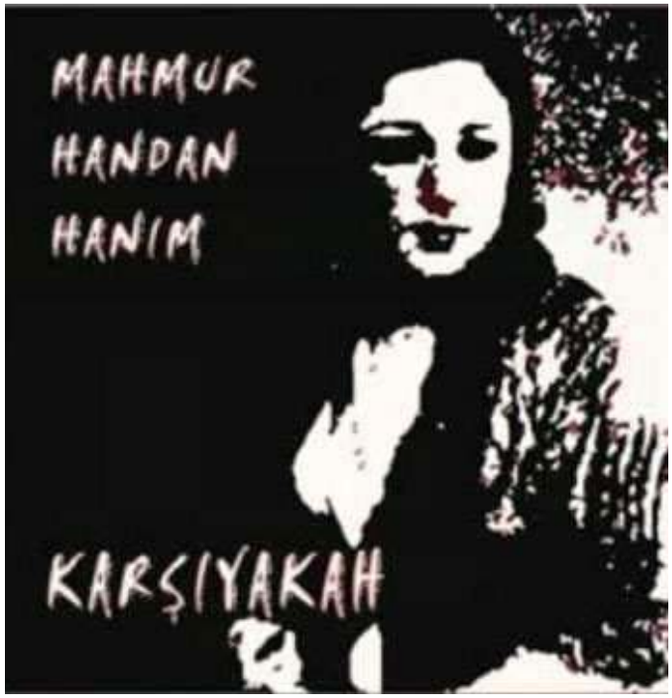

MURAT MERİÇ

80'li yılların başları olmalı… TRT'nin tek kanal olduğu dönemler; televizyon, halkın tek eğlencesi. Akşamları (çay bahçesine ya da misafirliğe gitmemişsek şayet) ailece televizyon başında toplanır, art arda yayımlanan programları izlerdik. Yayın belli bir saatte başlardı ve gece yarısından hemen sonra biterdi. Pazar istisnaydı zira TRT sabah başlattığı yayınını bütün gün sürdürürdü. Sabah yayımlanan çizgi filmler, ardından yayına giren kovboy filmleri ve Hikmet Şimşek tarafından sunulan Pazar Konseri ailenin bütün fertlerini bir araya toplamazdı belki ama öğleden sonra yayımlanan kuşak programı buna muktedirdi zira hem maç yayını olurdu içinde, hem şarkılı türkülü eğlence, hem de çizgi film… Bay Meraklı adıyla memlekette nam salan La Linea, bu kuşak programından yadigar; Erkan Yolaç'ın sunduğu Evet-Hayır yarışması da… Önceleri Cenk Koray sunardı bu programı, sonrasında bayrağı Mustafa Yolaşan devraldı.

Belki yazıyla alakasız gibi görünüyor bu giriş ama iki yerden mevzuya bağlayacağım. İlki, bu programların vazgeçilmez şarkıcılarından biri: Ahmet Özhan. Çocukluğumun geçtiği '80'li yıllarda çok popüler bir şarkısı vardı: 'Sarıyerli' adıyla da bilinen 'Esmer Ona Derler'. Sözleri Âtıf Kahraman'a, müziği Dr. Selahattin İçli'ye ait olan rast makamındaki bu şarkı, 1981'de yayımlanan 'Güneşin Battığı Yerde' başlıklı Ahmet Özhan albümünde karşımıza çıkar:

Çoktan beri bir kız tanırım ben Sarıyer'de
Boy bos onda, kaş göz onda, esmer ona derler
Hiç benzeri yok varsa gelsin, kim, hani nerde?
Boy bos onda, kaş göz onda, esmer ona derler

Aynı şarkı, hemen hemen aynı tarihlerde Almanya'da yayımlanan 'Yeter Acı Çekme' başlıklı kasette de yer almış, gurbetçilerin ilgisine mazhar olmuştu.

KADIN, ERKEK GENÇ, iHTiYAR

Çocukken çok sevdiğim 'Esmer Ona Derler', ilerleyen yıllarda bir plak üzerinde karşıma çıktı. Beni şaşırtan bir buluşmaydı bu zira aldığım, bir futbol plağıydı: Sarıyer Gençlik Kulübü adına yapılan bu 45'lik plağın ilk yüzünde 'Sarıyer Şampiyonluk Şarkısı' vardı. Arka yüzündeki şarkı belli ki Sarıyer esintili olduğu için seçilmiş. 1982 tarihli bu plakta, dönemin en popüler şarkılarından birinin kullanılması elbette tesadüf değil. Kim bilir, bu şarkı olmasaydı, belki de yıllar önce Müzeyyen Senar tarafından seslendirilen ve bir taş plak üzerine raptedilen (sözleri ve müziği farklı bir diğer) 'Sarıyerli' bu plağa girecekti…

Plağın ön yüzündeki şarkının sözleri ve müziği Ali Kocatepe'ye, düzenlemesi Esin Engin'e ait. Dinlediğinizde zamanının bir hayli ilerisinde bir şarkıyla karşılaşıyorsunuz:

Lacivert beyaz rengimiz
Ne mutlu biz Sarıyerliyiz
Birlikten doğar gücümüz
Sevgiyle doludur gönlümüz

Ak köpüklü dalgalarla
Boğaz'dan rüzgâr geliyor
Kadın, erkek, genç, ihtiyar
Sarıyer'de horon tepiyor

Memlekette yayımlanan en neşeli, en güzel futbol şarkılarından biri bu. Ben hikâyeyi 'Esmer Ona Derler' üzerinden anlattım belki ama asıl şarkı elbette çok daha önemli.

HEM CAKALISIN HEM FiYAKALI

1940 yılında kurulan, önceleri Sarıyer Gençler Cemiyeti ve Sarıyer Gençler Mahfili adıyla sahalarda görünen Sarıyer Spor Kulübü, plağın yayımlandığı dönemde Sarıyer Gençlik Kulübü adıyla birinci lige çıkmış, plak da bunu kutlamak amacıyla yayımlanmış. Plağın sonrasında on iki yıl boyunca birinci ligde mücadele eden takımın başarılarından biri, 1992 yılında Balkan Kupası'nı (1967'de bu kupayı kazanan Fenerbahçe'den sonra) Türkiye'ye ikinci kez getirmesi.

'Esmer Ona Derler' ya da halkça bilinen

80'lerde TRT'de yayınlanan 'Futbol Balesi' Fenerbahçe için yapılan bir kaset çalışmasına esin kaynağı olmuş: 'Futbol Balesi / En Büyük Fenerbahçe'...

adıyla 'Sarıyerli', uzun yıllar tribünde de söylendi. Önceki yazılarımda söz etmiştim, kimi futbol takımları, popüler şarkıları kendilerinin kılıyor. Bunlar arasında ayrıksı bir örnek, Karşıyaka Spor Kulübü. 1912 tarihli KSK, İzmir'in en eski takımı. Yeşil kırmızılı ekip, sloganını harflerinin Arap alfabesindeki adından alıyor: 'Kaf kaf kaf, sin sin sin, kaf sin kaf sin kaf!' Kulübün taraftarını coşturan şarkı, en az takım kadar eski: 'Karşıyakalı'.

İpek siyah mantolu
Beyaz beyaz yakalı
Kalbim kalbim çarpıyor
Sana sana bakalı

Hem cakalısın
Biraz da fiyakalı
Ne yaman şeysin
Karşıyakalı

Mahmure Handan Hanım'ın sesinden bir taş plakta karşımıza çıkan 'Karşıyakalı', ilerleyen yıllarda Prenses Cihan Işık'tan Sabite Tur Gülerman'a pek çok isim tarafından seslendirildi; en son Sema'nın 'Echo' başlıklı albümünde şahane bir düzenlemeyle kendine yer buldu.

'Karşıyakalı' ile KSK bağlantısını önceki örnekte olduğu gibi plak üzerinde değil, bizzat yaşayarak öğrendim. Bir dönem sıklıkla plaklarımı döndürdüğüm Bostanlı mekânlarında ne zaman bu şarkıyı çalsam hep bir ağızdan meşhur slogan atılıyordu. Sonrasında bu bir ritüel hâline geldi ve ikinci ya da üçüncü çalışımdan sonra takımın atkısı bana hediye edildi. Koleksiyonumun değerli parçalarındandır.'Karşıyakalı', KSK tarafından bir plağa aktarılmadı belki ama tribünde hâlâ hep bir ağızdan söyleniyor.

Yazının başında TRT'den bahis açtım ve girişi iki yerden mevzuya bağlayacağımı söyledim... Sona yaklaşırken yine oraya döneyim ve ikinci bağlantıyı kurayım. Bu kez hatırlatacağım, yayının siyah-beyaz olduğu yıllarda hayatımızı renklendiren bir başka eğlence: Çocukluk yıllarımda çok sevdiğim, merak ve heyecanla beklediğim futbol balesi! Bugünkü izleyici ne demek istediğimi anlamakta zorlanacaktır ama bu, bir dönem çok sevilirdi. 'Dış kaynaklı'ydı, kökeni Almanya'ydı ve maçlardan alınan görüntüler coşkulu ve bol ritimli bir müzik eşliğinde senkronize olarak tekrarlanır, ortaya garip ama izlemesi keyifli bir eğlence çıkardı. Pazar günlerinin vazgeçilmezi, bir TRT klasiğiydi ama yazık ki özel televizyonların devreye girmesiyle ortadan kalktı. Yine de zaman zaman bu terime rastlıyoruz... '80'li yılların sonlarına doğru Damla Kasetçilik tarafından Fenerbahçe için yapılmış kasetlerden birinin adı da bu programa atıf: 'Futbol Balesi / En Büyük Fenerbahçe'.

Futbol, bir yandan sahadaki takımların şampiyonluk mücadelesi ama diğer yandan folkloru ve ritüelleriyle hayatı renklendiren bir mecra, gerçek anlamda bir macera. Popüler şarkılar hâlâ tribünlerde söyleniyor ama futbol balesi gibi kimi yan eğlenceler teknolojiye yenik düşüyor. Ne olursa olsun, bu macera hep sürecek ve şarkılı/türkülü katkılar her dem sahaların yıldızı olacak.

PSG'NİN LIVERPOOL'U 2-1 YENDİĞİ MAÇTA 2. GOLÜ ATAN NEYMAR, ŞAMPİYONLAR LİGİ TARİHİNDE 31 GOLE ULAŞTI VE 30 GOLLÜ KAKA'YI GERİDE BIRAKARAK ORGANİZASYONUN EN GOLCÜ BREZİLYALI OYUNCUSU UNVANINI ELDE ETTİ.

YOGA, BİR ÇOK KİŞİNİN SANDIĞI GİBİ BİR İNANÇ SİSTEMİ DEĞİL. MUTLU VE ÖZGÜR HİSSETMEK İÇİN, RUH, BEDEN VE ZİHİNSEL BİRLİKTELİĞİN SAĞLANMASIDIR; YOGA...

MUTLULUK VE ÖZGÜRLÜK YOLU YOGA

YAŞAM KOŞULLARININ HER GEÇEN GÜN BİRAZ DAHA ZOR HALE GELDİĞİ GÜNÜMÜZDE, İNSANLAR RAHATLAMAK İÇİN ÇOK ÇEŞİTLİ YOLLARA BAŞVURMAKTA. BUNLARDAN BİRİ DE SON YILLARDA REVAÇTA OLAN UZAKDOĞU KAYNAKLI ZİHİNSEL VE BEDENSEL EĞİTİM METODU YOGA. ÜLKEMİZDE DE ÖZELLİKLE KADINLAR ARASINDA RAĞBET GÖREN YOGAYA SPOR ARENA PLUS OKUYUCULARI İÇİN BİRAZ DAHA YAKINDAN BAKTIK.

Yoga, Sanskritçe bir kelimedir. 'Birlik', 'birleşmek' veya 'birleştir' anlamına gelir. Bu, zihin, beden ve ruhun birleştirilmesini merkeze alır ve birey ile çevresi arasında büyük bir bağlantı yaratır. KİŞİNİN KENDİ ÖZÜNE DOĞRU BİR YOLCUĞUN KAPISINI ARALAR...

DİLEK OĞUZ

BATI'da yoganın Budizm'in ortaya çıktığı M.Ö. 500 civarında doğduğuna inanılıyordu. Son yıllarda yapılan kazılarda ise 5000 yıl önceye ait yoga duruşlarının tasvirleri bulunmuştur. Ancak bunu tam olarak kanıtlayacak yazılı bir kayıt ne yazık ki yoktur. Yoga, Batı ve Hindistan'da uygulayıcılar tarafından 5000 yıllık 'zamansız' bir öğreti olarak değerlendiriliyor.

Yoga, Sanskritçe bir kelimedir. **'Birlik', 'birleşmek'** veya **'birleştir'** anlamına gelir. Bu, zihin, beden ve ruhun birleştirilmesini merkeze alır ve birey ile çevresi arasında büyük bir bağlantı yaratır. Kişinin kendi özüne doğru bir yolcuğun kapısını aralar.

Günlük yaşantımızın için de koşuştururken, zihnimiz her zaman bedenimizden önde gider. Bu da bedenleri hantallaştırıp zihinlerin çok daha fazla işleyip yorulmasına yol açar. İnsanlar artık her şeyi zihin ile yapmaya alışmak durumunda kalmaktadır. Alışveriş listesi, çocukların okul ödemesi, ödevleri, akşam yapılacak yemek, toplantılar vs. İnsan tüm bunların zihnine dolmasıyla "Yeter" diye bağıracak noktaya gelir. Yaşam, yani gündelik hayat artık neredeyse sadece bunlardan ibaret. Oysa insanların en büyük özlemi 'mutlu' ve 'huzurlu' olmak, bu baskılardan tamamıyla olmasa da biraz olsun kurtulmak. Çünkü insan, daima diğer canlılardan bir adım ilerde olan, düşünen bir varlık.

İnsanlara şu sorular sorulabilir: Ne zaman gökyüzüne baktın, ne zaman toprağa dokundun? Ne zaman kendine şefkat gösterdin? Bazen arabayla giderken gökyüzü çok güzel gözükür. Fakat o sırada zihin ve beden araba kullanmaya odaklandığı için o güzelliği görmeyi erteler. İşte bu ve buna benzer sayısız nedenlerle insanlar her geçen gün biraz daha doğadan biraz daha uzaklaşmakta.

YOGADAN BEKLENTİ

İşte tüm bu olumsuzlukları hafifletmek için yoga bir araç olarak görülebilir. Ancak bu yoğun yaşamda yogadan çok şey beklememiz, kendimize gereksiz bir baskı yapmanın ötesine geçmez. Yogaya çok başka bir açıdan bakmak gerekir.

Yoga, birliğe ve aydınlanmaya giden yol olarak ele alınır. Bu gerçekten de

YOGA YOLCULUĞU HAYATIN İÇİNDE GERÇEK BİR MEYDAN OKUMADIR VE HER ZAMAN KİŞİYİ FARKINDALIĞA DAVET EDER...

böyledir. Eğer 21. yüzyılı yaşadığımız bu dönemde örneğin, arabayı bir kenara çekip aşağı inerek gökyüzündeki bulutları seyrediyorsak, sevdiğimiz bir yemeği yavaş yiyerek tadını çıkartabiliyor ve sevdiğimiz birine sarıldığımızda yüreğimizde bir sıcaklık hissediyorsak yoganın tam bize göre olduğunu düşünebiliriz.

"Aydınlanmanın nereden geleceği hiç belli olmaz" derler. Belki de aydınlık, seyretmeye daldığımız o bulutun içinde gizlidir. Diğer yandan yoga, kişinin fiziksel, zihinsel, ruhsal dengesi ile sağlığı için uygulanan eski bir öğretidir. Batı toplumunda yeni yeni fakat hızlı bir şekilde yaygınlaşan popüler bir uygulama olmasının yanı sıra, Hindistan'da uzun süredir disiplinli bir şekilde uygulanan bir öğretidir.

Yoga, genelde bir inanç sistemi olarak da düşünülür. Bu en büyük yanılgılardan bir tanesidir. Yoga, bir inanç şekli değil, aslında bir 'yaşam şekli'dir. Kişiye her şeye bütün olarak bakabilme yetisini kazandırır, iyi veya kötü ayrımı yapmadan olayları bütün olarak görmesine yardımcı olur. Peki, bunu nasıl yapar?

Yoga yolculuğu, hayatın içinde gerçek bir 'meydan okumadır'. Her zaman kişiyi farkındalığa davet eder.

Bunu bazen içeriden dışarıya, bezen de dışarıdan içeriye doğru yapar. İyi veya kötüye değil, her zaman olana bakmamıza yardımcı olur. Yani 'an'ın içinde kalabilme potansiyelini geliştirir.

Yoga, bireylerin gerçek mutluluğu, özgürlüğü ya da aydınlanmayı gerçekleştirmelerine yardımcı olan uygulamalar da içerir. Hindistan'da bu yaklaşım, yoganın birincil hedefidir. Bununla birlikte, fiziksel sağlığı geliştirme ve zihinsel esenliği ve duygusal dengeyi artırma gibi birkaç ikincil hedefe de sahiptir. Batı'da ise birincil ve ikincil hedefler yer değiştirmişlerdir.

Her bireyin yoga yolculuğunun başlı

Yoga, bireylerin gerçek mutluluğu, özgürlüğü ya da aydınlanmayı gerçekleştirmelerine yardımcı olan uygulamalar da içerir.

HİNDİSTAN'DA BU YAKLAŞIM, YOGANIN BİRİNCİL HEDEFİDİR.

Bununla birlikte, fiziksel sağlığı geliştirme ve zihinsel esenliği ve duygusal dengeyi artırma gibi birkaç ikincil hedefe de sahiptir. Batı'da ise birincil ve ikincil hedefler yer değiştirmişlerdir.

başına bir hikâyesi vardır. Genelde istisnalar hariç, çoğu kişinin yogaya başlama nedeni sıkıştığı yerden çıkma hedefi taşır.

KİŞİYİ SIKIŞTIRAN NEDİR?

Örneğin, kişi sevgilisinden ayrıldığı için mutsuzdur, acı bir kayıp yaşamıştır, yoğun bir iş temposunda artık bunaltmıştır, kıskançlık, öfke, korku, yalnızlık, suçluluk gibi duygulara maruz kalmıştır. Yani baş etmekte zorlandığımız herhangi bir duygu, çoğu zaman bizi yoga ile buluşturan etken olabilir. Son zamanda doktorların insanları yogaya yönlendirmesi de oldukça sık görülmektedir.

Basit bir örnek: İlk derse girdiğinizde hoca size yoga pozu komutları arasında, şöyle bir şey söyleyebilir: "Sen duyguların değilsin". İşte o anda tüm yük omuzlarınızdan iner, derin bir nefes alırsınız ve nefesinizi verirken artık duyguların çok da önemli olmadığını hissettiğiniz için rahatlamışsınızdır. Kısaca kendinizi anlaşılmış hissedersiniz.

Başka bir tarzdaysa size şu söylenebilir: "Matının (minderin) üzerinde tavırların, yaşamının içinde sergilediğin tutumun olabilir". Yani hoca poz içindeyken hala hırslı mısınız, hala çaba göstermiyor musunuz veya kendinizi hala tutuyor musunuz diye sorabilir. İşte farkındalık, bu küçük konuşmalar ile yaşamınıza sızmaya başlar. Beden ve zihin rahatlarken bir yön duygusu oluşması da sağlanmış olur.

Yoganın birçok versiyonu vardır. Ama hangisi olursa olsun, hepsinin ortak özelliği sizi kendinize doğru bir yolculuğa çıkarmasıdır. Başlangıç noktası salondaki bir mat üstü olsa da, yolculuk bir ömür boyu her yerde devam eder.

En önemlisi de yoga bize şunu sunar. Kendimizle bağlantı kurmak. Kendi dünyamıza ve çevremizdeki dünyaya farklı bir bakış açısıyla bakmayı öğrenmek. Korkuları, kaygıları, umutları doğrudan iletişim kurmayı ve onlara nasıl tepki verdiğimizi anlamanın yollarını gösterir.

Yoga sadece bir egzersiz değil, bir yaşam biçimidir.

Yaşam kısa değil, sonsuzdur.

Varoluşun acele içinde olduğunu gördün mü hiç?

Mevsimler zamanında gelir, çiçekler zamanı gelince çiçek açar.

Ağaçlar, hayat kısa diye hızla büyümek için koşturmazlar.

Tüm varoluş, yaşamın sonsuzluğunun farkında gibi görünür.

Osho...

Hahayatın herhangi bir alanında büyük başarılar elde insanlar için 'ölümsüz' tabiri kullanılır. Sanatta, siyasette ve sporda bunun birçok örnekleri bulunur. Michael Schumacher de onlardan biri. Formula 1 pistlerinin harika Alman pilotu, ironik bir şekilde yıllardır 'ölümsüz bir uyku'da.

SCHUMI'NiN 'ÖLÜMSÜZ UYKUSU'

29 Aralık 2013'te kayak yaparken kaza geçiren Schumi, o günden beri komada. Uzun süre hastanede kaldı, sonra evine çıkartıldı. Son durumuna dair kimse çok fazla bir şey bilmiyor.

DiLERiZ SCHUMi, BU 'ÖLÜMSÜZ UYKU'DAN UYANIR.

CENGİZ İZMİTLİ

29 ARALIK 2013'te, yedi kez Dünya Formula 1 şampiyonu olmuş Michael Schumacher, oğlu Mick ile Fransız Alpleri'nde, Meribel'de kayak yaparken düştü ve kafasının sağ tarafını bir kayaya çarptı.

Travmatik beyin yaralanması yaşadı ve hayati risk şüphesiyle, uçakla Moutiers Hastanesi'ne götürüldü.

Aynı gün, El Salvador'da binlerce insan volkan patlaması sebebiyle evlerini terk etmek zorunda kalmış, Rusya'daki Volgograd tren istasyonunda ise bir intihar bombacısı, 16 kişinin ölümüne sebebiyet vermişti.

Elveda Lenin filminde 1989 yılında Doğu Almanya'da yaşayan Alex'in annesi aniden komaya girer. Komada kaldığı 8 ay boyunca büyük değişimler olur. En çarpıcısı da Berlin Duvarı'nın yıkılması olur. Annesi komadan çıkınca bir duvar da Alex'in başına yıkılır adeta. Çünkü komünist annesi, komünizmin yıkıldığını öğrenirse dayanamayıp bu kez ölebilir. Alex, uzun bir süre "Hayır, komüminz çökmedi" dünyası yaratır annesine. Alex, anlayacağınız Berlin Duvarı'nın hala yıkılmadığını ve Doğu Almanya'nın ayakta kaldığını düşünmesini sağlar annesine. Alex yine de şanslıdır çünkü henüz etraf kominsit biçimdedir ve de komünist ürünler bulmak mümkündür. Lakin bir gün annesinin penceresinden görünen binanı boş cephesine Coca-Cola'nın reklam afişi asılır.. Alex için işler sarpa sarmaya başlar. Bu vartayı da akıllı şekilde atlatsa da annesinin mevzuya uyanması çok da uzun sürmeyecektir...

Demem o ki Schumi'nin geçirdiği kazandan bu güne dünyada bir çok değişim oldu. Alman pilot bugün sağlığına kavuşsa

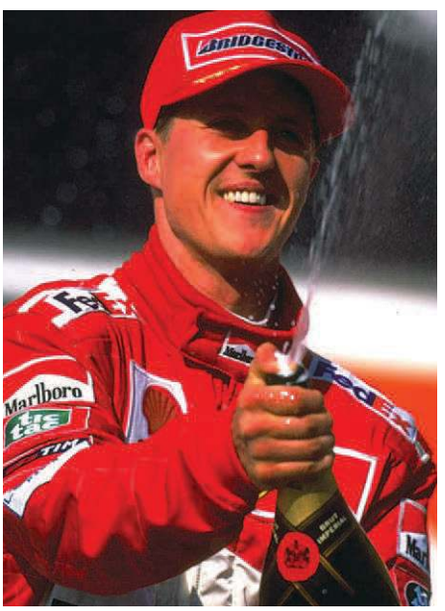

önce kendi hayatında sonrada dünyada belli başlı şu değişimleri okuyarak öğrenecek.

30 ARALIK 2013

● Uzman doktorlar beyin kanamasını durdurmak için ameliyata girdi. Kafasının içindeki basıncı izlediler ve komplikasyonları takip ettiler.

İlk tedavisinin yapıldığı ve komada olduğu, eğer başında koruyucu kask olmasa çoktan ölmüş olacağını söylediler.

4 OCAK 2014

● Doktorlar, durumunun sabit ama hala hayati riskte olduğunu, tamamen hayati tehlikeyi atlattığı haberlerinin gerçeği yansıtmadığını söylediler.

14 OCAK 2014

● Beyninde hasar var mı, yok mu diye incelenmesi için kafatasından bir ameliyat geçirdi.

30 OCAK 2014

● İlaçların etkisini göstermeye başladığı, Schumacher'in beynine yapılan bazı testlerde 'göz kırpma' reaksiyonu verdiği söylendi.

25 ŞUBAT 2014

● Menajeri Sabine Kehm, bir Alman dergisinde çıkan 'Doktorlar, Schumacher'i komadan çıkarma girişimlerini durdurdu' haberlerini yalanladı.

12 MART 2014

● Kazanın olduğu günden sonra geçen iki ayı aşkın süre sonunda, Schumacher'in komadan çıkmak için küçük ama cesaret verici işaretler gösterdiği belirtildi.

NİSAN 2014

● Uyandı ve hastaneden özel bir mülkiyete götürüldü. Götürüldüğü yerin Cenevre Gölü yakınlarındaki bir malikane olduğu ve bu malikanede yaklaşık 15 kişilik bir doktor heyeti tarafından sürekli müşahede altında tutulduğu yazıldı. Hatta bu doktorlara da haftalık 115 bin Sterlin ödendiği söylendi.

Hastaneden çıktığı gün, eşi Corinna bir

Elveda Lenin filminde 1989 yılında Doğu Almanya'da yaşayan Alex'in annesi aniden komaya girer. Komada kaldığı 8 ay boyunca büyük değişimler olur. En çarpıcısı da Berlin Duvarı'nın yıkılması olur. Annesi komadan çıkınca bir duvar da Alex'in başına yıkılır adeta. Çünkü komünist annesi, komünizmin yıkıldığını öğrenirse dayanamayıp bu kez ölebilir. Alex, uzun bir süre "Hayır, komümizm çökmedi" dünyası yaratır annesine.

bildiri yayınladı.

Michael Schumacher'in yaşaması için verdikleri mücadelede kendilerine destek olunmasını, konu hakkında detaylı bir açıklama yapmayacaklarını ve bu konunun mahrem olarak kalmasını istediklerini belirtti.

5 NİSAN 2014

● Yeni bir umut doğduğu, bir anlığına uyandığı söylendi.

13 HAZİRAN 2014

● Rehabilitasyon merkezine taşındı.

16 HAZİRAN 2014

● Komadan çıktı ve hastaneden ayrıldı.

11 TEMMUZ 2014

● Eşi Corinna Schumacher, kocasının durumunun, komadan çıktıktan sonra iyiye gittiğini söyledi.

9 EYLÜL 2014

● Tedavisine kendi evinde, mahremiyetine saygı gösterilecek şekilde devam edeceği açıklandı. Cenevre, İsviçre'deki evine götürülürken, aile tarafından yapılan açıklama şu şekildeydi:

"Michael'ın rehabilitasyon süreci kendi evinde devam edecektir. Kafasından geçirdiği ağır kaza göz önünde bulundurulduğunda, son haftalarda/aylarda iyileşme gösterdiği söylenebilir. Ama ne var ki, önümüzde uzun ve zorlu bir yol bizleri beklemektedir."

2015

● İçerisinde menajeri Sabine Kehm, durumunun iyi gittiğini söyledi.

2017

● Bunte adlı bir Alman dergisi, efsane pilotun avukatı Felix Damm'a 50 bin Euro ödemek zorunda kaldı.

Derginin bir makalesinde "Schumacher yeniden yürüyebiliyor" şeklinde bir haber çıkmış ve avukat Damm da dergiye tazminat davası açmıştı. Yürüyemiyordu.

2018

● Formula 1 sezonu içerisinde menajerinden bir açıklama daha geldi: "Hayranların/Taraftarların, Schumacher'e olan özlemine rağmen, ailenin sağlık durumunu mahrem tutma isteğine içtenlikle karşılık vermeleri, aileyi gerçekten müteşekkir ediyor."

2018 NİSAN

● Bravo.de adlı Alman internet sitesinde yayınlanan bir video, efsane pilot için bir umut ışığı doğduğunu müjdeler nitelikteydi. Amerika'da bulunan bir klinik, Schumacher'in Teksas'taki çiftliğinde terapi yapmayı teklif etti!

Dallas Tıp Merkezi'nden Profesör Meeks yaptığı açıklamada, "Daha önce travma tedavilerinden deneyimlerimiz var. Avrupa'da bizim yaptığımız tedaviyi hiçbir klinik yapamaz. Biz burada travma tedavisi görecek hastalara daha iyi imkânlar sunuyoruz" dedi.

Bu açıklamanın üzerinden 6 ayı aşkın süre geçti ama Michael'in eşi Corinna'dan bu durumla ilgili bir geri dönüş medyaya yansımadı.

2018 EKİM

● Eski menajeri Willi Weber, efsane pilotun hayranlarını üzecek bir açıklama yaptı. Aile, mahremiyeti korumaya özen gösteriyordu ama Weber, "Artık yas tutmak istemiyorum yoksa delireceğim. 20 yılı aşkın süredir müthiş bir dostluğu paylaştık. Birlikte çok güzel zamanlar geçirdik, harika başarılar elde ettik. Fakat kaderimiz bizim elimizde değil ve ben Michael'ın aramıza sağlıklı dönebilme ihtimali olduğunu düşünmüyorum" dedi.

2018 KASIM

● Alman magazin dergisi Bunte, yıllar sonra açığa çıkan bir sırrı paylaştı: Müzisyen Sascha Herchenbach'ın Schumacher'in yaşam savaşına ithafen bir ilahi bestelediğini ve bu ilahiyle birlikte bir mektubu eşi Corinna'ya yolladığını yazdı.

Corinna da bu mektuba cevap vermiş. 'Born To Fight' adlı ilahiden çok etkilendi-

Peki bugün Schumi uyansa -umarız öyle olur- nelerle karşılaşacak? O uykudayken de birçok duvar yıkıldı. Ama iyi mi kötü mü oldu, bilemiyoruz. Michael Schumacher'in 5 yıldır süren uykusu sırasında dünyada meydana gelen bazı değişiklikleri derledik...

ğini, bu ilahinin aileye ve kendisine, bu zor zamanlarda destek olduğunu yazmış.

Bu mektuplaşmanın ne zaman olduğu tam belirtilmese de Herchenbach'ın ilahiyi kazadan bir yıl sonra, 2014 Aralık gibi yazdığı biliniyor.

FORMULA 1'DE NELER OLDU?

- 2014 F1 Şampiyonu – Lewis Hamilton
- 2015 F1 Şampiyonu – Lewis Hamilton
- 2016 F1 Şampiyonu – Nico Rosberg
- 2017 F1 Şampiyonu – Lewis Hamilton
- 2018 F1 Şampiyonu – Lewis Hamilton

Son 5 sezonun 4'ünde şampiyon olan Lewis Hamilton, şu ana kadar 72 yarış kazandı. 7 şampiyonluğu bulunan Michael Schumacher ise 91 yarışla zirvede.

Hamilton, 2018 şampiyonluğunu kazandığında, efsane pilot Michael Schumacher hakkında şunları söylemişti:

"Ben hiçbir zaman kendimi en iyi olarak nitelendirmedim. Elbette yeteneklerimi ve neler yapabileceğimi, nerede durduğumu biliyorum. Babam 8 yaşımdan beri aynı şeyi söyler 'piste çıktığında konuşmanı yap, kendini göster' ve ben de öyle yapıyorum."

"Aldığım sonuçlar, sonuçların ortaya çıkardığı gerçeklerle insanların aklında yer edinmek doğaldır ama Michael hala en çok yarış kazanan isim ve kabul etmeliyiz ki tarihin en iyisi hala o."

Mercedes ile 2 yıl daha sözleşmesi olduğu hatırlatılması üzerine "O sayıya ulaşmak için özel bir çabam yok. Elimden gelenin en iyisini yapacağım ama 91 yarış kazanmak gerçekten büyük bir olay. Birkaç yıl daha buradayım, umarım o sayıya yaklaşabilirim."

"Michael bir dâhiydi, Ferrari ile büyük işler başardı. Her zaman onun hayranı olmaya devam edeceğim."

Premier Lig'de ne oldu?

- Leicester City'nin beklenmedik 2015-16 şampiyonluğu
- Manchester City'nin 2017-18 şampiyonluğu, birçok rekoru da beraberinde getirmişti. (100 puan, 106 gol, 32 galibiyet, +79 averaj, +19 puan farkla şampiyonluk)
- Şampiyonlar Ligi'nde ne oldu?
- 15/16 + 16/17 + 17/18'de Real Madrid şampiyon oldu. (Zinedine Zidane)
- Real Madrid de Hamilton gibi son 5 sezonun 4'ünde zirvede yer aldı.

TÜRKİYE'DE NELER OLDU?

- Fenerbahçe'nin basketbolda Euroleague şampiyonluğu (21 Mayıs 2017)
- Galatasaray futbolda dördüncü yıldızı taktı (26 Mayıs 2015)
- Fenerbahçe'de Aziz Yıldırım dönemi sona erdi, yeni başkan Ali Koç oldu (3 Haziran 2018)
- Efsane başkan İlhan Cavcav öldü (22 Ocak 2017), Spor Toto Süper Lig'e isminin verildiği sezon Gençlerbirliği küme düştü. (2017/18)
- Beşiktaş'ın stadı Vodafone Park açıldı. (11 Nisan 2016)
- Trabzonspor'un stadı Medical Park açıldı. (18 Aralık 2016)
- Konyaspor (2016/17) ve Akhisarspor (2017/18) Türkiye Kupası kazandı.

DÜNYADA NELER OLDU?

- 13 Haziran 2014'te IŞID, Suriye'nin bir bölümünde kendi devletini ilan etti.
- 13 Temmuz 2014'te Almanya Dünya Şampiyonu oldu
- 13 Mayıs 2014'te Soma faciası yaşandı.
- 19 Şubat'ta Facebook, WhatsApp'i 19 milyar dolar karşılığında satın aldı.
- 25 Eylül 2015'te Mars'ta sıvı halde su bulundu.
- 24 Haziran 2016'da İngiltere, AB'den çıktı.
- Sudamericana Kupası'nda final karşılaşması için Kolombiya'ya hareket eden Brezilya ekibi Chapecoense'yi taşıyan uçak düştü, 71 kişi öldü.
- 20 Ocak 2017'de Donald Trump, ABD Başkanı oldu.
- 6 Şubat 2018'de işinsanı Elon Musk, içinde Tesla Roadstar isimli elektrikli arabayı uzaya gönderdi.
- 24 Haziran 2018'deki referandumla Türkiye, başkanlık sistemine geçti.
- 16 Temmuz 2018 Fransa Dünya Şampiyonu oldu...

BAK SCHUMI KUBICA MUTLU UYANDI!

FORMULA 1'İN EFSANE PİLOTU MICHAEL SCHUMACHER'İN GEÇİRDİĞİ KAZA SONRASI KOMADAKİ UYKUSU SÜRERKEN, AĞIR BİR KAZA GEÇİREN ROBERT KUBICA, PİSTLERE GERİ DÖNDÜ.

Polonyalı pilot, bundan tam 7 yıl önce İtalya'da katıldığı rallide kaza geçirdi.7 saat süren bir ameliyat geçirdi. Ama arkasından 17 ameliyat daha. Hastane yatağından şunu söyledi:

"PARMAKLARIMI HİSSEDEBİLİYORUM. FORMULA 1'E GERİ DÖNECEĞİM."

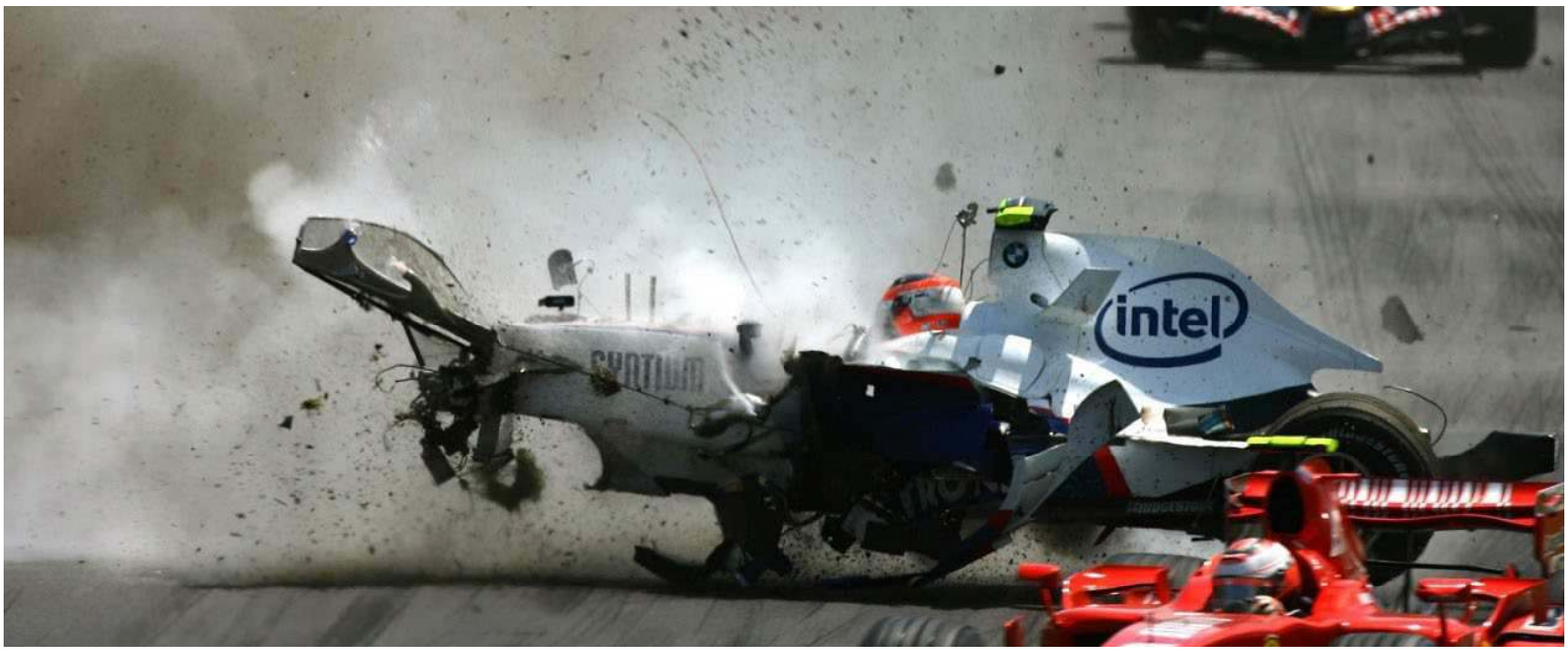

Her şeye karşın Kubica'nın dönüşü o kadar kolay olmayacaktı. Ralliye direksiyonu kırdı Formula 1'den teklifler gelmeyince. Nihayet beklediği telefonlar geldi ama 'denendi' ve yeterli bulunmadı.

MEHMET SEVİNÇ

SPOR tarihi geçmişte birçok efsane geri dönüş gördü. Basketbolun efsanesi Michael Jordan'ın parkelere dönüşü, olimpiyat efsanesi Michael Phelps'in havuza dönüşü ve Formula 1 efsanesi Michael Schumacher'in pistlere dönüşü gibi. Bu örnekler çoğaltılabilir tabii ki. Ancak hangi geri dönüşe bakarsanız bakın, sonucu ne olursa olsun Robert Kubica'nın Formula 1'e 8 yıllık bir aranın ardından geri dönüşü hepsinden farklı bir hikâye, hepsinden ayrı bir peri masalı olacak.

33 yaşındaki Robert Kubica, bundan neredeyse 8 yıl önce hayatını ve belki de Formula 1 tarihini değiştirecek bir kaza geçirdi. 6 Şubat 2011'de İtalya'nın kuzeyinde Ronde di Andora Rallisi'ne katılan Polonyalı pilot, geçirdiği kazada sağ kolunu neredeyse kaybediyordu. Yüksek hızda ilerlerken otomobilinin sağ tarafını bariyerlere çarpan Kubica'nın vücudunda omuzdan ayaklara kadar kırıklar, çatlaklar ve kesikler oluştu. Otomobilin içine kadar giren bariyerler aynı zamanda ona ciddi şekilde kan kaybettirmişti. Araçtan çıkarılması 1 saatten fazla sürdü. Hayati tehlikesi vardı. Pietra Ligure'deki Santa Corona Hastanesi'ne helikopterle götürüldü. Burada geçirdiği ilk operasyona 7 doktor katıldı. Ameliyat tam 7 saat sürdü. Bu operasyonun ardından 17 ameliyat daha geçirdi. Hastane yatağında La Gazzette Dello Sport'a röportaj verdi: "Parmaklarımı hissedebiliyorum. Formula 1'e geri döneceğim."

KAZADAN ÖNEMLİ HASARLAR KALDI

Kubica bu kazayı yaptığında Renault takımıyla 2. sezonuna başlamak üzereydi ve Formula 1'in en parlak yıldızlarından biri olmaya aday gösteriliyordu. Hatta 2012 yılında Ferrari'ye geçecek ve Fernando Alonso'nun takım arkadaşı olacaktı. Birçok pilot sözleşme sorunu yaşarken, o bir sonraki sezonun anlaşmasını yapmıştı bile. Yeteneği tartışılmazdı. Ancak bu kaza onda kalıcı hasarlar da bıraktı. Bugün bile hâlâ sağ kolu gözle görülür derecede problemli. Kolunun duruşu farklı, parmaklarının gücü sınırlı ve sağ bileğini kıvıramadığı için özellikle sola dönüşlerde dirseğini yukarı kaldırıp destek almak zorunda. Fakat tüm bu dezavantajlara rağmen Kubica, 2019'da Williams ile Formula 1 pistlerinde olacak. Bu da sadece Formula 1'in değil, spor tarihinin en büyük geri dönüşlerinden biri demek.

2011 Şubat'ında kaza yaptığında kariyerinin 5. Formula 1 sezonunun başlamasına sadece haftalar kalmıştı. Hatta 1 hafta önce Valenciya'daki sezon öncesi testlerin son seansında tüm pilotlar içinde en iyi zamanı yapmıştı. Sezona hazırdı. Herkes onu Lewis Hamilton ve Fernando Alonso ayarında, dünya şampiyonu olabilecek bir pilot olarak görüyordu. Ralli otomobilini kullanma gerekçesiyse biraz keyif almak, biraz da sezona hazırlanmaktı. Çünkü rallinin reflekslerini geliştireceğini ve kendisini Formula 1 sezonuna daha hazır hale getireceğini düşünüyordu. Ancak işler planladığı gibi gitmedi.

İLK İKİ AY ÇOK ZOR GEÇTİ

"Herkes öncelikle benim koluma odaklandı. Çünkü en büyük hasar kolumdaydı. Fakat bütün vücudum kırık ve çatlaklarla doluydu. İlk 2 ay çok zor geçti. Ama yine de şanslıydım. Zira eğer sporcu olmasaydım, büyük ihtimalle kolum şu anda olduğu yerde olmazdı."

Kubica'nın iyileşme süreci oldukça uzun ve zorluydu. Tam iyileşiyorum derken 11 Ocak 2012'de İtalya'daki evinin yakınlarında düştü ve bacağını kırdı. Fakat o hiç pes etmedi. 9 ay sonra yeniden bir ralli otomobilinin direksiyonuna geçti. Ronde Gomitolo di Lana Rallisi'ne katıldı ve en

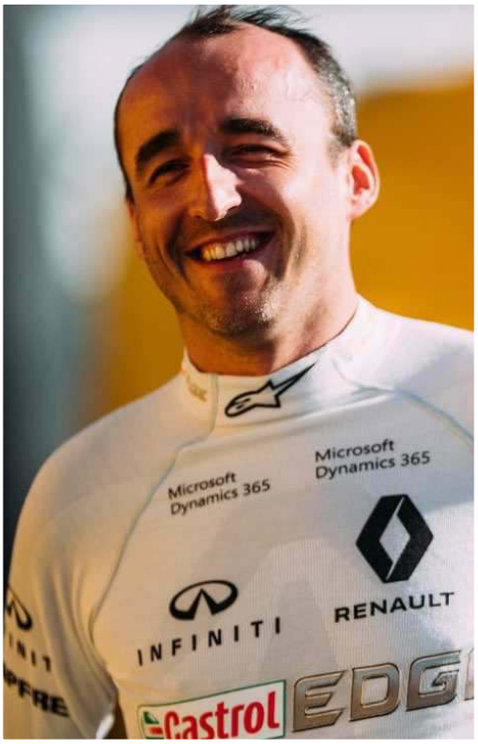

Taa ki bu yıla kadar. Williams, birçoklarına göre risk olarak görülse de Robert Kubica'ya 2019 koltuğunu emanet etmekten çekinmedi. Formula 1'in yeni sezonunda herkes Kubica'nin kokpitinde olacak!

yakın rakibine 1 dakika fark atarak birinci oldu. Artık geçmişi arkasında bırakmak istiyordu.

"Kendimi yeniden yarışacak seviyede iyi hissetmem yaklaşık 2 yılımı aldı. Yarışma şartlarıma ve bulunduğum konuma göre ağrılarım hala devam ediyordu. İlk hedefim sabah mutlu uyanmaktı. Öncelikle bunu başardım. Yarışma isteğim ise hiç kaybolmadı ancak günlük yaşantım ciddi şekilde değişti."

DİREKSİYONU RALLİYE KIRDI

2013 yılında Kubica neredeyse tamamen iyileşmişti ve yeniden Formula 1'e dönmek için can atıyordu. Mercedes ona kapılarını açtı ve Polonyalı pilot simülatörde denemeler yapmaya başladı. Ancak sağ kolu problem çıkarıyordu. Bileğini çeviremiyor, sola dönmek için sağ dirseğini yukarı kaldırmak zorunda kalıyordu. Formula 1 kokpiti için bu hareket pek de uygun değildi.

Kolu bu haldeyken Formula 1'de yarışamayacağını anlayan Kubica, rotasını bir kez daha ralliye çevirdi. Bir süre Citroen ile sonra Ford ile yarıştı. Hem Avrupa hem de Dünya Rally-2 Şampiyonası'nda birincilikler kazandı. 2016 yılında ise sponsor desteği bulamayınca ralli kariyerini noktaladı.

"Ralli otomobili kullandığım dönemde 10-15 kilo fazlam vardı. Bu kilolarla Formula 1'e geri dönemeyeceğimin fark ettim. Hayatımı yeniden düzene sokmak zorundaydım."

Ralli defteri kapanınca Kubica, kendini başka yarış otomobillerinde denemek istedi. Mart 2016'da Mercedes ile Mugello 12 Saat yarışına katıldı. Ertesi yıl Le Mans ve Dubai 24 Saat yarışlarında Porsche koltuğundaydı. Ancak bu şampiyonaların hiçbiri ona Formula 1 kokpitinin heyecanını vermiyordu. Aklı hep oradaydı ve beklediği telefon 2017'nin ilkbaharında geldi. Renault yetkilileri ondan 5 yıl öncesinin, yani 2012'nin aracını test etmesini istiyorlardı. Polonyalı pilotun bu teklife cevabı tabii ki "Evet" oldu. Valencia pistinde 100'den fazla tur attı. Takımın yedek pilotundan daha iyi dereceler yaptı. Renault ondan 2 test daha istedi. Önce Fransa'nın güneyindeki Paul Ricard pistinde, sonra da Macaristan Hungaroring'de testler yapıldı. Ancak Renault onu yeterince iyi bulmadı ve bu ilişki testlerden öteye geçemedi. Fakat kader ağlarını örmeye başlamıştı bir kere. Bu kez onunla iletişime geçen Williams takımı oldu. Hatta neredeyse 2018 yılı için anlaşma bile yapacaklardı. Ama olmadı. Williams Abu Dhabi'deki testlere Kanadalı Lance Stroll ve Rus Sergey Sirotkin ile birlikte Kubica'yı da davet etti. Eşit yakıt, aynı ayarlar ve aynı lastiklerle yapılan testlerde Kubica, Sirotkin'den daha hızlıydı. Ancak Sirotkin takıma ciddi Rus sponsorlar getirmişti. Williams koltuğu Sirotkin'e verdi. Kubica ise test pilotu olacak ve otomobili geliştirmeye çalışacaktı.

1 yıl böyle geçti. Hem Stroll hem de Sirotkin geride kalan sezonda takımın beklentilerini karşılayamadı. Stroll babasının yönettiği konsorsiyumun devraldığı Force India'ya geçerken, Sirotkin'in de sponsor desteği azaldı. Masadaki kâğıtlar tekrar dağıtıldı. Takım içinde çok sevilen ve otomobili geliştirecek teknik bilgisi yüksek olan Kubica, artık yarışmaya hazırdı. Williams birçoklarına göre risk olarak görülse de Kubica'ya 2019 koltuğunu emanet etmekten çekinmedi.

Şimdi herkesin kafasında aynı soru işaretleri var: Kol ve el hareketleri sınırlı olan bir pilot, milisaniyenin bile önemli olduğu Formula 1 kokpitinde neler yapabilecek? Beklenen hıza ulaşabilecek mi? Refleksleri yarış içi reaksiyonları verebilecek düzeyde mi? Bunların hepsini tabii ki zaman gösterecek. Ancak unutmamamız gereken bir şey var ki o da ölümden dönen, hayallerini gerçekleştirmek için yıllarca çalışan ve zamanının gelmesini bekleyen Robert Kubica'nın tam bir savaşçı olduğu.

SPOR ARENA PLUS

SAYI: 11

‘VATANSIZ KRAL’

ÜNAL ÖZÜAK - KEREM AKBAŞ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ADİL DEMİRÇUBUK - SÜLEYMAN ARAT - KENAN BAŞARAN - SERHAN OYTUN EROĞLU
ALPASLAN AKKUŞ - MERT AYDIN - SARPER GÜNSAL - AHMET ERCANLAR - MEHMET SEVİNÇ - ORHAN ULUCA - KORAY GÜRTAŞ - KORAY DURKAL
ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ÇETİN CEM YILMAZ - MURAT FEVZİ TANIRLI - MURAT MERİÇ - SERKAN OCAK - ELİF ÇONGUR

SÜPER HOCALAR

SÜPER LİG'İN 18 HOCASININ KARİYERLERİNE KISA BİR GÖZ ATALIM. KİMİ EN GOLCÜ KİMİ EN ÇOK ŞAMPİYON OLMUŞ. KİMİSİ ÇOK GEZMİŞ, KİMİSİ AZ...

KORAY GÜRTAŞ

18 SÜPER LİG TAKIMI İÇİNDE KALECİ KÖKENLİ OLAN TEK HOCA VAR: ŞENOL GÜNEŞ... 7 KEZ ŞAMPİYONLUK YAŞAYAN FATİH TERİM, FUTBOLCU OLARAK BU MUTLU SONU HİÇ YAŞAMADI.

3 kez ligin gol kralı olan Aykut Kocaman, sadece 12 kez milli takım forması giyebildi. Sergen Yalçın, dört büyüklerde de forma giydi; hoca olarak da sık sık takım değiştiriyor.

TEKNİK direktörler, futbolun en önemli aktörleri arasında. Çizdikleri stratejiler, yaptıkları oyuncu tercihleri ve verdikleri demeçler her hafta gündemin ilk sıralarında yer alıyor. Şu anda Spor Toto Süper Lig'de çalışan hocalar içinde deneyimliler de var yolun henüz başında olanlar da. Onları teknik adamlığa taşıyan unsurlardan biri futbol geçmişleri. Bu çalışmada Süper Lig teknik direktörlerinin futbol kariyerlerini mercek altına aldık. Kimilerinin futbol serüveni çok iyi biliniyor belki ama içlerinde yeterince tanınmayan isimler de var. İçlerinde defalarca A Milli olanlar da mevcut, hiç bu fırsatı yakalayamayanlar da. İşte 18 hocanın futbolculuk künyesi ve genel bir değerlendirme.

2. LİG'İN GOLCÜSÜ

Abdullah Avcı (M.Başakşehir)

● **TİPİK** bir pivot santrafor. Futbola Vefa'da başladı. Karagümrük, Rizespor, Kahramanmaraşspor, Bakırköyspor, İstanbulspor ve Nişantaşı'nda oynadıktan sonra Vefa'ya döndü. Başladığı kulüpte futbolculuk yaşamını noktaladı. Bugünün Süper Ligi eskinin 1.Ligi'nde çok parlak kariyeri olmadı ama 2.Lig'in iyi golcüleri arasında yer aldı. Kafa vuruşları en etkili yönüydü.

3 KEZ KRAL OLDU AMA 12 KEZ MİLLİ

Aykut Kocaman (A.Konyaspor)

● **FUTBOLA** Altınmızrak'ta başladı, daha sonra Sakaryaspor'a transfer oldu. Yeşil-siyahlı takımdaki başarısı ona Fenerbahçe'nin kapılarını açtı. Son olarak ise İstanbulspor'da oynadı. Kocaman, Süper Lig'de tam 200 gol kaydetti, 3 kez Gol Kralı oldu. Çabukluğu, dar alandaki becerisi ve zeki gol vuruşları öne çıkan özellikleriydi. A Milli Takım'da 12 kez görev yaptı.

BİR TÜRLÜ PATLAYAMADI

Bayram Bektaş (Göztepe)

● **FUTBOLA** Fransız takımı Auxerre'in altyapısında başladı. Türkiye'de ilk olarak Bilecikspor'un formasını terletti. Daha sonra sırasıyla Sarıyer, Antalyaspor, Altay, Beşiktaş, Trabzonspor, Konyaspor ve Kocaelispor'da oynadı. Sol çizgide hemen her bölgede görev yaptı ancak asıl mevkii orta sahaydı. Yaşadığı sakatlıklar futbol kariyerine zarar verdi.

KARİYERDE ŞAMPİYON

Bülent Korkmaz (Antalyaspor)

● **KARİYERİ** boyunca sadece Galatasaray'da oynadı. Sarı-kırmızılı takımın değişmez stoperi oldu. Tam 8 lig şampiyonluğu yaşadı. İstikrarı, hırsı, mücadeleci yapısı ve varını yoğunu ortaya koyması onu futbol tarihimizin özel oyuncuları arasına soktu. 102 kez A Milli Takım'da forma giyen Bülent Korkmaz, en çok A Milli olanlar listesinde 3. sırada yer alıyor.

O İLK GOLÜ ATAN ADAM

Cihat Arslan (Akhisarspor)

● **İSTİKRARLI** bir stoperdi. Hava toplarındaki hakimiyeti belirgin özelliğiydi. Ayvalıkgücü, Karşıyaka, Galatasaray, Denizlispor, Eskişehirspor, Zeytinburnu, Gaziantepspor, Y.Yozgatspor, Kayserispor, Kocaelispor, Büyükşehir Bld.Spor ve Kasımpaşa'da oynadı. Galatasaray'ın Şampiyonlar Ligi tarihindeki ilk golünün sahibi.

STOPER OLAN GOLCÜYDÜ

Ertuğrul Sağlam (Kayserispor)

● **FUTBOLA** Erdemir Ereğlispor'da başladıktan sonra Fenerbahçe altyapısında oynadı. Profesyonel kariyerine Gaziantepspor'da başladı. Ardından Samsunspor, Beşiktaş ve son olarak yeniden Samsunspor'da forma giydi. Kısa bir süre stoper oynasa da Sağlam'ın asıl görev bölgesi forvetti. Uzaktan attığı goller hafızalara kazındı. 26 kez A Milli oldu.

EVLİYA ÇELEBİ GURBETÇİ

Erol Bulut (E.Y.Malatyaspor)

● **AMATÖR** kulüpler sonrası gittiği Eintracht Frankfurt'tan Fenerbahçe'ye transfer oldu. Ardından Trabzonspor, E.Frankfurt, Adanaspor, Panionios, Bursaspor, 1860 Münih, Olimpiakos, Metalurh Donetsk, Olympiakos Volos, OFİ Girit ve PS Veira'a oynadı. Genellikle sol bek olarak görev yaptı.

O BİR AVRUPA ŞAMPİYONU

Erwin Koeman (Fenerbahçe)

● **ERWİN** Koeman futbol kariyerini Hollanda ve Belçika'da geçirdi. Ülkesi Hollanda'da Groningen ve PSV Eindhoven'de top koşturan Koeman, Belçika'da ise Mechelen forması giydi. Hollanda Milli Takımı'nda 31 kez oynadı. Kardeşi Ronald Koeman ile birlikte Portakalların 1988'de Avrupa Şampiyonluğu kazanan kadrosunda yer aldı.

HOCALARIN ŞAHİKASI

Fatih Terim (Galatasaray)

● **FUTBOLA** Adana Demirspor'da başladı. 1974 yılında tam 11 sene formasını giyeceği ve gelecekte teknik direktör olarak büyük başarılara imza atacağı Galatasaray'a transfer oldu. Ama bu başarıların esası teknik direktörken olacaktı. Zira oyuncu olarak hiç şampiyonluk görmezken, teknik direktör olarak 7 kez mutlu son gördü. Adana'da genç takımlarda santrafor ve 10 numara olarak oynadı. Daha sonra orta sahaya geçti. Galatasaray'da ise bir süre orta sahada oynadıktan sonra takımın değişmez liberosu oldu. Orta saha kökenli olması onun topu oyuna iyi sokan bir savunma oyuncusu olarak fark yaratmasında rol oynadı. 51 kez A Milli Takım'da forma giydi.

ASİSTAN GOLCÜYDÜ

Hakan Keleş (Sivasspor)

● **FORVET** kökenli hocalardan. Edirnespor, Bursaspor, Kayserispor, Şekerspor, Ankaragücü, Antalyaspor, Çanakkale Dardanelspor'da oynadı. Bursaspor vitrine çıktığı, Ankaragücü ise en başarılı performansını sergilediği takımlar oldu. Golcülüğünden çok asist özelliğiyle oynadığı takımlara katkı yaptı.

SERT SAĞ BEK

İsmail Kartal (Ankaragücü)

● **FUTBOLA** Sarıyer'de başladı. Bir sonraki takımı Gaziantepspor'da parladı. Fenerbahçe'de 1982-1993 yılları arasında forma giydi. Daha sonra Denizlispor ve Adanaspor'da oynadıktan sonra futbolu bıraktı. İsmail Kartal, kariyerinin başlarında orta sahada görev yaptı. Ama asıl mevkii sağ bek oldu. Sert bir savunmacıydı. Uzaktan attığı goller akıllarda kaldı. 6 kez A Milli Takım'da forma giydi.

BİZİM ŞİFO'MUZ

Mehmet Özdilek (Bş.Bld.Erzurumspor)

● **FUTBOLA** Ladikspor'da başladı. İlk profesyonel kulübü ise Kahramanmaraşspor oldu. Güney ekibindeki başarısı onu Beşiktaş'a taşıdı. Siyah-beyazlı takımda 13 sezon oynadı. Stili Belçikalı orta saha oyuncusu Schifo'ya benzetildiği için Şifo lakabını aldı. Orta saha oyuncusu olmasına karşın Süper Lig'de tam 130 gol attı. A Milli Takım'da 31 kez forma giydi.

SOL AÇIKLARIN KRALI

Mustafa Denizli (Kasımpaşa)

● **KARİYERİNİN** tamamına yakınını Altay'da geçirdi. Futbolu bırakmadan önce bir sezon Galatasaray'da oynadı. Ligimizin forvet kökenli hocalarından olan Mustafa Denizli'nin net görev bölgesi ise sol açık. Duran toplardaki başarısı onu öne çıkaran özelliğiydi. Sadece frikiklerden değil kornerlerden de ağları havalandırdı. 10 kez A Milli oldu.

EN DİNAMİK ORTA SAHA

Okan Buruk (Ç.Rizespor)

● **GALATASARAY** altyapısının en önemli ürünlerinden biri. Uzun yıllar sarı-kırmızılı formayı terletti. Suat Kaya ve Emre Belözoğlu ile birlikte lig tarihinin en dinamik orta sahalarından birini oluşturdu. UEFA Kupası'nı ve Süper Kupa'yı kazandı. Galatasaray'ın yanı sıra Inter, Beşiktaş ve Büyükşehir Belediyespor'da da top koşturdu. 56 kez A Milli formayı giydi.

BİR TEKNİK SAVUNMACI

Samet Aybaba (Bursaspor)

● **İSKENDERUNSPOR** formasıyla futbol dünyasına adımını atan Samet Aybaba, 1977 yılında transfer olduğu Beşiktaş'ta 11 yıl geçirdi. Orta sahada da oynadı ama futbolculuk yaşamının büyük bölümünde savunma oyuncusu olarak görev yaptı. Defansın farklı bölgelerinde oynadı. Teknik bir savunmacı olarak öne çıktı.

10 NUMARA FUTBOLCU

Sergen Yalçın (A.Alanyaspor)

● **FUTBOL** tarihimizin en özel yeteneklerinden biri kabul edilen Sergen Yalçın, Beşiktaş altyapısında yetişti. 1991-1997 ve 2002-2006 yılları arasında iki dönem siyah-beyazlı formayı giydi. İstanbulspor, Fenerbahçe, Galatasaray, Trabzonspor, Etimesgut Şekerspor ve Eskişehirspor'da da oynadı. Tam bir 10 numaraydı. A Milli Takım'da 37 kez görev yaptı.

1110 DAKiKA GOL YEMEDi

Şenol Güneş (Beşiktaş)

● **SÜPER** Lig'deki teknik direktörler içinde futbol yaşantısını kaleci olarak geçiren tek isim. Erdoğdu Gençlik ve Sebat Gençlik'te oynadıktan sonra tam 16 sezonunu geçireceği ve kulüp tarihinin sembol isimleri arasına gireceği Trabzonspor'a geçti. 1978-1979 sezonunda 1110 dakika kalesini gole kapayarak rekor kırdı. 31 kez A Milli Takım'da file bekçiliği yaptı.

2. LiG'iN MiLLiSiYDi

Ünal Karaman (Trabzonspor)

● **FUTBOLA** Konyaspor'da başladı ardından Gaziantepspor'a transfer oldu. 2.Lig'de oynarken A Milli Takım formasını giydi. Bir sonraki durağı Malatyaspor'da yaptığı çıkışla Trabzonspor'un yolunu tuttu. Uzun yıllar bordo-mavili formayı giydikten sonra Ankaragücü'ne transfer oldu ve futbolu başkent ekibinde bıraktı. Kuvveti ve dayanıklılığıyla iz bırakan bir orta saha oyuncusuydu. Quaresma'dan önce trivela onun spesyaliydi. 36 kez A Milli oldu.

KAYNAKLAR: www.ayaktakileroturanlar.com, Hayat Spor, Bekir Demirağ

KAPTANLAR HOCA OLMUŞ

SPOR Toto Süper Lig'de çalışan teknik direktörlerin futbol geçmişleri incelendiğinde uzun süre aynı takımda oynayan ve kaptanlık yapan isimlerin fazlalığı dikkat çekiyor. Kaleci kökenli tek hoca **Şenol Güneş**. Diğer mevkilerde ise dengeli bir dağılım var. Çalıştırıcıların en uzun süreli oynadıkları mevkiler değerlendirildiğinde 6 orta saha, 5 savunma, 5 forvet kökenli teknik direktör olduğu görülüyor. Hocalar içinde futbol kariyerinde en çok gol atan isim Süper Lig'de 200 kez ağları havalandıran **Aykut Kocaman**. Futbolculuklarında Avrupa Kupası kazanan teknik direktörler; Galatasaray ile UEFA Kupası ve Süper Kupa'yı kazanan **Okan Buruk** ve **Bülent Korkmaz** ile Mechelen formasıyla Kupa Galipleri Kupası'nı havaya kaldıran **Erwin Koeman**. Süper Lig teknik direktörlerinden 6'sı Beşiktaş, 5'i Galatasaray, 4'ü ise Fenerbahçe ve Trabzonspor'da forma giydi. Futbolculuk kariyerlerinde yolu Kahramanmaraşspor'dan geçen iki ismin şu an Süper Lig'de teknik direktörlük yapması ilginç bir istatistik. Bunlar **Mehmet Özdilek** ve **Abdullah Avcı**. A Milli Takım'da oynamayan 6 çalıştırıcı var. Futbol kariyerinde en çok kulüp ve ülke değiştiren isim **Erol Bulut**.

TÜRKİYE'DE BİR ADRES VERMENİZ MÜHİMDİR. FUTBOLDA DA BİR YERE AİT OLMAK AYNI ŞEKİLDE ÖNEMLİDİR. BURAK YILMAZ YARIN FUTBOLU BIRAKTIĞINDA HANGİ CAMİAYA AİT OLACAK? BUNU KENDİSİ ÖNEMSİYOR MU?

'VATANSIZ KRAL'

Antalya'da doğdu, Beşiktaşlı oldu. Sonra Fenerbahçeli, sonra Trabzonsporlu, sonra Galatasaraylı ve sonra yine Trabzonsporlu oldu.

Arada Manisasporlu ve Eskişehirsporlu da oldu. Bugün 'yuvası' denilebilecek Trabzon'da da kadro dışı. Peki Burak Yılmaz, nereye ait?

KENAN BAŞARAN

BURAK Yılmaz… Antalyaspor'da doğdu, Beşiktaşlı oldu. Sonra? Sonra Fenerbahçeli, Trabzonsporlu, Galatasaraylı… Yeniden Trabzonsporlu…

Manisa ve Eskişehir gibi ara durakları, Guoan gibi Çin seyahatleri de var…

Babasının Beşiktaşlı olması mühim bir etkendi bavulunu alıp İstanbul'a gelmesinde. Sağ kanattan yeni bir Metin Tekin gibi akıyordu. Tabir caizse tam bir Kartal kanadıydı.

Taşıdığı topları ortalasa ve gerisine karışmasa belki hâlâ daha Kartal'dı. Ama o kaleyi de görmek istedi. Lakin bir türlü tutturamıyor veya kalecileri aşamıyordu. Çok pozisyona giriyor ama az gol atıyordu. "Önemli olan pozisyona girmesi" naifliğinin zedelendiği yıllardı.

49 maç 6 golle kapandı Beşiktaş serüveni. Hüsran…

Beşiktaş, Manisalı Holosko'yu almak için onu ve üstene de Koray Avcı ile bir miktar da para verdi!

Gelinen noktada öyle veya böyle, Türkiye futbol tarihine o, Holosko'dan daha büyük harflerle geçti. Tek devrede 9 gollük performansla yeniden İstanbul için bavulunu topladı. Bu kez yakanın öbür tarafına; Kadıköy'e geldi.

'Körler Ülkesi' denilen Kalkedonya'da kariyerinin en büyük hüsranına uğradı: 2 gol… Daha da vahim olan 16 maçın sadece 2'sinde ilk 11 görmüştü.

Kiralık gittiği Eskişehir'de Manisa benzeri bir çıkış yapınca yeklenleri Karadeniz'e doğru açtı Akdenizli çocuk.

134 maçta 55 gol ona elbette 3. Kez İstanbul seferinin yolunu açacaktı.

Bu kez üç büyüğün diğer bir büyüğüydü adres: Galatasaray…

Takımın başında Fatih Terim vardı. O da adeta 'Fatih'in Fedaisi' olarak İstanbul'u üçüncü denemesinde fethetti! 141 maçta 82 gol ve şampiyonluklar…

Beijing Guoan, şöhretinin semeresini yıllık 8 milyon Euro'luk bir kontratla taçlandırdı bir nevi Marco Polo seyahatiydi.

Ve geçen sezonun başında 'yuvası'na; yani Trabzonspor'a geri döndü. Zira o, Trabzonspor'da 'var' olmuştu. Üstelik ilk gittiğinde ayağı tökezlese de Şenol Güneş yönetiminde nihayet beklenen patlamayı yapmıştı.

Bu arad Çin dönüşü heybesinde 40 maçta 25 vardı. Yeniden döndüğü Trabzonspor'daysa sezonu 25 maçta 23 golle kapattı.

Krallığından artık sual olunmazdı.

Ve bu sezon… Sakatlıkla başladı. Sonra parasının ödenmemesinden ötürü kulübü federasyona şikâyet etti.

Yönetim alttan alıp, sulh sağladı.

Lakin bu topraklarda 'para istemek' ayıptı. Ve Burak, bunu yapmıştı. 'Profesyonellik' demek kanının son damlasına kadar mücadele etmektir, asla para istemek değildir bizim diyarlarda. "Kimsenin parası kalmaz"dı bizim kulüplerde hem, değil mi?

Neye sayarsanız sayın, testi kırılmıştı bir kez.

DEVRE ARASINDA YENİDEN İSTANBUL'A DÖNECEKSE İKİ CİDDİ ADRES VAR: BEŞİKTAŞ VE MEDİPOL BAŞAKŞEHİR. FUTBOL KAMUOYUNA HEYECAN GETİRECEK OLAN ELBETTE SİYAH BEYAZLI ADRES OLACAKTIR.
HEM YARIM KALMIŞ BİR ÖYKÜ VAR HEM DE KENDİSİNE 'EMEK HIRSIZI' DİYE BAĞIRAN BİR TARAFTARA KARŞI MEYDAN OKUMA...

Yıldızlaştığı Trabzonspor'da öyküsü 'siyah beyaz günler'e evriliyordu. Kaçırdığı gol için tribünden 'Yuh' sesleri yükselmeye başlamıştı.

Hocası, Bursa maçında oyundan aldı. El kol hareketiyle tepki gösterdi. Tribün de ona…

Artık dayanacak hali kalmamıştı: Koyverdi..

Dudaklarını okumak için uzman olmaya lüzum yoktu. Şöyle bağırıyordu: "Hadi oradan, hadi oradan"…

Yönetim ilk elden 500 bin lira para cezası kesti. Kadroda olmasa da takım Malatya'da 5 yiyince kaptan Onur Kıvrak ile birlikte kadro dışı bırakıldı.

Trabzon medyasına göre takım içinde oylama yapılmış ve oyuncular "Burak ve Onur kadro dışı kalsın" diye, el kaldırmış.

Kral, seçimle tahtından indirildi. Hazin…

Burak Yılmaz'ın bir de milli takım kariyeri var. 52 maçın karşısında 23 gol yazıyor. Ancak oradaki macera da 'mutsuz son'la bitti. 'Arda ve Arkadaşları' grubunun bir üyesi olarak, Arda Turan-Fatih Terim kavgasında o da bedel ödedi. Hatta, kâğıt üstündeki 'prim kavgası'nın başlatıcısı olarak biliniyor.

Şimdi soru şu: Burak Yılmaz nereye ait? Şurası da kesin: Medyanın '4 büyüklerde forma giyenler listesi'nde her daim olacak.

Bir yere ait olmak zorunda değil. Hatta, aidiyetsizlik bir asilik olarak da bellenip, yüceltilebilir dahi. Elbet bunu şuurlu bir şekilde tercih ederseniz…

Bu topraklarda sizden illa ki bir 'adres' isterler. Hele ki futbolculardan. Bu nedenle bir çok futbolcu, jübile yaptıktan sonra da 'camia'dan geçinmek için ezeli rakiplerden gelen cazip teklifleri reddeder.

Rıza Çalımbay ve Bülent Korkmaz gibi isimlerse yollanmaya kalkışılsa bile bir yere gitmez. Ya futbolu bırakır ya da yeniden doğar. Bülent Korkmaz, 1999 sezonun başında yönetim tarafından satış listesine konur. Ancak Korkmaz hiçbir takımla anlaşmaz. O günün transfer yönetmeliklerine göre Galatasaray, Korkmaz için biçtiği bonservis bedelinin yüzde 10'unu yatırarak 1 yıl daha oyuncuyla devam etti.

Peki sonra ne mi oldu?

Şu: Sezon sonunda Bülent Korkmaz, Kopenhag'da UEFA Kupası'nı kaldırdı, Galatasaray kaptanı olarak… Ve maçı da kolu sargıda tamamladı. Yine o sezon kazandığı lig şampiyonluğu da cabasıydı.

Onca şampiyonluk ve yüzlerce maça rağmen Korkmaz'ın satış listesine konulması gurur kırıcıydı. Ama o ne yönetime ne de taraftara el kol hareketi yaparak, yılmadı. Yani Kormaz'ın yaşadığı, Burak Yılmaz'ın oyundan alınmasından veya bir grup taraftarın yuhalamasından daha ağır bir darbeydi…

Burak Yılmaz'ın devre arasında İstanbul kulüplerinen birine gelip gelmeyeceği veya sıkıntıları aşıp Trabzon'da kalıp kalmayacağı henüz belli değil.

İstanbul'a gelirse iki ciddi adres var: Beşiktaş ve kankası Arda Turan'ın da oynadığı Medipol Başakşehir…

Futbol namına insanları heyecanlandıracak adrese elbette Beşiktaş'tır. Gelirse iki türlü bir meydan okuma olacak.

Birincisi, Beşiktaş'ta yarım kalan öyküyü tamamlamak; ikincisi de kendisine 'emek hırsızı' diyen taraftara rağmen siyah beyazlı formayla sahaya çıkmak…

İkinci şıkka biraz daha yakından bakalım..

2012-13 sezonu… Beşiktaş, şahane oynadığı derbide Galatasaray ile 3-3 berabere kaldı. Herkes siyah beyazlıların 3-2 kazanmasını beklerken sarı kırmızılılar penaltı kazandı. Bütün mesele de buradan çıktı. Zira Burak Yılmaz'ın kazandırdığı penaltı hiç kimseyi ikna etmedi. O gün bugün Beşiktaş tribünü ona 'emek hırsızı' diye bağırıyor.

Burak Yılmaz, o maçtan sonra da bir çok penaltı kazandırdı ve bunların da içinde yine tartışmalı olanları var.

Yılmaz bu imajını değiştirmek için çabalasa da mümkün olmuyor. Hakikaten yüzde yüzde penaltı olan bir çok pozisyonda hakem ona itibar etmedi. Dahası geçen sezon iki üç kez hakeme gidip "Penaltı değil, top benden çıktı" gibi centilmenlikler yapsa da fayda etmedi…

33 yaşındaki Burak Yılmaz, futbol hayatının son demlerinde. Bu saatten sonra kendisine bir aidiyet yaratabilir mi, zor… Gol kralının 'vatansız' olacağını söylemek bir kehanet olmasa gerek…

ARALIK'TA DOĞAN ÜNLÜLER

PZT	SL	ÇR	PR	CU	CMT	PZ
					1	Francesco Toldo 2
David Villa Michael Essien Katarina Witt 3	4	Anthony Martial Matteo Ferrari 5	6	John Terry İbrahim Kutluay 7	Hamit-Halil Altıntop Abdullah Ercan Hakkı Koşar 8	Neslihan Demir 9
Gonzalo Higuain 10	Javier Saviola 11	12	Emre Aşık 13	Michael Owen 14	Mehmet Aurelio Matias Delgado 15	16
17	18	Karim Benzema 19	Ashley Cole Njitap Geremi 20	21	22	Vicente Del Bosque 23
Yıldıray Baştürk Stephen Appiah Marcelo Salas 24	Ali Tandoğan 25	Fatih Akyel 26	27	28	29	30
31						

KENDİSİNİ ‘JOHN’ TAKMA ADIYLA TANITAN KİŞİDEN FOOTBALL LEAKS BELGELERİNİ ALMAYI BAŞARAN RAFAEL BUSCHMANN, GELEN BİR E-MAİLLE BU İŞİN İÇİNDE BULUR KENDİNİ. ELBETTE BİR TESADÜF DEĞİLDİR ONA GELMESİ, ZİRA YOLSUZLUKLARA KARŞI YILLARDIR YAZMAKTADIR.

007 BUSCHMANN

FOOTBALL LEAKS PLATFORMUNU ÖĞRENİR ÖĞRENMEZ SAYFASINA USANMADAN YAZMAYA BAŞLIYOR. AYLARCA SAYISIZ MAİL ATIYOR… BEKLEDİĞİ TEMAS 2016 YILININ BAHARINDA OLUŞUYOR. 'FL'DEN GELEN MAİLDE ONA ŞU SORU SORULUYOR: FUTBOLLA PROBLEMİN NE?

O günden sonra Buschmann'a milyonlara varan belgeler ulaşıyor. Elbette bunların altından tek başına kalkması olanaksızdı. Bu da European Investigative Collaborations (Avrupa Araştırma İşbirliği) kısa adıyla EIC hayata geçmesine neden oluyor.

HÜSEYİN ÖZKÖK

HANİ dizi veya filmlerde kahramanlar vardır. Gerçek kimlikleriyle görünmezler. Ama iyilik için çalışırlar, insanlara ve polise yardım ederler. İşte buna benzer bir hikaye 2015 yılından bu yana futbolda yazılıyor. Futbol, basitliği anlaşılırlığı ve kolay hesaplanamayan sonuçları ile milyarlarca insanı peşinden sürükleyen dünyanın en popüler sporu. Ama ne yazık ki çok pahalı ve o derecede kirli bir oyun. Hatta futbola artık sadece oyun demek belki de hafif kalıyor. Ona **"sektör"** demek daha yerinde bir söylem. Bu sektörün baş aktörleri ise oyunun asıl baş aktörleri olması gereken futbolculardan çok doymak bilmeyen, hep daha fazlasını isteyen menajerler ve yatırımcılar. Futbolcular ise onların adeta piyonları.

Futbol, aslında eşit ve adil bir düzende oynanması gereken bir oyun. Eşit koşullarda ve adil bir oyun için de kurallar gerekiyor. Ama gözlerini para bürümüş bu insanlar eşitliğe ve kurallara adeta meydan okuyarak yan yollara sapıyorlar, karanlık ilişkilerle çok daha fazla para kazanmanın yollarına arıyorlar. Başka yollarla elde edilen kara paraları futbol üzerinden aklamak da dünyadaki en iyi metotlardan biri.

İşte futbolun bu kirli yüzünü, karanlık işleri ve ilişkileri ortaya çıkartan hikayemiz 2015 yılı sonbaharında Portekiz'de başladı. Football Leaks adıyla internette ortaya çıkan anonim bir "ifşa platformu" birbirini ardına futbolla ilgili gizli belgeleri kamuoyuna açıklamaya başladı. İlk belgeleri Portekizce yayınlayan platform, Aralık 2015'ten sonra birçok lisanın yanı sıra çoğunlukla İngilizce belgeler sunarak yayınlarını sürdürdü. Ancak kimse, gerçek olduğu kuvvetle muhtemel bu belgelerin, kim tarafından açıklandığı hakkında bir fikri yoktu. Bunun yanında bu platformun varlığından çok az insan haberdardı.

Bu defa Portekiz'den Almanya'ya gidiyoruz. Yer Hamburg. Der SPIEGEL dergisinin merkezi. Derginin spor departmanında uzun yıllar futboldaki yolsuzluklara karşı yazılar yazan spor gazetecisi Rafael Buschmann, Football Leaks platformundan hemen haberdar oluyor. Deneyimli gazeteci hemen platformun sayfasında yer alan adrese yazmaya başlıyor ve bıkmadan aylar boyunca sayısız e-mail göndererek bağlantı kurmaya çalışıyordu. Beklediği cevapsa nihayet 2016 ilkbaharında geldi. E-mailde kendini **'FL'** olarak tanıtan kişi **Buschmann**'a sadece 'futbol ile problemin ne' diye soruyordu. İşte o gelen cevapla birlikte bugün tüm dünya kamuoyunun haberdar olduğu Football Leaks bombasının fitili de ateşlenmiş oluyordu.

BELGELER AKIYOR EIC DOĞUYOR

Rafael Buschmann ile buluşmayı kabul eden daha sonra **John**, takma adıyla sayısız kez gazeteciyle görüşen perde arkasındaki kişinin aktarımıyla Der SPIEGEL'in eline 2016'nın ilk yarısında 1,9 TB büyüklüğünde 18,6 milyon belge ulaşmıştı. Ancak bu büyüklükteki bir datayı sadece Der SPEGEL'in değerlendiremeyeceği açıktı. İşte bu 'imkânsızlık' yeni bir gazetecilik oluşumunun ortaya çıkmasına ön ayak oldu ve European Investigative Collaborations (Avrupa Araştırma İşbirliği) kısa adıyla EIC hayata geçti.

Çeşitli ülkelerden 20 medya kuruluşuna mensup 80 gazeteci 8 ay boyunca belgeleri değerlendirdi. Sonunda 2 Aralık 2016 günü Der SPIEGEL dergisi vergi kaçırdıkları belgelenen Mesut Özil ve Cristiano Ronaldo'nun fotoğraflarıyla çift kapak ile çıkan sayısında ilk Football Leaks belgelerini yayınladı. EIC oluşumunda yer alan diğer medya kuruluşları da kendi ülkelerinde aynı gün çeşitli belgeleri yayınladılar. Futbolun gizli dünyasından çok sayıda doküman, e-mail, evrak, gizli sözleşmeler, vergi kaçırıldığını ispatlayan belgelerle Doyen menajerlik şirketinin kirli işleri kamuoyuna duyuruldu. **Rafael Buschmann** bir süre sonra 2017 yılında Der Spiegel'de birlikte çalıştığı meslektaşı Michael Wulzinger ile profesyonel

futboldaki kirli işleri ifşa eden Football Leaks belgelerini, Almanca ve İngilizce olarak kitap haline getirip yayınladı.

Rafael Buschmann, bu yayınlarla meşgulken diğer yandan da **John** ile görüşmelerine devam ediyordu. **Buschmann**'dan başka kimse ile görüşmeyi kabul etmeyen John, deneyimli gazeteci ile Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde doğrudan ulaşımı olmayan küçük kasabalarda büyük bir gizlilik içinde buluşuyordu. Buschmann, şifreli şekilde belirlenen yere önce uçakla gidiyor daha sonra kiraladığı arabayla, takip edilmemek için de çoğunlukla geceleri birkaç saatlik yolculuk yaparak **John**'un belirlediği noktaya varıyordu. **John**, buluştukları otel odasında önce gizli mikrofon ve kamera araması yapıyor ve tehlike olmadığına emin olduktan sonra Alman gazeteci ile görüşüyordu. Dizüstü bilgisayarını açtığında ise örneğin Bayern Münih, **Karl-Heinz Rummenigge** veya UEFA'ya ait resmi belgeleri anında **Buschmann**'a gösterebiliyordu. İkili bazen bir barda buluşuyor ama sadece sohbet edip ayrılıyorlardı. Bazı buluşmalarda **John** belge vereceğini söylediği halde vermeyebiliyordu. Bazen de buluşmaya karar vermelerine karşın John Buschmann'ı 2-3 gün bekletip sonra geliyordu veya buluşma yerini değiştiriyordu. Alman gazeteci adeta bir sabır sınavından geçmekteydi.

'AVRUPA SÜPER LİGİ' BOMBASI PATLIYOR

2 Aralık 2016'daki ilk yayından sonra geçen sürede John ve Rafael, sayısız kez buluştular. John'un der SPIEGEL yazarına ulaştırdığı belge sayısı 70 Milyona çıkarken belgelerin data büyüklüğü de 3.4 TB kapasiteye ulaşmıştı. EIC mensubu gazeteciler John'dan gelen ikinci dalga belgeleri büyük bir titizlikle değerlendirip bir yandan da doğruluk derecesini araştırıyorlardı. Artık ilk yayının üzerinden 2 yıla yakın süre geçmişti. Yeni belgeler açıklamanın zamanı gelmişti. 3 Kasım 2018 günü yayınlanan Der SPIEGEL, Der Verrat (İhanet) kapağıyla yayınlanırken Avrupalı büyük kulüplerin gizlice planladıkları Süper Lig bombası da bu sayıyla birlikte patlıyordu.

Anonim kalmaktan vaz geçmeyen **John**'un bugün hala kim olduğunu Buschmann dahil bilen yok. Ancak John'un çocukluktan beri futbol aşığı olduğu ve futbolun elitlere değil para ödeyen kitlere ait bir spor olduğuna inandığı biliniyor. Paranın futbolu bu derece esir almasının kendisini iğrendirdiğini ifade eden John, tüm pis işlerin şeffaf bir şekilde gün ışığına çıkmasının ve futbola aşık yüz milyonların sevdikleri ve para ödedikleri bu sporun ne derece kirli olduğunu görmelerinin kendisi için çok önemli olduğunu ifade ediyor. Football Leaks platformunu da artık sabrı taştığı için oluşturmaya karar verdiğini söyleyen Portekizli, Buschmann'ın her defasında görüntü vermesi isteğineyse henüz olumlu yanıt vermiş değil. Bunca seyahatin finansmanı nasıl sağladığı konusunda Buschmann'ın sorularına antika işi ile uğraştığını ifade ederek yanıt veren bu gizemli 'whistleblower' (ihbarcı), kesinlikle hacker olmadığını ve kurduğu network ile kendisine tüm dünyadan belge ulaştırıldığını da iddia etmekte.

2015 yılından bu yana yayınlanan belgelerin gerçeği yansıttığına dair artık kimsenin şüphesi kalmadı. Çünkü geçen sürede belgelerde adı geçen kişilerden biri dahi mahkemeye başvurmadı veya tekzip göndermedi.

2016 yılında Almanya'da yılın spor gazetecisi seçilen **Rafael Buschmann** ve EIC mensubu gazeteciler, John'un kim olduğunu ve bunca belgeyi nasıl elde ettiğini hala çok merak etseler de futbolun kirli yüzünü ifşa ederek gazetecilik görevlerini yerine getirmenin hazzını yaşıyor. Bundan sonra belgelerin devamının geleceğini söyleyen John'un kendilerine ulaştıracağı yeni belgeleri aynı heyecanla beklemeyi sürdürüyorlar.

EIC ÜYESİ MEDYA KURULUŞLARI

- Der SPIEGEL (Almanya)
- NDR (Almanya)
- El Mundo (İspanya)
- L'Espresso (İtalya)
- Expresso (Portekiz)
- Falter (Avusturya)
- Le Soir (Belçika)
- De Standaard (Belçika)
- Mediapart (Fransa)
- Premieres Lignes (Fransa)
- NRC Handelsblad (Hollanda)
- Politiken (Danimarka)
- Sunday Times (İngiltere)
- Reuters (İngiltere)
- Newsweek (Sırbistan)
- CRJI/ The Black Sea (Romanya)
- Nacional (Hırvatistan)
- Verdens Gang (Norveç)
- Tamedia (İsviçre)
- Das Magazin (İsviçre)

Michael Wulzinger

Rafael Buschmann ve Michael Wulzinger, Football Leaks belgelerini inceleyip dünya futbolunu sarsan haberlere imza attı. Bu ikiliden Wulzinger ile görüştük.

Rafael Buschmann

MENAJERLER HEM KULÜPLERİ HEM OYUNCULARI KONTROL EDİYOR

MENAJERLER FUTBOLU ELE GEÇİRDİ

RAFAEL Buschmann ve **Michael Wulzinger**... Football Leaks belgelerinin der SPIEGEL'de yayınlamasını sağlayan ve bu işin yükünü çeken iki gazeteci bu önemli dokümanlarda yer alan bilgilerin ilk bölümünü birlikte kaleme aldıkları 287 sayfalık bir kitapta toplayarak SPIEGEL yayınlarından Almanca ve İngilizce olarak piyasaya çıkarttılar.

"Football Leaks–Profesyonel futboldaki kirli işler" adını verdikleri kitap büyük ilgi görürken önemli satış rakamlarına ulaştı. Tarihe mal olan bu dosyayı futbolu takip eden milyarlara ulaştıran iki gazeteci, 3 Kasım'da yayınladıkları yeni belgeleri içeren ikinci kitaplarını ise 29 Nisan 2019'da okuyuculara sunacaklar. Aşağıda okuyacağınız röportajı Rafael Buschmann ile yapmayı düşünmüştük. Ancak Buschmann, yeni yayınlanan belgelerden dolayı aşırı iş yoğunluğu olduğunu belirterek, meslektaşı **Michael Wulzinger**'in aracılığı ile sorularımıza cevap vereceklerini iletti.

■ **HÜSEYİN ÖZKÖK: Takma adı "John" olan kişi sizinle ilk olarak ne zaman bağlantı kurdu?**

● **M.WULZİNGER:** Aslında o bizimle değil biz onunla bağlantı kurduk. Ancak bu uzun aylar süren bir çaba sonucunda gerçekleşti. 2015 sonbaharıyla birlikte internette "Football Leaks" adı altında anonim bir platform ortaya çıktı. Sayfanın en alt kısmında ise yine anonim bir e-mail adresi veriliyordu. Meslektaşım Rafael Buschmann, bu adrese mesajlar yazmaya başladı ve düzinelerce e-mail gönderdi. 2016 ilkbaharına geldiğimizde bir gün Rafael'e nihayet bir yanıt geldi. E-maili gönderen kişi kendini ilk olarak "FL" (Football Leaks'in baş harfleri) olarak tanıtırken Rafael'e "Futbol ile problemin ne?" diye soruyordu. FL, kendisinin Football Leaks'i yayınlayan kişilerden biri olduğunu belirtmişti. Rafael ve "FL" şifreli yollardan yazışmaya başladılar. Aradan birkaç hafta geçtikten sonra üzerinde çalışabileceğimiz ilk belgeleri gönderdi. Bu belgeler, Güney Amerikalı menajerlerin Avrupa kulüplerinden aldıkları komisyonların Hollanda'da bulunan aracılar vasıtasıyla British Virgin Adaları'na nasıl transfer ettiklerini ortaya koyuyordu. Bununla birlikte bu menajerler aldıkları milyonlarca Euro komisyonun yüksek vergilerden kurtuluyordu. Biz de bu belgeleri yayınladık. Bunun üzerine FL bize "Bu iyiydi ama çok daha iyileri var" şeklinde bir yanıt verdi. Bundan kısa süre sonra Mart 2016'da "ihbarcı" Rafael ile buluşmaya hazır olduğunu bize bildirdi. Kendine bundan sonra John denilmesini istiyordu. Rafael ve John, daha sonra düzinelerce kez sürekli değişen yerlerde ve büyük gizlilik içinde buluştular. Rafael, içimizde John ile doğrudan görüşen tek kişi.

■ HÖ: John size neden Rafael Buschmann ve SPİEGEL'i seçtiğini söyledi mi?

● **MW:** Rafael başlangıçta Football Leaks sayfasında verilen adrese aylar boyunca yazdığı tüm maillerde bizim Football Leaks sitesi henüz ortada yokken futboldaki kirli işleri ifşa eden haberlerimizin linklerini de gönderiyordu. Bunlar bahis şikeleri, vergi kaçırma, yolsuzluk yapan yöneticiler, oyuncu transferlerinde şüpheli ödemelerle ilgili çok sayıda haberi kapsıyordu. John bununla birlikte bu işin zaten içinde olduğumuzu gördü. Bize en önemli motivasyonunun şeffaflık ve futbolun karanlık yüzünü ortaya koymak olduğunu belirtti. Tam bu noktada onu bu belgelerin yayınını bize bırakması konusunda ikna ettik. Gazeteciler olarak, Football Leaks belgelerini doğru sıralama ve toplumsal bağlamda ortaya koymanın yanında en iyi haliyle geniş kitlelere ulaştırarak tartışmaya açma imkânına sahibiz. Bunu Football Leaks'in anonim sayfasında yapmaları çok zordu. Oradaki belgeler herkese sunuluyordu ama bunların perde arkası anlatılmıyordu. Rafael, bunu John'a anlattı. O da bu gerçeği görmüş olacak ki, belgelerin yayınını bize bıraktı.

■ HÖ: Peki hangi noktada belgelerin gerçek olduğundan emin oldunuz?

● **MW:** Şu anda elimizde milyonlarca belge var. İlk olarak bizi ilgilendiren belgelerin doğruluk olasılığını araştırıyoruz. Mesela, bir banka hesabı bulduk diyelim. Bunun başka bir yerde daha olup olmadığını araştırıyoruz. Veya A kişisinin, B gününde, C şehrinde olabilmesi mümkün mü, ona bakıyoruz? Önümüzdeki belgelere bağlı olarak yüzlerce sorulması gereken soru karşımıza çıkıyor. Bu her zaman ilk adım oluyor. Ardından belgelerde adı geçen kişiler, firmalar veya federasyonlarla onların güvenini sarsmadan görüşmeler yapıyoruz. Bu da çok önemli. Belgelerde okuduklarımız gerçekten de orada yazdığı gibi olabilir mi, onu anlamaya çalışıyoruz. En önemli adım ise tabii ki olaylara karışanlar ve bundan etkilenen kişilerle zamanında yüzleşmek. Şu ana kadar yaptığımız yüzleşmeler belgelerde yer alan içerikle örtüştü. Bu konuda yüzlerce haber yaptık. Şimdiye kadar bunlarla ilgili bize kimse dava açmadı ve yazdıklarımızın gerçeği yansıtmadığını iddia etmedi. Bu gazetecilik ve hukuk açısından bizim için çok önemli. Demek ki kaynağımız güvenilir.

WULZİNGER, "ASLINDA FUTBOL KİME AİT? KULÜP PATRONLARINA MI? DERNEK VE KURUMLARA MI? VEYA TARAFTARLARA MI? BÜYÜK KULÜPLERİN AVRUPA LİGİ KURMA PLANLARI İLE İLGİLİ YAYINIMIZ İSE BU TARTIŞMANIN ÇIĞ GİBİ BÜYÜMESİNİ SAĞLADI" DİYOR.

■ HÖ: Bu ifşa oluşumunun ardında John ile birlikte kaç ülkeden kaç kişinin yer aldığı hâlâ açıklığa kavuşmadı mı?

● **MW:** Rafael, John ile her buluşmasında bu belgelerin nereden geldiğini soruyor. Ama John bunu açıklamıyor. Rafael'e "Çok iyi kaynaklarım var, ama bunları size açıklayamam" diyor. Ama çok açık söylediği tek şey var. "Ben hacker değilim ve hacker'larla da birlikte çalışmıyorum". Bizim için önemli olan belgelerin gerçekliği ve amaca uygun olması. Alman basın yasası çerçevesinde üçüncü şahıslardan gelen yasadışı materyal ile çalışma olanağımız var. Ancak kendimiz hacker'lık yapamayız, hiç yapmadık ve asla da yapmayacağız. Veya bir hacker'ı kullanamayız ve bunu da asla yapmayacağız. Bizim için geçerli olan şey, ele geçirdiğimiz belgelerdeki kamuoyu ilgisi ve yararıdır. Bizim ölçümüz bu.

■ HÖ: Football Leaks platformu Portekiz'de ortaya çıktı. Bu bağlamda bu belgelerin ilk olarak Portekizli menajer Jorge Mendes kaynaklı olabileceğini düşünüyor musunuz?

● **MW:** Football Leaks platformu 2015 yılında internette ortaya çıktığında Portekiz futbolundaki çok sayıda yolsuzluğu açıklamıştı. Bunlar çoğunlukla da transferlerde 'Third-Party-Ownerhip'; yani üçüncü şahıs veya fonların oyuncunun haklarının bir bölümünü elinde bulundurarak para kazanmalarıyla ilgiliydi. İnanılmaz derecede şaşkına çeviren menajer ödemeleri söz konusuydu. Birçok kulüp yöneticisinin bu transferlerden kazanç sağladığıyla ilgili şüpheler vardı. Jorge Mendes, 'ilginç' çalışma metotlarıyla bir yanda oyuncu menajeri olarak bulunurken, diğer yandan kulüplerde oyuncunun yatırımcısı olarak ortaya çıkıyor ve çıkar çatışmasına yol açıyordu. Bunlar daha sonraki araştırmaların odak noktasıydı. Yine aynı şekilde Mendes'in çok sayıda ünlü oyuncusunun vergi kaçırdıkları da ortaya çıktı.

■ HÖ: Bunca suçlayıcı belge sonrasında bu suçları işleyen insanlar hukuk önünde hesap veriyorlar mı? Yoksa bu konuda bir şey yapılmıyor ve bu insanlar hâlâ kendini güvende mi hissediyor?

● **MW:** Der SPIEGEL ve partnerimiz olan medya kuruluşlarının oluşturduğu araştırma ağı EIC'nin (European Investigative Collaborations - Avrupa Araştırma İşbirliği) açıkladığı belgeler, 2016'dan bu yana çok sayıda soruşturmaya yol açtı. Bu belgelerle birlikte aralarında Cristiano Ronaldo'nun da olduğu düzinelerce teknik adam ve futbolcu vergi kaçırma şüphesiyle mahkemede hesap verdi. Ronaldo'nun

Wulzinger, “FIFA ve UEFA bu işten kolay sıyrılacak durumda değil. Bu kurumlardaki problem sadece sporu organize edip pazarlamak değil ayrıca tamamen kontrol de etmek istiyorlar. Bu da güçler ayrılığı ilkesi ile bağdaşmıyor. Çünkü ihlalleri cezalandırması gereken kurullar kurumlardan bağımsız değiller. Bu UEFA’da çok net görülüyor” diyor.

olayında oyuncunun avukatları 20 milyon Euro’ya yakın ceza ödenmesi konusunda savcılık ile anlaşmaya vardı. Ancak bir mahkemenin bu anlaşmaya onay vermesi gerekiyor.

Hırvatistan’da Dinamo Zagreb’in eski başkanı, Zdravko Mamic, dolandırıcılık ve aldatıcı bilgi vermekten dolayı 6,5 yıl hapse mahkûm oldu. Fransa’da vergi kaçırma şüphesiyle kulüpler ve futbolcu evlerine baskınlar düzenlenerek aramalar yapıldı. Şu anda güncel olan ve kısa süre önce yayınladığımız belgeler de etkisini gösterdi. Şeyh kulüpleri PSG ve Manchester City’nin Finansal Fair Play kurallarını eski UEFA Genel Sekreteri Infantino’nun yardımıyla nasıl aştıklarını ve ceza almadan bu işten sıyırdıklarını ortaya koyduk. Bu olay 2014’te gerçekleşmişti. Bizim yayınımız sonrası UEFA eski davaların yeniden soruşturulabileceğini açıklamak durumunda kaldı. Her şeyden önemlisi biz açıkladığımız belgelerle çok geniş bir tartışmayı başlatmış olduk. Aslında futbol kime ait? Kulüp patronlarına mı? Dernek ve kurumlara mı? Veya taraftarlara mı? Büyük kulüplerin Avrupa Ligi kurma planları ile ilgili yayınımız ise bu tartışmanın çığ gibi büyümesini sağladı. Dortmund-Bayern Münih maçında iki takımın taraftarları tribünlerde Süper Lig planlarını protesto ettiler.

■ HÖ: Peki futbolu yönetenler kim? FIFA mı? UEFA mı? Ülke federasyonları mı? Yoksa oyuncu menajerleri mi?

● **MW:** Acaba bu itibarsız işler, menajerler veya yatırımcıların etkisiyle mi yoksa maç ayarlama suçlamalarıyla mı alakalı? Elimizdeki belgelerde çok açık gördük ki, FIFA veya UEFA gibi kurumlar, bu konularda gerekli yaptırımları uygulamada çok yetersiz kalıyor. Buna karşın menajerlerin gücü tartışılmaz. Bunlar kulüpleri birbirlerine karşı oyuna getiriyor ve en iyi oyuncular ellerinde olduğu için komisyonları çok yüksek seviyelere çıkartıyorlar.

■ HÖ: En kirli işler hangi ülkelerde daha çok oluyor?

● **MW:** Bunu genellemek mümkün olmuyor. Mesela İspanya’da çok sayıda vergi kaçırma olayını açığa çıkarttık. Burada hemen söylemeliyim ki İspanya yargısı bizim yayınlarımızın ardından oldukça hızlı şekilde harekete geçti.

■ HÖ: Sizce FIFA ve UEFA gerçekten temiz futbol istiyor mu?

● **MW:** Biz sadece elimizdeki belgelerde gördüklerimizi anlatabiliriz. Bununla birlikte FIFA ve UEFA bu işten kolay sıyrılacak durumda değil. Bu kurumlardaki problem sadece sporu organize edip pazarlamak değil ayrıca tamamen kontrol de etmek istiyorlar. Bu da güçler ayrılığı ilkesi ile bağdaşmıyor. Çünkü ihlalleri cezalandırması gereken kurullar kurumlardan bağımsız değiller. Bu UEFA’da çok net görülüyor. Finansal Fair Play konusunda araştırma yapıp buna uymayan kulüpleri soruşturması gereken ve aslında ‘bağımsız’ olan Kulüp Finansal Kontrol Organı (Club Financial Control Body) PSG ve City konusunda Gianni Infantino vasıtasıyla devre dışı bırakıldı. Ayrıca FIFA’da da Infantino’nun yeni başkan olarak etik komisyonun iki üyesini nasıl aniden görevden aldığı açıkça görülüyor. Sepp Blatter döneminde de yolsuzluklara karışan çok sayıda FIFA görevlisi bu etik

komisyon tarafından soruşturulmuştu. Ancak şimdiki etik komisyonsa artık dişsiz bir kaplan görünümünde.

■ **HÖ: Futbolda para aklama olduğunu düşünüyor musunuz?**

● **MW:** Bunun futbolda çok sayıda örneği var. Her şeyden önce özellikle milyonların el değiştirdiği futbolcu transferlerinden önce söz konusu meblağların off-shore hesaplara aktarıldığı veya kredi işlerinde kullanıldığı görülüyor. Birçok kulüp banka yerine özel yatırımcılardan kredi alıyor. Bunları üç haneli milyonlarla ifade etmek mümkün. Tabii kulüpler bununla birlikte çok yüksek faizler ödüyor. Bu yatırımcılar çoğunlukla firmalarını British Virgin Adaları, Panama veya Malta gibi vergi cennetlerinde kuruyor. Kimse bu paraların nereden geldiğini kontrol etmiyor. Kredi kulübe gönderildiği anda kara para ekonomik düzen içine enjekte edilmiş oluyor. Para aklamak için harika bir metot.

■ **HÖ: Belgelerde Türk futbolunu ve kulüpleri ifşa eden bilgiler var mı?**

● **MW:** Bizim araştırma ekibimiz EIC'de Online Multimedia Dergisi Black Sea de bulunuyor. Onlar menajer Ahmet Bulut'la ilgili. Milyonlarca Euro'yu İsviçre ve Abu Dabi'ye gönderdiğine dair bazı belgeleri yayınladılar. Ayrıca Portekizli menajer Jorge Mendes'in Beşiktaş ile yaptığı işlerden milyonlarca Euro para aldığını ortaya koydular.

■ **HÖ: Third Party Ownerhip olayı engellenebildi mi?**

● **MW:** FIFA özel yatırımcıların profesyonel oyuncu haklarında üçüncü şahısların pay sahibi olmalarını 2014 yılı sonunda yasakladı. Bu, futbolu yöneten kurumun güçlü lobi gruplarına karşı alabildiği az sayıda karardan biriydi. Çok sayıda kulübün yatırımcılarla olan bağları çok büyük boyutlara ulaşmıştı. Onların derdi hak sahibi oldukları oyuncuların biran önce en pahalı şekilde başka bir kulübe satılmasıydı. Çünkü ancak böyle para kazanıyorlardı.

■ **HÖ: Futbolda günün birinde bir tavan fiyat uygulaması yapılmasını mümkün görüyor musunuz?**

● **MW:** Bu ancak NBA veya MLS gibi kapalı liglerde uygulanabiliyor. Ama bu tip kapalı ligler Avrupa'dan tanıyıp sevdiğimiz açık yarışma prensibine aykırı. UEFA Finansal Fair Play uygulaması ile aslında iyi bir yolda. Bir kulüp kazandığından çok daha fazlasını harcayamaz prensibi. Tek problem büyük kulüplerin bu kuralları esnetmeye çalışması ve bu konuda gereken cezaları almamaları.

■ **HÖ: Avrupa Süper Ligi düşüncesine nasıl bakıyorsunuz?**

● **MW:** Bana kişisel soruyorsanız, federasyon yapısından kopan elit bir lige kesinlikle karşıyım. Futbolun cazibesi bazen küçük kulüplerin büyükleri alt etmesinde yatıyor. Bu bir Süper Ligde mümkün değil. Orada açık değil kurgulanmış bir yarışma var. Sadece maksimum kazanç odaklı yapay bir şov olacak. Bu lige dahil olmayacak kulüpler için sonuçlar çok kötü olabilir. Tüm diğer geleneksel ligler bu durumda büyük zararlar görebilir. Hatta Premier Lig bile. Daha taraftarlardan bahsetmedik bile. Taraftarın sevdiği futbol artık tamamen bitebilir.

■ **HÖ: Basketbol Euroleague'de İspanyol ağırlığı oldukça fazla. Futbol Süper Lig'de bir Alman CEO ve Londra merkeziyle bu defa İngiliz ağırlığı mı fazla olurdu?**

● **MW:** Yukarıda bahsettiğim konular nedeniyle böyle bir ligin nasıl anlamlı olabileceği konusunda dürüstçe söyleyeyim hiç kafa yormuyorum.

■ **HÖ: Süper Lig konusunda önce içinde PSG ve City'nin olmadığı 7 kulübün adı geçiyordu. Burada UEFA'nın bu kulüplere karşı önlem almaması nedeniyle bu 7 kulübün kendi kuracakları bir ligde Fair Play çerçevesinde oynamak için böyle bir oluşuma sıcak baktığı düşünülebilirdi. Ama daha sonra bu sayı 11'e çıktı ve içinde PSG ve City'nin de olduğu anlaşıldı. Demek ki bu 7 kulübün derdi Finansal Fair Play'in uygulanmaması değilmiş. Siz bu konuda ne dersiniz?**

● **MW:** PSG ve Manchester City gibi kulüpler UEFA'nın Finansal Fair Play uygulamasının kendileri için dezavantaj teşkil ettiğini düşünüyor. Doha ve Abu Dabi'den gelen kulüp sahipleri yatırımlarının belirli kurallar içinde gerçekleşmesi gerektiğini kabullenemiyor. UEFA'nın müdahalesini yatırımlarına karşı yapılmış izinsiz bir müdahale olarak görüyor. Bayern Münih'in de

Wulzinger, “Finansal Fair Play konusunda araştırma yapıp buna uymayan kulüpleri soruşturması gereken ve aslında ‘bağımsız’ olan Kulüp Finansal Kontrol Organı (Club Financial Control Body) PSG ve City konusunda Gianni Infantino vasıtasıyla devre dışı bırakıldı. Ayrıca FIFA’da da Infantino’nun yeni başkan olarak etik komisyonun iki üyesini nasıl aniden görevden aldığı açıkça görülüyor” diyor.

içinde olduğu Süper Lig planlayan 7 kulüp için 2016’da PSG ve City söz konusu değildi. Ancak bu yıl Real Madrid’e gönderilen taslakta iki kulübün de yer aldığı görüldü. Eğer günün birinde Süper Lig olursa bu kulüpler kendi finansal kurallarını koyacak. Bu nasıl bir durum ortaya çıkartır, şu anda söylemek mümkün değil.

■ **HÖ: İngiliz, İtalyan kulüplerinin PSG ve City gibi zengin ve çoğunlukla iş insanı olan sahipleri var. Onların çok daha fazla para kazanmak istemeleri normal. Ama Bayern, Barça veya Real gibi sahibi olmayan zengin kulüpler neden çok daha fazla para kazanmak isteyebilir?**

● **MW:** Büyük kulüplerde kulübün sahibinin kim olduğunun fazla önemi yok. Bunların sadece tek bir hedefi var. Mümkün olduğunca yüksek gelir elde etmek. Bu Barcelona için de aynı Manchester City için de. Ve bu kulüpler Süper Lig’den çok yüksek gelir beklentisi içindeler. İki yıl önce Süper Lig taslağı üzerinde çalışan kulüplere Amerikalı işadamı Charlie Stillitano yıllık 500 Milyon Euro gelir sözü vermiş. Bu da bu kulüpler için anlaşılır bir argüman.

■ **HÖ: Gelenekler Alman futbolunda her zaman önemli rol oynamıştır. Bayern Münih üye ve taraftarları Bayern’siz bir Bundesliga ve Bayernli oyuncuların olmadığı bir milli takımı kabullenebilir mi?**

● **MW:** Bunu mümkün görmüyorum. Taraftarlar bunu kabullenmez. Yayınlarımız şimdiden futbolseverlerde büyük protestolara yol açtı. Bayern Münih kulübü de yayınımızın ardından Bundesliga’dan ayrılmayı hiçbir zaman düşünmediğini açıkladı. Bunun sonuçları Bundesliga ve milli takım için çok kötü olurdu.

■ **HÖ: Diyelim, Süper Lig kuruldu. Peki UEFA bu ligde oynayan oyunculara ceza verebilir mi? Çünkü sonuçta bu kulüpler transferlerini normal kulüplerden yapacak ve oradan ayrılan oyuncular da normal kulüplere gidecekler. FIFA da bu kulüplere yönelik bir transfer yasağı getirebilir mi?**

● **MW:** Kişisel düşüncem şu. Ne nasıl ve ne zaman olurdu diye kafa yormuyorum. Süper Lig bana göre ayakları yere basmayan az sayıda kulüp patronunun kafasında doğmuş bir fikir. Avrupa’daki kulüplerin büyük bir çoğunlukla Süper Lig fikrinin önüne geçmek için çaba göstermesi gerekiyor.

■ **HÖ: PSG için daha önce yapılan ancak kapatılan soruşturma yeniden açılabilir mi? Katar’dan gelen inanılmaz meblağlar yeniden sorgulanır mı?**

● **MW:** UEFA geçtiğimiz günlerde bir açıklama yaparak yeni kanıtların ortaya çıkması durumunda eski dosyayı yeniden açabileceğini belirtti. Bizim yayınlarımız sonrası PSG ve City dosyaları yeniden açılabilir.

■ **HÖ: EIC nasıl oluştu? Hangi kriterlere göre diğer medya kuruluşlarını belirlediniz?**

● **MW:** EIC, bizim ilk bağlantımızdan 6 ay önce hayata geçti. Football Leaks 2016’da bizim ilk ortak projemizdi. O günden bu yana en büyük projemiz oldu. Der SPIGEL gibi çok önemli bir medya kuruluşunun bile Foorball Leaks gibi bir belge yığınını destek olmadan sadece kendi gücüyle araştıramayacağını gördük. Bunun için çok profesyonel çalışabilecek iyi ve güvenilir insanlar gerekiyordu. Koordinasyon için daha çok zaman harcıyoruz ama diğer yandan uluslararası bir ekiple birlikte çalışmak büyük avantaj. Bununla birlikte birçok Avrupa ülkesinde aynı anda yayın yaptığımızda tüm dünyada daha fazla ses getiriyor. Tüm bunların yanında kadın-erkek, harika meslektaşlar tanıma fırsatına sahip olduk.

■ **HÖ: Dünya basınının açıkladığınız belgelere gerekli ilgiyi gösterdiğini ve insanları bu doğrultuda bilgilendirdiğini düşünüyor musunuz?**

● **MW:** Araştırmacı gazetecilik şu sıralarda çok rağbet görüyor. Bunu hep siyaset hem ekonomi hem de spor için söyleyebiliriz. Okuyucular aslında karanlıkta kalması muhtemel bu tip konulardaki araştırmaların kendilerine ulaştırılmasını ödüllendiriyor. Süper Lig planını gün ışığına çıkartan der Verrat (İhanet) kapağı ile yayınladığımız 3 Kasım tarihli dergi, bu yılın en çok satış yapan sayısı oldu. (Yaklaşık 750 bin)

■ **HÖ: EIC üyesi medya kuruluşlarının ülkelerinde tepkiler nasıl? Football Leaks belgelerine ilgi büyük mü?**

● **MW:** Yayınlarımıza tüm dünyada ilgi oldukça büyüktü. Tüm köklü TV kanalları ve gazeteler bu konuda yayınlar yaparak adımızı verdiler. Özellikle Manchester City hakkındaki belgeler İngiltere’de çok büyük ilgiyle karşılandı. Okuyucu mektupları ve sosyal medyada da çok fazla olumlu geri dönüş alıyoruz.

■ **HÖ: B.Münih’le ilgili açıkladığınız belgelerin ardından daha çok olumlu tepkiler nmi aldınız yoksa olumsuzlar daha mı fazlaydı?**

● **MW:** Bizim için gerçekleri açığa çıkartmak önemli. Tepkilerin olumlu veya olumsuz olması bizim için fark etmiyor. Bizim fikrimiz şu: Eğer Bayern Münih gibi Almanya’nın en önemli kulübü gizli toplantılarda Avrupa futbolunu temelden sarsacak bir takım planlar yapıyorsa, bunu öğrenmek kamuoyunun hakkıdır. Bunu açıklarken daha fazla dost mu yoksa düşman mı edineceğimizin bizim açımızda hiçbir önemi yoktur. Önemli olan böyle planların kamuoyu önünde tartışılmasıdır.

FIFA BAŞKANI GİANNİ İNFANTİNO'NUN FIFA'NIN TÜM HAKLARINI SUUDİLERE SATMA PLANI ORTAYA ÇIKTI

SAHİBİNDEN SATILIK

● Sepp Blatter'in yolsuzluklar nedeniyle görevinden ayrılmasından sonra FIFA Başkanı olan İnfantino'nun da benzer bir akıbete uğrayabilir.

FIFA BAŞKANI GIANNI INFANTINO, YAKIN GEÇMİŞTE İKİ TURNUVA İÇİN YATIRIMCILARDAN 25 MİLYAR DOLARLIK BİR TEKLİF OLDUĞUNU AÇIKLAMIŞTI. BU FANTASTİK TEKLİFİN ASLINDA FIFA'NIN SATIŞI ANLAMINA GELDİĞİ DE FOOTBALL LEAKS BELGELERİYLE ORTAYA ÇIKTI.

HÜSEYİN ÖZKÖK

DER SPIEGEL dergisinin 3 Kasım günü Football Leaks belgelerinin ikinci dalgasını yayına vermesinden kısa bir süre sonra, 17 Kasım günü, bir bomba da Süddeutsche Zeitung'da 25 yıldır FIFA'yı yakından takip eden ve '**FIFA Mafia**' adlı kitabıyla büyük ses getiren Alman spor gazetecisi **Thomas Kistner** patlattı.

Haberin ayrıntısına girmeden önce 16 Mart tarihine geri dönmek gerekiyor. Yer Agora Convention Center, Bogota Kolombiya. FIFA konsey toplantısının ardından başkan **Gianni Infantino**, medya mensuplarının karşısına çıkıyor ve beklenmedik bir açıklamayla 'fantastik' bir projeden bahsediyor.

Dünya futbolunun 1 numaralı ismi, şimdilik kim olduklarını açıklamayacağı bir yatırımcı gurubun FIFA'ya iki yeni turnuva düzenlemesi için 25 milyar dolar teklif ettiğini belirtirken, turnuvalardan birinin kulüp diğerinin de milli takımlar için düşünüldüğünü aktarıyor ama anlaşma gereği daha fazla bilgi vermesinin mümkün olmadığını söylüyor. FIFA Başkanı, kararın 60 günde verilmesi gerektiğini de ekliyor.

FIFA'DA KiMSENiN BU TEKLiFTEN HABERi YOKTU

Bu açıklama doğal olarak tüm futbol dünyasında dudak bükülerek karşılanıyor. Çünkü herkes bu organizasyonların hangi takvimde oynanabileceği sorunu bir yana, yatırımcısına 25 milyar dolardan fazla gelir getirip kâra geçirmesinin mümkün olmadığını düşünüyor. Çünkü herkes Avrupa'daki kulüp takımlarının başka kıtalardan takımlarla oynayacağı maçların veya Kosova ile Trinidad Tobago veya benzer milli takımların aralarında oynayacağı müsabakaların 25 milyardan fazla gelir getiremeyeceği hatta bunun yarısına bile ulaşmanın çok zor olduğunun bilincinde. Hele 4 yılda bir yapılan Dünya Kupası'nın getirdiği gelir bile 5 milyar doları geçmezken. İşin bir başka boyutu ise FIFA'da böyle tekliften kimsenin haberi olmaması ve FIFA konseyinde de rağbet görmemesi.

Gianni Infantino'nun bu 'bombasının' ardından aradan 60 günden çok fazla zaman geçiyor. Anlaşılan o ki, yatırımcı grup çıkmayan karara rağmen teklifinde ısrarcı. Çünkü başkandan yatırımcı vazgeçti açıklaması gelmiyor.

Tarih bu kez 26 Ekim'i gösteriyor. Ruanda'nın başkenti Kigali'de FIFA toplantısı gerçekleştiriliyor. Infantino, konu hakkında yine detay açıklamazken FIFA yönetimi bu teklife hala onay vermiş değil.

KOD ADI: PROJECT TROPHY

● **TÜM** bunlar gerçekleşirken diğer yandan Süddeutsche Zeitung yazarı **Thomas Kistner**'e günün birinde FIFA içinden sızdırıldığı tahmin edilen bir dosya ulaşıyor. Dosyayı WDR televizyonu ile değerlendirmeye alan **Kistner**, bilgilerin doğruluğu konusunda şüphesi kalmayınca 17 Kasım günü kod adı 'Project Trophy' olan dosyayı yayınlıyor.

Açıklanan belgeleri okuduğunuzda 25 milyar doların perde arkasında, normalde **Infantino**'yu koltuğundan etmesi gereken, korkunç bir planla karşılaşıyorsunuz. Belgelerde mart ayındaki FIFA toplantısında çok masum bir şekilde 'iki turnuva düzenleyeceğiz ve 25 milyar dolar gelir elde edeceğiz' diyen **Infantino**'nun aslında FIFA'yı tamamen satmaya ve yönetimini Suudi Arabistan'la çok kuvvetli bağları olan biri İngiliz diğer Japonya kaynaklı iki yatırımcı firmaya devrederek dünya futbolunun yönetimini FIFA'nın elinden alma uğraşı içinde olduğunu görüyorsunuz.

PLANDA NELER VAR?

● **GIANNI Infantino**'nun yaptığı bu gizli anlaşmada neler yok ki. FIFA'nın elinde bulunan tüm ürün satış gelirleri, eSpor ve bilgisayar oyun gelirleri. TV hakları, arşiv hakları, tüm dijital haklar, pazarlama hakları, film video hakları, her türlü uydu ve internet üzerinden yapılan yayınların hakları, HD, 4K ve 3D yayınlar ve gelecekte keşfedilecek her türlü formatla yapılacak yayınlara ait haklar. Şu anda kesinleşen ve gelecekte planlanan, 2026 Dünya Kupası dahil, FIFA organizasyonlarının ön alım ve pazarlama hakları.

İşte tüm bunlar bu yatırımcıların eline verilerek futbolun adeta Suudi Arabistan'dan yönetilmesini sağlamaya çalışan bir FIFA Başkanı ile karşı karşıyayız. Hedefin sadece futbolu yönetmek değil, jeopolitik hedefler içerdiği ve futbolun bir

● 5 Haziran 2019'da FIFA Kongresi toplanacak ve yeni seçim yapılacak. İnfantino'nun yeniden seçilip seçilmeyeceği merak konusu....

araç olarak kullanılmasının düşünüldüğü dosyanın içeriğinden anlaşılmakta.

Özellikle de 2017'den bu yana sorunlar yaşadıkları Katar'a karşı.

Planda ayrıca FIFA ve yatırımcılar tarafından kurulacak şirket hisselerinin % 51'inin FIFA, % 49'unun yatırımcı firmada olması planlanırken yeni şirkete her iki taraftan beşer yönetim kurulu üyesi atanacağı ve yönetim kurulu başkanının da 11. kişi olarak Infantino olması ön görülüyor. Yani Infantino'nun yönetim kurulunda yatırımcıdan yana olacağı düşünüldüğünde FIFA'nın çoğunluğu kaybederek, elden gideceğini tahmin etmek zor değil.

BİR DE ARAŞTIRMIŞ

● **SÜDDEUTSCHE** Zeitung'da yayınlanan dosyalarda Infantino'nun FIFA Etik Komisyonu üyesi iki hukukçudan görüş aldığı ancak kendisine çok olumsuz bir rapor sunulduğu da anlaşılıyor. O iki hukukçu bu rapor sonrası artık FIFA'da çalışmıyor! Gazetenin FIFA'ya dosya konusunda sorduğu soruya verilen yanıt ise oldukça ilginç. "Bize böyle çok sayıda proje geliyor, şu anda FIFA'da içinde dolaşan yüzlerce tekliften sadece biri." Tam da Infantino FIFA'sının vereceği bir yanıt. "25 milyar dolarlık teklif var" şeklinde kendi ağzıyla açıklama yapan FIFA Başkanı, fonyası meydana çıktıktan sonra olayı açıkça kuruma gelen başka teklifler seviyesine indirmeye çalışıyor. Acaba gelen teklifler içinde hangisi FIFA'nın satışını ön görüyor o da ayrı bir merak konusu.

UZMANLAR, SUUDİLER'İN, FUTBOLA BÜYÜK YATIRIM YAPARAK, SİYASİ SIKINTILAR YAŞADIĞI KATAR'A KARŞI ULUSLARARASI BİR MEVZİ KAZANMAK İSTEDİĞİ YORUMLARINI YAPIYOR

5 Haziran 2019'da Paris'te FIFA Başkanlığı seçimleri yapılacak. Tüm bu hesapların içinde olan Gianni Infantino, muhtemeldir ki, bu planın ortaya çıkmasından önce başkanlığa yeniden aday olmayı planlıyordu. Ancak şu ana kadar ortaya çıkan dosya hakkında açıklama yapmayan FIFA Başkanının seçimler çok öncesinde hemen istifa etmesi ve futbol dünyasının kendisinden kurtulması gerekiyor. Ancak kendisi yeniden adayım der mi bilinmez ama FIFA üyelerinin kurumu adeta satışa çıkartan bir başkanı yeniden seçebilecekleri ihtimalini düşünmek dahi istemiyorum.

BUENOS AIRES'TE, LIBERTADORES KUPASI FİNALİ RÖVANŞ MAÇI ÖNCESİ RIVER PLATE TARAFTARLARI BOCA JUNIORS'I TAŞIYAN OTOBÜSÜ TAŞLADI. İÇLERİNDE TEVEZ'İN DE BULUNDUĞU BOCA OYUNCULARI ZARAR GÖRDÜ AKIL ALMAZ OLAYLAR YAŞANDI.

'SEYYAH TEKNiK ADAMLAR' LiSTESiNiN TARTIŞMASIZ 1 NUMARASI YILMAZ VURAL'IN YENi DURAĞI ADANA DEMiRSPOR.

YILMAZ VURAL GERÇEKLERi...

EFSANELER ÖLMEZ SADECE RENK DEĞiŞTiRiR

YILMAZ VURAL'I EN İYİ ANLATAN ÜÇ KELİME; 'CESARET ŞOV VE SEVGİ'DİR. O AN NE HİSSEDİYORSA SÖYLEMEKTEN ÇEKİNMEZ VE BÖYLELİKLE BASINA 'BOLCA MALZEME' VERİR!

YILMAZ Vural'ın Adana Demirspor'un başına geçtiğini duyunca, içimden tereddütsüz biçimde **'Yılın transferi'** dedim. Zira, mavi lacivertli kulüp yıllardır özlemini kurduğu, on milyonlar harcadığı Süper Lig'e çıksa da çıkmasa da Vural sayesinde 2018'in en çok konuşulan takımlarından biri olacağı muhakkak.

'Yılmaz Vural'ı 3 kelimeyle tarif eder misiniz?' diye bir soru gelecek olsa, sanıyoruz cesaret, şov ve sevgi sözcükleri ön plana çıkar.

● **CESARET;** çünkü Yılmaz hoca kameraların gördüğü en korkusuz teknik direktördür. İçinden ne geliyorsa onu söyler. İnce hesap peşinde koşarak politik davranmaz. **'Bunu söylersem karşımdaki ne düşünür, nasıl bir tepki alırım?**' diye düşünmez.

Elazığspor'da iken 4-1 kaybettikleri Kayserispor maçının ardından, **"Tabiri caizse bize tecavüz ettiler"** diyen de,

"Fenerbahçe'nin başına geçeyim 50 bin kişiyi orgazm ederim. Son nefesime kadar büyük bir takımı çalıştırmak için mücadele vereceğim" diyen de kendisidir.

● **ŞOV;** çünkü **Yımaz** hoca Türkiye'nin en renkli ve eğlenceli ismidir. Kulübede buzdolabı gibi duran meslektaşlarının aksine maçın her anını yaşar, yaşatır. Birçok maçı **'One man show (Tek kişilik gösteri)'**a çevirir. 90 dakikanın neredeyse her saniyesinde ayaktadır. Bağırır, çağırır, atlar, zıplar, sevinir, icabında kendini yerlere atar, hatta yüksek sesle küfür dahi eder.

Kendisini bu konuda eleştirenlere, **"Tabii ki şov yapacağım. On binlerce kişi maçı izlemeye geliyor. Bazen maçı kaybedince üzülmüş gibi yapıyorum. Hepsinde üzülsem anam ağlar"** cevabını vermekle kalmaz, yurt dışından da örnekler verir:

"Bana atlayıp zıplıyorsun diyorlar. Mourinho'ya bakın takım elbiseyle çamurlara atlıyor. Klopp deparlar atıyor. Conte gol olunca tribünlere çıkıyor. Yurt dışında antrenörlere drama dersi verilir. Bu iş böyle yapılır."

(Yılmaz hoca itibarla gazeteci ahalisinin en sevdiği futbol adamlarından biridir çünkü malzeme sıkıntısı yaşatmaz!)

● **SEVGİ;** çünkü **Yılmaz** hoca Türkiye'nin en sevilen teknik direktörüdür. Şüphesiz ki beğenmeyeni çoktur ama sevmeyeni yoktur. Sempatiktir, onu izlemek keyiflidir. Adını duyan herkesin yüzünde ister istemez bir gülümseme belirir.

4 TAKIMI 'SÜPER' YAPTI 12 KEZ KÜME DÜŞTÜ

● **YILMAZ Vural**'ın teknik direktörlük kariyeri de tıpkı huyu suyu gibi benzersiz...

★ Kariyerinin başlarında o kadar başarılı oldu ki, 1986-1987 ve 1987-1988 sezonlarında Malatyaspor'da, 1989-1990 sezonunda da Bursaspor'da iken 'yılın antrenörü' seçildi.

★ 28 farklı takımı çalıştırdı.

★ 4 kulübü Süper Lig'e çıkardı.

★ Çoğunu sezon ortasında devraldığı 12 takımda küme düşme üzüntüsü yaşadı.

★ 3 kez Başbakanlık Kupası kazandı, 2 kez de Türkiye Kupası finali gördü.

★ Bir takımda en fazla 23 ay kalabildi (2005'te geldiği Antalyaspor'da 23 ay çalıştı).

★ Bursaspor'u 3 kez çalıştırdı. Adanaspor, Antalyaspor ve Konyaspor'da da 2'şer kez görev yaptı.

★ Avrupa'da bir kez mücadele etti. 1997 yılında Trabzonspor ile UEFA Kupası'nda boy gösteren Vural, eleme turunda İskoçya'nın Dundee United ekibini saf dışı bırakmasına rağmen 1. turda Almanya'nın Bochum takımı karşısında havlu attı.

YILMAZ VURAL'IN ÇALIŞTIRDIĞI TAKIMLAR

● 1986-1988	Malatyaspor
● **1988-1989**	**Antalyaspor**
● 1989	Samsunspor
● **1989-1990**	**Bursaspor**
● 1990-1991	Karşıyaka
● **1991**	**Adanaspor**
● 1991-1993	Bursaspor
● **1993-1994**	**Gaziantepspor**
● 1995-1996	Eskişehirspor
● **1996-1997**	**Sarıyer**
● 1997	Trabzonspor
● **1997-1998**	**Gençlerbirliği**
● 1998-1999	Konyaspor
● **1999**	**Ç.Dardanelspor**
● 1999-2000	Bursaspor
● **2000-2001**	**Denizlispor**
● 2001	Diyarbakırspor
● **2003-2004**	**Adanaspor**
● 2004	Çaykur Rizespor
● **2005**	**Ankaragücü**
● 2005-2007	Antalyaspor
● **2008**	**Manisaspor**
● 2008	Kocaelispor
● **2009-2011**	**Kasımpaşa**
● 2011	Konyaspor
● **2012**	**Sakaryaspor**
● 2012-2013	Elazığspor
● **2014**	**Mersin İdmanyurdu**
● 2014-15	Osmanlıspor
● **2015**	**Karabük**
● 2015	Gençlerbirliği
● **2016**	**Adana Demirspor**
● 2017	Göztepe
● **2018**	**A.Ç. Giresunspor**
● 2018	Adana Demirspor

YILMAZ VURAL'IN BAŞARILARI

YILIN ANTRENÖRÜ ÖDÜLÜ (3 KEZ)

● 1986-87 ve 1987-88	Malatyaspor
● 1989-90	Bursaspor

SÜPER LİG'E ÇIKARDIĞI TAKIMLAR

● 1994-1995	Eskişehirspor
● 1995-1996	Sarıyer
● 2005-2006	Antalyaspor
● 2017-18	Göztepe

KAZANDIĞI KUPALAR

BAŞBAKANLIK KUPASI (3 KEZ)

● 1991-1992	Bursaspor
● 1995-1996 ve 1996-1997	Trabzonspor

TSYD KUPASI

● 1987-1988	Malatyaspor
● 1989-1990	Samsunspor

TÜRKİYE KUPASI FİNALİ (2 KEZ)

● 1991-1992	Bursaspor
● 1997-1998	Trabzonspor

"Barcelona'yla aynı mantaliteye sahibiz, aynı oyunu oynuyoruz. Tek farkımız; onlar şampiyonluğa oynuyor, biz küme düşmemeye.

Türkiye'ye yabancı teknik direktör getirmeyin. Ben Türkçe anlatamıyorum, onlar nasıl anlatacak?

"Eğer milli takıma yabancı hoca alınacaksa benim Alman vatandaşlığım da var.

Ben F.Bahçe'nin başına geçeyim 50 bin kişiyi orgazm ederim. Taraftar oynatacağım futbolla büyülenir, keyiften dört köşe olur.

Kayserispor resmen bize tecavüz etti. Kolay goller yedik, karşılık verdik ama yeterli olmadı.

(Milli takım teknik direktörlüğü için) Başbakan halka duyarsız kalmamalı, refaranduma gitsin, halk beni istiyor.

Benim aptal oğlum, affedersin gerizekalı oğlum Marvin, bizi kepaze duruma düşürdü. İçeride benimle hesabı var!

(Adana Demirspor'u Play-Off finaline taşıdığı maçın ardından) Seyirci faktörü bu işte! Onlardan rica ettim. '90 dakika sabredin, 91. dakikada maç bittiğinde anamıza avradımıza küfredin, serbestsiniz' dedim. Sağ olsunlar geldiler...

Hiç sezon başında bir takım çalıştıramıyorum. Çünkü çok sıkıştıklarında artık 'Allah kahretsin. Denize düşen yılana sarılır.' misali beni arıyor. Böyle iş buluyoruz genelde. Olsun, bizim de rolümüz bu oldu ülkede..."

SPOR ARENA PLUS

ARALIK 2018 SAYI: 11

KOÇ'UNU DEĞİL TERİM'İNİ BULACAKSIN

ÜNAL ÖZÜAK - KEREM AKBAŞ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ADİL DEMİRÇUBUK - SÜLEYMAN ARAT - KENAN BAŞARAN - SERHAN OYTUN EROĞLU
ALPASLAN AKKUŞ - MERT AYDIN - SARPER GÜNSAL - AHMET ERCANLAR - MEHMET SEVİNÇ - ORHAN ULUCA - KORAY GÜRTAŞ - KORAY DURKAL
ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ÇETİN CEM YILMAZ - MURAT FEVZİ TANIRLI - MURAT MERİÇ - SERKAN OCAK - ELİF ÇONGUR

BEN BİR IRONMAN'İM GÜÇ BENDE!

DÜNYANIN EN ÖNEMLİ SPOR ORGANİZASYONLARINDAN IRONMAN TÜRKİYE'DE BU YIL DÖRDÜNCÜ KEZ GERÇEKLEŞTİ. 70 ÜLKEDEN 1700 SPORCU ANTALYA'DA TER DÖKTÜ...

1700 KİŞİNİN ARASINDA BEN DE VARDIM. 1.9 KM YÜZDÜM, 90 KM BİSİKLET SÜRDÜM, 21 KM KOŞTUM. YARIŞI 6 SAAT 30 DAKİKADA TAMAMLADIM. ARTIK BEN DE BİR IRONMAN'İM. ZOR AMA SİZ DE BİR IRONMAN OLABİLİRSİNİZ.

SERKAN OCAK

IRONMAN'le hiç tanışmamış olanlar için başlayayım önce:

Yılda 92 farklı noktada düzenlenen bu dev organizasyon 1977'da Hawai'de Honolulu asıllı çift Judy & John Collins tarafından ilk kez düzenlendi. O zaman bir ismi yoktu. O tarihte Collins'ler birbirinden farklı yüzme, bisiklet ve koşu yarışlarını birleştirerek yeni ve zorlu bir yarışın ortaya çıkmasına vesile oldu. Bir yıl sonra yapılan yarışın adı artık Ironman'di...

Asıl Ironman yarışının parkuru şöyle: 3.8 km yüzme, 180 km bisiklet ve 42 km koşu. Ancak yıllar sonra katılımları artırmak için 'Ironman 70.3' adıyla tam bu mesafelerin yarısı kadar uzunlukta yeni seri yarışlar başladı. Halk arasında buna 'half' yani yarı Ironman de deniliyor. (70.3'ün anlamı da şu: 1.9 km yüzme, 90 km bisiklet ve 21 km koşunun mil olarak toplamı) Yarışan sporculara da triatlet deniliyor. Ironman, bugün 23'ü Avrupa, 19'u Asya ve 52'si Amerika'da olmak üzere dünyanın 92 farklı yerinde gerçekleşerek büyük bir spor organizasyonu. Sadece yarışan triatlet'lerin sayısı yılda 150 bin. İşte bu dev olay son dört yıldır Türkiye'de.

Türkiye'ye ise ilk kez dört yıl önce 'Turset' tarafından getirildi. İlk üç yıl 'Gloria' otelleri bu dev yarışın isim sponsoru oldu. Ve yarışlar Belek'teki Gloria Sports Arena'da yapıldı. Bu yıl ise yine Belek'teki içinde eğlence parkı, AVM ve otel barındıran 'The Land of Lengens' orgnanizasyonun sponsoru oldu. Yarışlarda 70 farklı ülkeden 1700 sporcu başvuru yaptı. Ailelerle birlikte tam 4 bin yerli-yabancı turist Belek'teydi. Bölgenin ekonomisine ciddi katkı sağladı. Oteller, restoranlar, AVM'ler doldu taştı.

TEKNİK KISMI YARIŞTAN DA ZOR

Yarış 'zor ancak imkânsız değil.' Bu laf aynı zamanda Ironman'in de bir mottosu. Kaydımı yaptırdım, hayatını bu spora adamış yüzlerce triatletin arısında yerimi aldım. İstanbul'dan arabayla 8 saatlik bir yolculuğun ardından Belek'e vardım. Bu benim ilk deneyimim değildi. Geçen yıl da katıldım. Ancak bu yarışın teknik kuralları yarışın kendisi kadar zor. Teknik toplantıyı üniversitede zorlandığım derslerdeki kadar iyi takip edip notlar aldım. Finale hazırlanır gibi hangi istasyona hangi eşyaları bırakacağıma, yanıma neleri alacağıma tek tek çalıştım. Çünkü yüzme startının ardından yarışta hiç bir mola verilmiyor. Yüzme-bisiklet arasında bir istasyon, bisiklet-koşu geçişinde de farklı bir istasyon kuruluyor. Buralara bir sonraki yarış için gerekli eşyaları bırakmanız gerekiyor. Hatta daha yola çıkmadan günler öncesinden liste yapıp neler almam gerektiğini yazdım. Ancak nafile... Daha Belek'e adımı atar atmaz en unutulmayacak şeyi yanıma almadığımı fark ettim, koşu ayakkabısı... Acilen bölgedeki ilk outlet AVM'ye giderek kendime bir ayakkabı aldım.

ÖNCE IRONKIDS

İlk gün Ironkids yarışı düzenlendi. Kızım Zeynep Mira da bu yarışta 500 metre koşarak ilk Iron unvanını kazandı. Ertesi gün yarış Kadriye Plajı'ndan saat tam 08.00'da başladı. Deniz suyu 23 dereceydi. Yani kasım gelmesine rağmen halen yüzülebilir bir sıcaklık vardı. 1.9 km'yi 37 dakikada tamamladım.

Sudan iyi bir zamanda çıkmıştım. Birçok kişiyi geçtim. Geçmişte yüzücü olmamın faydalarıydı bunlar. Ancak

YÜZME STARTININ ARDINDAN YARIŞTA HİÇ BİR MOLA VERİLMİYOR. YÜZME-BİSİKLET ARASINDA BİR İSTASYON, BİSİKLET-KOŞU GEÇİŞİNDE DE FARKLI BİR İSTASYON KURULUYOR.

1.9 km'lik yüzme parkurunu 37 dakikada tamamladım. 3 saat süren bisiklet etabındaysa sadece 2 kişiyi geçebildim! Bu sırada ağzıma bir sinek kaçtı, çeneme de arı çarptı! Geçen sene 2 muzla koştuğu koşu etabında bu kez enerji jelleriyle takviye yaptım. Meğer koşunun yarısı bu jellermiş!

bisiklet antrenmanım iyi değildi. Herkes kadar bir bisiklet sürücüsü olduğumdan 3 saatlik bisiklet parkurunda yüzlerce sporcu beni geride bıraktı. Yalnız iki kişiyi geçebildim. Geçen yıl bisiklet etabında iki kez lastiğim patlamıştı. Neyse ki bu yıl o kadar şansız değildim. Ancak bu sefer de bisiklet sürürken ağzıma sinek kaçtı, çeneme de bir arı çarptı. Allah'tan sokmadı...

ÇARE KAFEİNLİ JEL

Koşu ise bu yarışın en zorlu etabı. 21 km koşuya başlamadan yaklaşık 3.5 saat geride kalmış, gücümün de çoğu tükenmişti. Geçen yıl yanıma aldığım iki muzun yanına bu kez sporcuların kullandığı o enerji veren jellerden almıştım. Meğer işin asıl püf noktası buradaymış... Doğru beslenme yarışmayı bitirmenin yarısıymış, bunu o jelleri yedikçe anladım. Özellikle kafeinli bir jel yedikten sonra içimde enerji patlamaları yaşıyordum. Yarışı tamamlamamın en büyük destekçisi olmuştu o jeller...

Son anda dayak yemekten kurtuldu

Koşu, The Land of Legend's ile Belek merkeze doğru uzanan bir yolda üç tur atılarak tamamlanacaktı. Daha ilk turun sonunda bacaklarıma kramplar girmeye başladı. Yanıma aldığım magnezyum hapının dördüncüsünü de içeyim diye düşündüm. Ancak üzerimdeki 'trisuit'in (triatlonlara özel kullanılan kıyafet) cebinden düştüğünü fark ettim. Neyse ki magnezyum hapımı bir sonraki turda, tam 7 km ileride düşürdüğüm yerde buldum da son anda yarışı bırakma tehlikesi yaşamamış oldum.

Bu arada atletlerden biri çok sıkışmış olacak ki, bir evin bahçesine girerek çişini yapmaya çalışırken, evin bıçkın delikanlısı bir anda elinde sopayla Rus sporcuyu kovalamaya başladı. Neyse ki bu olay da fazla büyümedi. Kovaladığı bir triatlet olunca Belekli delikanlının yetişmesi de mümkün olmadı... Rus atlet hızı sayesinde son anda dayak yemekten kurtuldu.

BEN ARTIK IRONMAN'İM...

Birinci gelen Ukraynalı sporcu yarışı 3 saat 57 dakikada tamamladı. Bense tam 6 saat 30 dakika sonra bitiş çizgisini görebildim. Yarışı son süre olan 8 saatten önce tamamladım. Yarım da olsa artık bir Ironman'dim... Ironman için aylarca çalışmadım. Sadece ortaöğretim ve üniversite yıllarımda lisanslı yüzücülük yapmış, şu sıralarda düzenli futbol ve basketbol oynayan orta halli sporla uğraşan bir gazeteciyim. Yani bana sorarsanız Ironman olmak düşünüldüğü kadar da zor değil. Zor ama imkânsız değil...

SEZON BAŞINDA CLEVELAND CAVALIERS'TAN LOS ANGELES LAKERS TAKIMINA GEÇEN LEBRON JAMES'İN, QUICKEN LOANS ARENA'YA DÖNDÜĞÜ İLK MAÇ RENKLİ GÖRÜNTÜLERE SAHNE OLDU.

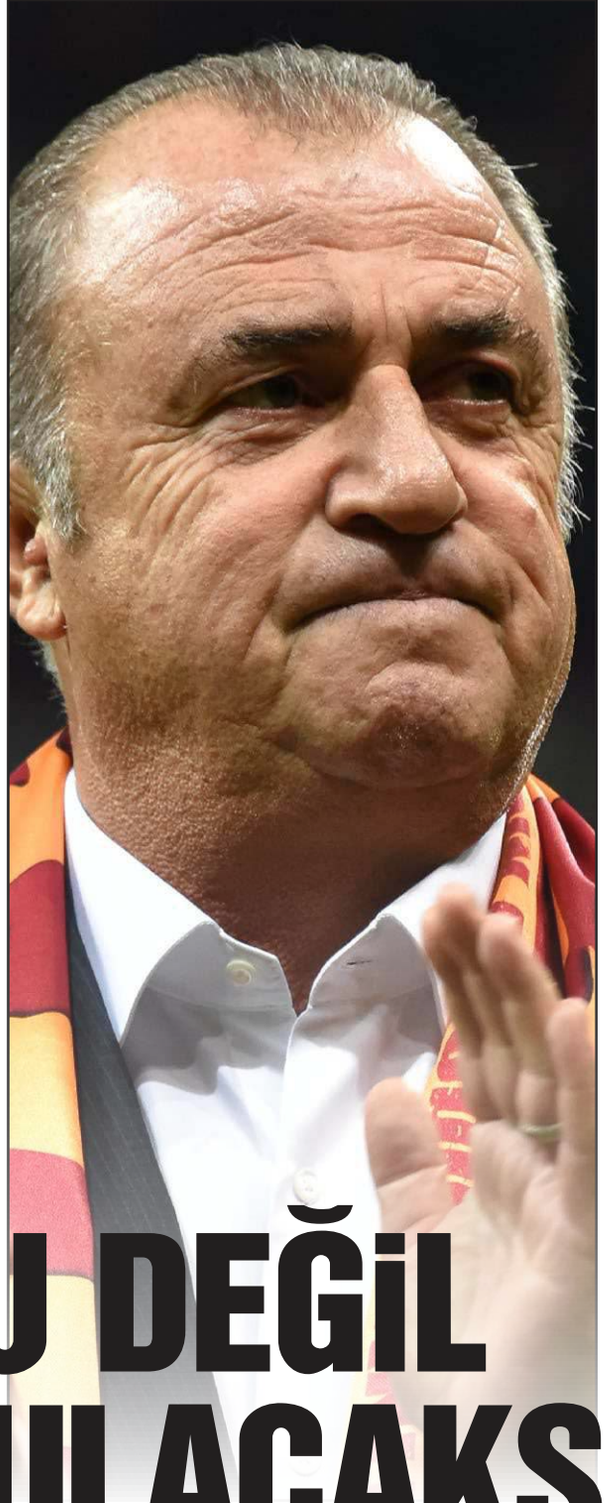

KOÇ'UNU DEĞİL TERİM'İNİ BULACAKSIN

ORHAN ULUCA

Galatasaray'da bir sezonda iki başkan değiştiği halde şampiyonluklar yaşandı. Bugün geriye dönüp baktığınızda Faruk Süren ve Ünal Aysal'ı mı konuşursunuz yoksa Fatih Terim'i mi? Paralı veya başkana dayalı modeller artık demode.

HALİYLE ALİ KOÇ GİBİ ZENGİN BİR BAŞKAN GELSE DE BAŞARININ GARANTİSİ OLMUYOR.

Fatih Terim'in İngiltere'deki asıl karşılığı tekrik direktörden ziyade, 'menajer'dir.
Türkiye'de sportif başarıyla ilişkisi zannedilenin aksine az olsa da başkanlık seçimi çok önemseniyor.
Galatasaray'da başarı için başkan mı, Terim mi önemlidir sizce?

KULÜPLERİN BAŞKANA DAYALI YÖNTEMİ TERK ETMESİ LAZIM

KULÜPLERİN DOĞRU BİR SPORTİF DİREKTÖRLÜK YÖNETİMİNE GEÇMESİ ELZEM. ANCAK BU MEVKİYE GELECEK İSİMLERİN DE BU ÜLKENİN GERÇEKLERİNE VAKIF OLMASI LAZIM. YANİ TÜRKÇE BİLMEYEN BİR SPORTİF DİREKTÖR TERCHİ YAPMAK PEK DOĞRU DEĞİL.

GEÇMİŞTE futbol endüstrisinin aldığı yol uzun değildi ve bütçesi de sınırlıydı. Ülke çapında zengin işadamlarından oluşan başkanlar borç ödeme ve oyuncu transferi konusunda maddi destekle kulübe katkı yaparak fark yaratma şansına sahiptiler. O zaman X değil de Y başkan seçiliyorsa bunun sportif başarıda rolü vardı.

Oysa bugün o isim **Ali Koç** dahi olsa maddi açıdan yapacağı yardım, sportif açıdan yapamadığının gölgesinde kalıyor. Fenerbahçe, bugün Şampiyonlar Ligi'ne yanlış seçimler nedeniyle gidemediği gibi, daha sezonun birinci yarısının ortasında üst üste aldığı mağlubiyetler sonucu gelecek sezon da gidemeyecek gibi duruyor.

Bu durumda iki Devler Ligi parasını topladığınızda kaybedilen 70 milyon Euro gibi bir rakam ortaya çıkıyor. Yine bu sene rakiplerinden daha fazla maç kaybederek TFF'nin galibiyet başına verdiği 2.6 milyon liraları da üst üste koyarak, bu rakama eklediğinizde başkanın hibe ettiği miktarın iki katı parayı Fenerbahçe kaybetmiş oluyor. Tam da bu yüzden artık sportif akıl kişisel maddi katkının çok daha ötesinde öneme sahip. Bunun karşılığı kulüplerin başına geçecek olan başkanlardan ziyade atanması beklenen profesyonel yöneticilerin varlığı umut kaynağı olmak zorundadır. Aynı zamanda 'çok başarılı başkanlar' listesine söyle bir baktığınızda da göreceğiniz şey aslında başarılı teknik adamlardır. Bunun çok güzel bir örneği mevcuttur.

FATİH TERİM'İN BAŞARILI KILDIĞI BAŞKANLAR

Ülke futbolunun kırılma noktası 1996 yılıdır. O sene **Fatih Terim** yönetiminde milli takım Avrupa Şampiyonası'na katılım gösterdi. 40 yıldır herhangi büyük bir turnuvaya katılım gösteremeyen Türkiye bu başarıya Terim yönetimi ile ulaştı. O dönem federasyon başkanı olan **Haluk Ulusoy,** elbette bu başarıdan nasiplenenlerin başında geliyordu. Öyle ki bir dönem sonra Galatasaray Başkanlığı'na soyunacak kadar isim yaptı bu ülkede. Peki bugün **Haluk Ulusoy**'u daha başka bir şekilde anıyor muyuz? Aynı Terim, Galatasaray'ın başına geçerek dört yıl üst üste Türkiye Süper Ligi şampiyonu olduğunda da **Faruk Süren** ve ekibine methiyeler düzüldü. Peki bugün **Faruk Süren**, herhangi bir sportif ayrıntı ile hatırlıyor muyuz o dönem kulüp başkanı olması dışında? Aslında çok daha acı olanı Ünal Aysal kısmıdır. Futbolla ve hatta gerçekte Galatasaray Kulübü ile olan ilişkisi fazlasıyla sınırlı olan ünlü işadamı **Ünal Aysal,** yine **Terim** ile beraber muazzam başarılar yakaladı ve diğer pek çok başkandan çok daha fazla rol çaldı. **Terim** sonrası üst üste yaptığı yanlış seçimler ise gerçeği açık etmeye yetti. Yukarıda bahsettiğim ayrıntılar Türkiye futbol tarihine kalın harflerle yazılarak geçmiş en önemli başarılardır. 40 yıl sonra turnuvaya katılım ya da 4 yıl üst üste şampiyon olup UEFA Kupası kaldırmak gibi. Fatih Terim ve benzer yapıda olan teknik adamlar sportif direktörün olmadığı yerde **'teknik direktör'** olarak değil, tıpkı İngiltere'de olduğu gibi pek çok ayrıntıdan sorumlu 'menajer' olarak çalışır. Türkiye 'menajerlik sistemi' ile yönetiliyor ve bu da Avrupa'nın son dönemde vazgeçtiği, demode bulduğu bir sistem.

Kulüp başkanlık seçimi sonrası sportif başarı adına büyük beklentiler oluşuyor. Peki ama neden? Seçilen iş insanlarının daha önce teknik adam seçimi yapmışlıkları ya da görevine son vermişlikleri var mıdır? Oyuncu transfer edip turnayı gözünden vurmuşlukları? Bir futbol takımına hangi teknik adamın gelmesi gerektiğine dair bilgileri var mıdır? Üstelik bu konularda bilgisi olmadığında kulübe maddi açıdan vereceği zararın boyutunu da ilk paragrafta bahsettik. Türkiye'de seçilmiş tüm başkanların bu konuda bilgileri sınırlıdır.

İSTİKRARSIZ YÖNETİMLERLE GELEN ŞAMPİYONLUKLAR

Başkanlık makamının sportif başarı ile olan ilişkisine dair gelişmeler geçtiğimiz birkaç sezon içerisinde yaşandı. Fenerbahçe ve Beşiktaş, çok uzun yıllardır aynı başkan yönetimi altında istikrarlı çalışma yürütürken Galatasaray, iki kez devre arası baskın seçimlerle başkan değiştirmesine rağmen şampiyonluklar kazandı. Bir anda başa gelen Duygun Yarsuvat yönetiminde Galatasaray dördüncü yıldızı Hamza Hamzaoğlu yönetiminde kazanırken geçtiğimiz sezon da bir anda ortaya çıkan Mustafa Cengiz yönetiminde ise bu kez Fatih Terim ile şampiyon olmayı başardı. Bu örnekte dikkatlerden kaçan ayrıntı, başkandan ziyade kulübün gayri resmi sportif direktörü Abdürrahim Albayrak'ın iki yönetimde de işbaşı yaparak farkını ortaya koyması.

Almanya'da yoldan herhangi bir futbol

ALİ KOÇ'UN SPORTİF DİREKTÖRLÜK SİSTEMİNE GEÇMESİ DOĞRU BİR HAMLEYDİ ANCAK BU GÖREV İÇİN BİR YABANCIYI DÜŞÜNMESİ BÜYÜK RİSKTİ VE BUGÜN SONUÇLARI ORTADA. OYSA, EMRE BELÖZOĞLU VEYA ALEX DE SOUZA GİBİ BİR SEÇİM ÇOK DAHA İSABETLİ OLACAKTI.

severi çevirip Mainz'ın başkanı kim diye sorsanız bilmez ve fakat en ünlü ismi eski sportif direktörü Christian Heidel'ı herkes tanır. Çünkü kulübün üç sınıf yukarıya geçiş yapmasının yegâne sebebidir. Cumartesi günü Mainz formasıyla maça çıkan Jürgen Klopp'u çarşamba günü kulübün başına teknik direktör olarak atayan isimdir. Başkanın böyle bir yetkisi yoktur. Benzer şekilde hayatında tek bir profesyonel takım ile teknik adamlık yapmamış Thomas Tuchel'i aynı şekilde U19'dan alıp takımın başına getiren isim yine Christian Heidel'dır.

Dünya futboluna ismini altın harflerle yazdıracak bu iki büyük teknik direktörün takımdan ayrılmasına rağmen istikrarlı başarıyı yine de sürdürerek Schalke'ye 'sportif direktör' olarak transfer oldu. Kulüp başkanları eğer bu bahsedilen eylemleri gerçekleştirirse uzmanı olmadığı alanda iş yapmış olacağı için başarısızlık kaçınılmaz olacaktır. Eğer örnekte verildiği gibi, Duygun Yarsuvat ya da Mustafa Cengiz gibi fazlasıyla pasif rolde bir başkanlık yönetimi gösterecek olursa hem doğru yapmış olur, hem de bu işin asıl öznesinin kulüp başkanı olmadığını çok daha iyi bir şekilde ortaya koymuş olurlar. Dolayısıyla Galatasaray'da olduğu gibi diğer kulüplerde de kulüplerin başına geçen isimlerin önemi sportif başarı ile ilişiği sınırlıdır.

YANLIŞ YA DA EKSİK KURUMSALLAŞMA

Türkiye'de herhangi bir kulüp gerçekçi bir şekilde kurumsallaşmayı başardığı andan itibaren o kulübün başkanlık seçiminin önemi kalmayacaktır. Seçilmişlerin profesyonellerden oluşturduğu sportif yönetim gerçekte sevinç ya da umut kaynağı olmalı. Yurt dışında olduğu gibi bu ülkede de işinsanlarından oluşan yönetim kurulları sadece ve sadece 'denetleme kurulu' olarak çalıştığı sürece istikrarlı bir gelişim süreci de başlayacaktır zira her sportif başarısızlıkta da seçime gitme saçmalığı son bulacaktır. Bir dönem Adnan Polat'ın yaşadığı gibi, camianın ekonomisinde devasa katkı yapmasına rağmen, sportif başarısızlık nedeniyle başkanlığı sona ermişti.

Aynı durumun tersi de yaşanıyor bu ülkede. Kulübü ekonomik açıdan iflasa sürükleyecek atılımları yapan kimi başkanlar teknik adamların kazandığı şampiyonlukların arkasında eleştiriden uzak şekilde yaşıyorlar. Dolayısıyla işinsanı, işansanlığını yapacak şekilde öyle bir isim atamalı ki kulübün simgesi olsun ve altyapıdan üst yapıya kadar her şeyi o karar versin. Yönetimler de doğru ekonomi hamleleriyle uzmanlığı olduğu konularda kalsın. Lakin kongreyle gelecek olan seçilmiş yönetim kurullarının kulübün felsefesine hakim ve tüm atmosferi belirleyip transferden teknik direktör seçimine ve medya ile olan ilişkilerine kadar 'Christian Heidel' gibi bir isim atama esnasında 'Türkçe bilmeyen Avrupalı bir spor adamı' getirmek gibi büyük bir yanlış yapmayacak bilgiye sahip olmalıdır.

BAŞKANI DEĞİL SPORTİF DİREKTÖRÜ GENEL KURUL SEÇSİN

Bu ülkede gördük ki başkanlar seçim öncesi ne kadar modern ve vizyoner gözükürse gözüksün nihayetinde popülizmden kaçamıyor. Bazen isteseler de bunu başaramıyor. Futbol kulübünde uzun yıllar hizmet edip sadece bugünü değil aynı zamanda yarını da kurgulayacak şekilde adımlar atacak olan uzman kişiyi 'genel kurul seçsin'. Sıradan bir başkanlık seçiminden en önemli farkı adaylarda olacaktır. Fenerbahçe kurulunda başkan adayları Ali Koç, Aziz Yıldırım olurken sportif direktör adayları ise Emre Belözoğlu, Alex de Souza olacaktır. Basit gibi görünen bu fark ülke kulüplerine çağ atlatacak kadar önemlidir.

SPOR ARENA PLUS

ARALIK 2018 SAYI: 11

TANRI EŞİTLEMEK İÇİN KOLLARIMI ALDI

ÜNAL ÖZÜAK - KEREM AKBAŞ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ADİL DEMİRÇUBUK - SÜLEYMAN ARAT - KENAN BAŞARAN - SERHAN OYTUN EROĞLU
ALPASLAN AKKUŞ - MERT AYDIN - SARPER GÜNSAL - AHMET ERCANLAR - MEHMET SEVİNÇ - ORHAN ULUCA - KORAY GÜRTAŞ - KORAY DURKAL
ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ÇETİN CEM YILMAZ - MURAT FEVZİ TANIRLI - MURAT MERİÇ - SERKAN OCAK - ELİF ÇONGUR

ARALIK'TA

1
ARALIK CUMARTESİ

SAAT: 19.00

KAYSERİ-TRABZON

● (Spor Toto Süper Lig)

2
ARALIK PAZAR

SAAT: 20.00

BEŞİKTAŞ-GALATASARAY

● (Spor Toto Süper Lig)

SAAT: 21.45

FENERBAHÇE-KASIMPAŞA

● (Spor Toto Süper Lig)

3
ARALIK PAZARTESİ

6
ARALIK PERŞEMBE

SAAT: 23.00

DARÜŞŞAFAKA-M.TEL AVİV

● (THY Euroleague)

7
ARALIK CUMA

SAAT: 23.00

A.ALANYA-BEŞİKTAŞ

● (Spor Toto Süper Lig)

7
ARALIK CUMA

SAAT: 20.30

A.EFES-REAL MADRİD

● (THY Euroleague)

SAAT: 22.30

PANATHİNAİKOS-F.BAHÇE

● (THY Euroleague)

8
ARALIK CUMARTESİ

SAAT: 19.00

G.SARAY-Ç.RİZE

● (Spor Toto Süper Lig)

SAAT: 16.00

TRABZON-A.KONYA

● (Spor Toto Süper Lig)

9
ARALIK PAZAR

SAAT: 19.00

AKHİSAR-F.BAHÇE

● (Spor Toto Süper Lig)

A BUNLAR KAÇMAZ

11 ARALIK SALI

SAAT: 20.55
GALATASARAY-PORTO
● (UEFA Şampiyonlar Ligi)

SAAT: 20.55
BEŞİKTAŞ-MALMÖ
● (UEFA Avrupa Ligi)

SAAT: 20.55
AKHİSAR-S.LİEGE
● (UEFA Avrupa Ligi)

SAAT: 20.55
S.TRNAVA-F.BAHÇE
● (UEFA Avrupa Ligi)

13 ARALIK PERŞEMBE

20 ARALIK PERŞEMBE

SAAT: 20.00
BUDUCNOST-FENERBAHÇE
● (THY Euroleague)

SAAT: 20.00
CSKA MOSKOVA-A.EFES
● (THY Euroleague)

21 ARALIK CUMA

SAAT: 20.00
KHİMKİ-DARÜŞŞAFAKA
● (THY Euroleague)

15 ARALIK CUMARTESİ

SAAT: 19.00
MEDİPOL BAŞAKŞEHİR-GALATASARAY
● (Spor Toto Süper Lig)

22 ARALIK CUMARTESİ

SAAT: 19.00
KASIMPAŞA-BEŞİKTAŞ
● (Spor Toto Süper Lig)

23 ARALIK PAZAR

SAAT: 19.00
G.SARAY-DG.SİVAS
● (Spor Toto Süper Lig)

24 ARALIK PAZARTESİ

SAAT: 20.00
ANTALYA-F.BAHÇE
● (Spor Toto Süper Lig)

16 ARALIK PAZAR

SAAT: 19.00
BEŞİKTAŞ-TRABZON
● (Spor Toto Süper Lig)

17 ARALIK PAZARTESİ

SAAT: 20.00
F.BAHÇE-BB ERZURUM
● (Spor Toto Süper Lig)

27 ARALIK PERŞEMBE

20.15 D.ŞAFAKA-OLYMPİAKOS
23.00 BARCELONA-A.EFES
● (THY Euroleague)

28 ARALIK CUMA

FENERBAHÇE
REAL MADRİD
● (THY Euroleague)

JERRY LIMB, KİCK BOKS YAPAN, MOTORSİKLETE BİNEN VE AYAK PARMAKLARIYLA TAVLA OYNAYAN BİR GÜZEL İNSAN. GELİN ONU VE MÜCADELESİNİ YAKINDAN TANIYALIM...

TANRI, EŞİTLEMEK İÇİN KOLLARIMI ALDI

Girne'deki 6. Merit Açık Tavla Şampiyonası'na 4 yıldır katılan ve kolları olmadığı için ayaklarıyla oynayan İngiliz vatandaşı Jerry Limb, "O kadar iyi tavla oynuyorum ki TANRI BENİ RAKİPLERİMLE EŞİTLEMEK İÇİN KOLLARIMI ALMAK ZORUNDA KALDI" DİYOR.

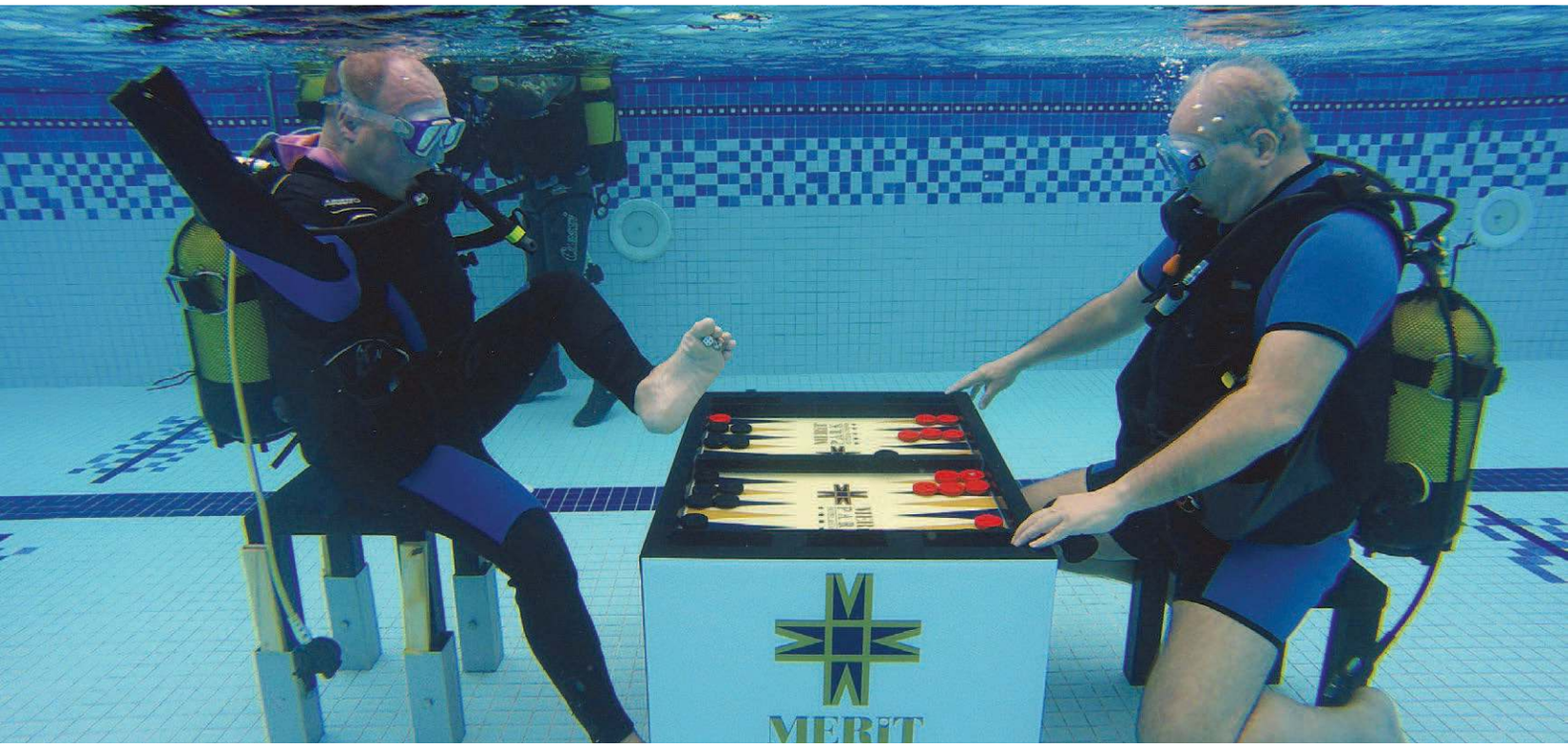

AHMET ERCANLAR

HER yıl kasım ayında Girne'deki Merit Park Hotel'de düzenlenen "Uluslararası Merit Açık Uluslararası Tavla Şampiyonası", ambargo altındaki Kuzey Kıbrıs'ı dünyaya buluşturan en önemli etkinlerden biri… Bu yıl 6'ncısı düzenlenen şampiyonaya yine dünyanın dört bir yanından tavla tutkunları akın akın geldiler. Amerika, Japonya, Avustralya, Tayland gibi uzak mesafeleri de göze alan 43 ülkeden 532 yarışmacı, altı gün boyunca Girne'de hem tavlanın hem de güzel havanın keyfini çıkardılar. Turnuvanın en özel konuklarından biri de dördüncü kez Gozo Adası'ndan kalkıp Kuzey Kıbrıs'a gelen Jerry Limb'di. Doğuştan kolları olmayan Limb, tavlayı ayak parmaklarıyla oynuyor ve bu oyuna duyduğu tutkuyla yıl boyunca birçok turnuvaya katılıyor. Kick boks yapan, motorsiklete binen ve ayak parmaklarıyla tavla oynayan bu güzel adamı sizinle de tanıştırmak istedim.

● Jerry, seni biraz tanıyabilir miyiz?

Tabii… 56 yaşındayım ve Malta'nın hemen bitişiğindeki Gozo Adası'nda yaşıyorum.

Kollarını sonradan mı kaybettin peki?

Annemin hamileyken kullandığı "Talidomit" adlı bir ilaca bağlı olarak kolsuz dünyaya geldim. Bu ilaç İngiltere'de doğru dürüst test edilmemişti. Ne yazık ki bu durum o dönem birçok çocuğu etkiledi, kolları veya bacakları olmayan ya da hem kolları hem de bacakları olmayan, görme veya işitme birçok çocuk dünyaya geldi. Ben de onlardan biriyim" dedi.

● Seni Facebook'ta motorsiklet kullanırken gördüm ve sanırım kaydadeğer bir spor geçmişin de var değil mi?

(Gülüyor) Evet motorsiklet kullanmayı seviyorum. Benim için tasarlanmış özel

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ'NDEKİ (KKTC) TAVLA ŞAMPİYONASI'NA ABD, JAPONYA, TAYLAND AVUSTRALYA GİBİ UZAK MESAFELERİ DE KAPSAYAN 43 ÜLKEDEN 532 YARIŞMACI KATILDI. TURNUVANIN EN ÖZEL KONUKLARINDAN BİRİ DE KUŞKUSUZ 4. KEZ GOZO ADASI'NDAN KALKIP KKTC'YE GELEN JERRY LIMB'Dİ.

bir motorum var. 18 yaşında da karatede kara kuşak sahibiydim. Daha sonra kick boks ve Tayland'da biraz Muay Thai yaptım. Bu aslında çok zordu. Çok dikkat ettimse de ayak bileğimi kırdım, dizlerimi kırdım. O yüzden Muay Thai'den uzak durmam gerekti çünkü bacaklarımın benim cankurtaran halatım olduğu açık."

● Tavlaya aşık olduğunu görmek zor değil. Nasıl başladın bu spora?

Gençken satranç oynamayı çok severdim. 25 yıl önce bir arkadaşının önerisiyle tavlayla tanıştım. Malta'nın hemen bitişiğindeki Gozo Adası'nda yaşıyorum, orada bol bol tavla oynuyorum. İyi bir organizasyona sahibiz. Umut ediyoruz, yakın arkadaşım orada büyük bir tavla turnuvası organize etmeye çalışıyor. Fakat esas olarak İngiltere'de tavla oynuyorum. Hatta bir kez Bristol Açık turnuvasını kazandım. Kısacası o kadar iyi tavla oynuyorum ki, (Gülüyor) Tanrı beni rakiplerimle eşitlemek için kollarımı almak zorunda kaldı" dedi.

BEN MEYDAN OKUMAYI SEVİYORUM

Kuzey Kıbrıs'taki Merit Open'ı nasıl keşfettin?

Tavla tutkunları bu tür yarışmaları takip ederler. Ve ben de şanslıyım ki, yolum buraya düştü. Şimdi her yıl Kuzey Kıbrıs'a gelmeyi heyecanla bekliyorum. "Merit Open" bir tavla aşığının katılabileceği en iyi turnuva… Burada gerçekten olağanüstü bir iş çıkarılıyor. Özellikle suyun altında oynanan oyunlar beni çok heyecanlandırıyor. Olağanüstü bir deneyim, yaşanması gereken bir olay. Ben zaten zorluklarla mücadele etmeyi, meydan okumayı severim ve tüplü dalabiliyorum. Geçen yıl ilk kez katıldım ve çok iyi değildim ama bu yıl ilk oyunumu kazandım.

İnsanlar -bir engelleri olmasa bile- yapabilecekleri birçok şeyi yapamadan ömürlerini geçiriyorlar. Senin motivasyonun nedir?

Ben böyle doğdum. Örneğin sonradan uzvunu kaybeden bir asker için, evet, onlar için daha zor olduğunu anlayabilirim. Fakat ben meydan okumayı seviyorum ve şanslıydım çünkü olağanüstü bir annem vardı. İyi biriydi fakat küçükken bana çok sert davranırdı, çok sert… Hatta biraz acımasızdı. Fakat şimdi dönüp geriye baktığımda sadece bana yardım etmeye çalıştığını ve olağanüstü bir iş çıkardığını görüyorum. Onun yanında düşecek gibi olursam kenara çekilir ve düşmeme izin verirdi. Kendim ayağa kalkardım, üstümü başımı toparlardım ve tekrar harekete geçerdim. Bana göre ya hayatta yolunuza devam eder ve ilerlersiniz ya da oturup üzülürsünüz. Bu bana göre değil. Ben macerayı seviyorum, mücadeleyi seviyorum.

● Hayatınızı kaleme aldığımı öğrendim. Kitabınız ne durumda?

Otobiyografimi yazmak hep çok istediğim bir şeydi. Çünkü senin gibi başka insanlar da hep bana sorular soruyorlar, her zaman, her yerde… Bu nedenle "Bir kitap yazmalı ve hayat hikayemi anlatmalıyım" diye düşündüm. Aslında çok komik bir şeyi var, kitabımı adı Out On A Limb (Uzuvsuz). Bildiğiniz gibi "Limb" İngilizce'de "kollar ve bacaklar" anlamında kullanılır ve bu aynı zamanda benim soyadım… İki yıldır kitabım üzerinde çalışıyorum ve önümüzdeki yılın ortasında baskıya hazır olacağını umut ediyorum.

'YENİ ŞAMPİYON' FRANSIZ

Merit Park Hotel ve Dünya Tavla Federasyonu (WBF) iş birliğiyle düzenlenen "6'ncı Merit Açık"a bu yıl da Amerika, Almanya, Arjantin, Avustralya, Brezilya, Fransa, İngiltere, İran, İspanya, İsrail, İsveç, İsviçre, İtalya, Japonya, Kanada, Norveç, Rusya, Tayland ve Yunanistan'ın da aralarında bulunduğu 43 ülkeden 532 oyuncu katıldı. 2014 Dünya Şampiyonu Akiko Yazawa'nın (Japonya) da katıldığı şampiyona unutulmaz maçlara sahne oldu.

"Dünyanın en büyük modern tavla organizasyonu" olan turnuvanın finalini iki Fransız oyuncu oynadı ve Franck Stepler, vatandaşı Aurelien Bonnet'i yenerek büyük ödülün sahibi oldu. 14 oyuncunun katıldığı **"Wetgammon"** adıyla düzenlenen sualtı turnuvasını ise İngiltere'den Tim Line kazandı. WBF Genel Sekreteri Marco Fornasir ve WBF Türkiye Temsilcisi Arda Fındıkoğlu direktörlüğünde gerçekleşen turnuvanın ödül havuzuna Merit Park Hotel, 40 bin euro ilave ödül katkısında bulundu.

JERY LIMB'İN MEYDAN OKUMASININ SINIRLARI YOK! AYAKLARIYLA TAVLA OYNAMASI YETMEZMİŞ GİBİ BUNU BİR DE SUYUN ALTINDA GERÇEKLEŞTİRİYOR. İNANILMAZ!

SPOR ARENA PLUS

ARALIK 2018 SAYI: 11

ANNELİK DE YAPARIM KARİYER DE

ÜNAL ÖZÜAK - KEREM AKBAŞ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ADİL DEMİRÇUBUK - SÜLEYMAN ARAT - KENAN BAŞARAN - SERHAN OYTUN EROĞLU
ALPASLAN AKKUŞ - MERT AYDIN - SARPER GÜNSAL - AHMET ERCANLAR - MEHMET SEVİNÇ - ORHAN ULUCA - KORAY GÜRTAŞ - KORAY DURKAL
ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ÇETİN CEM YILMAZ - MURAT FEVZİ TANIRLI - MURAT MERİÇ - SERKAN OCAK - ELİF ÇONGUR

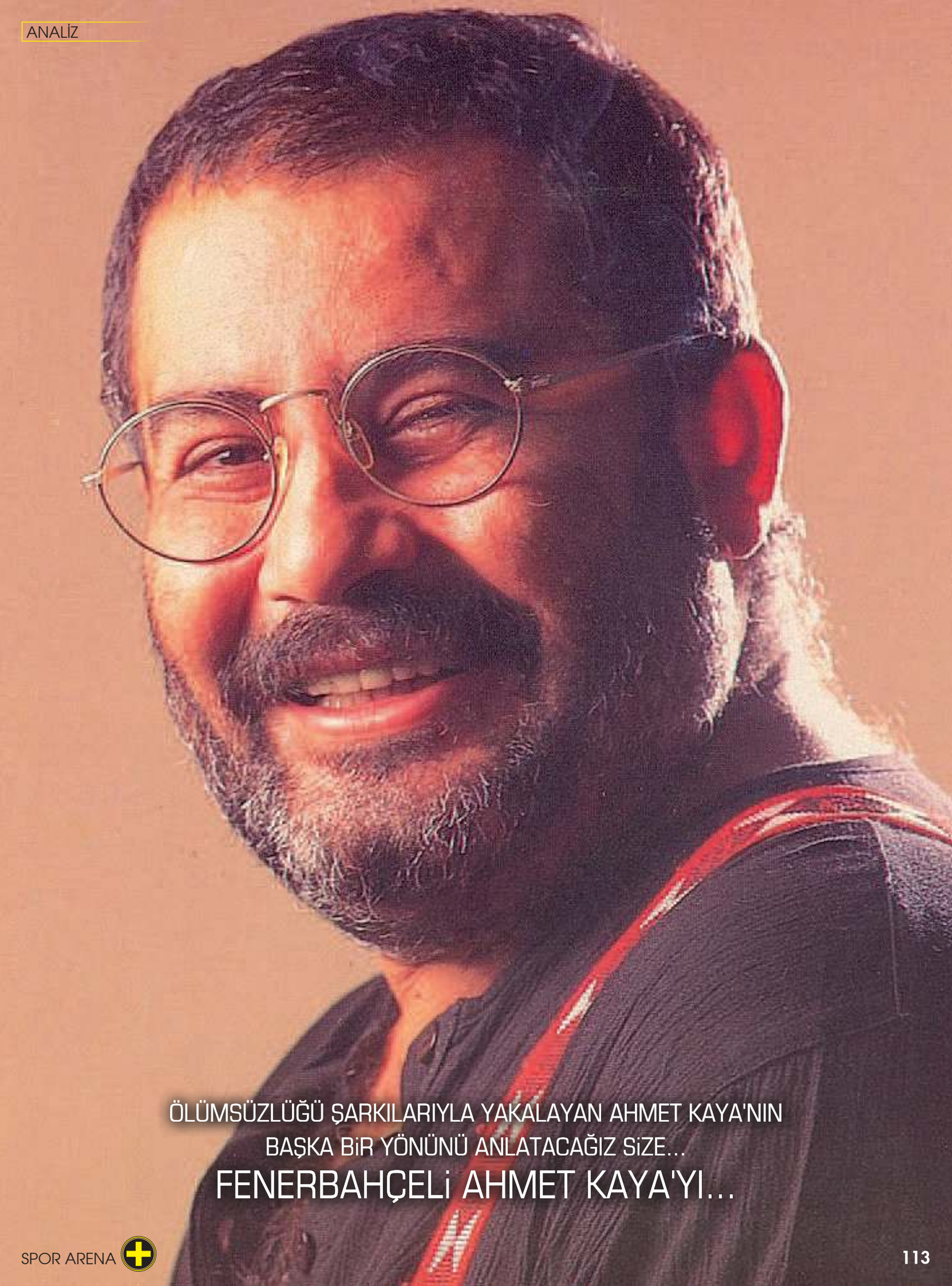

ÖLÜMSÜZLÜĞÜ ŞARKILARIYLA YAKALAYAN AHMET KAYA'NIN
BAŞKA BiR YÖNÜNÜ ANLATACAĞIZ SiZE...

FENERBAHÇELi AHMET KAYA'YI...

SARI LACİVERTLİ TAKIMI STATTA İZLEMEYİ HEP ÇOK İSTER AMA FAZLA GİDEMEZ MAÇLARA. ÇOK SEVİLMEKTEN SEBEP…

FENERBAHÇELİ AHMET KAYA

STATLARA GİDEMEDİĞİ İÇİN EVİNDE SEYREDER FENERBAHÇE MAÇLARINI AHMET KAYA. YUSUF HAYALOĞLU İLE BİRLİKTE EVDE SEYRETTİKLERİ BU MAÇLARIN DEĞİŞMEZ BİR SAHNESİ VARDIR. TELEVİZYONUN KARŞISINDA İKİ KOLTUK, FENERBAHÇE GOL YERSE DERHAL YER DEĞİŞTİRİRLER…

ELİF ÇONGUR

AHMET Kaya, Ekim doğumludur. Ölüm yıl dönümüyse Kasım ayındadır.

Geçen senelerde de böyle olmuştu, bu sene de böyle oldu: **Ahmet Kaya**'nın doğum günü kutlaması, ölüm yıldönümü anmasının önüne geçti. Hem ölümüne çok yandığımız birinin yaşamış olduğunu kutlamak istemek. Hem de inanmamak öldüğüne. Öyle muazzam bir ölümsüzlük fikri.

Ölümsüzlüğü şarkılarıyla yakalayan **Ahmet Kaya**'nın başka bir yanını anlatmaya çalışacağım ben size şimdi: Fenerbahçeli **Ahmet Kaya**'yı.

Çok bilinmez ama **Ahmet Kaya** hakikaten sıkı Fenerbahçelidir. Fenerbahçe'yi statta izlemeyi hep çok ister ama fazla gidemez maçlara. Çok sevilmekten sebep. Birkaç kez dener esasında. Ama taraftar tribünde ona sevgisini göstermek için çırpınır, sonuçta ne onlar istedikleri gibi seyredebilir maçı, ne **Ahmet Kaya.**

O yüzden evinde seyreder **Ahmet Kaya** Fenerbahçe maçlarını. İlla ki **Yusuf Hayaloğlu**'yla birlikte. Birinin yazıp birinin okuduğu **Ah Ulan Rıza**'daki gibi:

"Aynı gömleği giyer, aynı sigaraya takılır
Aynı takımı tutardık.
Fener'in her maçına iddialaşıp
Millete az mı yemek ısmarladık!"

Evde birlikte seyrettikleri Fenerbahçe maçlarının değişmez bir sahnesi vardır: Televizyonun karşısında iki koltuk, Fenerbahçe gol yerse derhal yer değiştirirler, uğur sayarlar bunu. İkilinin bir de şahane oyun hikâyeleri vardır:

Ahmet Kaya ve **Yusuf Hayaloğlu,** bir gün ellerine FIFA 98 alıp eve gelirler. İkisinde de bir heves bir heves. Üç gün üç gece kalkamazlar oyunun başından. Bir türlü de yenişemezler. Sonra bir ara birkaç saat mola verir dinlenirler. Dayanamayıp yeniden başladıkları oyunda **Ahmet Kaya** fena şekilde yenmeye başlar **Yusuf Hayaoğlu**'nu. Bir tuhaflık vardır sanki.

O arada telefon çalar. **Ahmet Kaya** kendisini arayan **Mahsuni**'yle telefonda konuşurken, **Yusuf Hayaloğlu** oyunun devam ettiğini fark eder. Anlaşılır ki, **Ahmet Kaya** ara verdikleri sırada oyunu biraz kurcalamış, kendi takımını üst düzey otomatik oyun durumuna ayarlamış, oynuyor gibi yapıp eğleniyormuş **Hayaloğlu**'yla ne vakittir. Karşılıklı kahkahaları **Ahmet Kaya**'nın özrüne karışır:

"ŞAKA YAPTIM GÖZÜM, ŞAKA HA!"

Keşke böyle şaka olsaydı bazı şeyler. Hiç yaşanmasaydı, hiç yaşatılmasaydı, olmasaydı böyle. Oldu ama. Bir gün kalkıp bize "Ahmet Kaya öldü" dediler. "Sanki dev bir taş ocağını kökünden dinamitleyip üstümüze devirdiler".

İşte o günden beri bazılarımız ne zaman darlansak koşar şarkılarına sığınırız, tıpkı birinin yazıp diğerinin okuduğu gibi yaparız:

"Artık sazın bağrı mı olur
Kimsenin bilmediği bir ağrı mı
Gider kendine gömülürsün."

BAHAR TOKSOY GUIDETTI, BU KEZ SADECE SPORCU OLARAK DEĞiL HEM ANNE HEM SPORCU OLARAK KARŞIMIZDA. O, ALISON YAZ'IN ANNESi...

ANNELiK DE YAPARIM KARiYER DE

RÖPORTAJ: Süleyman ARAT

FENERBAHÇELİ BAHAR TOKSOY GUIDETTI, BAŞARILARLA DOLU VOLEYBOLCULUK KARİYERİNİ, DÜNYACA ÜNLÜ ANTRENÖR GIOVANNI GUIDETTI İLE EVLİLİĞE GİDEN YOLU VE AŞKLARININ MEYVESİ ALISON YAZ'I ANLATTI...

TÜRK voleybolunda gerek oyunculuğu gerekse dünyanın en önemli teknik adamı olarak kabul edilen Giovanni Guidetti ile yaptığı evlilikle adından bahsettiren **Bahar Toksoy Guidetti,** evinin kapılarını Spor Arena Plus'a açtı. Başarılı sporcu, İtalyan antrenörle nasıl evlendiğini, kocasından aldığı antrenman cezalarını ve onun çalıştırdığı VakıfBank'tan ayrılma nedenini, anne olduktan sonra yaşamında neler değiştiğini ve Fenerbahçe'ye transfer olma serüvenini bu röportajda anlattı...

● **Sevgili Bahar sohbetimize dilersen klasik bir soruyla başlayalım; bu soru aynı zamanda voleybolcu olmak isteyen genç kızlara da bir yol haritası olabilir. Voleybola nasıl başladın ve zirveye doğru tırmanan kariyerin nasıl gelişti?**

Voleybola ortaokul yıllarında özellikle ve bilinçli bir seçimle başladım. Yani illa voleybolcu olmak istedim. Küçük yaşlardan itibaren, gerek okul teneffüslerinde gerek mahalle aralarında hep voleybol oynardım.

Bu sporu öylesine seviyordum ki babamdan sürekli olarak bana voleybol topu almasını istiyordum. Voleybola olan aşırı isteğimin ve ilgimin sebebini hiç bilmiyorum ama bu konuya annemin kendince bir açıklaması var. Annem diyor ki; 'Senin bu voleybol aşkın bebeklik döneminden gelir. Sen daha beşikte küçücük bir bebekken bu branşla tanıştın. Ablanı voleybol kurusuna yazdırdığım için hafta sonları mecburen seni de yanıma alıp ablanı voleybol kursuna götürürdüm. Sen daha o zamandan voleybol topunun sesini duydun ve bu ruhuna işledi'. Annemin dediği gibi bebeklik yılarımda duyduğum top sesinin voleybolu sevmemde, voleybolcu olmamda bir etkisi var mıdır hiç bilemiyorum ancak çocukluğumun her döneminde illa bir voleybol topu istediğim bir gerçek.

Ancak tüm bunlara rağmen spora ilk olarak atletizmle başladım. Okulda bayrak koşusu ve 100 metre engelli koşturdu öğretmenlerim, yüksek atlama da yaptım hatta gülle bile attım. Ancak kaderim ortaokul yılarımda çizildi. Boyum arkadaşlarıma göre epey uzundu ve yine teneffüslerde bahçede voleybol oynuyordum. Bir gün Beden Eğitimi öğretmenim, 'Hadi gel, seni bir de voleybol takımında deneyelim' dedi. Sanıyorum yeteneğim ilk orada keşfedildi ki öğretmenlerim Orta 2'ye giderken aileme beni Karşıyaka Kulübü'nün Spor Okulu'na götürmelerini istediler. Bu spor okuluna 2-3 hafta kadar devam ettikten sonra beni hemen Karşıyaka'nın küçük takımına aldılar. İlk hazırlık maçı öncesinde o zamanki hocam, bana ilk antrenmanımda 'Bahar sen orta oyuncu oynayacaksın' dedi. Bu terimi ilk kez duyuyordum ve kendi kendime 'O da nedir?' dedim. Böylece benim için tamamiyle hobi olan, enerjimi attığım, eğlendiğim ve arkadaşlarımla güzel vakitler geçirdiğim voleybolda iş giderek ciddileşmeye başladı.

Daha Lise 2'ye giderken İstanbul

Yeşilyurt Kulübü'nden transfer teklifi aldım. Bu teklife cevap vermem bir yaz boyu sürdü. Koca yaz mevsimini düşünerek geçirdim. Bir türlü karar veremiyordum. Yaşım çok küçüktü, ailemin İzmir'de bir düzenleri ve iş yaşamları vardı. Tek başıma İstanbul'a gitmeyi de hiç göze alamıyordum. Benim yüzümden ailemin düzeninin bozulmasını ise istemiyordum. Ailem hocalarımla görüştü, 'Yetenekli ve başarılı olur' sözlerini duyunca beni ikna ettiler ve İstanbul'a gelip imzayı attım. O dönem annem benim yanımda kaldı, babam da İzmir'e sürekli gitti geldi. Buradan yola çıkarak genç kızlara 'her spora başlarken yeteneğe bakılır ama yetenek çalışarak geliştirilebilir. Çalışmayacaklarsa, hatta çok çalışmayacaklarsa başarılı olamazlar' diyebiliyorum.

GIOVANNI'NiN iDMANLARI ORTALAMA 4 SAAT SÜRER

● Yeşilyurt sonrası kariyerini kronolojik akışıyla bize anlatır mısın?

Yeşilyurt Kulübü'nde iki sezon geçirdim ve 18 yaşıma girdiğim günlerde Fenerbahçe, Eczacıbaşı Vitra, VakıfBank gibi büyük takımlardan teklifler aldım. O yaz da tıpkı İstanbul'a geldiğimdeki gibi çok büyük karasızlıklar, gelgitler yaşadığım bir yaz oldu. Akşam yatarken 'Tamam, yarın bu takımla imzalıyorum' diyordum, ama ertesi gün daha iyi bir şart önümüze geliyor, gönlüm diğer takıma kayıyordu. Sonunda VakıfBank'ta karar kıldık. O gün de, bu gün de 'İyi ki VakıfBank'ı seçmişim' demişimdir. Geriye bakınca çok isabetli bir karar verdiğimi görüyorum. VakıfBank, oyuncu olarak sunduklarının yanı sıra, Giovanni gibi bir teknik adamla çalışmamı sağladı. Onunla ilk çalışmaya başladığımda 19 yaşındaydım. Onun fikirleriyle büyüdüm. Şu an sahada gördüğünüz oyuncunun karakteri o günlere bağlı. Voleybolcu karakterim onunla gelişti. Sadece ben değil, onunla başlayan onunla gelişen bir takım, hatta jenerasyon var. Bugün çoğu farklı yerlerde oynuyor olsalar bile dikkatli bakarsanız hala o ruhu, o izleri görebilirsiniz. VakıfBank'tan sonra İtalya'da ve kısa bir süre Eczacıbaşı Vitra'da oynadım, şimdi de Fenerbahçe forması giyiyorum. Şöyle bir geriye dönüp baktığımda İstanbul'a geldiğim günden bu güne tam 15 yıl geçmiş.

● Giovanni'nin başarı sırrını bize anlatır mısın?

Givanni'nin başarısının sırrı bence çalışma isteği. Kendisi işkolik bir insan. Sadece antrenmanda değil antrenman dışında da voleybolla yatıp, voleybolla kalkan bir adam. Antrenmanda yapılamayan bir şeyi kafasına takıp ertesi gün başka bir egsersizle o yapılamayanı 'nasıl geliş

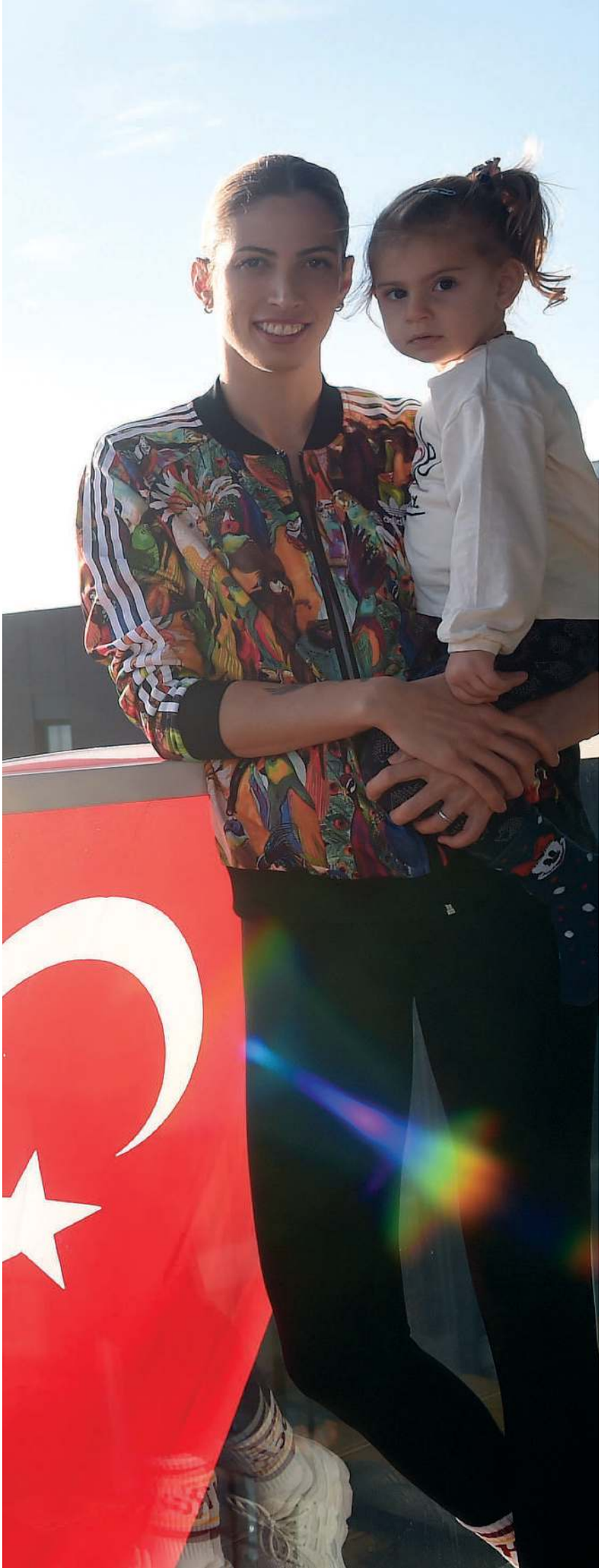

tirim' diye düşünen biri. Yani mantalitesi hep rakibinden daha çok çalışma üzerine kurulu. Bu kafada biri olduğu için antrenmanları da ortalama dört saat sürüyor. Bir de sabit fikirli biri değildir Giovanni. Ekibine inanır, onların fikirlerini önemser, dinler, düşünür ondan sonra karar verir.

DÜĞÜN GÜNÜ İDMANA GİTTİ VE BENİ DE ÇAĞIRDI!

● Bizim o zor antrenmanları anlamamızı sağlayacak örnekler verir misin?

Mesela benim doğum günüme denk gelen bir antrenmanı da dört saat ve ağır yaptırmıştı. Öyle ki benim o gün pasta üfleyecek bile gücüm kalmamıştı. Düşünün düğün gününde bile takımını çalıştırmaya giden bir insan bu. Gerisini artık siz düşünün. Aslında düğün günü beni de antrenmana çağırdı ama ilk kez hocama itiraz ettim ve ' Yok artık, kusura bakma hocam bugün gelmeyeceğim' dedim ve gitmedim. O gün kızlar ve Giovanni antrenmandan çıkıp giyindiler ve düğüne geldiler. İki gün sonra da balayı niyetine de Dünya Kulüpler Şampiyonası'na gittik zaten!

● Bize Giovanni'yi ilk tanıdığın günü ve ilk antrenmanları anlatır mısın ?

Ben, Giovanni Guidetti'den bir yıl önce VakıfBank'a geldim ama hoca olarak kendisini o yıl tanıdım. Şöyle ki; mili takımla Grand Prix maçları oynuyorduk o da Alman Milli Takım'ını çalıştırıyordu. Tesadüfen Almanya ve Türkiye aynı gruba düştü. O sırada bir sonraki sezon için VakıfBank kendisiyle anlaşmıştı. O gün milli takımdaki VakıfBanklı oyuncularla tanışmak istedi. Otelin lobisinde oturduk sohbet ettik. Hepimize yaşımızı soruyor, sürekli bir şeyler anlatıyordu. Hem çok hızlı İngilizce konuşuyor, hem de telaffuzunda 'R' harflerini ya söylemiyor ya da çok sert vurguluyordu. O gün içimden 'Biz bu adamla nasıl anlaşacağız, sahada ben bu adamın dediğini nasıl anlayacağım?' demiştim. Korktuğum başıma ilk antrenmanların birinde geldi. Antrenmanda atılan bir topa atlamadım diye bana ceza verdi. Peş peşe 15 topa atlamak zorunda kalınca nefesim kesildi öylece yığılıp kalmıştım. Zaman içinde tanıdık, tanıdıkça sevdik, saygı duyduk. Antrenör olarak benim de büyük bir saygım var Giovanni'ye. Voleybolu gördüğü açı hepimizden çok farklı. Yeniliğe açık bir vizyonu var. Bu nedenle kendisini sürekli yenileyen ve çalışmaya aç bir teknik antrenör. Bence voleybol adına çok büyük bir isim.

GIOVANNI, TARZ OLARAK OBRADOVIC'E ÇOK BENZİYOR

● Giovanni 'yi bazı yönleriyle Obradovic'e benzetenler de var. Sen bu konu hakkında ne düşünüyorsun?

Aslında hiç basketbol maçına gidip

● topa atlamadım diye bana ceza verdi. Peş peşe 15 topa atlamak zorunda kalınca nefesim kesildi öylece yığılıp kalmıştım. Zaman içinde tanıdık, tanıdıkça sevdik, saygı

● Bir annenin, yeni dünyaya getirdiği bebeğini kucağına alması ve babanın teşekkürü. Muhteşem bir fotoğraf... Giovanni Guidetti, zaman zaman Alison Yaz'ı alarak, Bahar'ın maçlarına gidiyor.

canlı izleyemedim Obradovic'i. Birgün mutlaka izlemek istiyorum. Bunu en kısa zamanda gerçekleştireceğim. Hiç izlemesem de Obradovic hakkında o kadar çok şey dinledim ki ister istemez bir fikir oluştu kafamda. O da tarz olarak biraz Giovanni gibi çalışmayı seven bir antrenör. Tabii ki bu durum biraz da sporcuya bağlı bir durum. Ancak sporcu çalıştıktan sonra emeğinin meyvesini aldığını görürse, işte o zaman boyun eğer, saygı duyar. Mesela Giovanni de Obradovic gibi antrenmanda, maçta oyuncusunu haşlar. Ben çok antrenmanı ağlayarak bitirdiğimi bilirim. Özellikle ilk yıllarda o kadar zorlanıyor o kadar yoruluyordum ki eve gittiğimde sürekli uyur sadece yemek yemeğe kalkar sonra tekrar antrenmana giderdim. Tüm bunların karşılığında başarı, şampiyonluk kupalar gelince çalıştığınızın karşılığını almış olursunuz.

● Aktif sporculuk hayatını ne zaman noktalamayı düşünüyorsun?

Voleybolu ne zaman bırakırım hiç bilmiyorum. Özellikle anne olduktan sonra eskiye oranla kendimi daha enerjik hissediyorum. Aslında bu beklemediğim bir şeydi. Ancak bugün her şeye yetişebileceğimi, her şeyi yapabileceğimi hissediyorum. Aslında hamile kaldığımı öğrendiğimde açıkçası bu durumun, sporcu kimliğimi olumsuz yönde etkileyeceğini düşünüp çok korktuğumu itiraf etmeliyim. Yapabilir miyim, nasıl olacak?' diye uzun uzun düşündüm. Çünkü hamilelik ve doğumdan sonra spora aktif olarak geri dönebilmek kolay değildi. Bu tereddüdü içimde hep yaşadım. Ancak bu tereddüt, kızım Alison'u kucağıma aldığım an uçup gitti. O gün her şeye yetişebileceğimi hissettim. Doğumdan 42 gün sonra antrenmanlara başladım. O zaman anladım ki kadınların, doğum sonrası yaşamları için anlatılanlar, yazılıp çizilenler pek gerçeği yansıtmıyor. Ben hem kızıma yetişiyorum, hem antrenman yapıyorum, hem maçlara çıkıyorum. Üstelik kendime de evime de zaman ayırabiliyorum. Bunları ben yapabiliyorsam herkesin yapabilmesi mümkün. Kendimi en iyi hissettiğim sezonlardan birini yaşıyorum çünkü doğum kadını yeniliyor ve çok daha güçlü bir hale getiriyor.

● Annelik için kafanızda bir tarih belirlemiş miydiniz yoksa tesadüf mü oldu?

Aslında Giovanni ile hep bir çocuğumuz olsun istiyorduk ama ne bir tarih ne de bir dönem belirlememiştik. İşi oluruna bırakmıştık. İtiraf etmek gerekirse Alison'un gelişi beklediğimizden biraz erken oldu. Çünkü aktif olarak voleybol oynuyorken hamilelik hem birazcık riskli hem de doğum sonrası aktif sporculuk olmayabilir diye bir kanı var. Ben hamile olduğumu öğrendikten sonra 4 ayıma kadar voleybol oynadım. Bu zaman diliminde ne bir zorluk ne de riskli bir olay yaşamadım. Hatta top oynarken çoğu zaman hamile olduğumu bile unuttum. O derece rahattım yani.

● Gelen yolcunun kız olduğunu ne zaman öğrendiniz ve neden Alison adını koydunuz?

Ben hamile olduğumu öğrendiğim gün kız annesi olacağımı hissettim. Bu yüzden de daha anne karnındayken kızımın adını belirledik. Giovani çok büyük bir U2 hayranı. Topluluğun solisti Bono'nun eşinin adı da Alison. Bu yüzden Bono, bazı konserlerinde bazı parçalarına 'Alison bu senin için' diye başlıyor. Giovanni de 'Bir gün kızım olursa adı Alison olacak ve ben ona U2 konserlerini 'Alison bu senin için' diyerek izleteceğim' derdi. Bu onun bir hayaliydi. Bu yüzden beli olan isime müdahale edemeyince, bari bir Türk ismi

de olsun diyerek Yaz ilavesini yaptım ve adı Alison Yaz oldu.

● Giovanni eve işini getirir mi? Yani evde voleyol izlenir mi konuşulur mu?

Evet getirir. Evde de çok çalışır. İtalya ligi veya bir başka maç varsa bizim evimizde o maç mutlaka izlenir. Bazen salondan çıkıp doğruca eve gelir 'Gel Bahar maçı izleyelim' der. Çocuğu yatırıp, durdura durdura, pozisyon pozisyon maç izleriz. Ayrıca ofisinde istatistik kağıtlarına bakarak videodan maç izleyerek rakip takıma kilitlenir. Rakibi ezberler taktiğini hap gibi hazırlayıp antrenmanda oyunculara yutturur.

AYDIN'DA KÖY DÜĞÜNÜ YAPMAYI GIOVANNI İSTEDİ

● Sahanın koçu belli, peki evin koçu kim?

İnanın öyle bir şey yok. İkimizin de bir rutini var. Yani antrenmanlar maçlar. İkimiz de birbirimizin rutinine ayak uyduruyoruz. 'Benim dediğim' veya 'Onun dediği' olayını hiç yapmıyoruz. Sezon içi çok yoğun ve ağır bir programımız var. Akşamları 'Merhaba, merhaba', akşam yemeğinde söyle bir görüşüp, ertesi sabah tekrar karşılaşıyoruz. Mesela bugün sabah 'Günaydın' dedikten sonra bu saate kadar Giovanni'yi hiç göremedim.

● Dışardan bakınca dominant olan sen gibi gözüküyorsun. Zira adamı Türk gibi yaptın. Kasket giydirdin, köy düğünü yaptırdın, Türkçe öğrettin!

İnanın bunların hepsi Giovanni'nin kendi isteğiyle olan şeyler. Ben asla 'Şunu yapmanı istiyorum' demedim. Köy düğünü söyle gelişti; benim babam köy düğünü gibi ritüelleri çok sever. Oğlu yok, biz iki kız kardeşiz. Aydın'da yaşayan geniş ailem, benim maçlarımı çok yakından takip eder. Elbette onları mutlu etmeyi çok istemişimdir. Nikah öncesinde babam 'Bir köy düğünü yaparsak herkes çok mutlu olur' dedi. Ben de Giovanni'ye konuyu açtım. Çok hoşuna gitti. Önce resmi nikah sonra da Aydın'a gidip köy düğünü yaptık.

● Giovanni'ye Türk yemekleri yapıyor musun? Onun iyi yemek yaptığını duymuştum.

Ben her gün yemek değil antrenman yapıyorum, çocuk bakıyorum.

● Bahar, "Anne olmak yaşamınızda neleri değiştirdi?" sorumuzu, "Anne olduktan sonra bu durum oyun karakterime yansıdı. Artık çok daha sabırlı bir oyuncuyum" diye yanıtladı.

Yemek yapmayı bilsem de, mutfakta vakit geçirmeyi zaman kaybı olarak görüyorum. Onun yerine daha bir sürü şeyler yapabilirim şeklinde düşünüyorum. Pizza yapmak yerine kızıma puzzle yapmayı tercih ediyorum. Giovanni ise Türk yemekleri yapmıyor. Sürekli İtalyan yemekleri yapar. Pizza, Tortellini, makarna çeşitleri yapmayı seviyor. Bunları çokta güzel yapar. Arkadaşlarımız geldiğinde genellikle menümüz pizza, yanına da biraz da elektrikli mangalda hazırladığı et olur.

● Oyuncu ve teknik adam arasında yaşanan aşk hikayeleri pek seyrek oluyor!..

Aslında çok yüksek heyecanlı ve adrenalin salgılayan işler yapanlarda bu tarz hikayelerin ortaya çıkması çok yaygın. Bunun dünyada birçok örneği var. Bizim işimiz de çok adrenalinli bir iş. Dolayısıyla sonunun böyle bitmesi açıkçası benim için hiç sürpriz olmadı. Bunu bana bir psikolog bir arkadaşım da açıklamıştı, 'Bu kadar yüksek doz enerji ve adrenalin sarf edilen işlerin sonunda böyle bir kimya oluşur' demişti.

VAKIFBANK'TAN AYRILMAYI KENDİM İSTEDİM

● Aynı işi yapan iki kişi olarak evliliği nasıl yürütüyorsunuz?

Aslinda ben de Giovanni de saha içinde ve saha dışında farklı karakterlerdeyiz. O saha içinde çok stresli bir iş yaptığını belirterek çok sakin bir hayat yaşamayı istiyor. Bense saha içinde çok ciddi birisi olsam da saha dışında rahat bir insanımdır. Evlendikten sonra sınırlarımızı belirledik. Saha içinde o benim için bir antrenör, bense onun için oyuncu. Karı kocalık saha dışındaydı. Ancak karı kocanın birlikte çalıştığı her iş aslında zor. Bu bir spor branşıysa biraz daha zor oluyor sanki. Bu zorluklar bizi de etkiledi. Bir süre sonra saha içinde yaşanan gerginliklerin artık bizi germeye başladığını hissettim. Bir kişinin geri adım atması gerekiyordu o da ben oldum tabii ki. Sözleşmemin bitmesini bekledim ve VakıfBank takımından ayrılıp İtalya'ya transfer oldum. Bu olay dışarıya biraz farklı yansıdı ancak işin doğrusu bu.

● Oysa dışarı takım içinde gerginlik ve ayrışmalar oluşmaya başlayınca 'Guidetti neşteri vurdu' şeklinde yansıdı bu durum.

Kesinlikle böyle bir durum olmadı. Takım içinde sorunlar olduğu, oyuncular arasında kavga çıktığı söylentileri tamamen asılsız dedikodulardan ibaret. Ayrılmamın üç nedeni var. Bir; karı koca aynı takımda yer almak istemiyorduk, iki; VakıfBank o yıl çok önemli transferler yapmış, kadroda gençleşmeye başlamıştı. Ben de daha az süre alacağımı gördüm. VakıfBank'ın tarihi başarılarında sahadaydım daha az süre almayı zor kaldırabilirdim. Üçüncüsü de elime yurt dışında oynama fırsatının geçmesiydi. Aslında bu bir geri adım olmadı. Aynı işte çalışan bütün karı kocaların yaşadığı sorunları yaşadık, özellikle ben gerilmeye başladım. Hazır sözleşmem bitiyordu, zaten ikimiz de zorlanıyorduk, bu İtalya teklifi tüm bunlar için güzel bir çözüm teklifi gibiydi. Kabul ettim ve İtalya'ya gittim.

● Yeni evli bir çift olarak yurt dışına gitmen zor olmadı mı?

İtalya'ya gidince köpeğimiz Chucky'yi de yanımda götürdüm. İki sevdiği İtalya'da olunca, Giovanni de her fırsat bulduğunda yanımıza geldi. Takımda iki gün boşluk buldu mu, mutlaka yanımıza geliyordu.

FENERBAHÇE BENİM İÇİN ÇOK BÜYÜK ŞANS

● Fenerbahçe'ye gelme sürecini de anlatır mısın?

Savino Del Bene Volley Scandicci takımında yarım sezon onadıktan sonra Eczacıbaşı Vitra'ya transfer oldum ve burada hamile olduğumu öğrendim. Ardından spora ara verdim. Doğum sonrasında en ciddi teklifi Fenerbahçe yaptı. Hamilelikten yeni dönmüş bir oyuncuya sezon ortasında Fenerbahçe gibi bir takımın güvenmesi, transfer etmek istemesi benim için çok büyük bir şanstı. Böyle bir şansı geri tepme lüksüm yoktu. Gene de zorluklar yaşayabilirdim. Zira kulüp böyle bir karar alsa da takımın içi, böyle bir durumdaki oyuncuyu sezon ortasında kabul etmeyebilirdi. Arkadaşlarım beni hemen kabullendiler. O yarım sezonu büyük bir keyif içinde güle oynaya tamamladık.

● Fenerbahçe taraftarını arkana alarak sahaya çıkmak nasıl bir duygu?

Fenerbahçe'de olmaktan büyük mutluluk duyuyorum. Bir itirafta bulunmam gerekirse, diğer takımların formasıyla her oynadığım Fenerbahçe maçlarında rakibimin seyircisini kıskanmıştım. 'Keşke bizim de böyle taraftarımız, seyirci

● Bahar Toksoy Guidetti, "Maçlardan sonra Alison koşarak sahaya giriyor ve kucağıma atlıyor. Bu benim için çok büyük bir mutluluk. O kadar oyuncunun arasından beni hemen bulup 'Mama' diye kucağıma atlıyor" diyor.

miz olsa' demiştim. Voleybol, taraftarla çok daha keyifli oluyor Saha içindeki mücadele taraftardan takdir gördüğü zaman çok daha güzelleşiyor. Mesela bu sezon VakıfBank ve Eczacıbaşı Vitra maçlarını iyi oynamamıza rağmen kaybettik. İki maçı da alabilirdik. Oynadığımız tüm setlerde maç bir bize, bir rakibe gitti. Sonuçta ikisini de kaybettik. Ancak taraftarımız bizi alkışlarla bağrına basarak salondan gönderdi, bizler de tabii ki çok duygulandık.

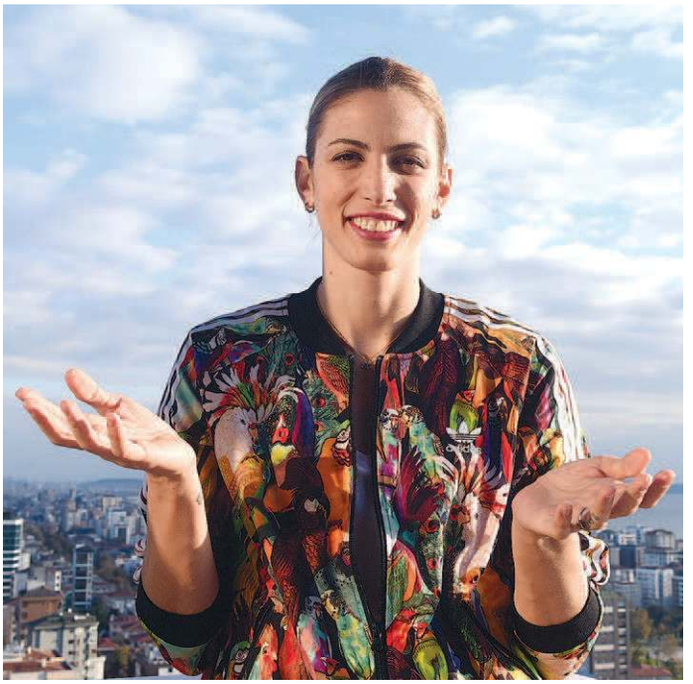

● Fenerbahçe-VakıfBank maçları öncesi evde nasıl bir hava oluyor. Mesela son maçı o kazandığı için evde neler yaşandı?

Aramızda 'Sizi yeneceğiz, hayır biz sizi yeneceğiz' gibi şeylerimiz yok. Ama aramıza kalsın Giovanni'yi yenmeyi çok seviyorum. En büyük zevkim diyebilirim. Gene de aramızda birbirimizi kızdırma gibi bir durum olmaz kesinlikle. Mesela en son biz kaybettik ve eve dönünce canım sıkkındı. Köpeği Giovanni'nin eline verdim, 'Gidin, ben biraz sakinleşince eve dönersiniz' diyerek dışarı yolladım. Yani gördüğünüz gibi kesinlikle öyle cadılık filan yapmıyorum! Sonra 'Bahar dominant gözüküyor' diyorsunuz. İşte bunlar yazılınca Bahar dominant gözükür tabii. Söylediklerim şaka tabii ki. Biz bu evde voleybol konuşuruz, takım içi olaylarını veya sonuçları hiç konuşmayız.

● Giovanni Guidetti dünyanın en önemli teknik adamlarından biri. Kaybettiğin maçın ardından evde senin hatalarını filan söylediği oluyor mu?

Olmaz mı, oluyor tabi ki. Saha içinde birbirimize asla bakmıyoruz bile ama eve döndüğümüzde haliyle böyle konuları konuşuyoruz. Ona maç videomu izletip neyi yanlış yaptığımı soruyorum elbette.

ANNELİK SABIRLI OLMAYI ÖĞRETİYOR

● Sporcu anne olarak sahada yer alan ender kadınlardan birisin. Annelik sporculuğuna nasıl yansıdı?

Anne olduktan sonra bu durum oyun karakterime yansıdı. Artık çok daha sabırlı bir oyuncuyum. Zaten anne olduktan sonra hayatınızda sabrın yeri çok önem taşıyor. Bu sabırlı olmam, hırsımdan geri adım attığım anlamına gelmesin. Hâlâ çok hırslıyım, hâlâ kazanmayı çok isteyen bir yapıdayım, hâlâ kazanamayınca kendimi yiyorum ama artık daha sakinim. Maçlardan sonra Alison koşarak sahaya giriyor ve kucağıma atlıyor. O benim için çok büyük bir mutluluk. Alison maçla ilgilenmiyor ama maç sonlarını çok seviyor. 'Saha boşalsa da ben girip koşturursam' diyor sanırım. O kadar oyuncunun arasından beni hemen bulup 'Mama' diye kucağıma atlıyor. O beni seyrediyor ama ben de oyun sırasında onca kalabalığa rağmen Alison'un nerede olduğunu biliyor, hissederek görüyorum. Giovanni'nin maçı yoksa Alison'u alıp benim maçıma geliyor. Ancak Alison çok hareketli bir çocuk ve Giovanni'ye maçı izlettirmiyor. Bu nedenle sadece rahat olan maçlarda Alison'u salona getiriyoruz.

● Giovanni Guidetti'nin Türkiye'yi il il dolaşarak küçük kız çocuklarına voleybol öğretme projesine ne diyorsun?

Giovanni, 'Ben 10 yıldır Türkiye'de yaşıyorum, bu ülke bana kariyerimde en büyük başarıları verdi, eşimi verdi, kızımı verdi. Benim de bunların karşılığında bu ülkeye bir şeyler vermem lazım' diyerek en Doğu'ya gidip kız çocuklarına voleybol öğretme projesine başladı. En son Elazığ'a gitti. Giovanni bana hep 'Bahar biz bu işi çok iyi ve üst düzey yapıyoruz ama bunu izleyip hayal kuran çok fazla çocuk var. Biz onlara nasıl ulaşabiliriz?' diyordu. Ne zaman kızımız oldu, ne zaman bir kız çocuğuyla yaşamaya başladık v onun da spora olan ilgisini görmeye başladı, o zaman Giovanni de o hayaline start verdi. Gidip çocuklara voleybolu az da olsa öğretmek, tanıtabilmek onun için çok büyük bir mutluluk. Böyle bir projeyle çocuklara şans olmayı istiyor.

Belki orada 1 saat 45 dakika kalıyor ama geride bıraktığı o çocuklar, eminim ki ellerindeki imkanlarla voleybolu takip eden çocuklar haline geliyor. O çocukların hepsi voleybolda bir yerlere gelebilmek için çalışacaklar. Başarırlar başaramazlar o ayrı ama, hepsinin ruhlarına bir maya dökülüyor. Her döndüğünde, bazı çocukların ağlayarak ondan ayrıldığını söylüyor. Bunlar benim içinde çok kıymetli hikayeler. Bu projeyi seve seve ve koşarak yapıyor, ben de katılmayı çok istiyorum.

● Türkiye'de Arhavi, Çanakkale, Bursa, Tokat, İnegöl, Afyon, Kula gibi yerlerde seyirci rekorları kırılırken İstanbul'da voleybolu izleyen seyirci sayısı yürek acıtan bir seviyede. Sence neden?

Bizim Anadolu'da yaşanan ilgiyi İtalya'da da görmüş, çok şaşırmıştım. Bütün salon doluyor. İnsanlar için bir sosyal aktivite, voleybol izlemek. Polonya'da da aynı şekilde bir seyirci ilgisi var. Oysa Türkiye'de özellikle büyük illerde seyirciyi salona çekme sorunu var. Takım sporları içinde voleybolun başarısı çok yüksek ama gene de olmuyor. Oysa Anadolu kentlerinde ilgi patlaması yaşanıyor. Büyük kentlerde alternatif çok ve ilgi dağılımı yaşanıyor, seyirci sayısının azlığı bu yüzden.

● Voleybol çok zor bir spor, kadına da erkeğe de çok yakışıyor ne dersin?

Otoriteler tarafından en zor branşlardan biri olarak gösteriliyor voleybol. Zira sahada sürekli uçan bir top var. Oyuncu o topu tutmadan, havada müdahalelerle oynuyor. Diğer branşlarda top ele veya ayakla durduruluyor. Voleybol zor ama çok kolay öğrenilebilen bir branş. Herkesin bence bu spora hem oyuncu hem izleyici olarak çok büyük ilgi göstermesi gerekir.

● Alison'un doğduğu güne geri gelirsek o günü ve Guidetti'yi anlatır mısın?

İşinde sert ve otoriter kimliği olan Giovanni, işinin haricinde çok farklı bir insan. Doğum sırasında bunu çok daha iyi gördüm. O gün çok farklı ve inanılmaz bir Giovanni ile karşılaştım. O heyecanlı, yerinde duramayan adam, her şeyi idare eden, sakinleştirici ve olayları kontrol eden bir insana dönüştü. Doğum odasını da, odanın dışını da çok güzel idare etti.

● Spora geri dönüş için öze bir çaban oldu mu?

Ben suda doğum yaptım. Nefes hareketleriyle, normal bir doğum yaptım. Yani hiçbir ilaç almadan, damar yolu bile açılmadan tamamen normal bir doğum yaptım. Bunu kendim tercin ettim. Bunu tercih etmemin nedeni hem sahalara çabuk dönmek hem de doğal doğumun en sağlıklı doğum olduğunu düşündüğüm içindi. Zaten normal yaşamımda da olabildiğince ilaç kullanmayı istemem. Ağrı kesiciyi bile son dakikaya kadar almam. Su içinde doğum Türkiye de yeni yeni yaygınlaşıyor. İçinde psikoloğu, ebesi, doktoru ve doulası olan bir ekiple bu işe girişiliyor. Bu ekibe Doğum Akademisi deniliyor. Doktorun sağlık nedeniyle zorunlu görmediği sürece normal doğum, her kadının yapabileceği, her kadının doğasında, ilkel güdülerinde olan bir durum.

● Kariyer ve annelik arasına sıkışan kadınlara bir mesajın var mı?

Bütün kadınlara bir şey söylemek istiyorum; ben profesyonel bir sporcuyum, aynı zamanda bir anneyim. Birçok kadının 'Biz kariyerimize odaklandık, bu yüzden çocuk yapmıyoruz' dediğini çok duyuyorum.

Ben de başta kariyerimden kopmaktan çok korktum. Ama çocuğum doğduktan sonra o enerjimle her şeye yetişebildiğimi gördüm. Bu çok keyifli ve hoşuma giden bir şey oldu. Kariyer sahibi olan ve çocuk yapmayı düşünen, kafalarında soru işaretleri dolaşan bütün kadınlara 'Bir süper güce ihtiyacınız yok. Önemli olan bunu istemeniz. Bu durum damarlarınızdaki kanda mevcut' diyorum. Örneğin sporculuk kolay bir iş değil. Ofiste çalışmak gibi bir şey hiç değil. Seyahati, stresi, bedensel yorgunluğu üst düzey bir iş. Babam bana hep sporculuğun hamallık olduğunu söyler. Ben bu şekilde bir çocuk büyütebiliyorsam bunu herkesin yapabileceğine inanıyorum.

BAHAR TOKSOY GUIDETTi'NiN MUHTEŞEM KARiYERi

• 2007-2008 Challenge Cup Şampiyonluğu / Altın Madalya

• 2009 XVI. Akdeniz Oyunları / Gümüş Madalya

• 2010 Avrupa Ligi / Bronz Madalya

• 2010 2011 Gran Prix Avrupa Şampiyonası Elemeleri En İyi Blok Oyuncusu

• 2010/2011 Avrupa Şampiyonlar Ligi Şampiyonluğu Vakıfbank Güneş Sigorta Türk Telekom

• 2011 Avrupa Ligi / Gümüş Madalya

• 2011 Avrupa Şampiyonası En İyi Servis Atan Oyuncu- Türkiye

• 2011 Avrupa Şampiyonası / Gümüş Madalya

• 2011 FIVB Bayanlar Dünya Kulüpler Şampiyonası İkinciliği VakıfBank Türk Telekom

• 2011 FIVB Bayanlar Dünya Kulüpler Şampiyonası En İyi Servis Oyuncusu

• 2011/2012 Türkiye Bayanlar Voleybol 1. Ligi İkinciliği VakıfBank Spor Kulübü

• 2012 World Grand Prix Finalleri / Bronz Madalya

• 2012/2013 Türkiye Kupası Şampiyonluğu VakıfBank Spor Kulübü

• 2012/2013 Avrupa Şampiyonlar Ligi Şampiyonluğu VakıfBank Spor Kulübü

• 2012/2013 Türkiye Bayanlar Voleybol 1. Ligi Şampiyonluğu VakıfBank Spor Kulübü

• 2012/2013 Türkiye Ligi Final Serisi En İyi Blok Oyuncusu

• 2012/2013 Voleybol Bayanlar Süper Kupası Şampiyonluğu VakıfBank Spor Kulübü

• 2013 Akdeniz Oyunları / Gümüş Madalya

• 2013 FIVB Bayanlar Dünya Kulüpler Şampiyonası Şampiyonluğu VakıfBank Spor Kulübü

• 2013/2014 Türkiye Kupası Şampiyonluğu VakıfBank Spor Kulübü

• 2013/2014 Avrupa Şampiyonlar Ligi İkinciliği VakıfBank Spor Kulübü

• 2013/2014 Türkiye Bayanlar Voleybol 1. Ligi Şampiyonluğu VakıfBank Spor Kulübü

• 2013/2014 Voleybol Bayanlar Süper Kupası Şampiyonluğu VakıfBank Spor Kulübü

• 2014/2015 Avrupa Şampiyonlar Ligi Üçüncülüğü VakıfBank Spor Kulübü

• 2014/2015 Türkiye Bayanlar Voleybol 1. Ligi İkinciliği VakıfBank Spor Kulübü

• 2016-2017 Vestel Venüs Sultanlar Ligi Şampiyonluğu

• 2017 Avrupa Üçüncülüğü

SPOR ARENA PLUS

ARALIK 2018 SAYI: 11

DEMİR LADY FIRSATI!

ÜNAL ÖZÜAK - KEREM AKBAŞ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ADİL DEMİRÇUBUK - SÜLEYMAN ARAT - KENAN BAŞARAN - SERHAN OYTUN EROĞLU
ALPASLAN AKKUŞ - MERT AYDIN - SARPER GÜNSAL - AHMET ERCANLAR - MEHMET SEVİNÇ - ORHAN ULUCA - KORAY GÜRTAŞ - KORAY DURKAL
ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ÇETİN CEM YILMAZ - MURAT FEVZİ TANIRLI - MURAT MERİÇ - SERKAN OCAK - ELİF ÇONGUR

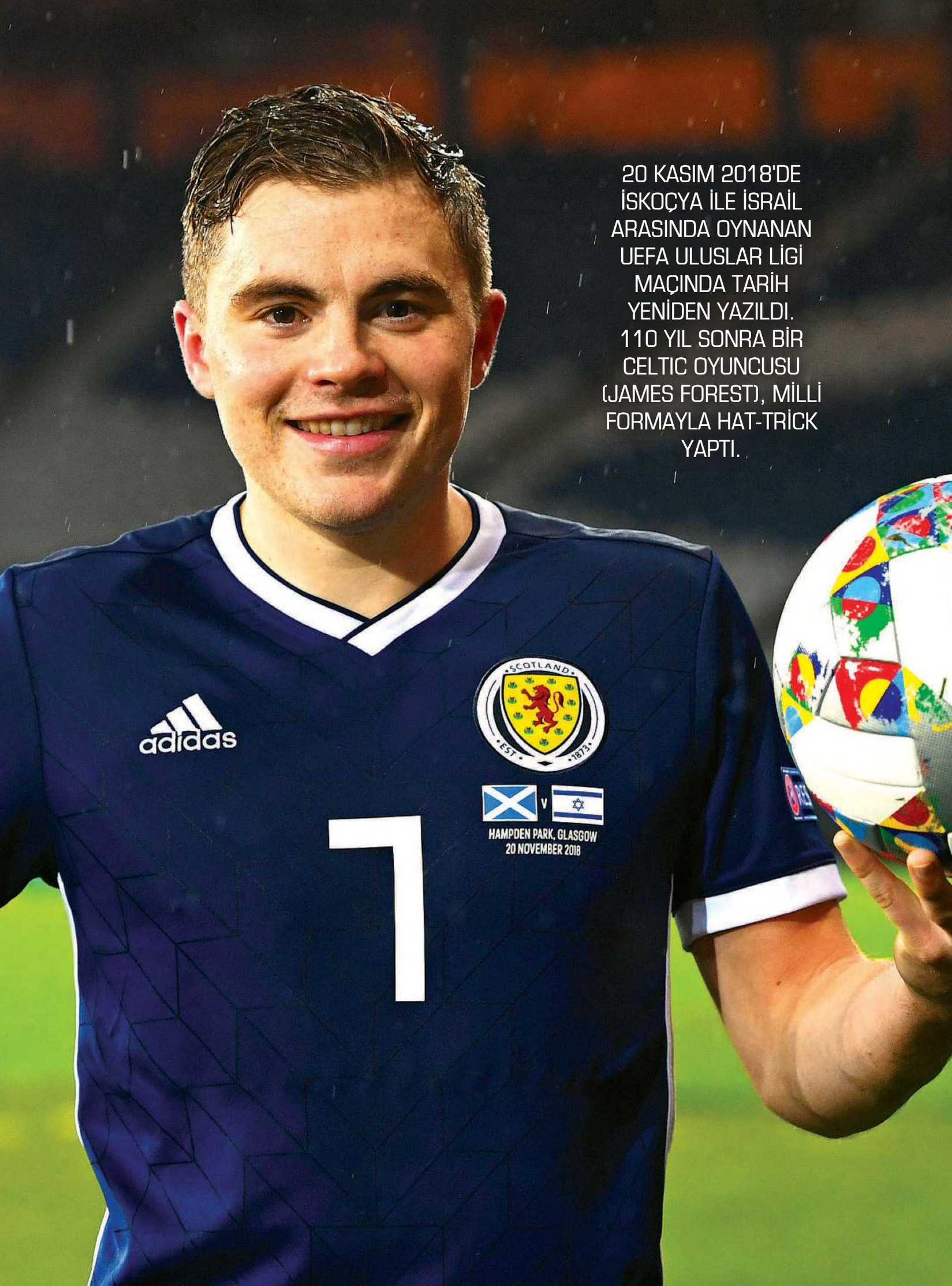

20 KASIM 2018'DE İSKOÇYA İLE İSRAİL ARASINDA OYNANAN UEFA ULUSLAR LİGİ MAÇINDA TARİH YENİDEN YAZILDI. 110 YIL SONRA BİR CELTIC OYUNCUSU (JAMES FOREST), MİLLİ FORMAYLA HAT-TRİCK YAPTI.

DEMİR LADY FIRSATI!

Yıllarca dinlediğimiz kıyamet alametleri vardır yeryüzünde bahsi geçen. Ülke futbolunda yaşananlar bu minvalde gibi gözükse de bence tam tersi! İdeal bir fırsat zamanının tam kalbindeyiz.

Galatasaray-Atiker Konyaspor maçındaki penaltı kararıyla başlayan süreç birçok doğruyu ve yanlışı yan yana görme fırsatı sundu bize.
GALATASARAY, HAKEMLERİN DÜDÜĞÜNÜN ASILMASINI İSTEDİ.

Federasyon yönetimindeki eski Galatasaray yöneticisi Ali Dürüst önce istifa etti sonra geri döndü. Bu durum Kulüpler Birliği'nde rahatsızlık yarattı. 17 kulüp Hüseyin Göçek ve Halis Özkahyaya'nın kızağa çekilme kararından dönülmesini istedi…

MURAT FEVZİ TANIRLI

TARİHLER 14 Ekim 2017'yi gösteriyordu. Arsenal, **Mertesacker**'in golüyle Watford önünde ilk yarıyı önde kapatmıştı. Dakikalar 71'i gösterdiğinde Watford atağında **Richarlison** ile **Bellerin** mücadelesinde **Richarlison**'un kendini atmasını hakem **Neil Swarbrick** yemiş ve Deeney'in golüyle skor 1-1'e gelmişti. Maçın son anlarında yine kaptan Deeney'in golü Watford'u 2-1 öne geçirmiş ve Arsenal maçı kaybetmişti. 22 yıl Arsenal'in başında yer alan Wenger, maç sonunda **"Skandal penaltı kararı!"** diyerek, hakemi eleştirmiş ve hemen ertesi gün bu denli hakaret barındırmayan seviyeli eleştiri karşısında **'uyarı'** cezasını alıvermişti.

Ardından gelen haftalarda Arsenal üst üste galibiyetler almış, lehine pek çok hakem hatası yapılmış ve Manchester takımları dışında uzunca bir süre yenilgi yüzü görmemişti. Ne zaman ki Watford olayının üstünden aylar geçip 31 Aralık 2017 tarihi geldi, işte o an yeni sayfa açıldı. Arsenal, bu kez son saniyelerde ve yine hatalı penaltı kararıyla West Brom önünde sahadan beraberlikle ayrılmak zorunda kalmış ve Wenger, maçın hakemi **Mike Dean**'i eleştirip tepki göstermişti:

"Penaltı değildi. Kasıtlı bir elle oynama asla değildi. Bu kadar yakın olduğunuzda, zaten elinizi saklayamazsınız. Şortunun cebi de yok, nereye soksun elini! Bu konularla zamanımı harcamak istemiyorum, bu kararla yaşamalıyız, yutmalıyız ve bir sonraki oyunu düşünmeliyiz. Kızgınım çünkü aynı şeyleri tekrar tekrar gördük. Hakemlerin profesyonelliğe geçişi için uzun yıllar önce David Dein ile çok görüştüm ve uğraştım. Ama bakıyorum ki iyileşme göremiyorum."

★★★

Ve sadece 3 gün sonra Chelsea ile oynadıkları ve 2-2 biten maçta da skor 1-0 lehlerineyken Hazard penaltıyı almış ve maça dengeyi getirmişti. **Wenger "Alıştık bunlara ama yeter artık! Takımıma artık komplo mu var diye düşünmeye başlayacağım"** açıklaması yapmıştı ki işte o an federasyon "**Orada bir dur artık bakalım. Konuşma sınırlarını aşıyorsun ve konuyu başka noktalara götürüyorsun"** dedi, 3 maç cezayı **Arsene Wenge**r gibi Premier'in **Alex Ferguson**'dan sonraki en tecrübeli ismine yazıverdi.

Şubat 2018 başlarıydı. 1 ay geçmemişti ki Liverpool kendi evinde Tottenham'ı ağırlıyordu ve 90. dakikaya 2-1 önde girmişti. Skandal bir yardımcı hakem bayrağıyla maçın hakemi **Jonathan Moss**, penaltıya hükmetti ve skor 2-2'ye geldi. Maç sonrası Skysports mikrofonları Liverpool teknik direktörü **Jurgen Klopp**'a uzatıldı: **"İnanılmaz bir penaltı kararı, ne diyeceksiniz?"** sorusuna istinaden **Jurgen Klopp,** fermuar işareti yaparak **"Konuşmayacağını"** belirtti ve tamamladı:

"Konuşabilecek çok şey var ama hakeme dair konuştuğu için Arsene Wenger gibi bir Premier Lig efsanesine 3 maç ceza veren sistem, 2-3 yıldır burada olan bendenize neler yapmaz ki!".

VAR TARTIŞMASI GÖÇEK, ÖZKAHYA VE KULÜPLER BİRLİĞİ…

Türkiye'de VAR'ın altyapı olarak çok özenli kurulması, sezon başından bu yana diğer Avrupa ülkelerine göre sayıca çok fazla örnek yaşanması, VAR yardımıyla değişen çok fazla sayıda kararın getirdiği olumlu izlenim derken uluslararası heyetin Türkiye'yi incelemeye gelmesi fevkalade gelişmelerdi. Bu ziyaretin bitmesinin hemen akşamına G.Saray-Konya maçında son anlarda yaşanan penaltı karmaşası birden bire VAR konusunda spor dünyasını ayağa kaldırdı, duyulan güvene dair sorgulamalar tavan yaptı.

Hüseyin Göçek'in sahada verdiği penaltıya istinaden VAR hakemi **Halis Özkahya**'nın tekrar izleme tavsiyesinde bulunmaması veya son saniye onca itiraza rağmen **Hüseyin**'in aklına da gelmemiş olmaması gibi farklı pencerelerden bakanlar da oldu. Belki izlese yine penaltı diyecekti kısmı da bence bilinmezler arasında yerini aldı.

Hakem yaklaşımı konusunda şeceremiz malum. VAR dünyamıza girmeden önceki dönemlerde, hakemlerimizin yönetimlerine dair yazılan senaryoları, art niyetli açıklamaları, saldırıları, bel altı eleştirileri tekrar tekrar hatırlatmama gerek yok. Hemen hemen pek çok kulüpten bir çırpıda sayabileceğim bu anlamda kadrolu yönetici mevcuttu. Gün oldu, devran döndü, skandal hataların VAR sayesinde konuşulmaz olduğu noktaya gelindi. VAR ile ilgili pek çok örnek yaşandı ama bu sezonun en büyük tartışması, tarihi farkı

İngiltere'de bir futbol ilahı haline gelmiş Arsene Wenger, hakemleri aşırı şekilde eleştirdi diye 3 maç ceza almıştı. Klopp bu yüzden hakeme tepki göstermeyi göze alamadı. Bu İngiltere, her şeye Heysel Faciası sonrası Avrupa'dan 5 yıl men yiyince başlamıştı.

kaçırdıkları ve **Fatih Terim**'in maçın 90 dakikasını **"Fırat öncesi/Fırat sonrası"** diye skandal hakem hatasına büründürdüğü derbide yaşandı. Tartışılan sadece ve sadece basit bir 'taç' atışı hatasıydı. Hatta VAR kapsamına girmeyen ama 'giriyormuşçasına' herkes tarafından anlamsızca eleştirilen 'taç' atışı! Spor medyasının pek çok yazarı da skordaki 2-2'nin kabahatini pek de **Aydınus**'a bulmayan yorumlarıyla, **Fatih Terim**'in yanında yer almadılar. Tabii maç sonu yaşananlar ise utanç vericiydi.

Açıklanan cezalar, kimilerine göre abartılı bulundu, kimilerine göre olması gerekendi. Her ne kadar milli ara girmiş olsa da cezaların etkisi çok geçmeden Konya maçının son saniyesinde yaşanan penaltı hatası eklenince olay farklı boyuta taşındı.

"Şu an VAR olmasaydı puan tablosu nasıl şekillenirdi?" sorusuna dair hakem hatasının rolü yok denecek kadar azaldı. Eskiden verilen/verilmeyen penaltılar, ofsayt olan/olmayan goller yani direkt sonuca tesir eden siyah-beyaz hatalar subjektif yorumla puan tablosu anlamında değerlendiriliyordu.

Şu an subjektiflikten objektifliğe %90'ların üzerinde bariz geçiş var. İsteseniz de istemeseniz de, forma renginize göre beğenseniz de beğenmeseniz de durum böyle. VAR'ın doğuş amacı da bu zaten!

PEKİ SON 1 HAFTAYI NASIL AÇIKLAYACAĞIZ?

G.Saray aleyhine sanki üst üste hatalar yapılıyormuş gibi bir manzaraya odaklanıldı. Derbideki 'taç' atışına benzer hatalara her maçta tek tek girersek, her takım geride kalan 13 haftada yediği gollerden önce bir sürü taç, korner, aut hatası bulur. G.Saray'ın o maçtaki golünden önceki korner hatası gibi.

Halis ile **Hüseyin**'in hatası, TFF-Fatih Terim sorunu ile ilişkilendirildi. Hatta **"Halis ile Hüseyin arasında husumet mi var?"** sorusuna kadar pek çok arkadaşımdan soru geldi. Asıl soru işaretleri **Ali Dürüst**'ün istifasıyla arttı. **Ali Dürüst,** TFF'nin G.Saray temsilcisi miydi yoksa ülke futboluna bunca yıl emek veren biri olarak Türk futbolunun mu? Önce sarı-kırmızı renklerin baskısı denildi, ardından TFF'ye geri döndüğünde bir takım 'sözler aldığı' belirtildi. F.Bahçe ve Konya maçlarındaki hakem odaklı tartışmaların **Ali Dürüst** seviyesinde bir yönetici üzerinden bu noktaya getirilmesi dahi inanılmaz boyut kazandı. O zaman bu sene VAR tartışması yapılan maçlardaki tüm VAR hakemlerine dair her kulüp bir TFF yöneticisinden istifa istesin! Antalyaspor kulübü de G.Saray maçındaki **Muslera** pozisyonunu için VAR hakeminin infazını istesin! **Ali Dürüst** ya da Antalyaspor'a yakın bir TFF yöneticisi o zaman nasıl tepki verirdi? O hakemlerin de askıya alınmasını mı isterdi?

MHK NE YAPIYOR?

Yusuf Namoğlu MHK'sını geldiği günden bu yana en çok eleştirdiğimiz nokta hakemliğin doğasındaki ödül-ceza sisteminin yakınından geçmemesi, kendisinin koltuğuna söz gelmeyecek kolaycılıkta görevlendirmeler yapması ve 12-13 hakem önderliğinde ligi sürdürmesiydi. VAR gelmeden önce de ne yazık ki böyleydi, hele VAR geldikten sonra maçlarda skandal hata sayısının yok denecek kadar az hale gelmesi işlerini de kolaylaştırmıştı. Maçta devasa hata yapanlar VAR sayesinde kurtuluyor, ertesi hafta görev almaya devam ediyordu. MHK'nin yapması gerekeni, elin oğlu mahalle baskısıyla Konya maçından sonra işte böyle yaptırttı size sayın Namoğlu!

MHK ADINA HAZİN BİR AÇIKLAMA: ASKIYA ALMAK

"...Bu bağlamda kurulumuz, söz konusu müsabakada karar ile uygulama sorumluğu olan FIFA hakemlerimizden Hüseyin Göçek ve Halis Özkahya'ya VAR sistemi performansları yeterli bulunmadığından ikinci bir değerlendirmeye kadar müsabaka hakemliği ile VAR görevleri verilmemesini uygun bulmuştur.

Ayrıca, diğer profesyonel lig müsabakalarının gerek görüntü ve gerekse gözlemci raporlarının incelenmesi sonucunda kurulumuz, siyah-beyaz hata kapsamında değerlendirdiği hakemlerin de çeşitli periyotlarda dinlendirilmesine karar vermiştir."

Margaret Thatcher'ın başlattığı arınma sayesinde
İngiliz ligi bugün dünyanın en değerli futbol markası. Türk futboluna da lazım olan

DEMİR LADY'NİN YAPTIĞININ BENZERİNİ YAPMAK.

MHK Başkanı için tarihi bir sınavdı. Eleştirdiğimiz çok yanı olsa da sayın **Namoğlu**, bunca yıllık tecrübesine, yöneticilik hayatına ve de yaşına istinaden koltuğunu kaybetme pahasına da olsa **"Hakemimin performansını ben değerlendiririm, kararı MHK olarak biz veririz, gerekeni de biz yaparız"** diyebildi mi? Diyemedi ve mahalle baskısına yenik düştü. Kaybedecek neyiniz olabilir sayın **Namoğlu**? Bu tavırlarınızla, sadece spor ve hakem camiasındakilere değil, daha önce siyaset dünyasından da taraftarınıza hayal kırıklığı yaratmaya devam ediyorsunuz.

G.Saray-Konya maçı, hakem performanslarının olması gerektiği gibi değerlendirilmesi konusunda MHK'nın zorunlu bir miladı haline getirtilmiştir. Diğer hakemlerini hiçe sayarak, sadece bu iki hakemimize değil, üst üste hata yapan hakemlerimize ısrarla görev veren zihniyet bu açıklamayla çökmüştür. Her şerde bir hayır vardır dedikleri bu olsa gerek!

MHK'ların temel görevidir hakem performanslarına göre görevlendirmeler yapmak. Keza başarısız bir 90 dakika çıkaranları da dinlendirmek. İşin doğası böyleyken, yıllardır bunu yapmadığınız için mahalle baskısının gazını almak adına **Halis** ile **Hüseyin**'e bir süre görev verilmeyeceğini açıklama şekliniz gerçekten hazin oldu. Halihazırda devam eden lig süresince zaten kamuoyu veya spor medyası, bir önceki haftaki hakem performansına göre sonraki haftaya dair sonuçları çıkarabilir durumda. Yıllardır MHK göreviniz süresince dört elle sarıldığınız bu iki FIFA hakemine, bir penaltı anlaşmazlığı nedeniyle bu açıklamayı reva görmek hiç ama hiç yakışmadı.

Bir de madalyonun diğer yüzü var atlanmaması gereken. Çünkü o tarafta MHK'ya çok az da olsa hak veriyorum. Hakeminin hakkını savunan bir derneği yokken, stadyumlardan gece yarısında Cumhurbaşkanı ricasıyla çıkarıldığı dönemlerde dernek yöneticileri 'yaş sınırlamasına dair yeni kanunlarla uğraşırken' daha da sahipsiz kalmamaları adına sineye çekmeyi uygun görüyorlardı belki de!

Geçmişimizde çok yaşanan (--yaşanmasına izin verilen--) kulüp başkanlarının düdük astırma tehditleri ve yaptırımları tarihe karıştı inancındayım. Hakemliğe bunca yatırımın yapıldığı ve ciddi şekilde desteklendiği bir TFF döneminde böyle bir olaya izin vermeleri kabul edilemezdi. Diğer yandan MHK görevlendirmeyi askıya alsa da Kulüpler Birliği son dakika açıklamasıyla mahalle baskısının yarattığı sis bulutunu dağıtıverdi ve şüphesiz ki yeni bir savaş cephesi açıldı: "…

Son olarak belirtmeliyiz ki; bir camianın adalet değil ayrıcalık talep etmesi Türk futbolunun hak ettiği adil yönetim ve eşit şartlarda mücadele etme fırsatı karşısındaki en büyük tehlikedir. Türk futbol ailesi olarak; bu gibi ayrıcalık taleplerinde bulunanın da, buna müsaade edenin de karşısında durulmalı ve tüm platformlarda gerekli şekilde mücadele edilmelidir. Kulüpler Birliği Vakfı olarak Süper Lig'deki 17 takımın görüş birliğiyle hakemlerle ilgili alınan ve tek bir kulübün gövde gösterisi anlamına gelecek taraflı bu kararlardan derhal geri adım atılmasını beklediğimizi ve geri adım atılmadığı takdirde de Süper Lig Kulüpleri olağan üstü toplanıp Türk futbolunun adil yönetilmesi için hep birlikte ortak bir adım atacağımızı belirtiriz."

PREMIER LİG'İN DÜNYAYA GELİŞİ

Yazıya Premier Lig'in mesaj dolu örnekleriyle başladık, devamında ise kısır döngülerimizde boğulduk. Gündem yoğun, tartışmalar bitmez. Bir tarafta dünya markası Premier Lig. Diğer tarafta biz. Elbette dağlar kadar bariz fark olduğu aşikar. Mantalite ve vizyon asla kıyaslanmaz. Ancak bugünlere gelişin hikâyesinin de kan ve göz yaşı dolu sahnelerden geçtiğini unutmamak gerek. Zamanın **'holiganizm'** denilince şüphesiz akla gelen ilk ülkesiydi İngiltere. 1970'li yılların holiganizminde başrol oynayan tribün grupları vardı pek çok takımın bünyesinde.

Tribünlerdeki bıçaklanma olayları ve ölümler artmış, hemen teyakkuza geçilerek bir dizi önlemler alınmış. Bunlara rağmen tırmanan futbol terörü Mart-1985'te **'Kenilworth Road Riot'** olarak geçen Milwall-Luton maçındaki yaralanmalar, Mayıs-1985'te 39 taraftarın ölümüyle sonuçlanan **'Heysel Faciası'** ve nihayetinde Nisan-1989'da Hillsborough Stadı'nda 94 Liverpool taraftarının hayatını kaybetmesi ile tavan yapmıştır. Bu facialar ve sonrasında yaşanan gelişmeler konusunda en önemli hassasiyeti İngiltere'de dönemin Başbakanı **'DEMİR LADY'** lakaplı **Margaret Thatcher** göstermiş, olaya neşteri vurmuş, radikal önlemler alınmasına karar vermiştir. Daha da önemlisi İngiliz takımlarının Avrupa kupalarından 5 yıl men edilmesini isteyecek boyuta gelmesiyle tarihi adımı atmış, bugünlere gelinmesinde en büyük rolü oynamıştır. **"Önce kendi içimizde bir şeyleri temizlememiz gerekiyor, eğer bunu başarabilirsek gelecekte bir gün başka hayallerden konuşabiliriz"** cümlesi tarihte yerini almıştır.

SİCİLİMİZ OLDUKÇA KABARIK

Son derbide yaşananlardan bile başlasak son 20 yıl sayfalara sığmaz. Bırakalım kendimize dair eleştiriyi ve çoğu kötü hatıralarla dolu geçmişi. Thatcher aslında çok basit bir yol ile bugün imrenilen, zevkle seyredilen, saha içinden tribün atmosferine kadar büyük keyif alınan İngiliz futbolunun temelini atmıştır. Bu yolun olmazsa olmaz tarifi de 'kurallar ve katı cezalar' ile birlikte işin temelinde etik, kültür ve de çok iyi yöneticilik yapılandırması yatmaktadır. Hiçbir mazeret veya sızlanma dinlemeden, klişelere kulak asmadan kanun, kural ve basiretli mücadele ile Premier Lig bugünkü seviyesine gelmiştir.

TFF Başkanlığı mevkisinin herhangi bir dönemde eleştirilmediğini görmedim.

Sayın Demirören de hem kulüp başkanlığı hem de TFF Başkanlığı döneminde fazlasıyla bunlardan nasibini aldı ve almaya devam ediyor.

Sayın Demirören'e sesleniyorum...
G.Saray-F.Bahçe derbisinden itibaren yaşananlar TÜRKİYE ADINA ÇOK BÜYÜK FIRSAT ZAMANIDIR. Futbolun içindeki basit bir pozisyon hatasının, 'Spor Toto Süper Lig' isminin ağır yargılanmasına kadar götürülmesine izin vermeme adına milat olması gereken bir zamandır. Finansal olarak zaten ciddi sorunlarla dolu tüm kulüplerin ana sorunu unutup, suni gündem oluşturmasına izin vermeyiniz. Kurallar ve cezalarla ilgili herkese sert yaptırımlar getirin. İsmi ne olursa olsun hiçbir kulüp SÜPER LİG oluşumundan üstün değildir. Premier Lig'in dünyanın en büyük markası olması için İngiltere'de Margaret Thatcher önderliğinde feda edilen yıllar olmuştur. O feda edilen yıllar, bugün dev kulüplerin kendilerince haklı ya da haksız skandal hakem hatalarında dahi seslerini yükseltmesine bir noktadan sonra izin vermemektedir. Wenger gibi bir efsaneyi bile Watford ve West Brom gibi esamesi sonlarda okunacak 2 takıma karşı açıklamasından dolayı tribüne gönderebilecek kudrete erişmiştir.

★★★

Marka yolunda gerçekçi adım için tam zamanıdır Başkanım! Gücünüz var. Direnin, mücadele edin ve şu ana kadar aldığınız destekle Türkiye'nin Margaret'i de siz olun!

KAVGAYLA SONA EREN GALATASARAY-FENERBAHÇE DERBİSİNDEN BU YANA HAKEMLER TOPUN AĞZINDA. OYSA TÜRKİYE FUTBOLUNUN YAPISAL SORUNLARI VAR